

WARSZAWSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO GEODEZYJNE

m o n o g r a f i a

20001950

WARSZAWSKIE
PRZEDSIĘBIORSTWO
GEODEZYJNE

m o n o g r a f i a
1 9 5 0 - 2 0 0 0

Wydawca

WARSZAWSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO GEODEZYJNE S.A.

ul. Nowy Świat 2, 00-955 Warszawa

tel. (0 22) 621-44-61

Opracowanie redakcyjne

GEODETA Sp. z o.o.

ul. Narbutta 40/20, 02-541 Warszawa

tel. (0 22) 646-87-44

Projekt graficzny

Joanna Mucho

Łamanie

Maria Rokoszevska

Korekta językowa

Danuta Sabala

Druk

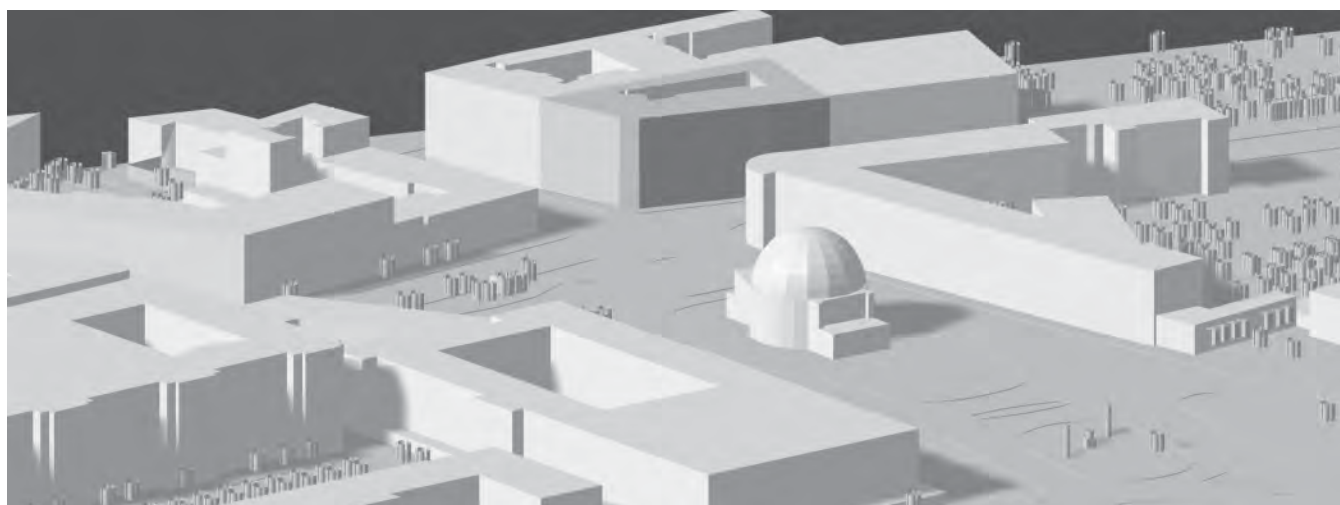
Drukarnia PERFEKT

© Copyright by Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne S.A.

Warszawa 2000

ISBN 83-913558-0-2

WARSZAWSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO GEODEZYJNE

m o n o g r a f i a   1 9 5 0 - 2 0 0 0

Warszawa, marzec 2000

*M*azowsze to największe województwo w Polsce – pierwsze pod względem rozwoju ekonomicznego i gospodarczego. Jednym z jego istotnych atutów jest Warszawa, stolica kraju, miasto o wielkim potencjale gospodarczym, naukowym oraz intelektualnym – ośrodek kultury, polityki i biznesu. Nie wszyscy mają świadomość, że jej ostateczny porządek urbanistyczny oraz kształt architektoniczny w znacznej mierze zależy od służb geodezyjnych, wśród których bodaj najważniejsze jest powstałe przed 50 laty Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne.

Pomiary Warszawy oraz jej plany były wykonywane od czasu założenia miasta, co potwierdzają zachowane zaletki kartograficzne oraz badania historyczne. Bezpośrednim impulsem do wyodrębnienia miejskiej służby geodezyjnej Warszawy było przystąpienie do budowy nowoczesnych wodociągów i kanalizacji, co wymagało dokładnych pomiarów geodezyjnych. Od tego momentu, wraz z szybko rozbudowującym się miastem, rozwijała się warszawska służba geodezyjna. W latach II wojny światowej przyczyniła się ona do ocalenia cennych materiałów archiwalnych, w tym starych planów miasta. Po wyzwoleniu wraz z innymi służbami technicznymi przystąpiła do odbudowy całkowicie zniszczonej stolicy. Istotne zasługi w tym dziele przypisać należy czcigodnemu Jubilatowi, Jego wielopokoleniowej załodze reprezentowanej przez oddanych miastu geodetów.

Należy z wielką satysfakcją podkreślić, że to właśnie dzięki rozwojowi technicznemu Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego Warszawa posiada do dzisiaj jedyną w swoim ro-

dzaju w Europie wielkoskalową zasadniczą mapę prowadzoną w systemie podstawowych warstw informacyjnych, bez której trudno byłoby myśleć i mówić o prowadzeniu jakichkolwiek zamierzeń inżynierskich i inwestycyjnych. Wyrażając uznanie dla dotychczasowych osiągnięć i zasług Jubilata, postrzegać należy Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne S.A. jako ważny podmiot gospodarczy stolicy, często określany mianem twórcy „warszawskiej szkoły geodezji miejskiej”.

Gratulując jubileuszu 50-lecia istnienia, uznać należy Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne S.A. za jedną z najważniejszych instytucji działających na rzecz Warszawy i województwa mazowieckiego. Należy Mu życzyć osiągnięcia poziomu nowoczesnej firmy europejskiej, odpowiadającej w pełni na wyzwania, jakie stawia intensywny rozwój współczesnej metropolii.

Antoni Pietkiewicz,
wojewoda mazowiecki

*Na dzieje Warszawy – te, które dokumentują podřę-
czniki historii – składają się zazwyczaj chwile wznio-
słe i tragiczne dla naszego miasta. Ale historia Warszawy to
przecież także lata jej materialnego rozwoju, to historia mia-
sta zapisana w jego budynkach, datach oddawania do uży-
tku kolejnych inwestycji infrastrukturalnych, mostów i dróg.
W tę materialną historię naszego miasta od 50 lat wpisane
jest Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne S.A. To wiel-
ce zasłużona dla Warszawy firma. Jej geodeci odbudowy-
wali Warszawę w czasach powojennych. Dzisiaj są obecni
na każdym ważnym placu budowy w Warszawie. Znaczący
jest ich udział w obecnym, tak nas cieszącym, rozwoju Sto-
licy. Między innymi przy udziale WPG S.A. w ostatnich la-
tach powstały takie inwestycje, jak biurowiec FIM Tower,
budynek WFC, Hotel Mercure, Atrium Business Center,
Sienna Center, gmach Sądu Najwyższego czy Biblioteka Uni-
wersytecka.*

*W roku jubileuszu firmy pragnę serdecznie podziękować
wszystkim byłym i obecnym pracownikom Warszawskiego
Przedsiębiorstwa Geodezyjnego za pół wieku wiernego i tak
cennego dla miasta towarzyszenia Warszawie. Stolica wie-
le Wam zawdzięcza. Życzę wielu sukcesów. Sukcesy Waszej
firmy to przecież także sukcesy Warszawy.*

A handwritten signature in blue ink, which appears to read "P. Piskorski". The signature is stylized and fluid.

Paweł Piskorski,
prezydent m.st. Warszawy

*P*rzełom XX i XXI wieku jest czasem, gdy informacja staje się ważnym, strategicznym towarem. Nadchodzące lata wymagają zatem dalszego przekształcania zreformowanej Służby Geodezyjnej i Kartograficznej w organizację zdolną do dostarczania cyfrowych danych przestrzennych zaspokajających potrzeby informacyjne gospodarki i administracji polskiej w XXI wieku. Informacja o terenie staje się niezbędna między innymi do sprawnego i efektywnego zarządzania złożonymi organizmami miejskimi.

Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne w swojej pięćdziesięcioletniej historii związane było z Warszawą. Aktywnie uczestniczyło w rozwiązywaniu problemów inwestycyjnych i gospodarczych wielkiej aglomeracji warszawskiej. Dotychczasowa działalność WPG w podejmowaniu i rozwiązywaniu najpoważniejszych problemów geodezyjnych i organizacyjnych dobrze wplata się w działalność Służby, a także stanowi podstawę do dobrych prognoz na przyszłość.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'K. Bujakowski'.

dr Kazimierz Bujakowski,
główny geodeta kraju

Geodezja jest dziedziną praktycznej działalności człowieka; polega głównie na pozyskiwaniu, przetwarzaniu i udostępnianiu informacji o zagospodarowaniu przestrzennym i środowisku przyrodniczym, a to służy tworzeniu i utrzymywaniu ładu przestrzennego. Z drugiej strony geodezja jest jedną z nauk o Ziemi; zajmuje się badaniem i wyznaczaniem kształtu i wymiarów naszej planety oraz jej części – kontynentów, oceanów, mórz, regionów geograficznych. Obie funkcje geodezji – praktyczna i naukowa – są ze sobą związane i uzupełniają się wzajemnie. Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne harmonijnie łączy te funkcje; trafnie korzysta z osiągnięć naukowych geodezji i kartografii do celów praktycznych, a z drugiej strony – inspiruje naukę geodezyjną, formułując wobec niej zadania i problemy dyktowane przez życie. Dzięki temu WPG, złoty Jubilat, wniosło wiele nowych inicjatyw i wartości do rozwoju metod, technik i zastosowań geodezji i kartografii i wpisało się na stałe w panoramę polskiej geodezji jako zawodu i jako dziedziny wiedzy.

**prof. Bogdan Ney, geodeta,
członek korespondent Polskiej Akademii Nauk**

Jubileusz

Fot. Lech Zełaskowski

W 2000 r. Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne obchodzi jubileusz 50-lecia istnienia. Niewiele jest w Polsce firm mogących poszczycić się tak długą historią – w branży geodezyjnej Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne jest jednym z nielicznych. Od kilkudziesięciu lat należy do krajowej czołówki i jest nierozzerwalnie związane z Warszawą. Czym dla samego miasta są: Wisła, pomnik Syrenki, Zamek Królewski czy z nieco nowszej historii Pałac Kultury i Nauki, tym dla stołecznej geodezji w ostatnim półwieczu jest z pewnością Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne.

Pół wieku działalności WPG to hektary pomierzonych terenów, kilometry ciągów niwelacyjnych i poligonowych, niezliczone fundamenty i osie wytyczone na setkach obiektów budowlanych, skartowane mapy, trasy, przekroje, profile, wykonane wyrisy, opracowane zdjęcia fotogrametryczne, tomy zewidencjonowanych obrębów, kilometry wykonanych inwentaryzacji itd. Ta olbrzymia liczba zrealizowanych zadań to efekt codziennej pracy i zaangażowania ludzi zatrudnionych w Przedsiębiorstwie. Przez następujące po sobie dni, tygodnie, miesiące. Przez kolejnych pięćdziesiąt lat.

Monografia niniejsza ukazuje historię Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego poprzez pryzmat dziejów miasta, od historii pomiarów geodezyjnych Warszawy, przez powstanie Przedsiębiorstwa, jego przemiany, etapy rozwoju, aż do dzisiaj. Skupiliśmy się na najważniejszych dokonaniach WPG, które dotyczyły wszystkich bez mała dziedzin geodezji. Krótko przedstawiliśmy sylwetki kolejnych dyrektorów, a szerzej – życiorysy kilku, szczególnych w życiu Przedsiębiorstwa, osób. Ze względu na ograniczoną objętość opracowania nie pisaliśmy o wszystkich zasłużonych dla WPG pracownikach, choć jest ich z pewnością wielu. W zamian na końcu Monografii zamieszczamy pełną listę osób zatrudnionych w Przedsiębiorstwie w przeszłości i obecnie. Każda z nich bowiem, w mniejszym lub większym stopniu, przyczyniła się do rozwoju i tworzenia dorobku firmy. Pokazaliśmy także dzień dzisiejszy Przedsiębiorstwa i zamierzenia na najbliższą przyszłość. Przytoczyliśmy również wiele mało znanych epizodów z życia firmy dla przybliżenia Czytelnikom klimatu minionych lat.

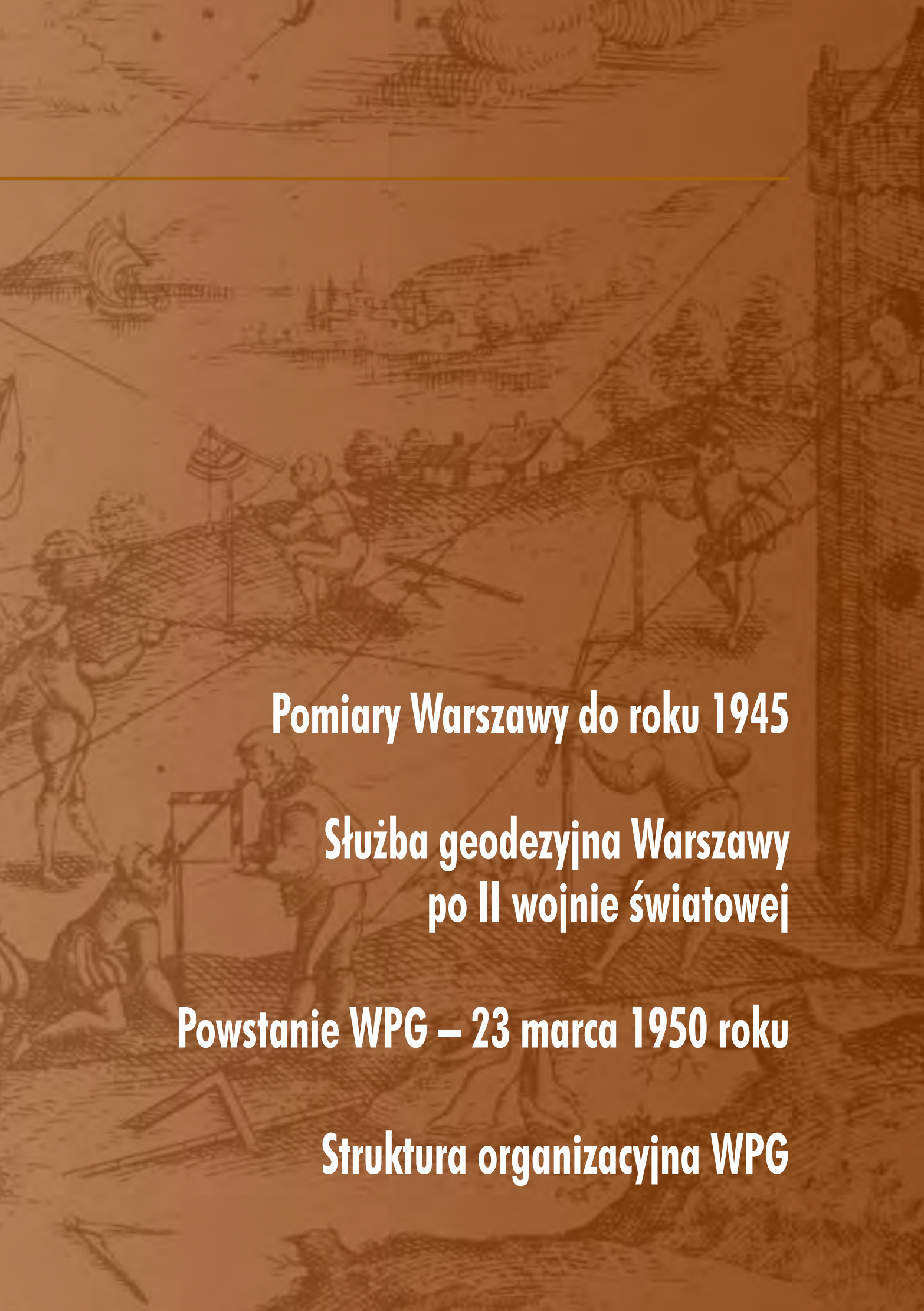
W kategoriach historycznych 50 lat to ledwie pół wieku. Dla przeciętnego człowieka to szmat czasu, więcej niż połowa życia. W tym czasie może się zdarzyć kilka wojen, mapa polityczna świata może ulec całkowitej przebudowie, zmieniać się mogą nie tylko mody i style, ale i ustroje, a niepodzielnie panujący mogą odejść w zapomnienie. Można stworzyć nowe technologie, wymyślić wyrafinowane instrumenty, zmienić metody pracy, ale i spełnić wiele ludzkich marzeń.

Monografia ta jest również świadectwem upływającego czasu. Daje nam wyjątkową okazję, by zatrzymać się choć przez chwilę i spojrzeć na Jubilatę i nas samych z perspektywy dnia dzisiejszego, aby zobaczyć, jaka była geodezja wiele lat temu i jak dużo udało się dokonać.

HISTORIA

A sepia-toned historical illustration depicting a surveying operation in Warsaw. Several men in period clothing are using theodolites mounted on tripods. One man is kneeling and working on a plan, while others stand nearby. In the background, a cityscape with a church spire is visible across a body of water. The entire image has a brown overlay with white text.

Pomiary Warszawy do roku 1945

**Służba geodezyjna Warszawy
po II wojnie światowej**

Powstanie WPG – 23 marca 1950 roku

Struktura organizacyjna WPG

Pomiary Warszawy do roku 1945

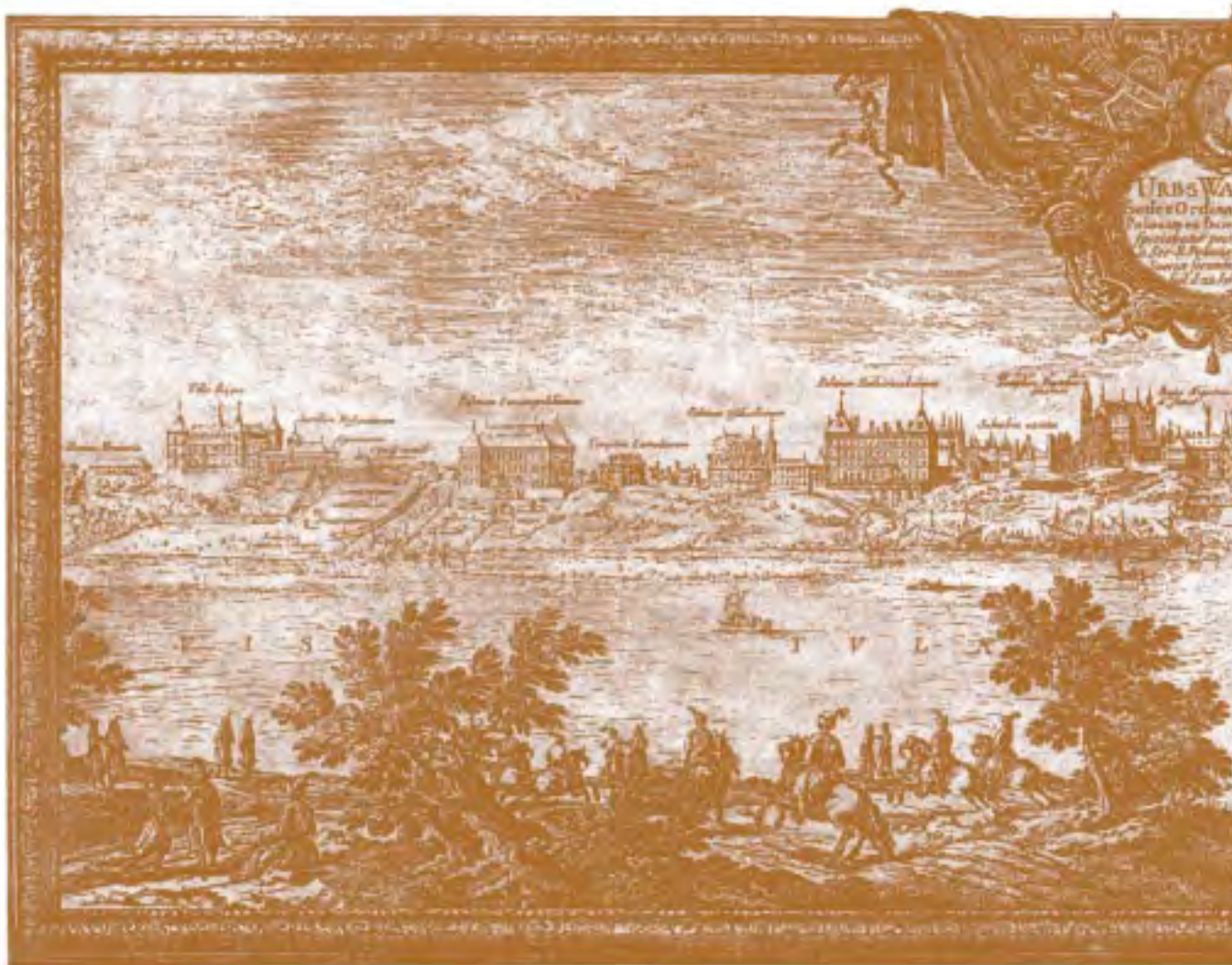

Herb Warszawy z roku 1614

Historia Warszawy jako ośrodka miejskiego sięga końca XIII w. Dla usytuowania w centrum grodu prostokątnego rynku, wyznaczenia wałów obronnych, ulic i parcel z pewnością potrzebne były pomiary i odpowiednie mapy. Z tych najdawniejszych czasów nie zachowały się żadne dokumenty kartograficzne. Burzliwe dzieje miasta nie uchroniły ich przed zniszczeniem.

Za najstarszy plan Warszawy przyjmuje się dzisiaj, znane jedynie z literatury, XVI-wieczne opracowanie „Varsovia nobile in Polonia oppidum ad Vistulam positum accuratissima delineatio” ukazujące miasto z lotu ptaka.

Najstarszymi zachowanymi zabytkami warszawskiej kartografii są pochodzący z 1606 r. plan Ujazdowa Alessandro Albertiniego i plan

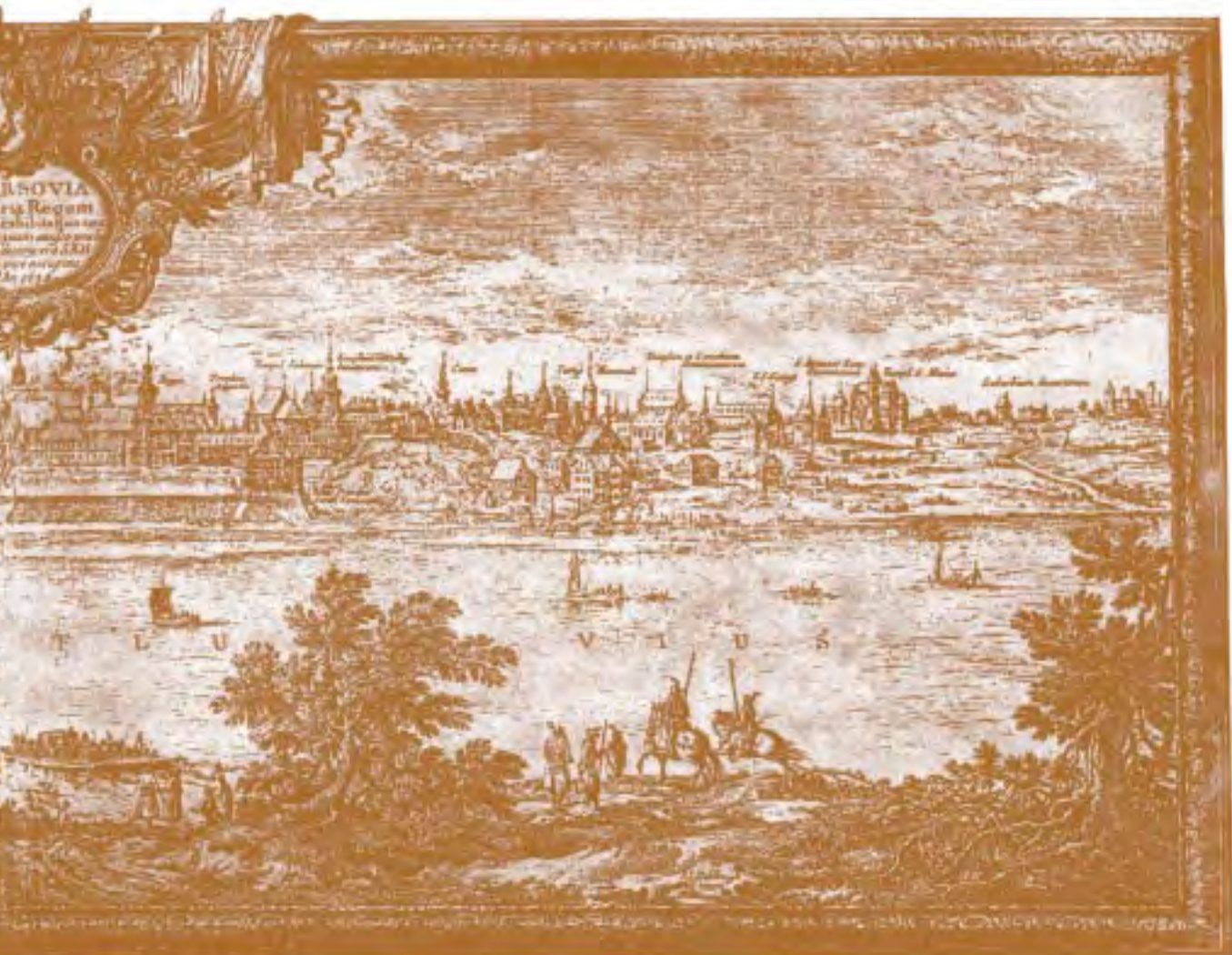
ogólny miasta z 1641 r. wykonany przez Israela Hoppego, ukazujący Starą i Nową Warszawę z przedmieściami. Z kolei pierwszymi udokumentowanymi pomiarami gruntów są prace Jana Otrembusza z 1643 r. Z tego okresu pochodzi też najbardziej znany plan Warszawy wykonany w skali ok. 1:4000 przez szwedzkiego kartografa Erica Jonssona Dahlberga z 1655 r.

W drugiej połowie XVII wieku niezbędne stało się wykonanie pomiarów miasta dla naprawy ulic i kanałów. Materiały kartograficzne z tych pomiarów nie zachowały się jednak do naszych czasów, tak jak i powstały w podobnym celu plan „Delineacji miasta Starej i Nowej Warszawy oraz cyrcumferencji pryncypialniejszych jurydyk” wykonany przez Włocha Augustyna Locci na zlecenie Komisji Brukowej. Komisja ta utworzona przez Sejm w 1685 r. działała z przerwami do 1794 r. i zajmowała się pobieraniem podatków, które przeznaczała na brukowanie ulic, budowę kanałów, mostów, oświetlenia i planowanie. Wynikiem działania Komisji były m.in. pomiary ulic wy-

Geometra z końca XVI w.

Panorama Warszawy z 1656 r. wykonana przez szwedzkiego kartografa Erica Jonssona Dahlberga. Rytował Adam Perelle

HISTORIA

Geometra z końca XIX w.

W 1817 r. na Wydziale Nauk i Sztuk Pięknych Uniwersytetu Warszawskiego otwarto Katedrę Miernictwa. W 1826 r. powstała Szkoła Przygotowawcza (przekształcona dwa lata później w Warszawski Instytut Politechniczny), protoplastka Politechniki Warszawskiej, na której zapoczątkowano wykłady z miernictwa.

Plan Warszawy z przedmieściami z 1779 r. wykonany przez P. Hannequina (na stronie obok)

konane w latach 1693-1701 przez holenderskiego architekta Tylmana z Gameraen. Objęły one m.in. ulice: Senatorską, Miodową i Krakowskie Przedmieście. W 1743 r. Komisja Brukowa zleciła pomiary nieruchomości na terenie Starej Warszawy i jej przedmieść. Przeprowadził je w latach 1744-52 Jakub Fontana. Z tych czasów zachowało się do dzisiaj kilka planów, wśród nich plan rozgraniczenia gruntów między szpitalem św. Ducha i klasztorem oo. kamedułów z 1757 r.

Pomnikowym dziełem polskiej kartografii XVIII wieku był plan ogólny Warszawy wykonany przez francuskiego inżyniera i architekta Riccarda de Tirregaille'a w 1762 r. Mapę tę opracowano w 12 sekcjach i 48 arkuszach w skali 1:1108 na podstawie pomiarów Jakuba Fontany. Oryginał ten uległ niestety zniszczeniu w 1944 r. Do naszych czasów przetrwało tylko 8 egzemplarzy tego planu zredukowanych do skali 1:6650, a jeden z nich jest w posiadaniu WPG.

Koniec XVIII wieku to okres działalności znanych ówczesnych geometrów Jana Tylmera i Macieja Deutscha. Wtedy to Warszawa została podzielona na 7 dzielnic. Pierwszym planem stolicy wykonanym w orientacji północnej był plan Warszawy i okolic w skali 1:20 000 sporządzony przez wspomnianego wcześniej Macieja Deutscha w 1777 r.

W 1809 r. powstał plan miasta w skali 1:28 600 wykonany przez drezdeńskiego rytownika Josepha Bacha, na którym po raz pierwszy budynki oznaczono numerami taryfy miejskiej (późniejszymi numerami hipotecznymi) i rozrózniono nawierzchnie ulic. W latach 1815-30 wielki wkład w tworzenie dokumentacji kartograficznej stolicy miał Korpus Inżynierów Wojskowych pod dowództwem płk. Józefa Koriota. Wynikiem ich prac był pierwszy plan miasta z warstwicami z 1821 r. Najważniejszym opracowaniem z zakresu pomiarów miasta był natomiast wydany w 1822 r. „Plan miasta stołecznego Warszawy wymierzony przez Oficerów Korpusu Inżynierów w latach 1818 i 1819 i litografowany przez tychże w roku 1822”. Opracowano go w skali 1:2100, a wykonano – w dwukrotnie mniejszej. Wyrózniono na nim rodzaje budynków, a nieruchomości oznaczono numerami hipotecznymi. Pomiary oparte były na triangulacji, a oryginalna konwencja graficzna i wysoka dokładność planu powodowały, że przez z górą 60 lat był on wielokrotnie wznawiany. Innym dziełem wojskowych inżynierów była też szczegółowa i uaktualniona wersja tego planu z 1929 r. zwana „Planem Koriota”.

W 1856 r. powołano komitet do sporządzenia planu regulacyjnego miasta Warszawy. Zadaniem komitetu był pomiar ulic oraz wytyczenie linii regulacyjnych i obwodnic miasta. Udało się w owym czasie uporządkować i uregulować znaczne tereny miasta. Za przyrostem ludności i rozwojem przemysłu nie nadążała jednak infrastruktura miejska.

Plan Ichnographique de la Ville de Varsovie, Residence des Rois de Pologne.

Legenda i Wykaz:
 Oznaczenie miasteczka, w którym się znajduje
 Oznaczenie miasteczka, w którym się znajduje
 Oznaczenie miasteczka, w którym się znajduje
 Oznaczenie miasteczka, w którym się znajduje
 Oznaczenie miasteczka, w którym się znajduje
 Oznaczenie miasteczka, w którym się znajduje

Legenda de quelques Eglises polonoises.
 Oznaczenie kościoła, w którym się znajduje
 Oznaczenie kościoła, w którym się znajduje
 Oznaczenie kościoła, w którym się znajduje
 Oznaczenie kościoła, w którym się znajduje
 Oznaczenie kościoła, w którym się znajduje
 Oznaczenie kościoła, w którym się znajduje

Legenda de quelques Eglises polonoises.
 Oznaczenie kościoła, w którym się znajduje
 Oznaczenie kościoła, w którym się znajduje
 Oznaczenie kościoła, w którym się znajduje
 Oznaczenie kościoła, w którym się znajduje
 Oznaczenie kościoła, w którym się znajduje
 Oznaczenie kościoła, w którym się znajduje

WARSZAWA — dr. MICHAŁ GRABSKI — wydawnictwo — Litografia w Warszawie

HISTORIA

Wodociąg zbudowany w latach 1853-55 przez Henryka Marconiego zaopatrywał tylko część Śródmieścia i to w wodę kiepskiej jakości, brak było kanalizacji. By temu zaradzić, Zarząd Miasta powołał w 1875 r. Komisję Kanalizacji w celu wyboru dla Warszawy systemu kanalizacji. Komisja ta zdecydowała się na system funkcjonujący we Frankfurcie, gdzie nawiązano kontakt z jego twórcą – angielskim inżynierem Williamem Lindleyem. W lipcu 1881 r. miasto zawarło kontrakt z Williamem Lindleyem i jego synem na opracowanie projektu szczegółowego, kierownictwo budowy i eksploatację sieci wodociągów i kanalizacji.

Realizacja tak wielkiego przedsięwzięcia wymagała szczegółowych projektów technicznych opartych na dokładnych mapach ulic. Tak więc, po raz pierwszy chyba od czasów Komisji Brukowej, cele niewojskowe miały wpływ na przebieg i rozwój prac geodezyjnych, uwzględniały one w dodatku perspektywiczny rozwój miasta, stworzenie odpowiedniego układu odniesienia, założenie sieci niwelacyjnej i wykonanie odpowiednich map. Rola projektu Lindleya jest, z punktu widzenia warszawskiej geodezji, nie do przecenienia. Powstałe wtedy mapy na wiele dziesiątków lat stały się podstawą do prowadzenia gospodarki przestrzennej miasta. Ich wysoka dokładność, staranność wykonania i zastosowanie kolorów na długo stały się niedościgłym wzorem.

Do budowy wodociągów i kanalizacji potrzebna była mapa podstawowa miasta. W tym celu powołano w 1882 r. Wydział Pomiarów. Jego kierownictwo powierzono niemieckiemu inżynierowi geodecie Hermanowi Lichtweissowi. Dla mapy szczegółowej przyjęto skalę 1:250, a dla mapy ogólnej 1:2500. Założono sieć triangulacyjną I rzędu składającą się z 6 punktów głównych. Początek układu współrzędnych stanowił krzyż zboru ewangelickiego przy pl. Małachowskiego. Punkt ten do dzisiaj jest początkiem poziomego układu lokalnego dla Warszawy. Dla sieci wysokościowej za punkt odniesienia przyjęto „0” Wisły. Poziom rzeki ustalono w dniach 1-13 września 1865 r. Punkt ten znajdował się na lewym brzegu na filarze mostu Kierbedzia. Ustalone wówczas „0” Wisły do dzisiaj jest lokalnym poziomem odniesienia dla sieci wysokościowej stolicy. W 1887 r. zakończono prace nad 364 ulicami o łącznej długości 187 km.

Plan Warszawy z 1831 r.
wygrawerowany przez T. E. Nicholsona.
W 1830 r. stolica liczyła 145 tys.
mieszkańców i rozciągała się
na powierzchni 6 km². Według spisu
z 1827 r. w Warszawie było
13 architektów i 21 geometrów

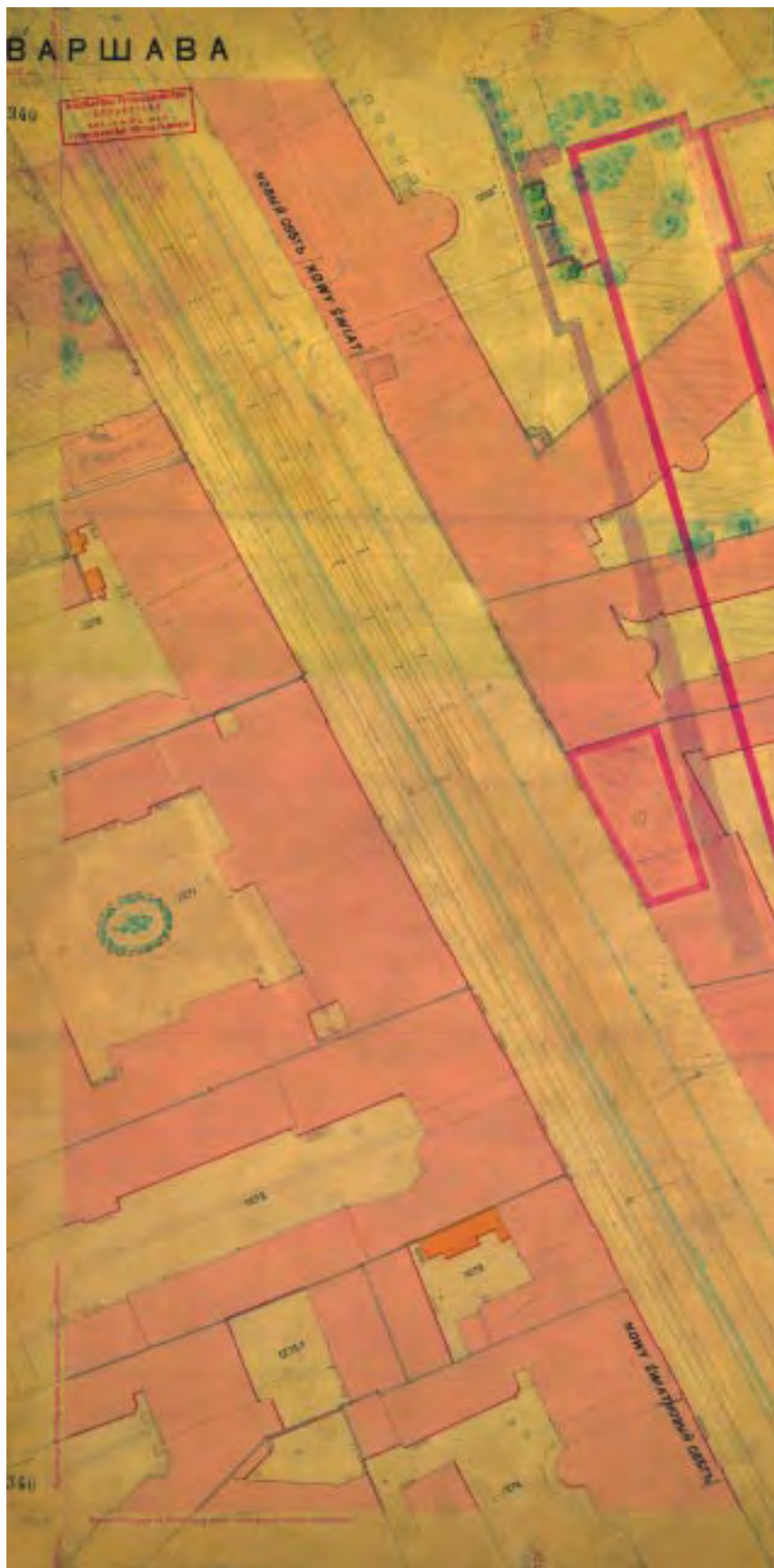

HISTORIA

Na prace pomiarowe i kartograficzne wydano w 1896 r. ponad 370 tys. rubli, czyli około 50 rubli na 1 ha pomiaru miasta. Kilogram słońiny kosztował wtedy 40 kopiejek, chleb – 6, a 10 jajek – 20.

Warta odnotowania jest dbałość ówczesnych władz o aktualność mapy Warszawy. Co 4-5 lat wykonywano bowiem aktualizację treści map dla terenu całego miasta, a zajmowało ono wtedy powierzchnię 3452 hektarów.

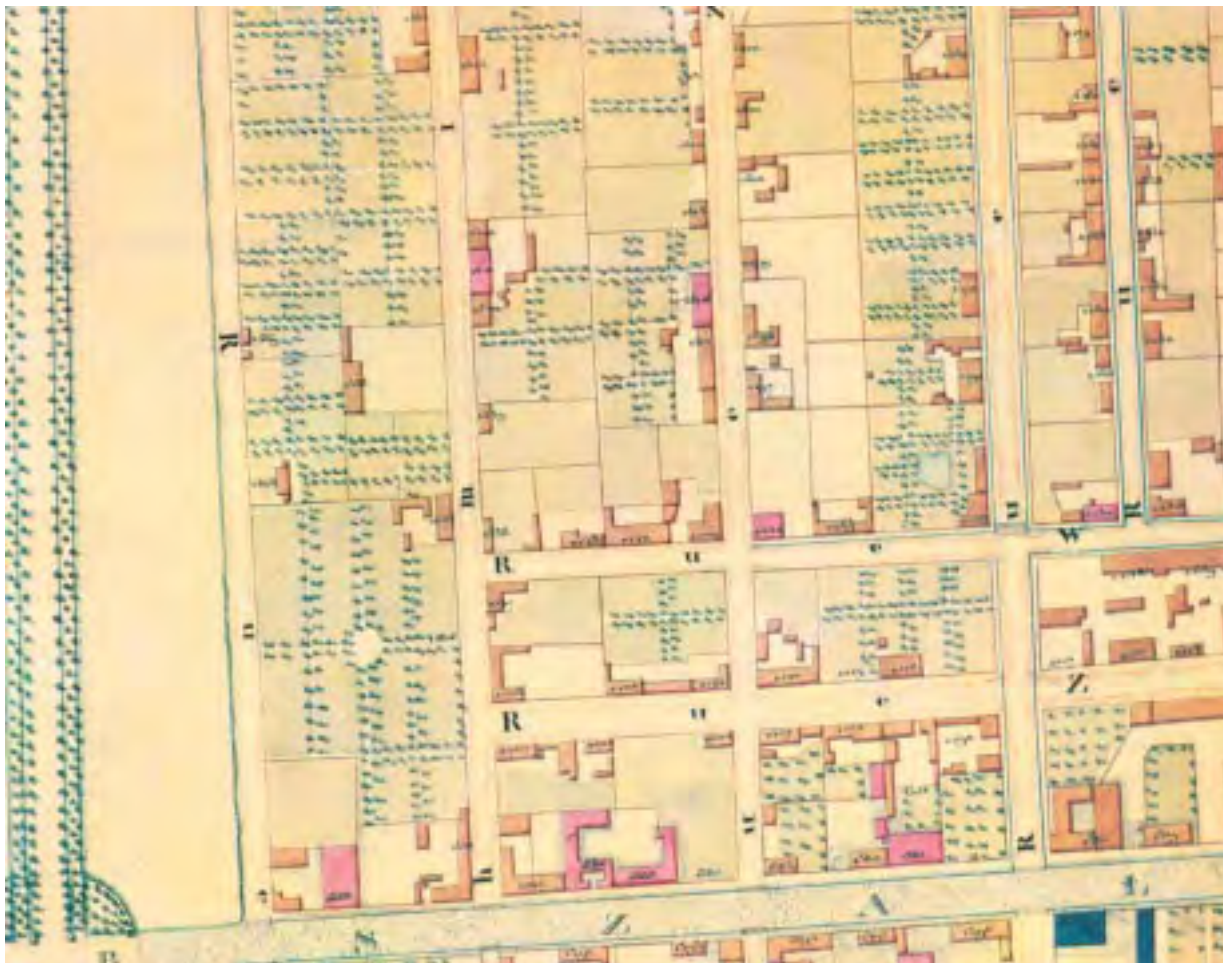
Jeden z zachowanych arkuszy mapy Lindleya z 1890 r. (skala oryginału 1:250). W dolnej części arkusza widoczna dzisiejsza siedziba WPG S.A. (Nowy Świat 2). W końcu lat 40. czerwonym grubym konturem oznaczono projektowany budynek Komitetu Centralnego PZPR. Mapa pochodzi ze zbiorów WPG S.A.

HISTORIA

**Fragment planu Warszawy z 1819 r.
wykonany przez Genie Koriota**

Godło Wydziału Pomiarów

Wkrótce niezbędne stało się sporządzenie mapy w układzie sekcyjnym. Jej treść stanowiły szczegóły sytuacyjne, granice, numery nieruchomości i numery hipoteczne, kanały i sieć wodociągowa. W latach 1891-96 wykonano 577 sekcji takiej mapy. Dla przedmieść Warszawy wykonano je w skali 1:500. W 1897 r. na bazie istniejących map sporządzono w kolorze mapę w skali 1:2500, która objęła teren o powierzchni 7170 ha i składała się z 21 sekcji. Mapy wykonane przez Wydział Pomiarów (przemianowany w 1896 r. na Biuro Pomiarów) szybko stały się niezbędne dla innych instytucji, w związku z czym zorganizowano w Biurze pracownię litograficzną do kopiowania pierworysów. W 1899 r. Biuro wykonało mapę przeglądową Warszawy w skali 1:10 000, a pięć lat później przystąpiono do opracowania mapy Pragi w skali 1:250.

W 1916 r. Magistrat przyłączył do stolicy część przedmieść, należących m.in. do gmin: Wiłanów, Pruszków, Bródno i Wawer, zwiększając powierzchnię Warszawy do 121 km². Przed Biurem Pomiarów stało zadanie dostarczenia map nowych terenów. Opracowano wtedy mapę w skali 1:10 000 i 1:25 000. Coraz większą część prac stano-

Mapa samochodowa Polski z 1937 r.
(ze zbiorów WPG S.A.)

wiły zagadnienia hipoteczne dotyczące np. ewidencji map wykonanych przez mierniczych przysięgłych czy zakładania ksiąg wieczystych. Wykraczało to znacznie poza problematykę prac wodociagowych i kanalizacyjnych, w związku z czym w 1917 r. Biuro Pomiarów włączono do Wydziału Technicznego Magistratu.

Od 1925 r. datuje się znaczny rozwój Biura Pomiarów. Zwiększono kadre, wprowadzono metody geodezyjnego opracowania projektowanych ulic, uproszczono metody obliczeń. Stworzono Biuro Triangulacyjne w celu założenia nowej sieci triangulacyjnej, poligonowej i wysokościowej. Zbudowano wtedy sieć składającą się z ponad 300 punktów, trzyczęściową sieć poligonową i ponad 2000 reperów. Osnowa ta była aż do 1939 r. bazą dla wszystkich pomiarów na terenie miasta.

W 1925 r. zakończono w stolicy badania własnościowe nieruchomości, co pozwoliło na wydanie tzw. planu własnościowego w skali 1:2500. W celu wykorzystania opracowań mierniczych przysięgłych w roku 1928 wydano instrukcję techniczną określającą warunki pomiarów. Okres międzywojenny przyniósł pierwsze opracowania fo-

Pieczęć przedwojennego mierniczego
przysięgłego Kazimierza Michalika
(ze zbiorów WPG S.A.)

Fot. Teresa Miodalczyk

HISTORIA

Fot. H. Podgórski

W 1917 r. powstała Warszawska Szkoła Geodezyjna kształcąca kadry młodych techników. W nowo otwartej Politechnice Warszawskiej (1915 r.) powołano przy Wydziale Inżynierii Lądowej Katedrę Miernictwa (1916 r.), a w 1921 r. Wydział Mierniczy przygotowujący kadry inżynierskie na potrzeby miasta i odradzającego się państwa.

Teodolit Wilda z lat 30.
(ze zbiorów WPG S.A.)

togrametryczne w Warszawie. W 1935 r. firma „Fotolot” wykonała 50 sekcji fotoplanu Warszawy w skali 1:2500. Trwały prace wydawnicze. W 1936 r. wydano dwukolorową mapę Warszawy w skali 1:20 000, a w 1939 r. plan w skali 1:50 000. Miasto dysponowało wtedy mapą podstawową dla około 6000 ha opracowaną w większości w latach 1930-39. Rozwój miasta i coraz większa liczba zadań do wykonania miała swe odbicie w wielkości Biura Pomiarów, które w 1939 r. zatrudniało już ponad 400 osób, w tym 260 pracowników inżynieryjno-technicznych.

Tuż po wybuchu II wojny światowej pracownicy Biura Pomiarów organizowali obronę swego gmachu, a w czasie oblężenia stolicy wydawali mapy miasta na potrzeby obrony. Udało się wtedy wraz z eksponatami Muzeum Narodowego wywieźć i ocalić od zniszczenia 7000 arkuszy map Lindleya. W wyniku działań wojennych znacznemu zniszczeniu uległ jednak wieloletni dorobek warszawskiej geodezji. Przestała istnieć sieć wysokościowa, 70% punktów triangulacyjnych i 25% poligonowych zostało zniszczonych. Ocalała wprawdzie znaczna część materiałów mapowych, ale ich wartość w związku ze skalą zniszczeń i koncepcją odbudowy stolicy była niewielka. Zapał i poświęcenie tych, którzy przeżyli, pozwolił na wznowienie prac jeszcze przed całkowitym oswobodzeniem Warszawy.

Fot. Teresa Mikołajczak

Służba geodezyjna Warszawy po II wojnie światowej

W wyzwolonej Warszawie nikt chyba z początku nie wiedział, jak będzie wyglądało miasto w przyszłości, a tym bardziej jak będzie wyglądała geodezja. Najważniejszym zadaniem stało się przywrócenie miasta do życia. Tuż po wyzwoleniu prawobrzeżnej części Warszawy, w 1944 r., powołano Zarząd Miejski, w ramach którego zorganizowano Wydział Pomiarów (odtworząc niejako układ przedwojenny), a jego organizacją zajął się Władysław Kępiński (późniejszy pierwszy dyrektor WPG). W 1945 r. powołano Główny Urząd Pomiarów Kraju (GUPK), który poza pełnieniem roli centralnego organu administracji geodezyjnej do 1950 r. zajmował się także wykonawstwem. Równocześnie wspomniany Wydział Pomiarów przeniesiono z Zarządu Miasta do Biura Odbudowy Stolicy. Dwa lata później wydział zreorganizowano, dzieląc go na dwie części: instancję nadrzędną – Wydział Pomiarów (z powrotem przy Zarządzie Miejskim) i Biuro Pomiarów, którego kierownik pełnił także funkcję geodety miejskiego.

W 1949 r. zaczęto tworzyć pierwsze okręgowe przedsiębiorstwa miernicze, a w całym kraju istniało 18 spółdzielni geodezyjnych (w tym 9 w samej stolicy). W 1950 r. w związku z reorganizacją GUPK produkcję zajęły się trzy firmy: Państwowe Przedsiębiorstwo Miernicze, Państwowe Przedsiębiorstwo Geodezyjne i Państwowe Przedsiębiorstwo Fotogrametrii i Kartografii. Administracja i kontrola pozostały w GUPK. W tym samym roku także w geodezji warszawskiej następuje znaczna reorganizacja. W marcu Sejm zniósł bowiem urzędy wojewodów, starostów, burmistrzów i wójtów, ustanawiając rady narodowe. W związku z tym Wydział Pomiarów, który przejął funkcje administracyjne geodezji miejskiej, znalazł się w Radzie Narodowej miasta stołecznego Warszawy, a w celu usprawnienia realizacji prac geodezyjnych na terenie stolicy utworzono **Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne**.

W 1952 r. Główny Urząd Pomiarów Kraju przekształcono w Centralny Urząd Geodezji i Kartografii (CUGiK), a nadzorem nad geodezją w Warszawie i województwie zajęła się jego stołeczna delegatura. W tym samym roku znaczna część zagadnień związanych z katastrzem i rozgraniczaniem nieruchomości przeszła do Ministerstwa Rolnictwa. Zlikwidowano biura mierniczych przysięgłych, a trzy lata później spółdzielnie geodezyjne. Całość geodezji skupiona została w rękach państwa.

W roku 1956 Centralny Urząd Geodezji i Kartografii przekształcono w Główny Urząd Geodezji i Kartografii (GUGiK). W Warszawie geodezją miejską zajął się Stołeczny Zarząd Dróg, Geodezji i Zieleni, a Składnica Map i Dokumentów Geodezyjnych trafiła do WPG (1957 r.).

Fot. S. Dąbrowicki

Fot. Archiwum WPG S.A.

Fot. Lech Zieliński

Od góry kolejno: ruiny Warszawy tuż po wojnie, rejon budowy Dworca Centralnego na początku lat 70. i ten sam fragment miasta w 1999 r.

HISTORIA

Fot. Archiwum WPG S.A.

Prace geodezyjne po wojnie zaczęto od renowacji sieci triangulacyjnej

Zespół pomiarowy, początek lat 50.

Fot. Archiwum WPG S.A.

Od stycznia **1959** r. warszawską geodezję ulokowano z kolei w Wydziale Architektury, Nadzoru Budowlanego i Geodezji Stołecznej Rady Narodowej.

Od listopada **1963** r. zaczęła obowiązywać uchwała Prezydium Stołecznej Rady Narodowej o wykonywaniu geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej. Stanowiła ona pierwszy i niezmiernie ważny krok w kierunku bieżącej aktualizacji mapy miasta.

W **1964** r. ze wspomnianego Wydziału Architektury wydzielono część zadań geodezyjnych i przeniesiono je do nowo powstałych wydziałów architektury przy dzielnicowych radach narodowych. W biurach dzielnicowych prowadzono m.in.: ewidencję gruntów, przyjmowanie zgłoszeń robót geodezyjnych, wydawanie zgód na podział nieruchomości oraz decyzji rozgraniczeniowych.

W maju **1967** r., m.in. z inicjatywy WPG, powołano do życia Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej Urządzeń Inżynierskich. Utworzenie Zespołu pozwoliło znacznie uprościć i skrócić proces projektowania. W **1970** r. powołano w Stołecznym Zjednoczeniu Projektowania Budownictwa Komunalnego (SZPBK) pion geodezyjny, do którego uchwałą Prezydium Rady Narodowej włączono **Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne**. Z kolei do WPG przyłączono pracownię geodezyjne istniejące dotychczas przy dzielnicowych radach narodowych.

W **1973** r. podjęto próbę uporządkowania sytuacji w warszawskiej geodezji. Prezydium Rady Narodowej uchwałą z 30 stycznia powołało Biuro Głównego Geodety m.st. Warszawy, działające w ramach wspomnianego zjednoczenia. Biuro miało być jedynym ośrodkiem dyspozycyjnym geodezji warszawskiej. Przejęło ono dotychczasowe zadania w tej dziedzinie z Wydziału Architektury, Nadzoru Budowlanego i Geodezji, Stołecznego Zjednoczenia Projektowania Budownictwa Komunalnego, a także zlikwidowanej warszawskiej delegatury GUGiK. Biuro zajęło się m.in. kontrolą 52 jednostek wykonawstwa geodezyjnego, nadzorem nad WPG i ZUD, zatwierdzaniem projektów osnów geodezyjnych, wydawaniem pozwoleń osobom fizycznym na samodzielną działalność zawodową, rozdziałem robót geodezyjnych zgłaszanych przez jednostki organizacyjne.

W **1982** r. Biuro Głównego Geodety m.st. Warszawy przeniesiono do Urzędu Miasta, dwa lata później zlikwidowano Stołeczne Zjednoczenie Projektowania Budownictwa Komunalnego. Funkcje administrowania sprawami geodezji przejął Wydział Geodezji i Gospodarki Gruntami.

W październiku **1987** r. zlikwidowano Główny Urząd Geodezji i Kartografii. Podstawowe zadania geodezji przydzielono resortom budownictwa i rolnictwa. W lipcu **1989** r. weszła w życie ustawa „Prawo geodezyjne i kartograficzne”.

W roku **1989** nastąpiła zmiana systemu politycznego w Polsce, która wymusiła reformy w administracji i funkcjonowaniu państwa. Rozpoczął się proces urynkwienia gospodarki, prywatyzacji przedsiębiorstw, a równocześnie swobody w podejmowaniu działalności gospodarczej. Prawa rynku weryfikowały wartość działających na nim przedsiębiorstw. Wiele z nich zlikwidowano. Na ich miejscu pojawiły się nowe. W geodezji stopniowo przestawały istnieć przedsiębiorstwa państwowe.

W **1990** r. w wyniku wejścia w życie ustawy o terenowych organach rządowych administracji ogólnej i ustawy o samorządzie terytorialnym nastąpiła zmiana organu założycielskiego WPG, którym został wojewoda warszawski. W **1994** r. utworzono w Warszawie Wojewódzki Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej, tym samym administrowanie zasobem przeszło z WPG w ręce wojewody. W styczniu **1997** r. reaktywowano Główny Urząd Geodezji i Kartografii. 1 stycznia **1998** r. weszła w życie ustawa o gospodarce nieruchomościami.

Od początku **1999** r., w wyniku reformy administracyjnej kraju, większość spraw związanych z administrowaniem geodezją przeszła w ręce samorządu (m.in.: prowadzenie zasobu geodezyjno-kartograficznego, gospodarka nieruchomościami, zakładanie osnów szczegółowych i mapy zasadniczej). W rękach administracji państwowej pozostały funkcje kontrolne i strategiczne.

WPG „przeżyło” wszystkie wprowadzone po 1950 roku zmiany w stołecznej służbie geodezyjnej. Było to z pewnością efektem silnej pozycji Przedsiębiorstwa, posiadania doświadczonej i oddanej załogi oraz odpowiedniego kierowania firmą przez z górą 50 lat.

Fot. Archiwum WPG S.A.

**Zespół pomiarowy WPG w latach 70.,
Stefan Zubczewski (z lewej)
i Jan Barański podczas niwelacji**

**Zespół pomiarowy WPG z lat 90.,
Piotr Stachiewicz (z lewej)
i Jacek Szczygieł podczas obsługi
geodezyjnej budowy FIM Tower**

Fot. Archiwum WPG S.A.

Powstanie WPG – 23 marca 1950 roku

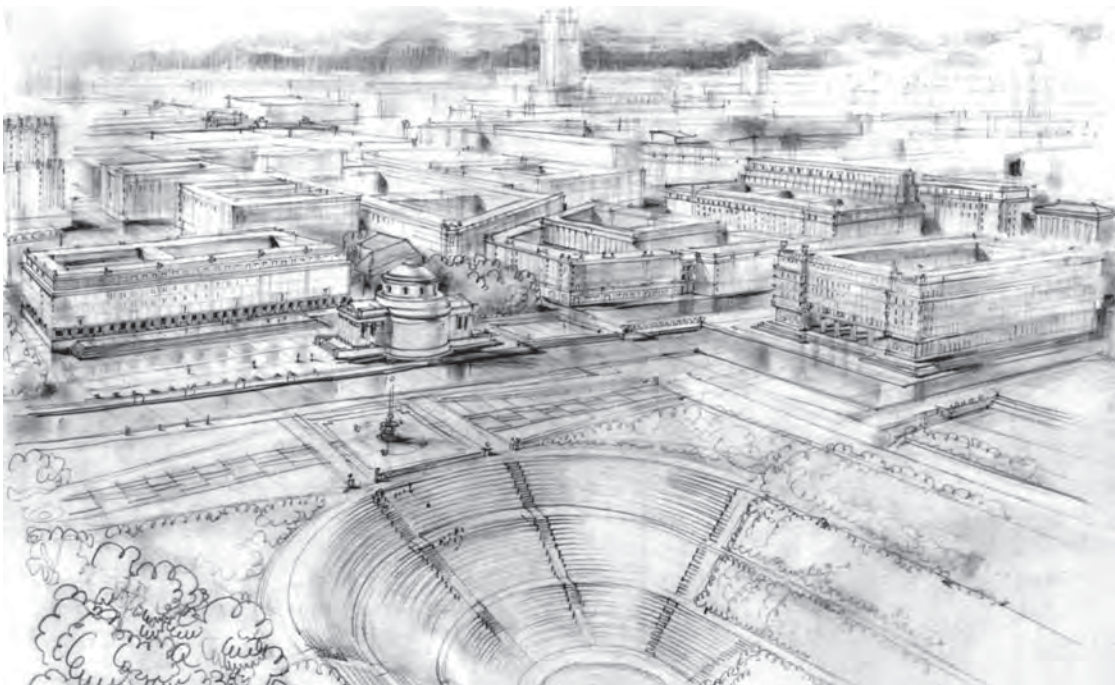
Pierwszy znak graficzny WPG

Niezrealizowana koncepcja zabudowy placu Trzech Krzyży z lat 50. (poniżej) i dzisiejszy wygląd tego rejonu miasta (na sąsiedniej stronie)

Koniec roku 1949 i początek 1950 obfitowały na świecie w wiele ważnych wydarzeń politycznych. Rozdział między Wschodem a Zachodem, niedawnymi koalicjantami w II wojnie światowej, pogłębiał się. Trwała zimna wojna. W Polsce życie toczyło się według utartego od kilku lat scenariusza, w którym najważniejsza była ideologia. Doniesienia ówczesnej prasy pokazują, czym wtedy żył świat, Polska i Warszawa.

We wrześniu 1949 r. Amerykanie zaprezentowali prototyp pierwszej elektronicznej maszyny do liczenia – ENIAC, a Konrad Adenauer został kanclerzem RFN. Prezydent USA Harry Truman poinformował o udanym próbnym wybuchu atomowym w Związku Radzieckim. 1 października przywódca chińskich komunistów Mao Tse-tung proklamował Chińską Republikę Ludową, a 11 października utworzono Niemiecką Republikę Demokratyczną. W lutym 1950 r. Stalin i Mao podpisali pakt o wzajemnej pomocy i przyjaźni. W czerwcu wybuchła wojna w Korei.

W tym czasie w Polsce prasa zajęta była trochę innymi sprawami: we wrześniu 1949 r. odbył się pierwszy po wojnie Konkurs Chopinowski. Pierwszą nagrodą podzieliły się Halina Czerny-Stefańska i Rosjanka Bella Dawidowicz. 7 listopada ministrem obrony został Konstanty Rokossowski, a odbyte w listopadzie Plenum KC PZPR wezwało do „wzmoczenia czujności rewolucyjnej”. W tym samym duchu w lutym 1950 r. odbył się zjazd rektorów wyższych uczelni z całej Polski, a pisa-

rze ze Związku Literatów Polskich złożyli samokrytykę. W marcu Sejm przyjął ustawę o terenowych organach władzy państwowej, likwidując samorząd terytorialny, stanowiska wojewodów, starostów i wójtów.

Warszawska prasa donosiła między innymi: o wykonaniu planu produkcji przemysłowej za 1949 rok w 113%, o nowej formie współzawodnictwa pracy – długofalowych zobowiązaniach produkcyjnych, o obniżce cen w ZSRR i najsilniejszej walucie świata, jaką był rubel. Najważniejszą wiadomością 23 marca 1950 r. (kiedy to powołano do życia WPG) było otwarcie wystawy obrazującej życie i działalność Juliana Marchlewskiego. Poza tym donoszono o strajku powszechnym we Włoszech, akcji siewnej na polskiej wsi, przystąpieniu załogi osiedla Muranów „A” do budowy systemem potokowym i wzmożeniu przez ZBOWiD walki o pokój. Podano też, że Warszawa liczyła wtedy 648 tys. 913 mieszkańców. Kilogram ziemniaków kosztował 13 złotych, a jedno jajko – 22.

Wielka polityka nie ominęła także geodezji. Prasa geodezyjna pisała między innymi: w grudniu 1949 r. – o „Myślach Stalina o przebudowie wsi”, o mierniczych-przodownikach (zwycięzca uzyskał 520% normy), w lutym 1950 r. – o pracach geodezyjnych w Planie 6-letnim, kartografii w Związku Radzieckim. W marcu tego roku – o organizacji i dyscyplinie pracy, radzieckiej markszajderii (miernictwie górniczym) i jej zadaniach oraz V Zjeździe Delegatów Związku Mierniczych RP.

W 1949 r. zakończono w Polsce trzyletni plan odbudowy. Wytyczono kolejny, tym razem sześcioletni plan, którego głównym celem było uprzemysłowienie kraju. Ambitne zadania wymagały ogromnego wysiłku. Warszawa miała stać się bazą produkcyjną dla wielu dziedzin prze-

---

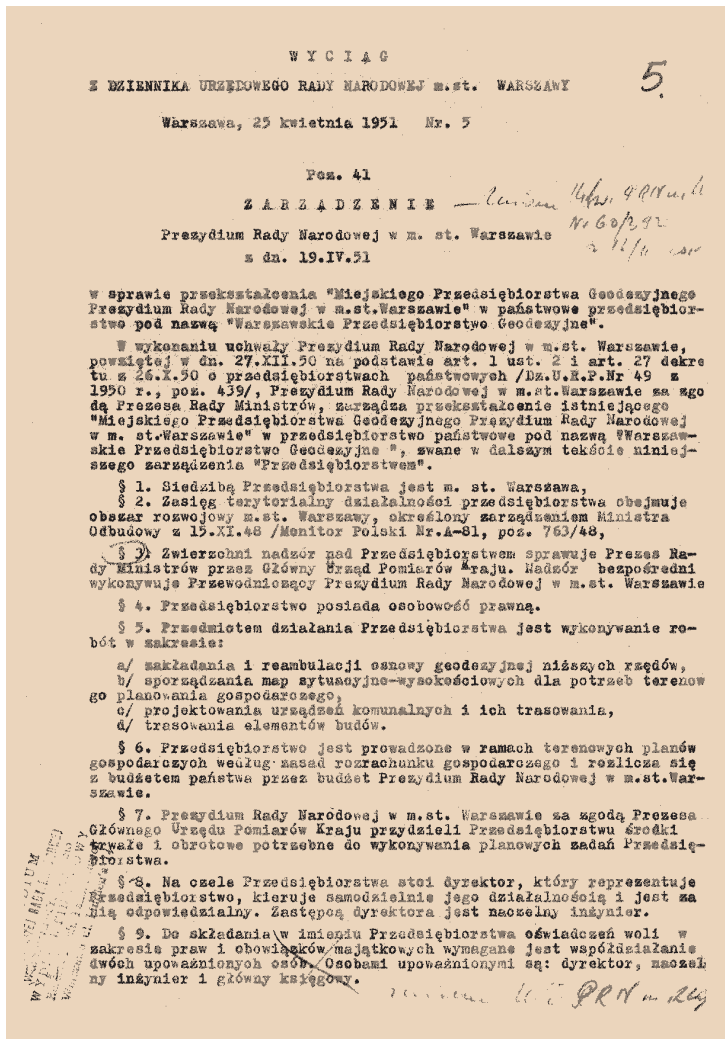
23 marca 1950 r. Rada Narodowa Warszawy uchwałą nr 518 powołała do życia Miejskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne Rady Narodowej w m.st. Warszawie. Od chwili uzyskania osobowości prawnej (19 kwietnia 1951 r.) nosiło ono nazwę Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne. Z Wydziału Pomiarów i Biura Pomiarów przejęło kadrę oraz sprzęt. Zadaniem WPG było wykonywanie wszelkich prac geodezyjnych oraz sporządzanie i dostarczanie dokumentacji geodezyjnej koniecznej dla inwestycji wykonywanych przede wszystkim przez jednostki i przedsiębiorstwa podległe miastu.

Fot.: Lech Ziarkowski

HISTORIA

Zarządzenie Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy w sprawie przekształcenia Miejskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego w państwowe przedsiębiorstwo pod nazwą Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne

mysłu. Od huty, fabryki samochodów, zakładów mechanicznych, po drukarnie, fabrykę lamp i elektrociepłownię. Obok istniejących rejonów przemysłowych na Woli i Pradze miały powstać nowe dzielnice przemysłowe – Żerań i Śluźwiec. Zaplanowano budowę Biblioteki Narodowej, odbudowę Teatru Wielkiego, Filharmonii, Zamku Królewskiego, Ratusza. Projektowano kolejne trasy komunikacyjne i monumentalne dzielnice mieszkaniowe. Nie zapomniano o budowie metra, hoteli i strzelistego centrum kultury i nauki w środku miasta. Warszawa potrzebowała więc silnego ośrodka wykonawstwa geodezyjnego, by podołać ogromnej liczbie robót.

Samo powstanie Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego było z jednej strony efektem rosnącej liczby zadań geodezji miejskiej, z drugiej – trudnościami, jakie w 1948 r. przeżywało Biuro Pomiarów Zarządu Miejskiego. Bardzo ni-

skie płace w biurze były przyczyną odejścia wielu geodetów. Na początku 1949 r. do kierownictwa dotarła wiadomość o zamiarze zlikwidowania Biura i wcielenia kadry technicznej do Warszawskiego Okręgowego Przedsiębiorstwa Mierniczego (WOPM). Istniała obawa, że miasto zostanie pozbawione operatywnej obsługi geodezyjnej. Interwencje aktyw Biura Pomiarów u prezydenta miasta odniosły rezultat. Wkrótce odbyła się narada w Głównym Urzędzie Pomiarów Kraju, w efekcie której WOPM musiał zrezygnować z planów włączenia do swoich struktur Biura Pomiarów. Należało jednak znaleźć taką formę organizacyjną dla przyszłego przedsięwzięcia, która zapewniłaby wykonywanie zadań stawianych przez miasto, a jednocześnie poprawiła warunki bytowe pracowników. Postanowiono przekształcić Biuro Pomiarów w przedsiębiorstwo miejskie.

23 marca 1950 r. powołano do życia Miejskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne Rady Narodowej w m.st. Warszawie. Od chwili uzyskania osobowości prawnej nosiło ono nazwę Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne.

Struktura organizacyjna WPG

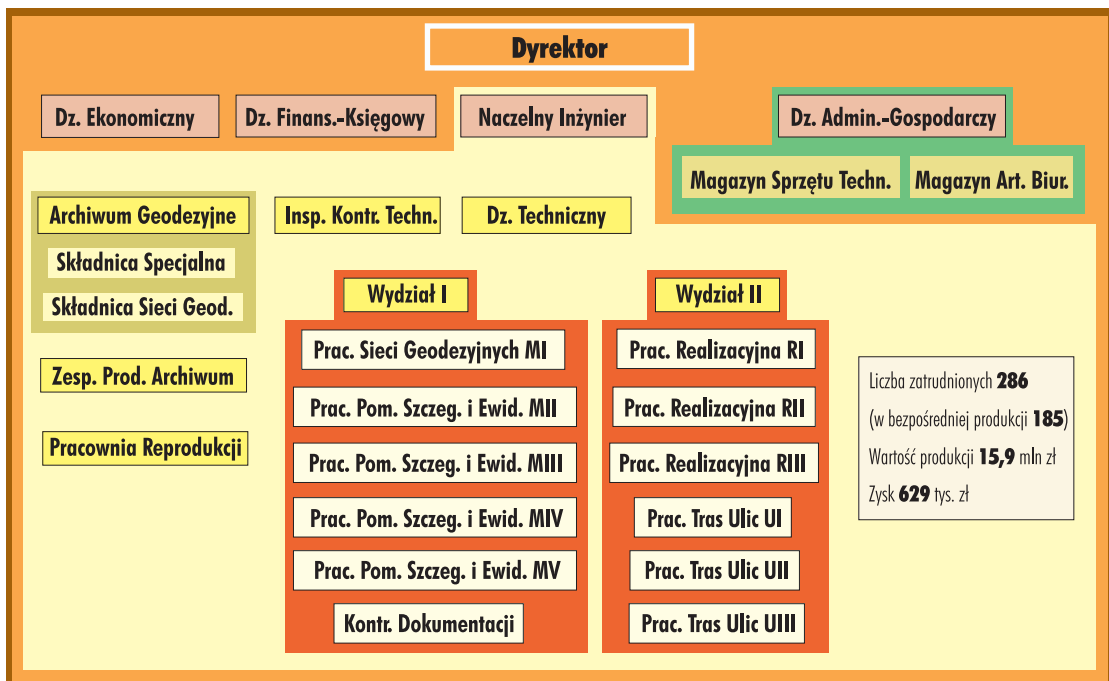
Odznaka WPG z lat 80.

Pierwszy rok działalności Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne zakończyło wykonaniem 1300 zleceń wartości 1,62 mln zł, zyskiem w wysokości 269 tys. zł i 107 etatowymi pracownikami.

Rozszerzenie w 1951 r. granic Warszawy i rozpoczęcie prac na terenach znacznie odległych od siedziby Przedsiębiorstwa wymusiło zorganizowanie własnego transportu i powiększenie firmy. W 1953 r. włączono do WPG oddział terenowy Państwowego Przedsiębiorstwa Mierniczego wraz ze 100-osobowym personelem, sprzętem i lokalem, a w 1957 r. przejętą od Wydziału Geodezyjnego przy Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy Składnicę Map i Dokumentów Geodezyjnych. Stały rozwój firmy, zwiększenie liczby zatrudnionych i nowe zadania wymuszały kolejne zmiany organizacyjne. Wyodrębniono dział zajmujący się dokumentacją kosztorysową i otwarto trzy wydziały produkcyjne. Scentralizowano kontrolę techniczną, a inspektorów przydzielono do poszczególnych pracowni. W roku 1962 uruchomiono Pracownię Reprodukacji Map i Dokumentów Geodezyjnych.

Obowiązek geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej, wprowadzony w 1963 r., postawił przed Przedsiębiorstwem dodatkowe zadania. W 1964 r. konieczne stało się wprowadzenie nowego systemu organizacji rozliczeń i wykonawstwa. Zastosowano kompleksowe zlecanie i rozliczanie robót oraz akord zespołowy.

Struktura organizacyjna WPG w 1964 r.

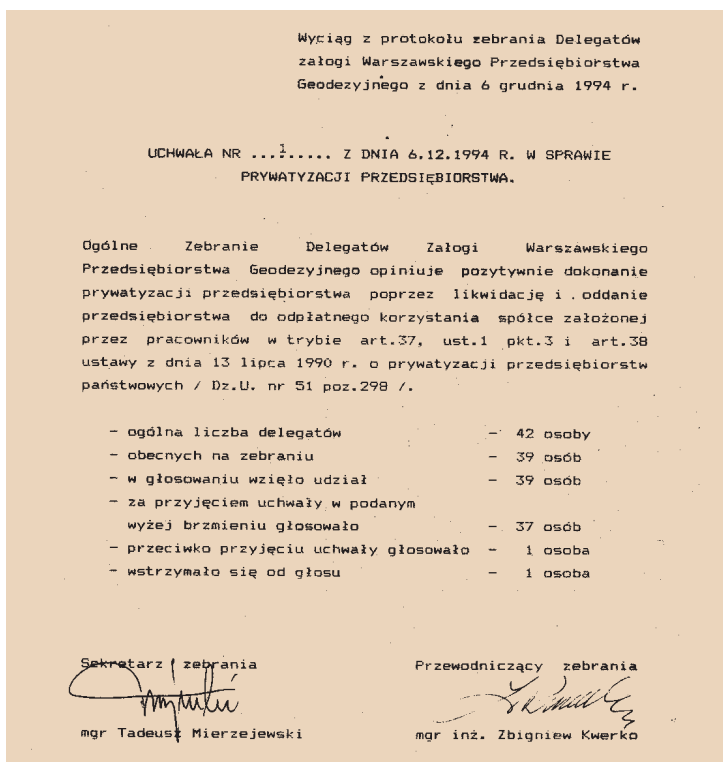
HISTORIA

Fot. Archiwum WPG S.A.

**Prezes Ryszard Brzozowski
podpisuje akt prywatyzacyjny, 1995**

**Uchwała nr 1 z 6 grudnia 1994 r.
w sprawie prywatyzacji Przedsiębiorstwa**

Dla zachowania wysokiej jakości wykonywanych prac utworzono w 1965 r. Dział Głównego Inspektora. W tym samym roku otwarto Pracownię Fotogrametryczną, powiększając zakres wykonywanych przez Przedsiębiorstwo prac. Rok później powołano Dział Techniczny oraz Zakładowy Ośrodek Informacji Technicznej i Ekonomicznej.

W 1967 r. zorganizowano przy WPG Zespół Uzgodnień Dokumentacji Projektowej oraz rozpoczęto prace nad wprowadzeniem do procesu produkcyjnego komputerów. Rok później utworzono Zespół Elektronicznej Techniki Obliczeniowej. W maju 1972 r. powstała placówka badawczo-rozwojowa pod nazwą Zespół Badań i Doświadczeń. Stworzono pracownię wieloasortymentową, zreorganizowano pion techniczny Przedsiębiorstwa. W 1973 r. w celu uproszczenia pracy Działu Rozliczeń wprowadzono cennik scalony. W maju tego roku został utworzony nowy pion do spraw organizacji i zabezpieczenia produkcji. W efekcie w 1974 r. struktura firmy opierała się na czterech pionach organizacyjnych.

W 1975 r. w związku z rozszerzeniem działalności Przedsiębiorstwa na całe województwo stołeczne powstały oddziały terenowe w Nowym Dworze Mazowieckim, Piasecznie i Grodzisku Mazowieckim. W październiku 1979 r., na okres prac związanych z realizacją kontraktu dla Libii, został powołany Zespół Fotointerpretacji.

Wraz ze zwiększającą się liczbą zadań rokrocznie rosła liczba zatrudnionych pracowników, osiągając w 1980 r. 1143 osoby. WPG składało się z ponad 31 pracowni produkcyjnych i wielu działów wspoma-

gających. Od 1981 r. postępowała stopniowa redukcja personelu Przedsiębiorstwa. W latach 80. spowodowana była pogłębiającym się kryzysem gospodarczym i wymogami wprowadzanych w latach 1982 i 1987 kolejnych etapów ówczesnej reformy gospodarczej.

W latach 90. poważne reorganizacje Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego wymuszone zostały zmianami systemowymi w całej gospodarce. Powstanie wielu małych, prywatnych firm geodezyjnych, otwarcie rynku na wykonawców spoza Warszawy i spadek liczby zamówień spowodowały, że Przedsiębiorstwo systematycznie redukowało zatrudnienie, dostosowując

swą wielkość do aktualnej sytuacji. Zlikwidowano nierentowne pracownie i zbędne działy, a tworzenie nowych podyktowane zostało tylko zwiększaniem dochodów firmy lub celami strategii rozwoju Przedsiębiorstwa. Nastąpiło dostosowanie profilu produkcji do potrzeb rynku, co pozwoliło na stworzenie firmy elastycznej i nowoczesnej.

9 listopada 1995 r. załoga WPG sfinalizowała trwający kilka lat proces prywatyzacji Przedsiębiorstwa. Tego dnia Zgromadzenie Organizacyjne Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego S.A. powołało Spółkę Akcyjną. W zgromadzeniu udział wzięło 188 założycieli reprezentujących 265 pracowników WPG. Uchwalono statut nowej spółki i wybrano Radę Nadzorczą. 14 listopada WPG S.A. wpisano do Rejestru Handlowego w dziale B pod numerem 45372. Kapitał akcyjny spółki wyniósł 643 600 zł i podzielony został na 12 872 imienne akcje. 30 września 1996 r. podpisano umowę pomiędzy Skarbem Państwa (reprezentowanym przez wojewodę warszawskiego) a Zarządem WPG S.A. o oddaniu mienia Skarbu Państwa (WPG) do odpłatnego korzystania (przez WPG S.A.). Tym samym WPG S.A. rozpoczęło działalność na własny rachunek.

Po zmianach w regulaminie organizacyjnym wprowadzonych w lipcu 1998 r. w Przedsiębiorstwie funkcjonują obecnie następujące komórki: Biuro Rady Nadzorczej i Zarządu WPG S.A., Dział Spraw Pracowniczych, Dział Produkcji, Zakład Badań i Wdrożeń, Dział Księgowo-Finansowy, Dział Administracyjny, Poradnia Pracownicza oraz samodzielne stanowiska głównych specjalistów ds. systemów zarządzania, marketingu i informatyki. Produkcją zajmuje się dziewięć pracowników.

Rok 1998 Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne zamknęło sprzedażą wartości 16,7 mln zł i zyskiem w wysokości 985 tys. zł.

Akcja Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego S.A.

LUDZIE

A group of people are gathered in a meeting, with some standing and some sitting. The image is overlaid with a red filter. The text is positioned in the lower right area of the image.

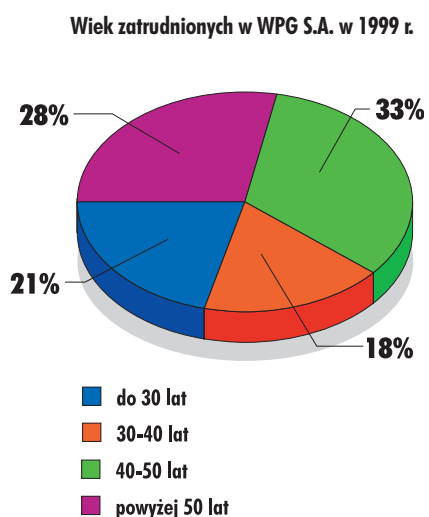
Zatrudnienie

Dyrektorzy

Cztery życiorysy

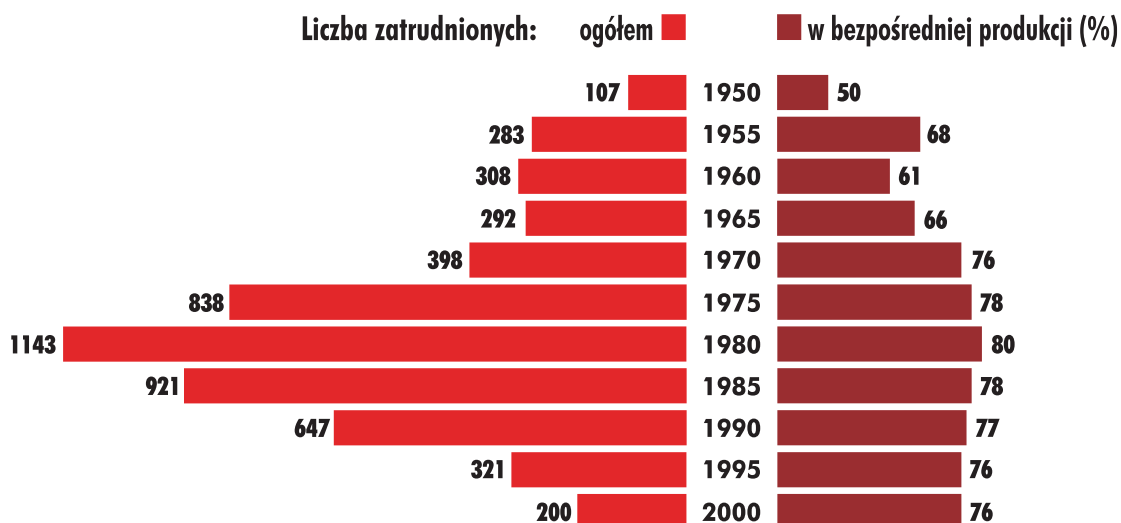
Zatrudnienie

FOT. ARCHIWUM WPG S.A.

Na przestrzeni 50 lat istnienia Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego znalazły w nim zatrudnienie 4322 osoby. W końcu grudnia 1950 r., zaledwie dziewięć miesięcy od powstania, firma liczyła już 107 osób, a pięć lat później zatrudniała 283 pracowników. Było to wynikiem gwałtownego rozwoju Przedsiębiorstwa i coraz większej liczby zadań związanych z postępującą odbudową i rozbudową Warszawy. Przez następnych kilkanaście lat, do połowy lat 60., stan zatrudnienia utrzymywał się na mniej więcej stałym poziomie, dochodząc w 1965 r. do 292 osób.

Przeprowadzone w Przedsiębiorstwie w latach 60. reorganizacje, coraz większa liczba robót, wzrost rangi firmy na terenie miasta miały bezpośredni wpływ na wskaźniki ekonomiczne i liczbę pracowników. W 1968 r. zatrudnienie wzrosło do 365 osób, w 1970 – do 426, a już trzy lata później – do 753. Obsada WPG systematycznie się zwiększała, podobnie jak obszar jego działania. W 1976 r. liczba pracowników doszła do 1076, by w roku 1980 osiągnąć swe apogeum – 1143 osoby. Tyle osób trzeba było zaangażować, by wykonać planowe zadania. Należy jednak pamiętać, że – z uwagi na obowiązujący

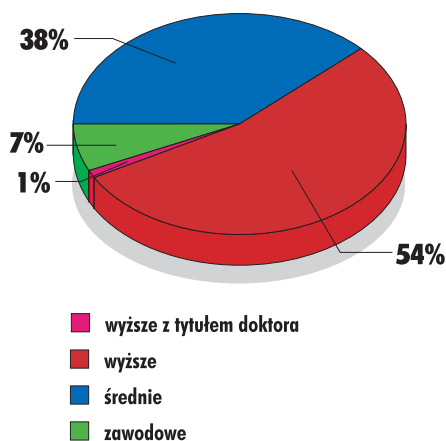
wtedy model gospodarki – WPG było monopolistą w zakresie podstawowych robót geodezyjnych na terenie miasta i województwa. W 1984 r. liczba zatrudnionych spadła do 970, w 1988 – do 855, a w 1995 – do 321 osób. Na początku 2000 r. Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne zatrudniało 201 osób, będąc w dalszym ciągu jednym z największych przedsiębiorstw tej branży w kraju.

We wszelkiego typu statystykach dotyczących zatrudnienia w przedsiębiorstwach najważniejsze parametry to: liczba pracowników w tzw. bezpośredniej produkcji, struktura wykształcenia oraz wiek zatrudnionych. Z biegiem lat wskaźniki te ulegały w Przedsiębiorstwie ciągłej poprawie. Pierwszy rok istnienia (1950) WPG kończy, mając w bezpośredniej produkcji tylko 50,5% zatrudnionych, co było z pewnością spowodowane zadaniami związanymi z organizacją nowo powstałej firmy. Rok 1955 WPG zamknęło, mając w bezpośredniej produkcji 67,8% pracowników, a w 1965 – 70,3%. Wskaźnik ten zwiększał się stopniowo, dochodząc w końcu lat 70. do 80%. Obecnie wynosi on 76%.

Wraz z rozwojem Przedsiębiorstwa poprawiał się też poziom wykształcenia pracujących tu osób. I tak, o ile w 1965 r. wykształceniem wyższym i średnim legitymowało się zaledwie 55,7% pracowników WPG, to w 1970 r. było to już ponad 65%, a siedem lat później ponad 70%. Obecnie 55% osób posiada tytuł magistra lub inżyniera. Osoby z wykształceniem podstawowym lub zasadniczym to tylko 7% zatrudnionych.

Dzisiejsza kadra Przedsiębiorstwa to połączenie olbrzymiego doświadczenia ludzi z kilkudziesięcioletnim stażem pracy z energią i twórczym działaniem trzydziesto- i czterdziestolatków (którzy stanowią większość zespołu) i przyszłością firmy – czyli tymi, którzy nie ukończyli 30. roku życia

Wykształcenie pracowników WPG S.A. w 1999 r.

LUDZIE

Rada Nadzorcza

PRZEWODNICZĄCY
GRZEGORZ GŁOWACKI

WICEPRZEWODNICZĄCY
RAJMUND MALINOWSKI

CZŁONEK
ANNA JACZEWSKA

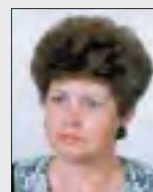
Zarząd

PREZES
RYSZARD BRZOWOWSKI

WICEPREZES DS. TECHNICZNYCH
JACEK UCHAŃSKI

WICEPREZES DS. EKON.-FIN.
ELŻBIETA MITRASZEWSKA

Szefowie działów

SZEF PRODUKCJI
WOJCIECH REMISZEWSKI

GŁÓWNY TECHNOLOG, KIEROWNIK ZBIW
STANISŁAW GRODZICKI

GŁ. SPECJALISTA DS. ZARZĄDZANIA
ROBERT SZCZĘŚNY

KIEROWNIK DZIAŁU SPRAW PRACOWNICZYCH
EWA OSIŃSKA

ZASTĘPCA GŁÓWNEGO KSIĘGOWEGO
ANNA PŁÓCIENNIK

KIEROWNIK DZIAŁU ADMINISTRACJI
WOJCIECH DYJASŃSKI

KIEROWNIK PRACOWNICZEJ PORADNI LĘK.
ANNA JĘDRZEJOWSKA

SPECJALISTA DS. SOCJALNYCH
TADEUSZ MARTUSEWICZ

KIEROWNIK OŚRODKA WYPOCZYNKOWEGO
JERZY SOSZYŃSKI

Kierownicy pracowni

CZŁONEK
Małgorzata Kłopotnińska-Gil

CZŁONEK
Jolanta Mońka

CZŁONEK
Bogdan Ney

**Związki
zawodowe**

PRZEWODNICZĄCY KZ NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
Jacek Kowalewski

PRZEWODNICZĄCY SZPP WPG S.A.
Krzysztof Skwarczyński

GŁ. SPECJALISTA DS. MARKETINGU
Krzysztof Gantner

SGP

PRZEWODNICZĄCY KOŁA ZAKŁAD.
Rajmund Malinowski

KIEROWNIK P-11
Stanisław Ławniczak

KIEROWNIK P-17
Stanisław Nowis

KIEROWNIK P-27
Janusz Siwicki

KIEROWNIK P-14
Wiesław Malowaniec

KIEROWNIK P-22
Krzysztof Skwarczyński

KIEROWNIK P-28
Elżbieta Puczyńska

KIEROWNIK P-15
Marek Markiewicz

KIEROWNIK P-33
Jacek Remiszewski

KIEROWNIK P-32
Robert Rutkowski

Dyrektorzy

Przez 50 lat Warszawskim Przedsiębiorstwem Geodezyjnym kierowało dziesięciu ludzi. Każdy z nich w mniejszym lub większym stopniu przyczynił się do nieprzerwanego istnienia i rozwoju Przedsiębiorstwa, chociaż efekty ich pracy uzależnione były nie tylko o od czasu zasiadania w fotelu naczelnego i osobistych talentów ale także od uwarunkowań zewnętrznych, które dawały się we znaki nie tylko o geodezji. Dyrektorski gabinet w budynku na rogu Nowego Świata i Książęcej zajmowali kolejno:

WŁADYSŁAW KĘPIŃSKI (DYREKTOR WPG W LATACH 1950-56)

Absolwent Politechniki Warszawskiej, pracownik przedwojennego Biura Triangulacji, a następnie Biura Pomiarów w Warszawie. Po wojnie w latach 1944-47 organizator i kierownik Wydziału Pomiarów, a następnie szef Biura Pomiarów. Zbudował od podstaw WPG, a osiągniętymi wynikami ekonomicznymi udowodnił potrzebę jego istnienia.

CZESŁAW WYSZOGRODZKI (DYREKTOR WPG W LATACH 1956-57)

Pracę w geodezji rozpoczął w czasie wojny. Po wyzwoleniu był m.in. zastępcą kierownika Wydziału Pomiarów i szefem Oddziału Pomiarów Podstawowych w tym Wydziale. Autor projektu niwelacji Warszawy w oparciu o repery fundamentalne.

BOLESŁAW CYBULSKI (DYREKTOR WPG W LATACH 1957-62)

W latach 1936-47 pracownik Biura Pomiarów w Warszawie, 1953-54 – Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego. Szef pracowni i główny geodeta w Przedsiębiorstwie Badań i Poszukiwań Złóż Torfu „Geotorf”. Kierując WPG przeprowadził wiele niezbędnych zmian organizacyjnych w firmie.

JERZY POMASKI (DYREKTOR WPG W LATACH 1962-64)

W okresie II wojny światowej pracował w jednostce geodezji miejskiej w Żyrardowie. Piastował kierownicze stanowiska, m.in. w Zakładzie Osiedli Robotniczych, w Przedsiębiorstwie Państwowym „Geoprojekt” w Warszawie (gdzie był naczelnym inżynierem) i biurach projektowych resortu budownictwa. Z jego inicjatywy uruchomiono w WPG Pracownię Reprodukacji Map i Dokumentów Geodezyjnych.

ALEKSANDER HUSAK (DYREKTOR WPG W ROKU 1964)

Przed przejściem do WPG pracował w Wydziale Architektury, Nadzoru Budowlanego i Geodezji m.st. Warszawy. Przez kilka miesięcy, po przedwczesnej śmierci Jerzego Pomaskiego, pełnił – do czasu powołania nowego dyrektora – obowiązki dyrektora naczelnego WPG.

WACŁAW KŁOPOCIŃSKI (DYREKTOR WPG W LATACH 1964-78)

Przed objęciem funkcji dyrektora naczelnego w WPG był m.in. naczelnym inżynierem w Warszawskim Okręgowym Przedsiębiorstwie Mierniczym. Autor kilku książek z zakresu geodezji. Twórca nakładkowego systemu mapy i ZUD. Jego dokonania prezentujemy w dalszej części Monografii.

WŁODZIMIERZ BALCEREK (DYREKTOR WPG W LATACH 1978-85)

Przed objęciem funkcji dyrektora WPG m.in. starszy inspektor w Ministerstwie Rolnictwa, radny stołecznej Rady Narodowej i przewodniczący Komisji Produkcji Rolnej. Jako dyrektor WPG stanął przed trudnymi wyborami, jakie przyniósł ze sobą stan wojenny. Wybrał z nich z godnością, znajdując zrozumienie dla swoich działań ze strony załogi. Wprowadził w WPG zmiany wynikłe z reformy gospodarczej z 1982 r.

JAN DZIEKAN (DYREKTOR WPG W LATACH 1986-88)

Pierwszy dyrektor WPG wybrany w drodze konkursu. Wcześniej na kierowniczych stanowiskach w Wojewódzkim Biurze Projektów, WPG (1975-77), Wojskowym Biurze Studiów i Projektów Budowlanych. Przewodził WPG w latach największego kryzysu gospodarczego. Energicznie wprowadzał drugi etap reformy gospodarczej.

TOMASZ RYBICKI (DYREKTOR WPG W LATACH 1988-91)

W latach 1958-64 kierownik pracowni ewidencji gruntów w WPG. W latach 70. w Biurze Głównego Geodety m.st. Warszawy, a następnie w Zjednoczeniu GEOKART. W latach 1981-88 kierował z ramienia tej firmy kontraktami na terenie Libii. Rzecznik prywatyzacji WPG w okresie zmian ustrojowych w kraju.

RYSZARD BRZOZOWSKI (1991-96 – DYREKTOR WPG, OD 1995 – PREZES WPG S.A.)

Ostatni – dziesiąty dyrektor – państwowego jeszcze WPG. Związany z WPG od 1966 r. Od 1979 r. zastępca, a następnie kierownik pracowni, specjalista ds. kontroli jakości, starszy inspektor. W latach 1983-86 w Libii na kontrakcie z firmy WADECO. Realizator idei prywatyzacji WPG. Z chwilą powołania do życia Spółki Akcyjnej WPG (9 listopada 1995 r.) został prezesem Zarządu.

Cztery życiorysy

Wśród rzeszy pracowników WPG, przede wszystkim inżynierów i technik ów geodetów, kartografów, kreślarzy, informatyków i pomiarowych, wiele było osób wyjątkowo zasłużonych dla rozwoju firmy. Trudno byłoby przedstawić wszystkich, nie tylko z uwagi na ich liczbę, ale także kłopotliwość doboru kryteriów, jakie powinno się wziąć w takim przypadku pod uwagę. Bo czyż bardziej zasłużony jest pracownik z 20-letnim stażem pracy w Przedsiębiorstwie, bez zarzutu wykonujący powierzone mu zadania, czy szef wydziału, który przeprowadził sprawnie jego reorganizację, ale pracował w firmie tylko kilka lat, a może pracownik pionu technicznego, od lat związany z firmą i będący nieocenioną „złotą rączką”.

By uniknąć tego typu dylematów, wybraliśmy do przedstawienia w niniejszej Monografii tylko cztery osoby. Są to postaci szczególne, nie tylko z uwagi na ich dokonania na polu zawodowym, stosunek do pracy i szacunek, jakim się cieszyły w środowisku, ale także poprzez ich osobiste losy. Życiorysy tej czwórki są różne, choć wszyscy urodzili się jeszcze w Polsce będącej pod panowaniem zaborców. Jest wśród nich członek KPP (a potem PZPR), jest też AK-owiec. Jest ambitna kobieta o inżynierskim powołaniu, jest również pomiarowy z krwi i kości. Mamy tu wychowawcę wielu pokoleń inżynierów i nieustraszonego animatora polskiej geodezji, jak i człowieka, który potrafił pogodzić pracę zawodową ze swoją lekkoatletyczną pasją. Wszyscy byli geodetami, w najlepszym rozumieniu tego słowa. Przez wiele lat pracowali w tym samym budynku przy Nowym Świecie w Warszawie. Swą codzienną pracą przynosili chwałę firmie, z którą związali się na długie lata. Nie wiemy, czy kiedykolwiek spotkali się we czwórce. Dzisiaj jest okazja, by przedstawić ich niezwykle sylwetki obok siebie.

**Aniela Pokorska była pierwszą kobietą
mierniczym przysięgłym w Polsce**

ANIELA POKORSKA (1897-1984) — KOBIECI Z POWOŁANIEM

Urodziła się w Warszawie 14 sierpnia 1897 r. Ojciec, Antoni, był pracownikiem umysłowym w prywatnej firmie, matka, Maria, zajmowała się domem. W 1914 r., w wieku siedemnastu lat, Aniela Pokorska ukończyła VII klasę działającego na prawach rządowych prywatnego gimnazjum żeńskiego w Warszawie. Aby zdać egzamin z zakresu klasy VIII gimnazjalnej męskiej, przez następny rok pobierała korepetycje z łaciny i matematyki. Pamiętajmy, że w tamtych latach edukacja kobiet była czymś wyjątkowym. W zaborze rosyjskim nie było obowiązku szkolnego, a szkoły dla dziewcząt (tzw. szkoły żeńskie lub „pensje”) reprezentowały bardzo niski poziom nauczania. We wrześniu 1915 r. Aniela Pokorska wstąpiła do VIII klasy znanej prywatnej szkoły F. Gagatnickiej w Warszawie, którą ukończyła rok później. W 1916 r. podjęła pracę zarobkową, udzielając korepetycji. W grudniu 1917 r. wstąpiła do nowo otwartej Szkoły Mierniczej, którą ukończyła w 1921 r., uzyskując tytuł mierniczego klasy I już w niepodległej Polsce. Mając niespełna 24 lata, 1 kwietnia 1921 r., rozpoczęła pracę w Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Kielcach na stanowisku starszego pomocnika. W październiku tegoż roku przeniosła się z powrotem do Warszawy i zaczęła pracować w Okręgowym Urzędzie Ziemskim na takim samym stanowisku. W 1922 r. zrezygnowała z pracy w urzędzie i zatrudniła się w kancelarii mierniczego przysięgłego inżyniera M. Jeżowskiego w charakterze samodzielnego wykonawcy polowego. Z chwilą uzyskania tytułu mierniczego przysięgłego (w maju 1925 r.) Aniela Pokorska otworzyła kancelarię i rozpoczęła pracę na własny rachunek. Kancelarię prowadziła do wybuchu Powstania Warszawskiego, to jest do 1 sierpnia 1944 r. W czasie okupacji niemieckiej wraz z bratem brała udział w kolportowaniu prasy podziemnej. W jej domu przechowywano AK-owską radiostację. Brat Anieli Pokorskiej został w 1942 r. rozstrzelany za to przez Niemców.

Od wyjścia z płonącej Warszawy (6 września 1944 r.) aż do wyzwolenia (17 stycznia 1945 r.) pani Aniela przebywała w Zalesiu pod Warszawą. Już 1 marca tego roku rozpoczęła pracę w Dziale Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie. Była tam kierownikiem grupy pomiarowej. 13 czerwca 1949 r. została przeniesiona do Departamentu Przestrzennego Ustroju Rolnego w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych, gdzie pełniła początkowo funkcję radcy, a następnie inspektora. 3 marca 1950 r. na podstawie ustawy z 28 stycznia 1948 r. uzyskała stopień inżyniera geodety. W kwietniu 1951 r. rozpoczęła pracę w Warszawskim Okręgowym Przedsiębiorstwie Mierniczym jako kierownik grupy kobiecej. We wrześniu 1952 r. objęła funkcję inspektora dokumentacji. 1 stycznia 1953 r. została przeniesiona służbowo do Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego. Z początku organizowała pracownię ewidencji gruntów, a następnie objęła stanowisko in-

LUDZIE

spektora kontroli technicznej. Do końca swej kariery zawodowej Aniela Pokorska pracowała w WPG. W grudniu 1969 r. (mając 72 lata) przeszła na zasłużoną emeryturę.

Poza pracą zawodową działała w Związku Mierniczych Przysięgłych, Lidze Kobiet, Polskim Czerwonym Krzyżu, Związku Mierniczych Polskich oraz Stowarzyszeniu Geodetów Polskich.

Fot. Archiwum WPG S.A.

Michał Król (w środku) – ostatni, który potrafił mierzyć długości za pomocą łąt

Michał Król wykonuje pomiar łątami (z lewej) i pozuje do zdjęcia wraz z zespołem pomiarowym (z prawej)

Fot. Archiwum WPG S.A.

Fot. Archiwum WPG S.A.

MICHAŁ KRÓL (1906-1984) – POMIAROWY-LEGENDA

Góral z pochodzenia, urodzony 13 września 1906 r. w rodzinie chłopskiej we wsi Przyszowa w powiecie limanowskim (dawne woj. krakowskie). Syn Marcina i Zofii (z domu też Król). W 1913 r. Michał Król rozpoczął naukę w szkole powszechnej. Przysłowiowa galicyjska bieda zmusiła go do pracy od najmłodszych lat. Tuż po skończeniu szkoły w 1920 r. wyjechał na Kresy Wschodnie do majątku Mała Opalenica, w którym pracował przez cztery lata jako woźnica. W 1924 r. przeniósł się do Janowa Podlaskiego, gdzie z początku zajmował się końmi, a następnie został starszym strażnikiem. Od 1927 do 1931 r. pracował u państwa Dudków w majątku Golendzinów w powiecie grójeckim. W 1931 r. przeniósł się do pracy w Warszawie. Początkowo zatrudniony w charakterze sezonowego pomiarowego, od kwietnia 1933 r. został etatowym pracownikiem służby miejskiej (do wybuchu Powstania Warszawskiego). W czasie okupacji niemieckiej ukrywał córkę znanego przedwojennego żydowskiego inżyniera Mieczysława Ringa. W okresie powstania brał udział w ratowaniu materiałów ze składnicy map (m.in. map Lindleya). Po wyzwoleniu Warszawy w kwietniu 1945 r. podjął pracę w Biurze Pomiarów Zarządu Miejskiego, w którym pracował aż do chwili przeniesienia służbowego do nowo powstałego WPG (1 kwietnia 1950 r.).

Przez ponad 24 lata swej pracy w Przedsiębiorstwie na stanowisku pomiarowego pozostawił po sobie trwały ślad, budując prawie wszystkie wieże triangulacyjne na terenie miasta, setki znaków na dachach i stabilizując granice miasta słynnymi „beczkami”. Michał Król wiele lat przepracował przy zakładaniu sieci poligonowych, w których długości mierzono jeszcze za pomocą drewnianych łąt. Kiedy wytwórnia „Gerlach” zaprzestała produkcji tych łąt, jedynym chyba ich wytwórcą w Europie był właśnie Michał Król. Mimo swego skromnego wykształcenia był człowiekiem wszechstronnym, a przez lata pracy zdobył wielkie doświadczenie. Kilka pokoleń młodych inżynierów zatrudnionych w WPG „praktykowało” u pana Michała. Do tego Michał Król był wspaniałym gawędziarzem, a jego barwnych opowieści można było słuchać godzinami. Za swą długoletnią nienaganną pracę został uhonorowany wieloma odznaczeniami.

FOT. ARCHIWUM WPG S.A.

Kazimierz Kucharski – wielokrotny rekordzista Polski w biegach na średnich dystansach i uczestnik olimpiady w Berlinie w 1936 roku, na której zajął 4. miejsce w biegu na 800 metrów

KAZIMIERZ KUCHARSKI (1909-1995) – GEODETA-LEKKOATLETA

Urodził się 13 lutego 1909 r. w Łukawie koło Nowej Słupii (woj. kieleckie), położonej u podnóża Gór Świętokrzyskich. Ojciec, również Kazimierz, był leśnikiem, matka, Marianna (z domu Decka), zajmowała się domem i wychowaniem dzieci. W 1916 r. Kazimierz, najmłodszy z czwórki rodzeństwa, rozpoczął naukę w szkole powszechnej w będącej pod zaborem rosyjskim Nowej Słupii. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości Kucharski przeniósł się do miejscowości Opsa w ówczesnym województwie wileńskim (dzisiaj jest to teren Białorusi), gdzie jego siostra, Maria, była nauczycielką. Po ukończeniu szkoły powszechnej rozpoczął naukę w gimnazjum w Świecianach. W 1927 r. przeniósł się do Wilna i zaczął edukację w czteroletniej Szkole Technicznej na Wydziale Mierniczym.

W 1931 r. uzyskał tytuł mierniczego. W tym czasie dał się poznać jako doskonały biegacz o żelaznych płucach i szybkich nogach. W latach 1928-32 trenował biegi w klubie „Sokół” Wilno. Po ukończeniu szkoły przeniósł się do rodziny do Staszowa (w ówczesnym województwie kieleckim) z zamiarem założenia prywatnej firmy geodezyjnej. Niestety, bariera finansowa uniemożliwiła mu zrealizowanie tego zamysłu. Był początek lat 30. Pensja początkującego pracownika umysłowego wynosiła wtedy 120-180 zł, a żywność i komorne pochłaniały z reguły 60% budżetu przeciętnej rodziny. Teodolit kosztował w tamtych czasach minimum 600 zł. Dodatkową przeszkodą w rozpoczęciu kariery zawodowej Kazimierza Kucharskiego okazało się wojsko. W 1932 r. został bowiem powołany do odbycia służby wojskowej w 42. pułku piechoty w Białymstoku, w którym służył do września 1933 r. Przeniesiony do rezerwy w stopniu st. strzelca pozostał jednak w Białymstoku i podjął pracę w miejscowym Za-

LUDZIE

Fot. Archiwum WPG S.A.

**XI Olimpiada w 1936 r. w Berlinie.
Kazimierz Kucharski (w środku) w biegu
finałowym na dystansie 800 m**

rzędzie Wojewódzkim. Jednocześnie trenował biegi na średnich dystansach w klubie „Jagiellonia” Białystok. W 1935 r. został przeniesiony do Lwowa do pracy w Wydziale Regulacji Zarządu Miejskiego. Trenował wtedy w klubie „Pogoń” Lwów. W 1937 r. ożenił się z Czesławą Płomińską z Warszawy. Lata 1933-37 to okres największych sukcesów sportowych Kazimierza Kucharskiego. Z wielu zdobytych tytułów i pobitych przez niego rekordów należy wspomnieć 11-krotne mistrzostwo Polski w latach 1933-37 w biegach na dystansach 400, 800 i 1500 m, 10 pobitych rekordów Polski (800 i 1000 m oraz w sztafetach) i wreszcie największy sukces sportowy – udział w olimpiadzie w Berlinie w 1936 r. i zajęcie tam 4. miejsca w biegu na 800 metrów z rezultatem 1:53,8 min.

Wybuch II wojny światowej zastał go we Lwowie. Został zmobilizowany 3 września 1939 r., a następnie wysłany na front. Po rozformowaniu jego jednostki, co nastąpiło już 29 września, powrócił do Lwowa do pracy w Zarządzie Miejskim. W grudniu 1940 r. panujące wtedy we Lwowie władze Ukraińskiej Republiki Radzieckiej zwolniły Kucharskiego z pracy w Zarządzie Miejskim. Do czasu agresji III Rzeszy na Związek Radziecki zarabiał na chleb, pracując jako trener lekkiej atletyki w klubie „Spartak” Lwów. Pełnił przez pewien czas funkcję zastępcy przewodniczącego klubu oraz działał w Polskim Komitecie Opiekuńczym. Po zajęciu Lwowa przez Niemców był poszukiwany przez władze niemieckie. Przebywał wtedy na przemian we Lwowie i Bieszczadach. Zajmował się handlem. W 1942 r. wstąpił do Armii Krajowej do ugrupowania „Jędrusie”. Pod pseudoni-

**Kazimierz Kucharski (pierwszy z lewej)
w barwach „Sokoła” Wilno**

Fot. Archiwum WPG S.A.

mem „Leśny” pełnił w oddziale aż do zakończenia wojny funkcję dowódcy sekcji oddziału konnego na terenie Oleśnicy. Po wyzwoleniu stolicy, w maju 1945 r., podjął na krótko pracę w Społecznym Przedsiębiorstwie Budowlanym w Warszawie. Od grudnia tego roku objął stanowisko kierownika w Urzędzie Likwidacyjnym w Pile. Dwa lata później został służbowo przeniesiony do Ministerstwa Finansów w Warszawie. W latach 1950-53 pracował jako trener lekkiej atletyki w klubie „Gwardia” Warszawa. 3 czerwca 1953 r. rozpoczął pracę w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym w charakterze kierownika zespołu polowego. W 1970 r. został wybrany na przewodniczącego Rady Zakładowej. Pracę w Przedsiębiorstwie łączył z działalnością sportową. Był członkiem Polskiego Związku Lekkoatletycznego i Klubu Olimpijczyka. W 1961 r. uzyskał tytuł trenera I klasy. Stworzył drużynę piłki nożnej w WPG. Jego doświadczenie i wiedza sportowa pomogły tej drużynie zdobyć II miejsce w rozgrywkach o Puchar Prezesa GUGiK w 1973 r.

Kazimierz Kucharski za swe zasługi dla geodezji i sportu zdobył wiele medali i odznaczeń. W 1935 r. został laureatem nagrody PZLA przyznawanej najlepszemu lekkoatlecie Polski, a w plebiscycie „Przeglądu Sportowego” na najlepszego polskiego sportowca zajął drugie miejsce.

WACŁAW KŁOPOCIŃSKI (1911-1997) – GEODETA „RENESANSOWY”

Urodził się 15 października 1911 r. w Kaliszu. Matka, Marianna (z domu Marek), pochodziła z zamożnej chłopskiej rodziny z okolic Kalisza. Po śmierci pierwszego męża, Kazimierza Markowskiego, wyszła za mąż za Ignacego Kłopocińskiego, właściciela małego zakładu garbarskiego. Z tego związku urodził się Wacław i jego dwóch przedwcześnie zmarłych braci. Po ukończeniu szkoły podstawowej rozpoczął naukę w kaliskim Gimnazjum Humanistycznym im. Adama Asnyka, znanym z wysokiego poziomu nauczania. Wyniósł stamtąd nie tylko głęboką wiedzę i znajomość łaciny, ale i zamiłowanie do malarstwa i historii. Po ukończeniu gimnazjum wyjechał z Kalisza i choć nigdy do niego nie powrócił, klimat i kultura tego miasta pozostały na zawsze w jego pamięci. W 1930 r. rozpoczął studia na Wydziale Geodezji Politechniki Warszawskiej. Od początku aktywnie działał w uczelnianym Kole Naukowym.

Już w czasie studiów w grudniu 1934 r. zmuszony był rozpocząć pracę zawodową, by pomóc finansowo rodzinie. Pierwsze wykonane wtedy zadanie to inwentaryzacja nieruchomości państwowych Komisariatu Rządu m. Warszawy, w którym szkice, zgodnie z ówczesnymi wymogami, wykonywano w skali. Dyplom inżyniera Wacław Kłopociński uzyskał w lutym 1937 r., a praca dyplomowa z graficz-

Fot. Archiwum WPG S.A.

Wacław Kłopociński – długoletni dyrektor Przedsiębiorstwa, autor wielu podręczników i nowatorskich technologii, człowiek o niespożytej energii i aktywności zawodowej. Niekwestionowany autorytet w dziedzinie geodezji

LUDZIE

Fot. Archiwum W. Kłopocińskiego

**Wacław Kłopociński przy instrumencie
w czasie pomiarów zapory w Solinie, 1961**

**Z delegacją jugosłowiańską
na zaporze w Myczkowcach, 1960**

Fot. Archiwum W. Kłopocińskiego

nego wyrównania aerotriangulacji była jego pierwszą publikacją wydrukowaną w 1938 r. w „Przeglądzie Fotogrametrycznym”. W 1938 r. zaczął praktykę na mierniczego przysięgłego. Normalnie potrzebowalby na to dwóch lat, jednak wybuch II wojny światowej spowodował, że zabrało mu to o wiele więcej czasu. Przed wojną wykonywał niwelację i tachimetrię Wołomina, mierzył Suwałki i tereny pod planowane lotnisko w Nowogródku na Wileńszczyźnie, pracował w Augustowie, Warszawie i Stoczku Łukowskim. W czasie wojny kontynuował pracę w zawodzie. Od czerwca 1940 do lata 1944 roku scalał wsie w powiecie Mińsk Mazowiecki oraz wykonywał projekty dróg i rowów melioracyjnych. Po Powstaniu Warszawskim podjął się kierowania odlewnią żeliwa w Grodzisku Mazowieckim. Wykonywano w niej m.in. głowice do znaków triangulacyjnych i poligonizacyjnych, podpory do tyczek i indeksy do pomiaru taśmą.

W 1945 r. otworzył biuro mierniczego przysięgłego. Wykonywał wtedy wiele różnorodnych pomiarów, od tachimetrii do triangulacji, od regulacji torów PKP do regulacji rolnych wsi na Ziemiach Zachodnich. W 1949 r. objął stanowisko naczelnego inżyniera w Warszawskim Okręgowym Przedsiębiorstwie Mierniczym. W tym czasie napisał podręcznik „Tachimetria”. Po czterech latach, w sierpniu 1953 r. przeniósł się do przedsiębiorstwa „Energoprojekt” na stanowisko starszego projektanta. Ustalał zakres prac geodezyjnych, jakie dla tej firmy wykonywały przedsiębiorstwa geodezyjne, był także szefem zespołu geologów, a w późniejszym okresie – zespołu planowania przestrzennego. Po odbyciu w 1958 r. stażu na zaporach w Czechosłowacji wyspecjalizował się w projektowaniu urządzeń kontrolno-pomiarowych. Brał udział w projektowaniu wielu zapór, m.in. w Myczkowcach, Solinie i Koronowie. Efektem tych prac był wydany w 1962 r. podręcznik „Geodezja w projektowaniu elektrowni wodnych”. Stanowisko dyrektora naczelnego Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego Wacław Kłopociński objął 1 czerwca 1964 r. Przez bez mała 15 lat kierowania Przedsiębiorstwem wykazał niespożytą energię i inwencję w inicjowaniu i realizacji nowatorskich rozwiązań w geodezji i zarządzaniu firmą. Był inicjatorem lub współinicjatorem m.in.:

- zastosowania w WPG akordu zespołowego,
- utworzenia w 1967 r. Zespołu Uzgodnień Dokumentacji,
- opracowywania od 1967 r. mapy miasta w skali 1:500 (zamiast 1:1000) z obowiązkiem zgłaszania zmian w celu bieżącej aktualizacji,
- przejścia w 1971 r. na mapy w systemie nakładkowym,
- uruchomienia w WPG w 1972 r. pracowni fotogrametrycznej i rozpoczęcia opracowań obiektów zabytkowych systemem produkcyjnym,

Seminarium WPG na temat podnoszenia kwalifikacji zawodowych, 1974

- utworzenia w Przedsiębiorstwie zbioru informacji geotechnicznych,

- opracowania i wydania w 1975 r. „Atlasu Warszawy”.

Po przejściu na emeryturę (we wrześniu 1978 r.) Wacław Kłopotciński nadal był niezwykle aktywny zawodowo. Był doradcą przedsiębiorstwa GEOKART. Między innymi zaprojektował w 1982 r. system organizacyjny utrzymania aktualności mapy Bagdadu. W roku 1981 prezes GUGiK powołał go na szefa zespołu do spraw opracowania koncepcji katastru budynków. Kłopotciński zainicjował pomysł wydania przez Urząd Wojewódzki w Warszawie „Atlasu Województwa Warszawskiego”, a następnie był zastępcą przewodniczącego komitetu redakcyjnego (atlas opracowany przez WPG wydano w 1993 r.). Od marca 1992 r. do grudnia 1993 r. był doradcą dyrektora WPG.

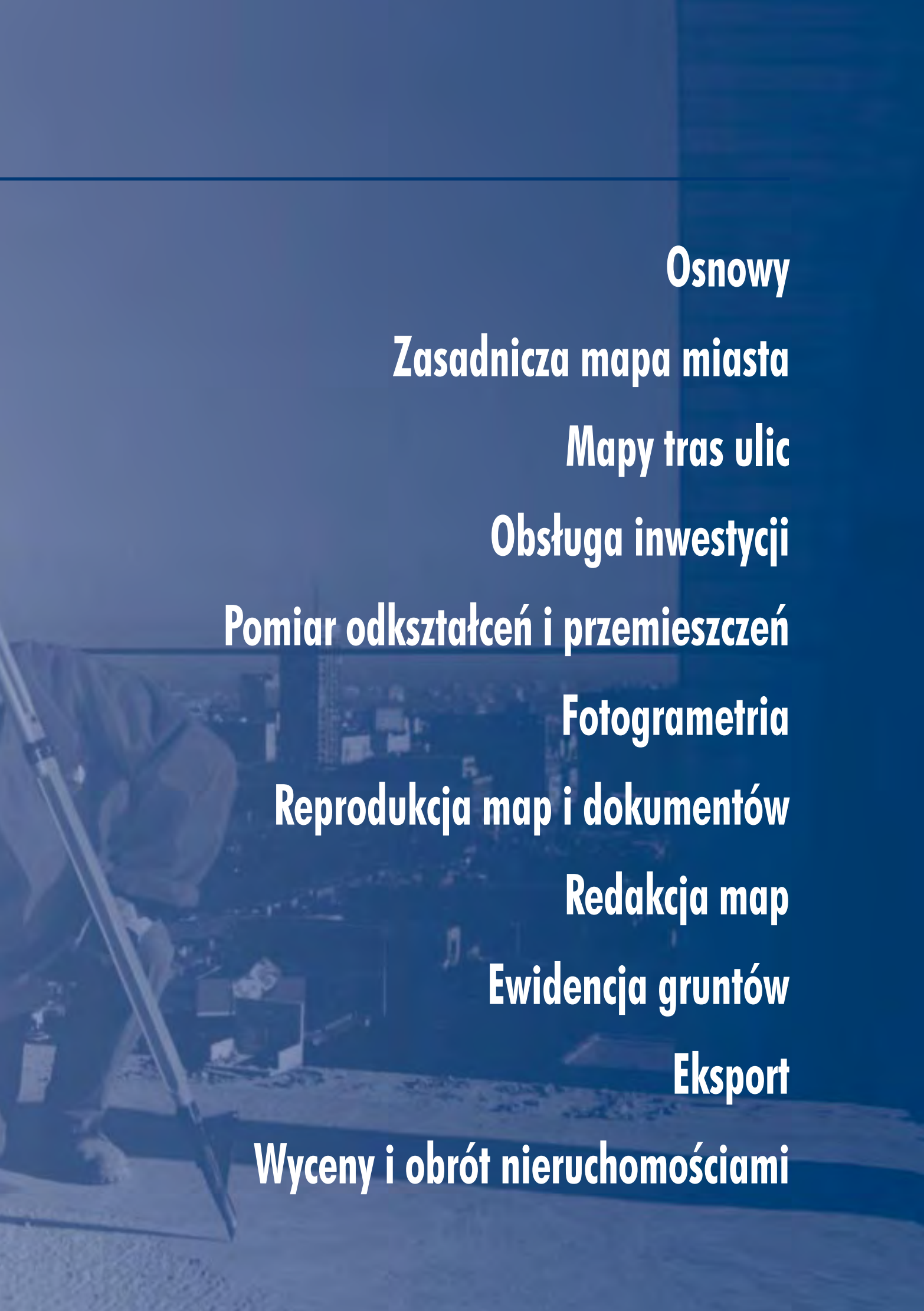
Równolegle wydaje pięć książek, poznaje procesy rządzące wyceną nieruchomości w Polsce i za granicą, prowadzi własną działalność w tym zakresie, wreszcie swoją wiedzę przekazuje na Politechnice Warszawskiej młodszym kolegom w serii wykładów na temat wyceny nieruchomości. Jest członkiem państwowej komisji egzaminacyjnej w zakresie nadawania uprawnień rzeczoznawcy majątkowego i autorem wydanej w 1995 r. i poszukiwanej książki „Wyceny nieruchomości miejskich – zasady i przykłady”.

Osobny nurt jego działalności to udział w życiu Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Od 1945 r. był członkiem Związku Mierniczych Przysięgłych, później Stowarzyszenia Geodetów Polskich. W latach 1955-59 i 1962-66 był prezesem tej organizacji, a także wiceprzewodniczącym Rady Głównej Naczelnej Organizacji Technicznej (1962-66). Będąc przewodniczącym Sekcji Geodezji Miejskiej w SGP zainicjował organizację corocznych sympozjów na temat problemów geodezji miejskiej. Za swą wybitną pracę zawodową i społeczną został uhonorowany dziesiątkami odznaczeń i medali, w tym Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

PRODUKCJA

Osnowy

Zasadnicza mapa miasta

Mapy tras ulic

Obsługa inwestycji

Pomiar odkształceń i przemieszczeń

Fotogrametria

Reprodukcja map i dokumentów

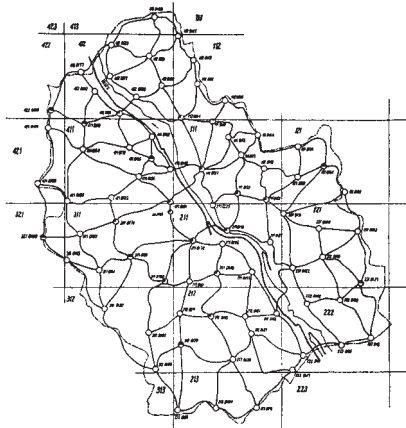
Redakcja map

Ewidencja gruntów

Eksport

Wyceny i obrót nieruchomościami

Osnowy

**Przygotowanie do pomiaru, lata 70.,
przy instrumencie Zbigniew Kwerko**

For: ARCHIWUM WPG S.A.

Początki warszawskich osnów sięgają czasów Williama H. Lindleya i końca XIX wieku, kiedy to w 1886 r. rozpoczęto prace nad mapą ogólną Warszawy i założono triangulację lokalną składającą się z pięciu trójkątów o bokach 3-5 kilometrów. Znajdującą się na Polu Mokotowskim bazę pomierzono wtedy łątami drewnianymi, a kąty teodolitami noniuszowymi. Sieć wysokościową stanowiły repery w 11 ciągach niwelacji precyzyjnej i technicznej. Warszawa otrzymała pierwszą w historii poziomą i wysokościową osnowę wysokiej klasy.

Kolejny ważny krok w historii warszawskich osnów to lata 20. obecnego stulecia. Biuro Triangulacyjne pod kierunkiem profesora Politechniki Warszawskiej Edwarda Warchałowskiego założyło wtedy nową sieć triangulacyjną. Pomiaru długości dokonano drutami Jäderina, a kąty pomierzono 6-sekundowymi teodolitami Zeissa. Uzupełniana w kolejnych latach sieć liczyła w 1939 r. 3500 punktów. Założono także osnowę wy-

sokościową złożoną z ponad 2000 reperów niwelacji technicznej.

Następny etap w pomiarach sieci warszawskich osnów nastąpił po zakończeniu II wojny światowej. W latach 1947-49 przeprowadzono rekonstrukcję sieci triangulacyjnej. Obserwacje kątowe geodeci z Biura Pomiarów prowadzili teodolitami Wild T-1 i T-2. W tym czasie założono także nową osnowę wysokościową.

W 1951 r. w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym uruchomiono Pracownię Osnów Geodezyjnych. Zbiegło się to w czasie z kolejnym powiększeniem obszaru Warszawy. Należało więc założyć osnowy dla nowych terenów miasta. W pracowni skupiało się nie tylko całe wykonawstwo w zakresie osnów, ale była ona także inicjatorem nowych koncepcji osnów dla terenu Warszawy, a później województwa sto-

W 1951 r. w wyniku przyłączenia części powiatu warszawskiego zwiększono obszar administracyjny miasta ze 140 km² do około 450 km². Nowe tereny pozbawione były osnowy i nie posiadały map szczegółowych.

W połowie lat 70. okazało się, że znaczna część punktów wysokościowych w stolicy z uwagi na przemieszczenia gruntów nie może być wykorzystywana do pomiarów. Dlatego w latach 1978-79 założono na obszarze ówczesnej Warszawy podstawową osnowę wysokościową. Inicjatorem i jednostką nadzorującą te prace była Pracownia Ośnów WPG. Pomiary wykonało PPGK z Warszawy. Przeprowadzona

PRODUKCJA

Fot. TERESA MIKOŁAJCZYK

Planimetr, jedno z niewielu urządzeń geodezyjnych produkcji polskiej

W 1959 r. WPG wspólnie z Instytutem Geodezji i Kartografii dokonało obliczenia powierzchni Polski i długości jej granic. Wykonano je, posługując się mapami w skali 1:25 000. Przebieg granicy państwowej określono z dokumentów delimitacyjnych dla granic z: NRD (z 1949 r.), ZSRR (z 1947 r.), Czechosłowacji (z 1939 r.). Powierzchnię kraju obliczono z sumy powierzchni pełnych arkuszy „wewnątrz” granicy i pomierzonych za pomocą planimetrów powierzchni arkuszy zawierających granicę. Według tych pomiarów powierzchnia Polski wynosiła 312 600 km² (312 685 według dzisiejszych danych), a długość granic 3540 km (3582). Sumaryczny błąd pomiarów i obliczeń wyniósł 106 km².

w 1975 r. reforma administracyjna kraju i utworzenie województwa stołecznego warszawskiego postawiły przed pracownią nowe zadania. Obszar pomiarów znowu uległ zwiększeniu (do 3800 km²). Opracowano wtedy w WPG „Zasady organizacyjno-techniczne prowadzenia osnów geodezyjnych na terenie województwa stołecznego warszawskiego”. Zgodnie z nimi Pracownia Osnów WPG prowadziła całość spraw związanych z zakładaniem i aktualizacją osnów podstawowych i szczegółowych na terenie województwa.

Pierwszoplanowym celem stało się uporządkowanie i ujednolicenie istniejących już sieci na nowych terenach. Po gruntownej analizie materiałów okazało się, że na tym obszarze istniało około 70 różnych sieci triangulacyjnych. Podobnie było z sieciami poligonowymi. Konieczne stało się założenie nowej, jednolitej sieci triangulacyjnej i poligonowej. Realizację jej powierzono PPGK, jednak poważna część prac przypadła Warszawskiemu Przedsiębiorstwu Geodezyjnemu. Pracownia Osnów wykonała szczegółową analizę stanu istniejącego oraz prowadziła konsultacje techniczne z wykonawcą, a także uzgodnienie i opiniowanie projektu. Nowy układ nazwano „Warszawa 75”. W celu ujednolicenia osnowy szczegółowej III klasy w pracowni przygotowano „Warunki techniczne prowadzenia osnowy geodezyjnej poziomej na obszarze województwa stołecznego warszawskiego”, zaakceptowane przez Głównego Geodetę Warszawy w 1977 r. Analogiczne opracowanie powstało dla osnowy wysokościowej. Projekt osnowy III klasy dla terenu województwa powstał w WPG. Prace trwały od 1976 do 1993 r. Do pomiarów stosowano już nowy sprzęt i technologie. W pierwszych latach pomiar kątów wykonywano teodolitami Theo 010 firmy Zeiss i DKM2A oraz DKM2AE firmy Kern. Długości mierzono dalmierzem EOK 2000 (Zeiss), a od 1980 r. nasadkami dalmierzowymi DM 501 i DM 503 (Kern).

Niezależnie od zakładania sieci osnów III klasy na terenie województwa Pracownia Osnów wykonywała doraźne przeglądy i aktualizację osnowy poziomej w mieście. Wraz z pracami nad osnową poziomą od 1984 r. pracownia prowadziła roboty nad założeniem szczegółowej osnowy wysokościowej III klasy. Pomiary wykonywano za pomocą niwelatorów Koni 007 (Zeiss) i łat inwarowych.

Do czasu pojawienia się komputerów do wyrównania osnów używano arytmometrów. Od końca lat 60. aż do roku 1978 posługiwano się komputerem GEO 2. Potem nastał okres panowania MERY 400, który trwał do początku lat 90., gdy pojawiły się maszyny klasy IBM. Lata 90. to nie tylko zmiana sprzętu obliczeniowego. Konieczne stało się wyposażenie zespołu osnów w sprzęt pomiarowy nowej generacji – niwelator numeryczny NA 3003 oraz total station TC 2003 firmy Leica. Do prowadzenia obliczeń zakupiono specjalistyczne oprogramowanie do ścisłego wyrównania obserwacji i wysokiej klasy komputery.

FOT. ARCHIWUM WPG S.A.

**Stabilizacja osnowy III klasy
w Polkowicach, 1994**

Najważniejszym i najtrudniejszym z technicznego i organizacyjnego punktu widzenia zadaniem Pracowni Osnów była obsługa budowy pierwszej linii metra w Warszawie, która wymagała zastosowania szczególnych metod pomiarów geodezyjnych. Osnowa dla tej inwestycji musiała zapewniać bardzo wysoką dokładność, absolutną pewność wyników, szybkość prac geodezyjnych oraz trwałość zastabilizowanych punktów. Podstawowa sieć realizacyjna składała się z łańcucha 24 punktów umieszczonych przeważnie na dachach. Prace nad nią rozpoczął w 1975 r. specjalnie powołany do tego zadania zespół. Pomiary kątowe wykonano teodolitem Wild T-3, a długości boków dalmierzami Mekometr 3000 i AGA 600. Na bazie podstawowej sieci realizacyjnej opracowano i założono poziomą osnowę realizacyjną I rzędu. Zadanie to wykonywała w latach 1983-89 Pracownia Osnów WPG. Osnowa ta jest siecią kąto-liniową nawiązaną bezpośrednio do sieci podstawowej. Średni błąd położenia punktów zawierał się między 1,5 a 3,0 mm. Prace te zostały wysoko ocenione, czego dowodem była Nagroda II Stopnia w Dziedzinie Geodezji i Kartografii Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa przyznana zespołowi autorskiemu w 1988 r.

Pracownia Osnów WPG uczestniczyła także w pracach na obiektach znajdujących się poza Warszawą. Inżynierowie konsultowali projekty osnów zakładanych na terenie Libii w latach 1976-81. W roku 1983 pracownia założyła szczegółową poziomą i wysokościową osnowę na terenie gminy Jawor w woj. legnickim. W latach 1984-87 prowadziła pomiary osnów na terenie województwa siedleckiego. W 1994 r. zakładała osnowę poziomą III klasy dla Polkowic.

W roku 1996 z uwagi na zmiany organizacyjne w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym Pracownia Osnów i Obsługi Metra (jak się wtedy nazywała) uległa likwidacji.

Pomiar osnowy techniką GPS, lata 90.

FOT. ARCHIWUM WPG S.A.

Zasadnicza mapa miasta

FOT. TERESA MIKOLAJCZYK

Nanośnik kątowy (ze zbiorów WPG)

Pomiar sytuacyjny metodą ortogonalną, połowa lat 70.

Każde miasto dla sprawnego funkcjonowania potrzebuje aktualnych i wiernych map dotyczących jego infrastruktury. W Warszawie problem ten został doceniony i rozwiązany blisko sto lat temu. Wykonane wtedy mapy „lindleyowskie” realizowały cel, jaki unowocześniające się miasto przed nimi postawiło. Stolica została nimi pokryta w skali 1:250 dla rejonów centralnych i w skali 1:2500 dla przedmieść i rejonów słabo zurbanizowanych. W okresie międzywojennym podstawę stanowiły już mapy sytuacyjne w skali 1:500 i sytuacyjno-wysokościowe (1:1000) oraz mapy tras ulic (1:250). Kolejna ewolucja warszawskich map to lata 50., kiedy postanowiono, że mapę miasta należy prowadzić w jednej skali – 1:1000. Zdecydowały o tym względy ekonomiczne i pośpiech. Mapę należało wykonać bardzo szybko z uwagi na olbrzymie tempo odbudowy. Miała ona służyć przede wszystkim celom związanym z zagospodarowaniem przestrzennym i przygotowaniom do założenia ewidencji gruntów. Dla celów projektowych i prawnych należało wykonywać osobne mapy jednostkowe w skali 1:500. Dalej prowadzono mapy ulic,

FOT. ARCHIWUM WPG S.A.

**Fragment zasadniczej mapy miasta
w skali 1:500, nakładki S+R+U**

nie wnosząc jednak nowych pomiarów na mapę zasadniczą. W efekcie Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne prowadziło cztery różne mapy dla tych samych obszarów. Ich wartość pozostawiała wiele do życzenia, zważywszy na brak obowiązku bieżącej aktualizacji. Znacząco nie poprawiła sytuacji obowiązująca od 1963 r. uchwała stołecznej Rady Narodowej o obowiązku zlecania WPG inwentaryzacji przewodów podziemnych przed ich zakryciem. Był to półśrodek nie rozwiązujący narastających się problemów – niewydolności służby geodezyjnej i małej wiarygodności posiadanego zasobu mapowego.

Już w latach 60. w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym zaczęto poszukiwać takiego rozwiązania, które zapewniłoby miastu mapę uniwersalną i aktualną. Musiała ona zawierać bogatą treść, być przejrzysta, komunikatywna i na bieżąco aktualizowana. Powinny być też na niej uwidocznione uzbrojenie terenu i elementy projektowe.

Problem był na tyle poważny, że zajmowało się nim od dłuższego czasu nie tylko WPG, ale i Komisja Geodezji Miejskiej SGP. W końcu potrzeba jego rozwiązania dotarła do władz miasta. Postulaty środowiska geodezyjnego, a przede wszystkim Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego, uzyskały zrozumienie i 19 grudnia 1967 r. Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy wydało odpowiednią uchwałę. Jednym z najważniejszych punktów wspomnianej uchwały był obowiązek zgłaszania i dokonywania pomiarów w ramach geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej obiektów i urządzeń budownictwa oraz uwidocznienia tej inwentaryzacji na podstawowych mapach miasta. Pierwszy krok został zrobiony.

Po kilku latach prac zespół Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego wraz ze Stołecznym Zjednoczeniem Projektowania Budownictwa Komunalnego opracował „Zasady zakładania i prowadzenia mapy m.st. Warszawy”. Weszły one w życie w czerwcu 1971 r. i były kanwą dla późniejszej instrukcji technicznej GUGiK. Zasady te stały się na wiele lat obowiązującym standardem prowadzenia mapy zasadniczej na terenie stolicy. Zmiany wtedy wprowadzone dawały zamiast statycznego dokumentu mapę dynamiczną, aktualną, opierającą tylko dwiema skalami (1:500 dla terenów zainwestowanych

Wykrywanie urządzeń podziemnych, koniec lat 60. Z prawej – Maria Skatulska, jedna z niewielu kobiet pomiarowych w WPG

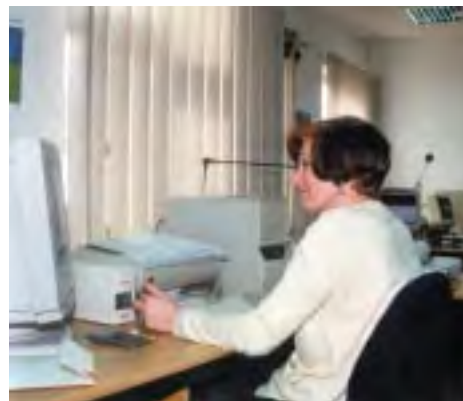

**Krystyna Goździcka kartuje mapę
zasadniczą**

PRODUKCJA

**Na zdjęciu obok Elżbieta Listowska
wykonuje mapę numeryczną, 2000**

i 1:1000 dla pozostałych). Wprowadzono rozdzielenie treści mapy na poszczególne warstwy tematyczne. O trafności tego wyboru świadczy fakt, że kilkadziesiąt lat później, w dobie map numerycznych, rozwarstwienie treści jest jedną z podstawowych cech nowoczesnej mapy. Wspomniane zasady określały, że podstawową mapą miasta jest pierworys, wykreślony na aluminiowej planszy pokrytej brystolem o wymiarze sekcyjnym 800 x 600 mm, a komplet map stanowiły od tej chwili pierworys i odpowiednie nakładki.

Fot. Jerzy Przewara

**Współczesny pomiar dalmierczy.
Na zdjęciu Rafał Deluga**

Fot. Jerzy Przewara

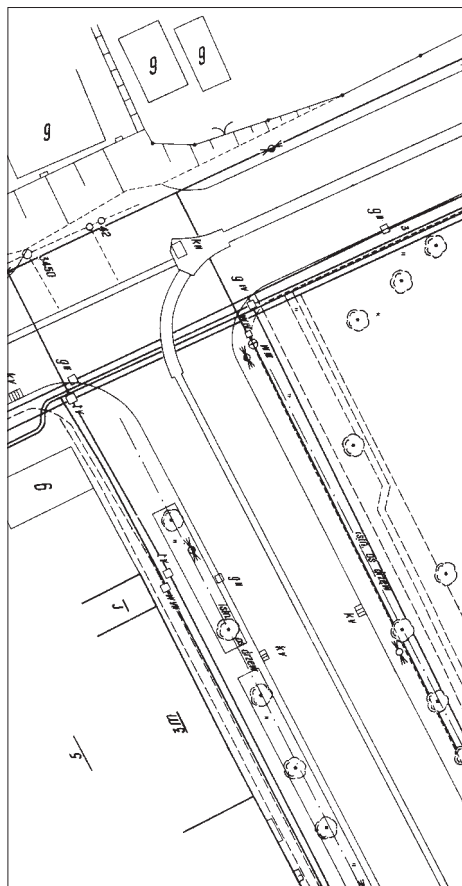
Wdrożenie nowego systemu prowadzenia mapy zasadniczej miasta było ogromnym zadaniem rozłożonym na lata. Trzeba było zmienić wiele przyzwyczajeń i zarządzeń. Od sposobu funkcjonowania Składnicy Map, w której należało wprowadzić kompletowanie operatów według obrysów ewidencyjnych, do rozwiązania spraw reprodukcji i składowania wielkiej liczby materiałów.

W 1976 r. opracowano w Przedsiębiorstwie „Zasady zakładania i prowadzenia mapy województwa stołecznego warszawskiego”. W końcu lat 70., z uwagi na przyszłe inwestycje, władze miasta planowały założenie do 1985 r. zasadniczej mapy dla terenu całego województwa. W ślad za tym wzrósł potencjał wykonawczy WPG. Metodą klasyczną i w znacznej mierze fotogrametryczną wykonano wtedy mapę północnych rejonów województwa. Dzisiaj szacuje się, że około 80% mapy zasadniczej terenu województwa to dzieło pracowników Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego.

Lata 90. to gruntowna przebudowa sprzętowo-technologiczna Przedsiębiorstwa, jak również zmiana kierunku rozwoju. Utworzenie w 1994 r. Wojewódzkiego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej spowodowało przejęcie przez miasto Składnicy Map od WPG. Przedsiębiorstwo zajęło się więc przede wszystkim zadaniami produkcyjnymi, stawiając równocześnie na rozwój najnowszych technik w dziedzinie pozyskiwania danych z terenu, jak i wykonywaniu map. WPG jako pierwsze w Warszawie wykonało fragment numerycznej mapy zasadniczej miasta dla terenu stacji A 13 warszawskiego metra. Znowu, jak przed trzydziestu bez mała laty, okazało się, że Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne jest inicjatorem najnowocześniejszych rozwiązań w geodezji warszawskiej. Z roku na rok rośnie też liczba klientów wymagających wykonania map w technice cyfrowej. Dla Przedsiębiorstwa jest to od wielu lat chleb powszedni.

Mapy tras ulic

Mapa trasy ulicy z urządzeniami
podziemnymi, fragment z „Atlasu
Warszawy”, 1975

Swoj historyczny początek mapy tras ulic mają w końcu XIX w., kiedy to w 1881 r. Wydział Mierniczy przy Biurze Budowy Wodociągów i Kanalizacji rozpoczął pomiary warszawskich ulic dla powstającej sieci wodociągowej i kanalizacyjnej. Pierworysy map ulic sporządzano w skali 1:250. Każda ulica miała swoją mapę, a pomiary wykonywano za pomocą drewnianych łąt, metodą ortogonalną.

W okresie międzywojennym mapy te były opracowywane w formacie wstęgowym na kalce, na której projektowano nowe przewody. Aż do 1963 r. mapy tras ulic były jedynymi mapami, na których przedstawiano przebieg urządzeń podziemnych.

Rozłożone wstęgi tras były nieodłącznym obrazkiem w większości pracowni WPG. Przewody wnoszono na trasy na podstawie dokumentacji z instytucji zarządzających odpowiednimi mediami. Samo opracowanie oparte było na przedwojennych regułach stosowanych jeszcze przez Biuro Pomiarów. Mapy były co prawda wielokolorowe, ale wiele do życzenia pozostawiała ich dokładność. Służyły one do obliczania geometrii ulic oraz projektowania i wydawania lokalizacji dla przewodów podziemnych.

Wprowadzona w życie 19 listopada 1963 r. uchwała Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy o obowiązku wykonywania geodezyjnej inwentaryzacji nowo wybudowanych przewodów podziemnych przed ich zasypaniem diametralnie zmieniła jakość materiałów, jakie opuszczały pracownie Przedsiębiorstwa. Przyczyniła się także do zdyscyplinowania inwestorów, docenienia roli mapy jako dokumentu i wzrostu znaczenia geodezji w procesach inwestycyjnych. Mapy tras ulic zawierające dane zebrane z pomiarów sytuacyjnych, inwentaryzacji powykonawczych, wywiadów branżowych i wykrywania przewodów aparaturą elektroniczną dawały prawie pełny obraz uzbrojenia ulicy, nie spełniały jednak swego zadania w sytuacji wielkiego zapotrzebowania na materiały mapowe w szybko rozwijającym się mieście. Inwestorzy potrzebowali kompleksowych map z infrastrukturą podziemną miasta, nie tylko dla terenów ulicznych. Wprowadzenie mapy zasadniczej miasta w skali 1:500 w systemie nakładkowym spowodowało powolne odejście od prowadzenia map tras ulic.

W 1978 r. weszło w życie zarządzenie dyrektora WPG o zasadach wyłączenia map ulic (tras) z zasobów ośrodka dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, a tym samym dobiegło końca funkcjonowanie map tras ulic.

Obsługa inwestycji

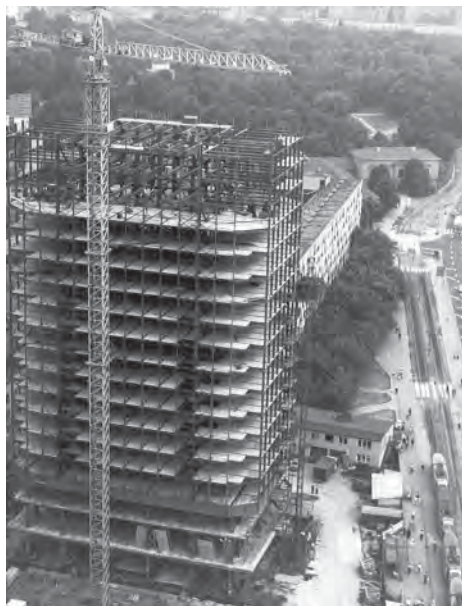

Fot. Archiwum WPG S.A.

Jednym z najbardziej znaczących kierunków działalności Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego jest udział w procesie inwestycyjnym na terenie stolicy. Od Pałacu Kultury i Nauki, Starego Miasta i MDM-u w latach 50., przez osiedla mieszkaniowe, zakłady przemysłowe, Trasę Łazienkowską i Wisłostradę, po warszawskie metro i nowoczesne wieżowce z końca lat 90. Geodeci Przedsiębiorstwa są pierwszymi na placu budowy i najczęściej ostatni z niego schodzą.

Rozwój miasta i związana z tym duża liczba nowych inwestycji wymagają na wstępie niezbędnych uregulowań prawnych. Służą do tego mapy prawne. W Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym wykonano setki takich opracowań dla skoncentrowanego budownictwa miejskiego. Są to mapy do wywłaszczenia dla osiedli: Bródno, Targówek, Gocław, Wawrzyszew, Chomiczówka, Piaski, Marymont, Ursynów, Natolin, Służew nad Dolinką i Stegny. Takie mapy wykonano pod budowane ulice i trasy wylotowe z miasta: Pułkową, Pu-

Fot. Lech Zieliński

Powyżej: Budowa Złocistego Wieżowca (dzisiaj Błękitny Wieżowiec), lata 70. Z prawej: Na budowie Dworca Centralnego zespół pomiarowy WPG (Grzegorz Księżyk, Zofia Fangrat, Janusz Lewiński, Krzysztof Szelaąg i Jan Osowiecki)

Fot. Archiwum WPG S.A.

Ursynów, jedno z wielu warszawskich osiedli obsługiwanych geodezyjnie przez WPG

Fot. Archiwum WPG S.A.

ławską, Połczyńską, Powsińską, Marsa, Modlińską, Trasę Toruńską oraz dla dużych zakładów przemysłowych – Huty Warszawa (dzisiaj Lucchini) i Elektrociepłowni Siekierki.

W latach 90. gwałtowny wzrost zainteresowania terenami pod nowe inwestycje zaowocował dziesiątkami kolejnych opracowań prawnych wykonanych w Przedsiębiorstwie.

Podkłady mapowe niezbędne są także dla określenia szczegółowej lokalizacji nowego obiektu. Projektanci, urbaniści, architekci potrzebują aktualnych map dla celów projektowych. Warto przypomnieć, że do początku lat 70. cały tryb postępowania przy zatwierdzaniu realizacji inwestycji i regulacji stanu prawnego terenu był skomplikowany i trwał miesiącami. Było to przyczyną opóźnień inwestycyjnych i nierzadko błędów opracowań. To m.in. dzięki staraniom Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego udało się uprościć skom-

plikowane i nieżyciowe przepisy. Zmiany wprowadzone na początku lat 70. dotyczące opracowań geodezyjnych w fazie przygotowania lokalizacji inwestycji, ustalenia przebiegu linii rozgraniczających i zatwierdzania planów realizacyjnych przyczyniły się do przyspieszenia tej fazy cyklu inwestycyjnego. A służba geodezyjna została włączona do współpracy już na wstępnym etapie projektowania inwestycji.

PRODUKCJA

Fot. Archiwum WPG S.A.

Na budowie terminalu Okęcie

W pierwszej połowie lat 50., kiedy realizowano wielkie zadania inwestycyjne wynikające z Planu 6-letniego, Przedsiębiorstwo prowadziło stałą obsługę geodezyjną wielu miejskich przedsiębiorstw, np. wodociągów i kanalizacji, komunikacji, gazownictwa, remontowo-budowlanych i drogowych. Wykonywano prace na terenie budowy Pałacu Kultury i Nauki, osiedla na Jelonkach, cmentarza żołnierzy radzieckich przy ul. Żwirki i Wigury. Zespoły geodezyjne Przedsiębiorstwa uczestniczyły w budowie Służewca Przemysłowego, Starej Wólki, MDM-u, Huty Warszawa.

Fot. Archiwum WPG S.A.

W końcu lat 50. na skutek zmian w Przedsiębiorstwie pomiary tras ulic, projektowanie lokalizacji urządzeń podziemnych oraz obsługa inwestycji znalazły się w jednej komórce organizacyjnej. Prowadzono wtedy obsługę budów na Służewcu, wykonywano pomiary realizacyjne na terenie zakładów przemysłowych na Żeraniu, trasy obwodowej z mostem Gdańskim, przebudowy ulic – Grochowskiej i Grójeckiej, Al. Jerozolimskich, trasy N-S. Przygotowano podkłady mapowe dla planowanej Trasy Łazienkowskiej i mostu Świętokrzyskiego (budowanego dopiero teraz).

Fot. Lech Żelazowski

Do roku 1969 geodezyjna obsługa budownictwa mieszkaniowego prowadzona była tylko w zakresie wyznaczania i pomiarów kontrolnych wznoszonych budynków. Z chwilą upowszechnienia się budownictwa uprzemysłowionego przed geodetami stanęły o wiele wyższe wymagania związane z montażem elementów prefabrykowanych. Konieczny stał się pełny zakres obsługi budowanych osiedli mieszkaniowych i udział geodetów już w fazie projektowania obiektu.

Lata 70. to czas wielkich inwestycji mieszkaniowych i komunikacyjnych na terenie stolicy. W 1972 r. utworzono w Przedsiębior-

Fot. Archiwum WPG S.A.

Obsługa geodezyjna warszawskich wysokościowców.
Na stronie obok – Warsaw Financial Center (przy instrumencie Andrzej Konopka) i Reform Plaza,
powyżej – FIM Tower (Piotr Stachiewicz i Jacek Szczygieł przy instrumencie),
poniżej – Sienna Tower

stwie pracownie wielobranżowe obsługujące poszczególne dzielnice miasta. Tylko dla wyjątkowo dużych obiektów wydzielano osobne zespoły produkcyjne. Geodeci z WPG prowadzili obsługę budowy warszawskich osiedli: Bródno, Służewiec, Targówek Mieszkaniowy, Ursynów. Równocześnie wykonywano prace realizacyjne na obiektach przemysłowych. Wśród nich były ówczesne Zakłady Mechaniczne im. M. Nowotki (Wola), Zakłady Świerczewskiego (Mechaniki Precyzyjnej), Zakłady Radiowe Kasprzaka, ERA, PIAP, TEWA, Polfa w Tarchominie, Fabryka Domów na Pradze-Płn., oczyszczalnia ścieków „Czajka”, Kombinat Budownictwa Mieszkaniowego „Wschód”. Zespoły WPG obsługiwały budowę Trasy Łazienkowskiej, Wisłostrady i Dworca Centralnego.

Przełom lat 70. i 80. przyniósł wieloletnie prace przy budowie Zamku Królewskiego oraz osiedli Ursynów i Natolin. W Międzylesiu pod Warszawą przy udziale geodetów Przedsiębiorstwa powstało Centrum Zdrowia Dziecka. Lata 80. to budowa mostu Grota-Roweckiego, Trasy Toruńskiej, mostu Syreny, remont mostu Poniatowskiego i tunelu kolejowego pod Al. Jerozolimskimi. Najpoważniejszym jednak zadaniem były prace przy budowie pierwszej linii metra w stolicy. W 1983 r. utworzono do tego celu specjalną pracownię, która przez 13 lat obsługiwała budowę kolei podziemnej.

Zastój gospodarczy w końcu lat 80. spowodował brak nowych inwestycji i w efekcie spadek liczby zleceń. Lata 90. przyniosły natomiast podstawowe zmiany w funkcjonowaniu Przedsiębiorstwa. Pojawił się sprzęt nowej generacji, wprowadzono nowoczesne technologie. Polem działania, poza coraz węższym zakresem

Fot. Archiwum WPG S.A.

PRODUKCJA

Fot. Lech Zielski

Obsługa geodezyjna Warszawskiego Rolno-Spożywczego Rynku Hurtowego w Broniszach, 1998

prac przy metrze, była obsługa budowy elektrociepłowni w Kawęczynie i nowego terminalu na lotnisku Okęcie. Wielkim placem budowy stało się centrum Warszawy. Obsługująca ten rejon Pracownia Warszawa-Centrum prowadziła geodezyjną obsługę kilkudziesięciu inwestycji, jak: biurowiec Fim Tower, hotel Mercure, Biblioteka Uniwersytetu Warszawskiego, kompleks budynków Sądu Najwyższego, budynek Holland Park, biurowiec Reform Plaza, Biblioteka Narodowa, most Świętokrzyski czy centrum giełdowe. Pozostałe pracownie prowadziły m.in. obsługę stalowni w Hucie Lucchini, Trasy AK, spalarni śmieci przy ul. Gwarków, budowy Warszawskiego Rolno-Spożywczego Rynku Hurtowego w Broniszach.

**Obsługa geodezyjna Giełdy Papierów Wartościowych, 1999.
Mirosław Stasiewicz (z lewej)
i Wojciech Sikora**

Prezentujemy pokrótce trzy sztandarowe obiekty, na budowie których niepoślednią rolę odegrali pracownicy Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego.

Fot. Archiwum WPG S.A.

Fot. Lech Zielski

Fot. Lech Zielonkowski

TRASA ŁAZIENKOWSKA

Trasa Łazienkowska była główną inwestycją komunikacyjną Warszawy realizowaną w latach 70. Budowa trasy o długości 10 km trwała 4 lata (1971-74). Na zlecenie inwestora i generalnego wykonawcy (Dyrekcji Budowy Trasy Mostowej Łazienkowskiej) całą obsługę geodezyjną prowadziło Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne, odpowiedzialne za prawidłową geometrię trasy. Zakres prac obejmował etap projektowania i samej realizacji budowy. Zespół obsługujący liczył 40 osób, a w okresach największego spiętrzenia robót – 65. Aktywnie współpracowały przy realizacji trasy pracownice: osnów, fotogrametrii, reprodukcji oraz ZUD. Prace geodezyjne na etapie projektowania obejmowały m.in. wykonanie map sytuacyjno-wysokościowych (1:1000 i 1:250) i kompleksowego projektu urządzeń podziemnych. W zakres prac realizacyjnych wchodziły m.in.: założenie osnowy, pomiary przy budowie obiektów i elementów konstrukcyjnych wiaduktów, estakad, tuneli i przejść podziemnych oraz mostu przez Wisłę, a także tyczenie i inwentaryzacja gotowych elementów trasy.

Najpoważniejszym zadaniem i wyzwaniem dla geodetów była obsługa budowy mostu Łazienkowskiego, gdzie na bieżąco należało rozwiązywać wiele problemów wyłaniających się w czasie prac. Obsługę geodezyjną wykonano na podstawie niezależnej sieci triangulacyjnej składającej się z dwóch czworoboków. Pomiaru baz dokonano drutami inwarowymi, a kąty mierzono teodolitem Wild T3. Do trudnych geodezyjnych zadań należało wyznaczenie osi podpór i łożysk. Inwencja i twórcze myślenie pozwoliły jednak na wykonanie tych skomplikowanych zadań z wymaganą dokładnością. Do

zadań ekipy WPG należała również kontrola geometrii elementów stalowej konstrukcji mostu. Sprawdzano prostoliniowość, pionowość, rozstaw i wielkość strzałek ugięcia dźwigarów. O precyzji montażu konstrukcji świadczy fakt, że połączenie części mostu montowanych z przeciwnych brzegów rzeki nastąpiło z dokładnością 1 mm. W trakcie budowy badano osiadanie filarów mostu, a po ukończeniu montażu sprawdzano geometrię konstrukcji mostu oraz dokonano pomiarów pod próbnym obciążeniem.

Trasy obsługiwane geodezyjnie przez WPG: Łazienkowska i Armii Krajowej (na stronie obok)

Fot. Lech Zielonkowski

PRODUKCJA

Fot. W. Komarowski

Niwelacja na dziedzińcu zamkowym, lata 80.

ZAMEK KRÓLEWSKI

Do chwili zrujnowania przez niemieckie bombardowania w 1939 roku i wysadzenia w powietrze murów w grudniu 1944 r. Zamek Królewski był wielokrotnie przebudowywany i rozbudowywany. Przez wieki był siedzibą królów Polski, a po 1918 r. godnie pełnił funkcje reprezentacyjne. W 1971 r. podjęto decyzję o jego odbudowie.

Od początku odbudowy Zamku całość prac geodezyjnych prowadziło Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne. Trwały one ponad 17 lat. Rozpoczęto je w 1971 r. od założenia osnowy w postaci siatki mikrotriangulacyjnej i pomiaru inwentaryzacyjnego zachowanych fragmentów zamkowych murów. Równocześnie prowadzono prace związane z wykonaniem projektu architektonicznego samej bryły Zamku, jak i wnętrza, a także elewacji. Pomiary te były dziełem pracowników fotogrametrycznej i realizacyjnej.

Geodetom z WPG w czasie prac szczególnie dały się we znaki wytyczenia i inwentaryzacje ścian budowli. Nieregularność kształtów poszczególnych pomieszczeń, klatek schodowych czy otworów okiennych w połączeniu z nierytmicznością prac budowlanych i ciągłymi zmianami projektów były sporym utrudnieniem dla pracujących na terenie Zamku zespołów. Zamek oddano do użytku w 1984 r., a ostatnie prace geodezyjne we wnętrzach wykonywano przy montażu ozdobnych stiukowych kolumn w Sali Wielkiej jeszcze w 1987 r.

Odbudowany Zamek Królewski w Warszawie

Fot. Leon Żelazkowski

Fot. Archiwum WPG S.A.

Zespół pomiarowy WPG w tunelu warszawskiego metra

METRO

Historia warszawskiego metra sięga 1925 r., kiedy to Zarząd Transportu podjął uchwałę o opracowaniu projektu kolei podziemnej. Kolejne przymiarki miały miejsce w 1938 r., gdy prezydent Stefan Starzyński powołał Biuro Studiów Kolei Podziemnej, i na początku lat 50. (budowę przerwano po 3 latach i wydrążeniu 1 kilometra tunelu). Uchwała rządu z 1974 r. dawała nadzieję na nowy środek komunikacji. W 1975 r. WPG mogło rozpocząć kilka lat trwające prace przy zakładaniu podstawowej sieci realizacyjnej metra.

Na dobre budowa metra ruszyła jednak dopiero w roku 1982. Pracownia Ursynów (na terenie jej działania rozpoczynała się trasa) wykonała przegląd istniejącej osnowy, zaprojektowała i zastabilizowała jej rozwinięcie na stacji Kabaty oraz dowiązała sieć do osnowy miejskiej. W 1983 r. utworzono w WPG samodzielną pracownię Metro (P-42), a do prac angażowano, w zależności od potrzeb, pracownię osnow i odkształceń. Do zadań ekipy WPG należało m.in. założenie osnowy poziomej I i II rzędu oraz sieci wysokościowej, tyczenie konstrukcji tunelu, pomiary kontrolne szalunków, inwentaryzacja stanu surowego i wyznaczanie przemieszczeń. W 1995 r. zakończono roboty przy pierwszym 11-kilometrowym odcinku trasy. Bardzo wysokie wymagania stawiane przy obsłudze budowy metra dotyczące dokładności i terminowości wykonywanych prac oraz wymagana 100-procentowa pewność wyników pomiarów wymusiły na pracujących tu firmach zastosowanie nowoczesnego i precyzyjnego sprzętu, a na inżynierach i technikach ściśle przestrzeganie reżimu technologicznego. Budowa metra pozwoliła także ekipom Przedsiębiorstwa zdobyć doświadczenie, które później wielokrotnie procentowało przy realizacji innych inwestycji.

Budowa stacji metra Stokłosy

Fot. Lech Żelazowski

Pomiar odkształceń i przemieszczeń

Fot. Archiwum WPG S.A.

Kontrola geometrii wiaduktów, mostów, budynków, kominów czy suwnic jest w wielu przypadkach niezbędną czynnością geodezyjną. Do wykonywania pomiarów przemieszczeń stosuje się zawsze instrumenty o najwyższych parametrach dokładnościowych. W zależności od warunków terenowych, zastosowanej metody pomiarów i użytych instrumentów otrzymywane dokładności wyznaczeń osiągały nawet 0,05 mm. Wśród wielu prac z tego zakresu wykonanych w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym należy wymienić:

- pomiar odkształceń zbiornika gazu przy ul. Zabranieckiej w Warszawie, gdzie odchylenia słupów konstrukcyjnych od pionu badano metodą fotogrametryczną i trygonometryczną,
- wyznaczenie przemieszczeń i odkształceń przy odbudowie Zamku Królewskiego w Warszawie (m.in. wielkość osiadania murów zamkowych, osiadanie Arkad Kubickiego),
- badanie osiadań budynków mieszkalnych i biurowych usytuowanych w pobliżu wykopów na budowie dwupoziomowych skrzyżowań Trasy Łazienkowskiej oraz wykopów i tuneli warszawskiego metra.

Do wyznaczenia odkształceń często włączała się Pracownia Fotogrametrii. Metodami fotogrametrycznymi badano elewacje przed montażem ścian osłonowych dla budynków Narodowego Banku Polskiego przy placu Powstańców Warszawy oraz Centrum Zdrowia Dziecka w Międzylesiu. Wykonano także kontrolę montażu budynków na osiedlu Służew nad Dolinką.

Inna grupa prac to badanie odkształceń i deformacji obiektów powstałych na skutek ich eksploatacji. Większe zlecenie tego typu to badanie odkształceń masztu radiowego w Gąbinie oraz przemieszczeń i odkształceń Mostu Syreny. Kolejne ważne zadanie Pracowni Odkształceń to okresowa kontrola dwóch znacznie odchylonych od pionu wieżowców przy ul. Wolskiej w Warszawie.

Do stałych zadań Pracowni Odkształceń należało wyznaczanie ugięć konstrukcji mostów, wiaduktów, suwnic oraz kładek dla pieszych. W celu stwierdzenia zgodności geometrii obiektu z projektem przed oddaniem go do użytku okresowo prowadzono badanie konstrukcji nośnej wiaduktów i estakad wznoszonych przy budowie Dworca Centralnego w Warszawie.

W latach 90. centrum Warszawy stało się polem budowy kilkudziesięciopiętrowych biurowców. Prowadzone w gęstej śródmiejskiej zabudowie inwestycje, wymagające kilkunastometrowych wykopów, wymusiły wykonywanie obserwacji przemieszczeń i osia-

Fot. Archiwum WPG S.A.

**Pomiar odkształceń
mostu Poniańskiego
podczas próby obciążeniowej
wykonany w czerwcu 1988 r.**

Fot. Archiwum WPG S.A.

dań samych wykopów, wznoszonych budowli oraz budynków usytuowanych w sąsiedztwie. Pomiarami dokonanymi przez Pracownię Odkształceń Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego objęte były m.in. wieżowce: FIM Tower, Atrium, Sienna Tower, Warsaw Financial Center, biurowiec Telekomunikacji Polskiej SA. Wielokrotnie wyniki pomiarów umożliwiły podjęcie kroków zabezpieczających teren przed katastrofą budowlaną oraz stwierdzenie skuteczności tych działań.

Fotogrametria

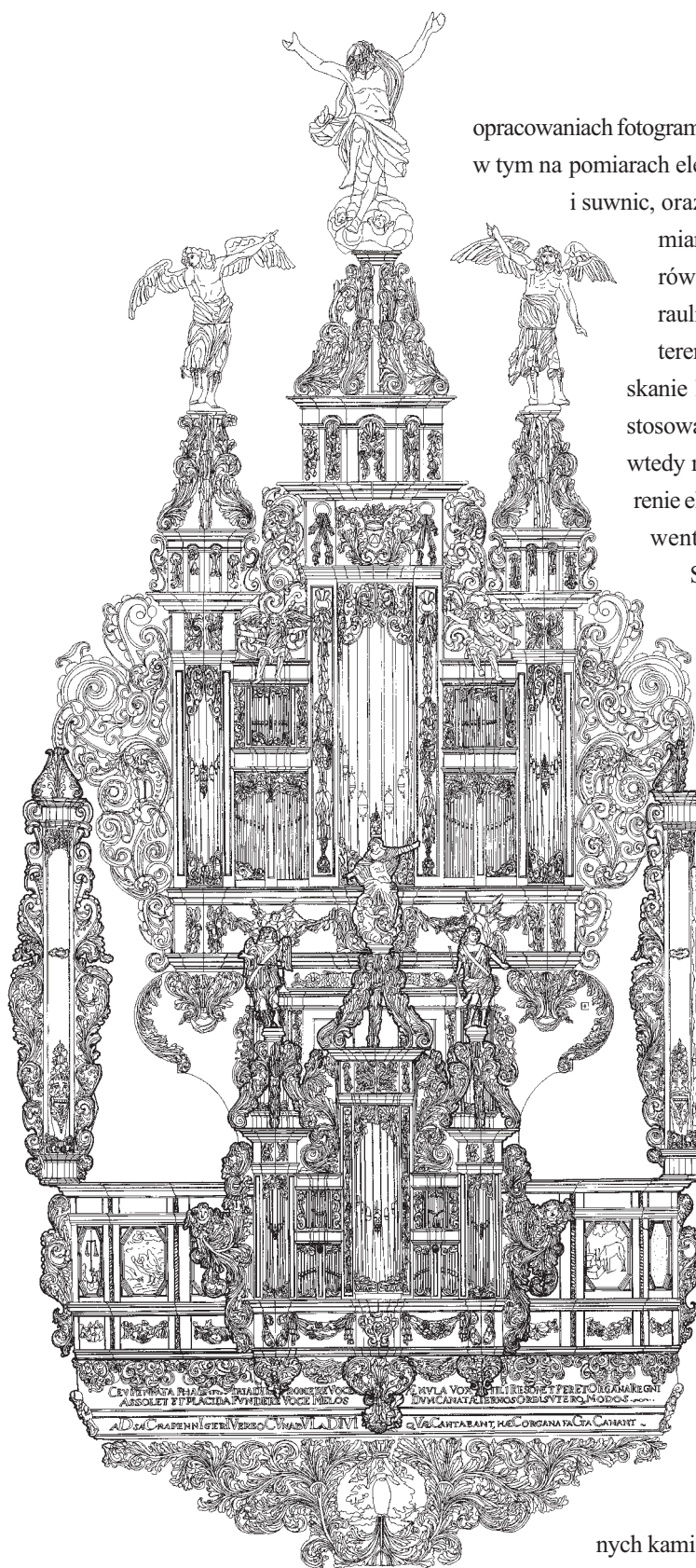
Fot. Archiwum WPG S.A.

W roku 1855 Felix Tournachon odkrył możliwości użycia kamery do wykonywania zdjęć topograficznych z balonu. W tym samym czasie Aime Laussedat wykonał mapy z wykorzystaniem zdjęć naziemnych. W Polsce fotogrametrią pierwsi zajmowali się profesorowie Kasper Weigel i Edward Warchałowski. Pierwsze prace topograficzne wykonane z zastosowaniem zdjęć lotniczych wykonano w latach 1921-24 w I pułku lotniczym, który sfotografował fragment granicy polsko-radzieckiej.

Ogromna liczba prac rozbiórkowych i budowlanych na terenie Warszawy wymagała zastosowania metod, które w maksymalny sposób mogły przyspieszyć czas opracowań geodezyjnych. Jedną z nich była fotogrametria naziemna. Potrzeby miasta legły zatem u podstaw podjęcia decyzji o utworzeniu Pracowni Fotogrametrii w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym (1965 r.). Zaczynano skromnie: od przetwornika Wild E2 i fototeodolitu Zeissa 19/1318. Wystarczyło to jednak do wykonania inwentaryzacji elewacji na podstawie zdjęć przetworzonych. W tym samym roku wykonano próby pomiaru odchyleń od pionu ścian starego budynku przy ulicy Podwałe w Warszawie. Na 25-metrowym kominie Zakładów Farmaceutycznych w Tarchominie ćwiczonego technologię badania odkształceń obiektów wysokich, a na przeznaczonej do rozbiórki oficynie przy ul. Żabiej – inwentaryzację.

Pierwsze opracowania naziemne wykonane w pracowni pozwoliły na sfinansowanie w 1968 r. zakupu większego przetwornika – radzieckiego FTB – oraz stekometru i stereoplanigrafu Zeissa. Skupiono się na

**Fragment opracowania
fotogrametrycznego zabytkowych
organów w kościele w Pelplinie, 1977**

opracowaniach fotogrametrii naziemnej dla celów inżynierskich, w tym na pomiarach elewacji, odkształceń kominów, mostów i suwnic, oraz na zarzuconych kilka lat później pomiarach ulic i reambulacji małych obszarów (z zastosowaniem podnośników hydraulicznych dla usytuowania kamery ponad terenem). Stereoplanigraf pozwolił na uzyskanie lepszych dokładności opracowań i zastosowanie skal od 1:5 do 1:200. Wykonano wtedy m.in. pomiar deformacji kominu na terenie elektrowni Siersza, fotogrametryczną inwentaryzację Auli Miklaszewskiego dla

Szkoły Głównej Planowania i Statystyki, badanie pionowości ścian konstrukcyjnych wieżowców na terenie zakładów Waryńskiego. Opracowano inwentaryzację fotogrametryczno-geodezyjną dla celów rozbiórkowych na terenie późniejszego osiedla Bródno w Warszawie. Przeprowadzono próby opracowania map tras ulic za pomocą zdjęć naziemnych i stanowisk podwyższonych. Do najciekawszych opracowań w zakresie fotogrametrii naziemnej zaliczyć należy:

■ inwentaryzację elewacji zabytkowych kamienic w Toruniu i Zamościu,

■ inwentaryzację zabytkowych organów w Leżajsku i kościele św. Anny w Warszawie,

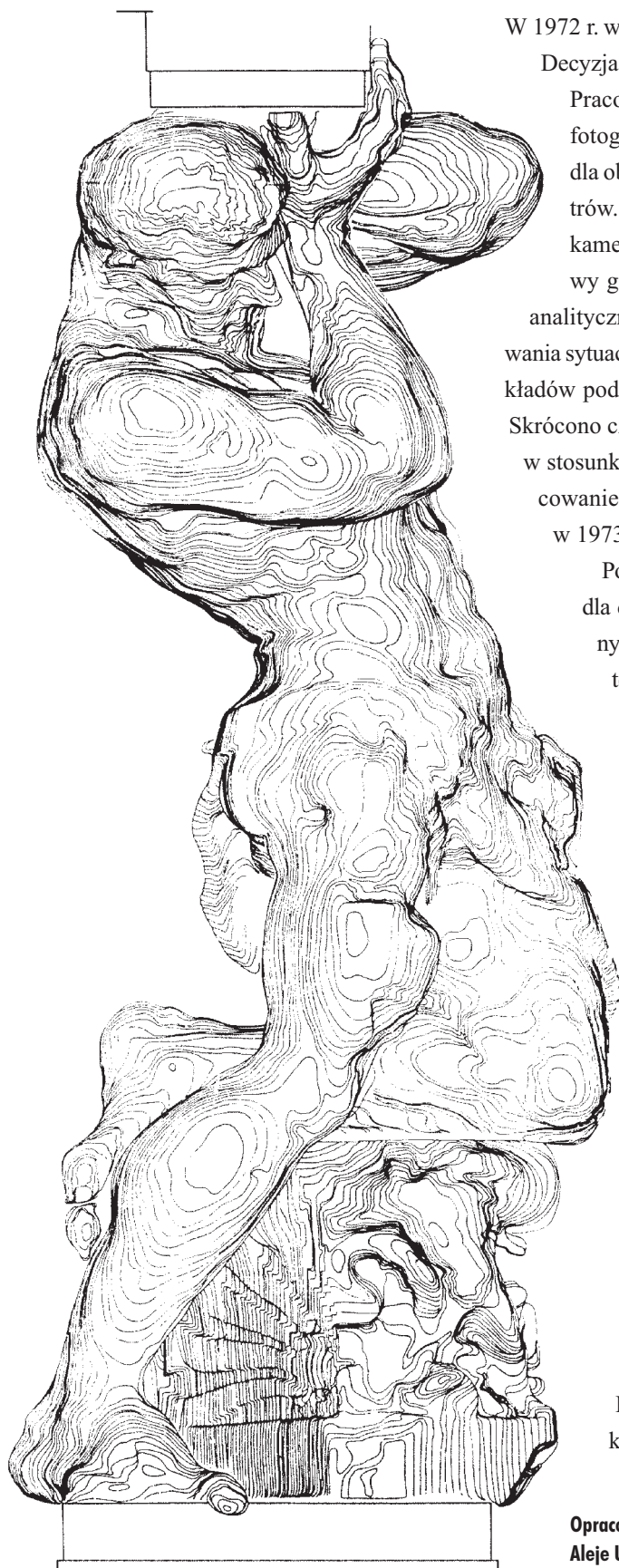
■ prace przeprowadzone dla Zamku Królewskiego w Warszawie, w tym rekonstrukcję Wieży Władysławowskiej (uhonorowaną Nagrodą Sześcianu),

■ pomiar elewacji cennych historycznych kamienic warszawskich – Domu Marconiego przy ul. Kopernika, Domu Braci Jabłkowskich przy

ul. Brackiej i zespołu kamienic przy placu Trzech Krzyży,

■ pomiar pierzei ulic dla potrzeb rozbudowy warszawskiej Pragi,

■ inwentaryzację karocy Jana III Sobieskiego (w skali 1:1).

W 1972 r. w zasadniczy sposób rozszerzył się asortyment opracowań. Decyzja o budowie Trasy Toruńskiej w Warszawie postawiła przed Pracownią Fotogrametrii nowe zadanie. Na podstawie zdjęć fotogrametrycznych należało opracować mapę w skali 1:500 dla obszaru o długości 22 kilometrów i szerokości kilkuset metrów. Zdjęcia w skali 1:2500 wykonane zostały z helikoptera kamerą Wild RC8 w październiku 1972 r. Zagęszczenie osnowy geodezyjnej przeprowadzono za pomocą aerotriangulacji analitycznej. Do obliczeń użyto komputera Odra 1204, a do kartowania sytuacji – stereoplanigrafu. Fotogrametryczne opracowanie podkładów pod przyszłą trasę komunikacyjną dało wymierne korzyści. Skrócono czas realizacji o około 40%, a koszt prac obniżono o 20% w stosunku do pomiarów bezpośrednich. Za to nowatorskie opracowanie Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne otrzymało w 1973 r. nagrodę prezesa GUGiK.

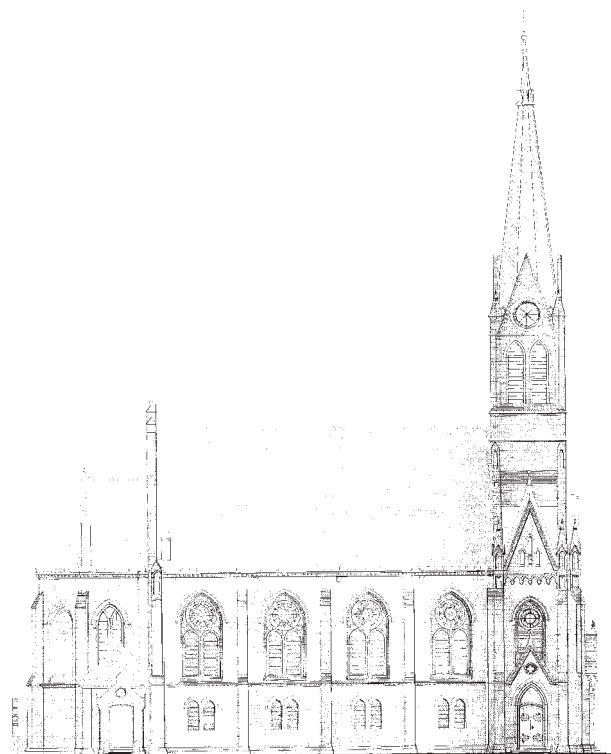
Powstały w tym okresie także liczne opracowania w skali 1:500 dla dzielnicy Wola, Łuku Siekierskiego, Serocka i Jabłonn. W 1979 r. zastosowano metody fotogrametryczne i fotointerpretacyjne w planowaniu przestrzennym, wykonując mapy tematyczne dla Zakrocymia i okolic. Z Pracowni Fotogrametrii wyszły także pierwsze prace Przedsiębiorstwa z zakresu odkształceń. Za pomiar geometrii dźwigarów mostu Toruńskiego metodą fotogrametryczną zespół pracowników otrzymał w 1981 r. Nagrodę Sześcian 81.

Doświadczenie i profesjonalizm kadry fotogrametrycznej Przedsiębiorstwa umożliwił wykonanie w drugiej połowie lat 70. poważnych opracowań eksportowych prowadzonych na terenie Libii. Powstał wtedy Zespół Fotointerpretacji. Zajął się on głównie opracowaniami dla potrzeb planowania przestrzennego. Doświadczenia wyniesione z prac eksportowych pozwoliły na zwiększenie produkcji z zastosowaniem fotogrametrii lotniczej. W latach 80. działały już dwie pracownie zajmujące się osobno opracowaniami naziemnymi i lotniczymi.

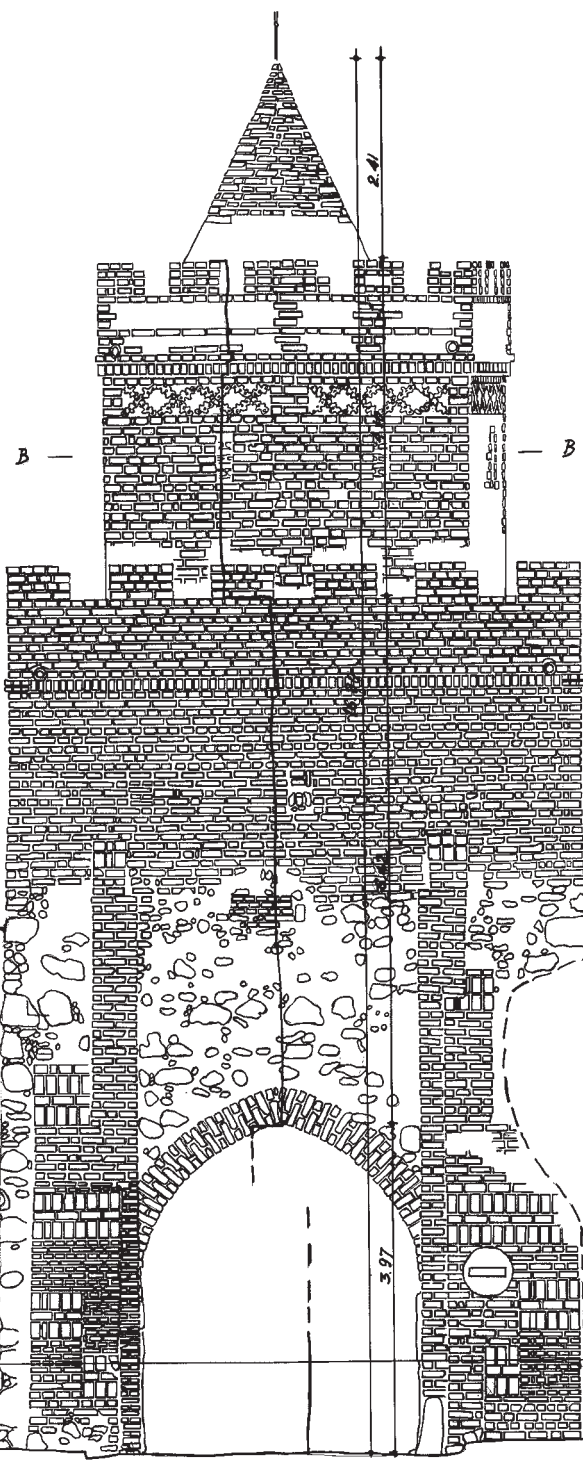
W następnych latach powstały mapy Piaseczna i Woli, gmin: Jabłonna, Zakroczym, Skrzyszew, Nieporęt, Serock, Radzymin, Brzeziny, Grodzisk Mazowiecki, Legionowo. W kolejnych pracach wykorzystywano zakupiony w 1991 r. autograf Wild A-10.

**Opracowanie zabytkowej rzeźby,
Aleje Ujazdowskie w Warszawie**

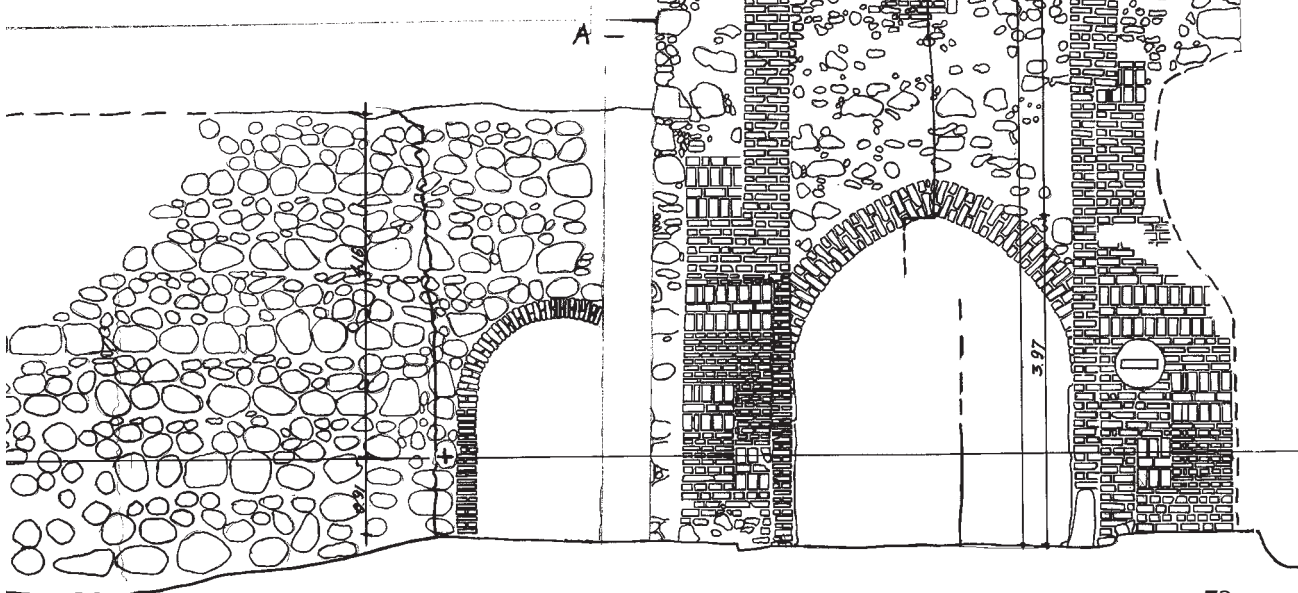

Fragment opracowania dawnego kościoła
ewangelickiego w Żyrardowie, 1972

Fragment opracowania
fotogrametrycznego murów obronnych
w miejscowości Trzcińsko Zdrój, 1976

PRODUKCJA

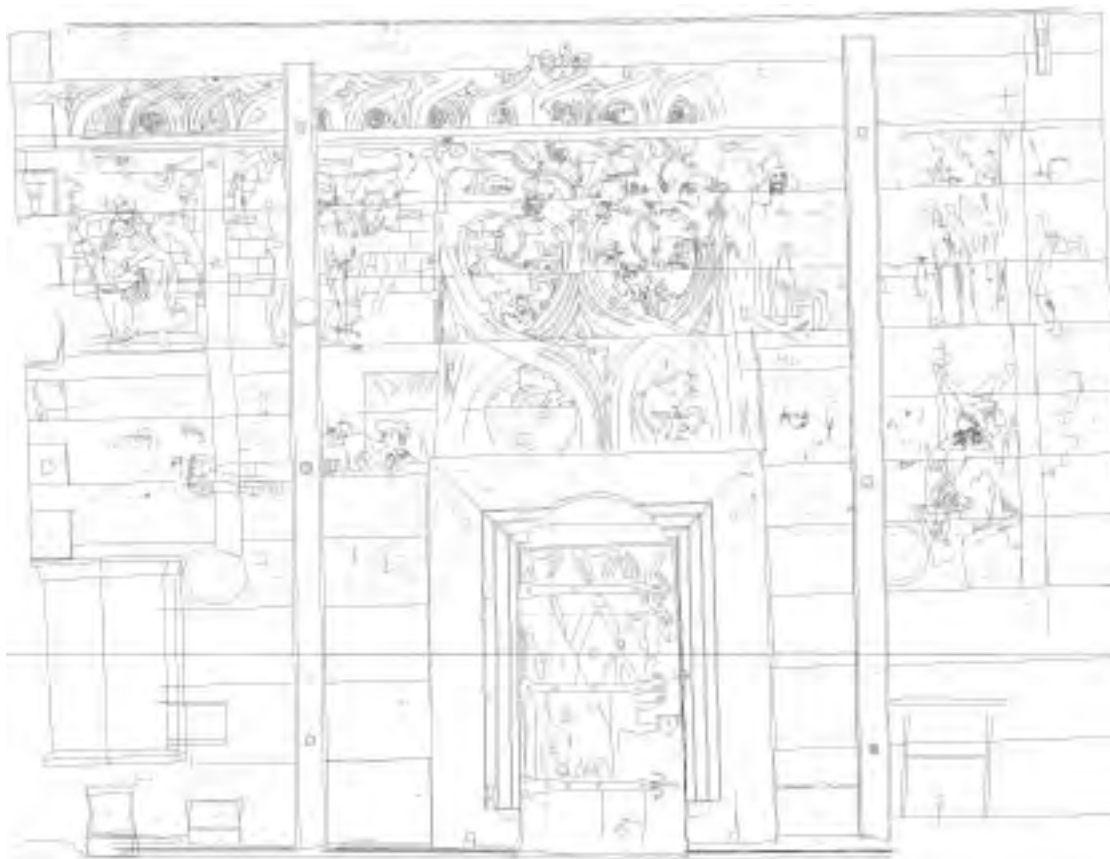
Fot. Anna Wądrożak

Maria Kędziora
przy autografie Wild A10, 1998

Numeryczne opracowanie wnętrza
drewnianego kościołka w Grębieniu, 1998

Po 1986 r. wprowadzono w pracowni wiele nowych technologii z zakresu wspomaganej komputerowo aerotriangulacji, nowych metod jej wyrównania, pomiarów podstawowej sieci fotopunktów z zastosowaniem metody GPS. Wdrożono zautomatyzowane i wspomagane komputerowo stanowiska obserwatora oraz systemy numerycznego przetwarzania danych i redagowania map. Na początku lat 90. Pracownia dysponowała kompletnym systemem gromadzenia danych numerycznych ze zdjęć lotniczych o nazwie AERONET IBM PC. Zebrane doświadczenia wykorzystano przy wykonywaniu aerotriangulacji do aktualizacji zasadniczej mapy miasta oraz kilkunastu obiektów na terenie Zjednoczonych Emiratów Arabskich. Stosowano również norweski system zbierania danych z autografów analogowych o nazwie Stereotrack.

Fotogrametria w klasycznym ujęciu – w postaci szklanych negatywów czy operatora mozolnie dostrajającego zdjęcia – powoli odchodzi do historii. Całość prac związanych z numerycznym powstaniem mapy, bez względu na sposób pozyskania danych, prowadzona jest obecnie przez Pracownię Zastosowań Numerycznych. Nowoczesny sprzęt Przedsiębiorstwa oraz doświadczenie i fachowość jego pracowników umożliwiają opracowanie dowolnego tematu, tak z zakresu fotogrametrii naziemnej, jak i lotniczej.

Reprodukcja map i dokumentów

Pierwszy kolorowy folder WPG wydrukowany został właśnie w Pracowni Reprodukcyjnej w 1988 r.

Pracownia Reprodukcyjnej Map i Dokumentów Geodezyjnych powstała we wrześniu 1964 r. Wyremontowano dla niej pomieszczenia w budynku przy Al. Jerozolimskich 28 i rozpoczęto starania o wyposażenie w odpowiednie urządzenia i sprzęt fotoreprodukcyjny (wcześniej Przedsiębiorstwo posiadało jedynie wysłużoną kopiarkę ozalidową).

Pierwszymi zatrudnionymi byli doświadczeni specjaliści z innych pracowni reprodukcyjnych (PPWK, WOPM) oraz świeżo upieczeni absolwenci Technikum Fotochemicznego. Własnymi siłami uruchomili oni urządzenia fotoreprodukcyjne, zainstalowali sprzęt i wyposażenie pomocnicze: średnioformatową kamerę fotoreprodukcyjną Merkury, dwie kopioramy, aparat do robienia mikrofilmów i kserograf. Obróbkę fotochemiczną wykonywano ręcznie w urządzonej samodzielnie ciemni, w której warunki pracy były nie do pozazdroszczenia.

Wprowadzenie nowych asortymentów robót w Przedsiębiorstwie wymusiło utworzenie w 1967 r. drugiej pracowni reprodukcyjnej zajmującej się tylko reprografią. W 1969 r. WPG zaoferowało biurom projektowym wtórniki zamiast kopii ozalidowych. Rozwiązanie to znakomicie poprawiło jakość wydawanych materiałów. Przedsiębiorstwo odgrywające wtedy znaczącą rolę w gospodarce miejskiej podjęło działania w celu uporządkowania, odnawiania i zabezpieczania zasobów Składnicy Map i Dokumentów Geodezyjnych.

Częściowe zastąpienie metod tradycyjnych techniką fotomechaniczną przyczyniło się do wyeliminowania wielu żmudnych prac kreślarskich oraz przyspieszenia realizacji zleceń. Przykładem może być zakładanie nowych pierworysów na podkładzie cyjanotypowym. Kolejnym etapem rozwoju pracowni było utworzenie w jej ramach Zespołu Redakcji Map (1968 r.) do zaspokajania potrzeb instytucji miejskich w zakresie opracowań kartograficznych.

Na początku lat 70. okazało się, że dotychczasowa baza techniczna i lokalowa oraz zatrudnienie były niewystarczające w stosunku do zadań, jakie postawiono przed pracownią. Rosły też wymagania zlecających. W 1971 r. wprowadzono nowe zasady zakładania i prowadzenia zasadniczej mapy miasta. System nakładek tematycznych przewidywał znaczny udział technologii fotomechanicznej. Dodatkowo zatrudniono więc w pracowni grono inżynierów o specjalności kartografia i reprodukcja kartograficzna. Od stycznia 1972 r. Pracownia Reprodukcyjnej i Pracownia Redakcji Map funkcjonowały już oddzielnie. Dla reprodukcji

PRODUKCJA

Fot. Jerzy Przywara

Usługi reprodukcyjne dzisiaj – Barbara Skątecka w czasie kopiowania (powyżej), przy kopioramie Waldemar Binkiewicz (w środku), przy skanerploterze Jacek Brzozowski (na dole)

Fot. Jerzy Przywara

warunki pracy polepszyły się zdecydowanie dopiero po przeprowadzce z piwnic do nowych pomieszczeń. Zakupiono wielkoformatową kamerę AHZ 78K i unowocześniono kopioramę. Do produkcji stosowano wyłącznie graficzne materiały fotograficzne o stabilnym podłożu poliestrowym. W okresie późniejszym zakupiono fotoskład firmy Berthold oraz automat wywołujący AD 126, co pozwoliło na odejście od ręcznej obróbki fotochemicznej. Zmiany te umożliwiły wykonanie wysokiej jakości map dla realizowanego w tym czasie kontraktu libijskiego. Po raz pierwszy w kraju zastosowano wtedy kartograficzne znaki samoprzylepne wykonane według własnej technologii.

Problem archiwizowania zasobu składnicy rozwiązano poprzez zakup angielskiej kamery Lithotex 10. Urządzenie to umożliwiało wykonanie mikrofotografii z wysoką kartometryczną dokładnością. Sukcesywnie tworzono zbiór mikrofotografii z nakładek tematycznych, co pozwalało na odtworzenie w skali oryginału każdej nakładki lub ich całego kompletu. Lata 70. to czas największego rozwoju Pracowni Reprodukcyjnej. Mając wysoko wykwalifikowaną, doświadczoną kadrę (35 osób) oraz nowoczesny sprzęt, pracownia wniosła znaczący wkład w realizowane przez Przedsiębiorstwo zadania.

Lata 80. z kolei przyniosły pracowni stagnację. Zmniejszył się o połowę stan osobowy i liczba zleceń, co było związane z ogólną sytuacją gospodarczą. Systematyczne wprowadzanie komputeryzacji i opracowań numerycznych zmniejszyło rolę dotychczas stosowanych metod fotoreprodukcyjnych. Z chwilą powstania Wojewódzkiego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjno-Kartograficznej w Warszawie nierentowna Pracownia Reprodukcyjnej została zlikwidowana (1995 r.). Obecnie usługi reprodukcyjne wykonuje punkt sprzedaży przy Nowym Świecie.

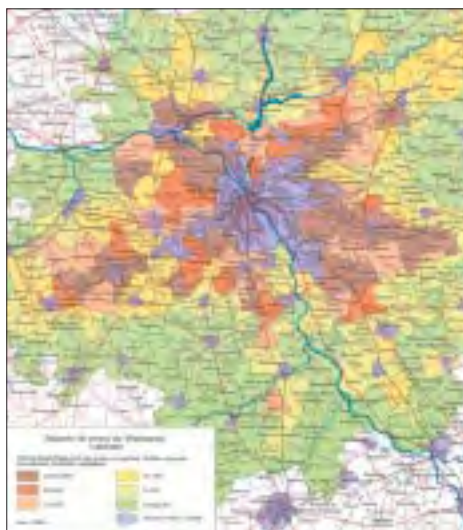
Fot. Jerzy Przywara

Redakcja map

W końcu lat 70. w Ośrodku Dokumentacji Geodezyjno-Kartograficznej w Al. Jerozolimskich w Warszawie można było kupić m.in. „Atlas Warszawy” za 2300 zł (tyle wynosiło wówczas wynagrodzenie inżyniera na wstępnym stażu pracy), komplet map przeglądowych województwa za 310 zł, mapę przeglądową uzbrojenia terenu w skali 1:5000 za 160 zł od arkusza. Niestety poza mapą granic rejonów urbanistycznych wszystkie pozostałe objęte były klauzulą „poufne” lub „tajne”. Mapa przeglądowa sieci ulic 1:20 000 (powyżej) i mapa dojazdów do pracy (poniżej) pochodzące z „Atlasu Warszawy”

Mapa jest niezbędna specjalistom z różnych dziedzin, poczynając od planowania i architektury, po administrację i służby miejskie. W Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym taką potrzebę dostrzeżono już w latach 60. W 1967 r. zatrudniono grupę redaktorów-kartografów i rysowników map, którzy początkowo w ramach Pracowni Reprodukcyjnej rozpoczęli prace redakcyjne.

Pierwszy druk map wykonano 20 marca 1967 r. Mimo skromnej wydajności posiadanych urządzeń zagwarantowana była wierność reprodukcji i wysoka jakość graficzna (choć wielkość arkusza nie mogła przekraczać wymiarów 70 x 94 cm). W 1968 r. w Pracowni Reprodukcyjnej utworzono Zespół Redakcji Map. Jednym z pierwszych jego zleceń był druk dwukolorowej mapy w skali 1:2000 dla Wydziału Architektury, Nadzoru Budowlanego i Geodezji o wartości 16 480 ówczesnych złotych. Kolejnym opracowaniem były 4-kolorowe mapy przeglądowe sieci ulic Warszawy w skali 1:10 000 i 1:20 000, za które Przedsiębiorstwo uzyskało IV nagrodę w Konkursie Jakości Robót Geodezyjnych Ministerstwa Gospodarki Komunalnej (1971).

W 1971 r. wykonano mapę przeglądową sieci ulic w skali 1:50 000. Oparto ją na wykonanej rok wcześniej mapie (w skali 1:20 000) i uzupełniono o dodatkowe informacje. Druk w nakładzie 1000 egzemplarzy wykonano w Państwowym Przedsiębiorstwie Wydawnictw Geologicznych (PPWG). Wzrost zapotrzebowania na tego typu mapy wymagał wprowadzenia nowych form organizacyjnych i technologii dla zapewnienia odpowiednio wysokiej jakości. Opracowania redakcyjne i graficzne, wykonywanie czystorysów oraz masek realizowano w Zespole Redakcji Map, ale przygotowanie diapozytywów i sam druk wykonywano z reguły w PPWG.

W 1971 r. rozpoczęto prace nad „Atlasem Warszawy” oraz mapą przeglądową sieci ulic Warszawy w skali 1:25 000. Od stycznia 1972 r. Zespół przekształcono w samodzielną Pracownię Redakcji Map i przeniesiono na Żoliborz. Do połowy lat 70. pracownia wykonała m.in. mapy:

- Nowego Dworu Mazowieckiego i okolic w skali 1:2000 oraz kilku miast w woj. białostockim,
- ochrony środowiska Huty Warszawa,
- inżyniersko-gospodarczą Lublina,
- sekcijną Warszawy w skali 1:2000,
- gęstości zaludnienia woj. stołecznego w skali 1:10 000.

PRODUKCJA

Fragment mapy przyrodniczo-
gospodarczej woj. warszawskiego
z „Atlasu Województwa
Warszawskiego”, 1993

**Na zlecenie Biura Głównego
Geodety m.st. Warszawy
opracowano mapę uzbrojenia
terenu w skali 1:5000.**

**Za tę mapę wykonaną w układzie
sekcyjnym (z rozbićm
na poszczególne rodzaje
urządzeń) zespół redakcyjny
otrzymał Nagrodę Sześciu 78.**

Wydany w 1975 r. pierwszy zeszyt „Atlasu Warszawy” był jedną z nielicznych monografii kartograficznych miasta wykorzystujących wiele historycznych dokumentów kartograficznych oraz współczesne specjalistyczne opracowania mapowe.

W 1993 r. na zlecenie Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami i we współpracy z kilkunastoma instytucjami Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne wydało pierwszy i, jak do tej pory, jedyny kompleksowy „Atlas Województwa Warszawskiego”. Przeznaczony dla szerokiego grona odbiorców stał się niezastąpionym zbiorem informacji o środowisku przyrodniczym i kulturowym, gospodarce i zagospodarowaniu terenów województwa stołecznego. Atlas w formacie 34 x 24,5 cm, zawierający 120 pięknych kolorowych map, wydrukowano w Belgii, a cały nakład szybko zniknął z księgarń.

Pracownia Redakcji Map uległa likwidacji w lipcu 1995 r. Reaktywowano jej działalność w 1999 r., realizując mapę topograficzną województwa mazowieckiego.

Ewidencja gruntów

Ewidencja gruntów przez wiele lat w powojennej Polsce była niedoceniana. Prawo własności i regulacja granic schodziły na plan dalszy. Dopiero w latach 60. ewidencja gruntów stała się przedmiotem zainteresowania władz. Okazało się, że dla potrzeb administracji, działalności inwestycyjnej oraz statystyki nieodzowne jest prowadzenie uporządkowanych rejestrów gruntów i map zawierających przebieg granic czy numery działek ewidencyjnych. W po-

wojennej historii warszawskiej geodezji liczba reorganizacji komórek zajmujących się prowadzeniem ewidencji była rekordowa i dopiero lata 90. przyniosły docenienie roli tego fragmentu geodezji.

Bez względu jednak na struktury i zależności organizacyjne Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne zawsze było jednostką wykonującą zadania związane z prowadzeniem ewidencji. Przyłączenie w 1951 r. do Warszawy nowych terenów, które nie były objęte ustawą o komunalizacji gruntów, spowodowało, że założenie ewidencji gruntów dla tych terenów Wydział Pomiarów zlecił WPG.

W owym czasie w Przedsiębiorstwie istniały cztery pracownice pomiarów szczegółowych i ewidencji. Olbrzymia praca rozciągnięta została na lata, nie stanowiąc jednak w wielkości globalnej produkcji Przedsiębiorstwa zbyt znaczącej pozycji (w 1967 r. było to ok. 8%, w 1969 r. 5%, a w 1978 r. 7%).

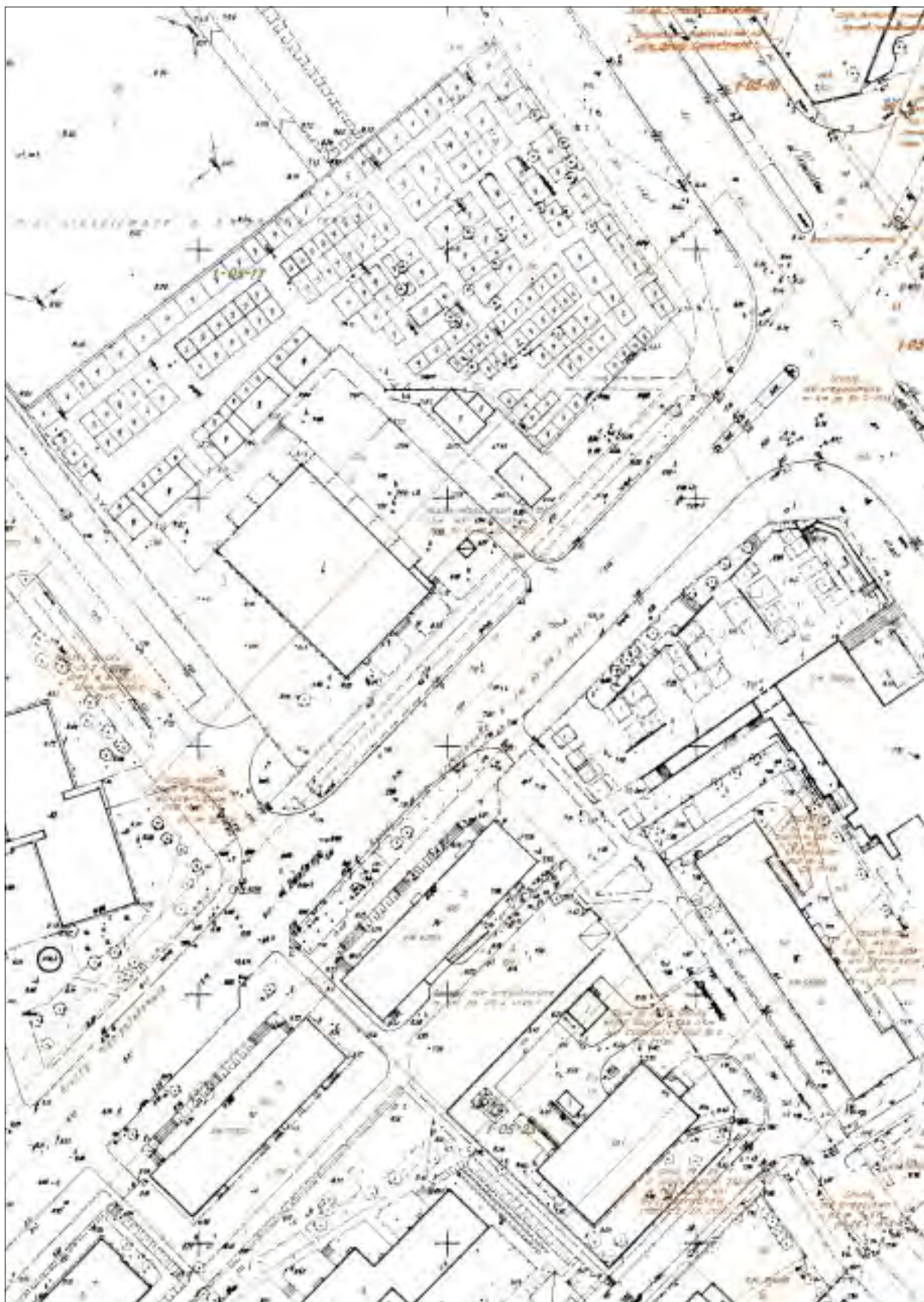
**W Pracowni Ewidencji Gruntów
– nad mapą Lucyna Czarnocka**

Fot. Archiwum WPG S.A.

PRODUKCJA

Fot. Archiwum WPG S.A.

Fot. Archiwum WPG S.A.

Zdjęcie górne: Helena Frankowska wykonuje ewidencyjne prace kameralne. Zdjęcie dolne: Zespół WPG przy ewidencyjnych pracach terenowych

Mapa dyżurna ewidencji gruntów – na czarnym podkładzie rastrowym brązowa treść wektorowa (obok)

W połowie lat 60. podjęto prace nad zautomatyzowaniem i ujednoliceniem prowadzenia ewidencji. Już w 1967 r. w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym opracowano wzorcowy operat dla ewidencji gruntów na terenie Warszawy. W 1968 r. przygotowano z kolei program komputerowy dla celów ewidencji, a od października tego roku całość obliczeń wykonywano już na komputerze GEO 2. Pozwoliło to na wyeliminowanie obliczania powierzchni metodą graficzną. Zakładanie ewidencji gruntów zakończono w Warszawie w 1971 r. Jednym z zadań zleconych wtedy Przedsiębiorstwu było opracowanie wykazu gruntów m.st. Warszawy według stanu na koniec 1970 r.

W roku 1973 w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym przeprowadzono prace dotyczące wdrożenia projektu ewidencji budynków na terenie stolicy. Objęły one fragmenty dwóch obrębów miasta, dla których wykonano operat składający się z części kartograficznej i opisowej. Zdobyte doświadczenia posłużyły do opracowania kompleksowych wniosków i uwag do treści wstępnego projektu ewidencji budynków, sporządzania odpowiednich formularzy, wykazów i analiz. Okazało się jednak, że projekt ten o wiele lat wyprzedził zamierzenia miasta.

Z inicjatywy i przy dużym udziale Przedsiębiorstwa w Centrum Informatycznym Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej powstał system automatycznego obliczania ewidencji gruntów EWA 1, za który WPG otrzymało w 1977 r. nagrodę SZPBK – Sześćian 77. System wdrożono we wspomnianym Centrum. Udoskonalona jego wersja (EWA 2) wprowadzona została w WPG w 1989 r.

W 1978 r. Stołeczne Zjednoczenie Projektowania Budownictwa Komunalnego wydało „Zasady dostosowania do potrzeb m.st. Warszawy trybu odnawiania i prowadzenia ewidencji gruntów”, przy powstaniu których wiodącą rolę spełniło Przedsiębiorstwo. W WPG działały wtedy trzy pracownice ewidencji gruntów.

W latach 80. i 90. WPG wykonywało odnowienia ewidencji gruntów na zlecenie warszawskich gmin. Równocześnie prowadzono intensywne prace nad ulepszeniem technologii i zastosowaniem najnowocześniejszych technik. W 1992 r. wprowadzono analityczne rozliczenie hipotek. W drugiej połowie lat dziewięćdziesiątych przystąpiono w Przedsiębiorstwie do opracowania systemów opcjonalnych dla katastru wielozadaniowego. Wspólnie z firmą Biprogeo z Wrocławia opracowano jego pierwszy moduł – system ewidencji gruntów INTERSEG. Ostatnie lata to prace nad stworzeniem numerycznego systemu ewidencji gruntów i budynków o nazwie WuPeG.

Eksport

Pomiary na terenie Libii (zdjęcia powyżej ze zbiorów WPG S.A.). Na stronie obok mapa Trypolisu (skala oryginału 1:1000) wykonana w 1979 r. na podstawie zdjęć lotniczych

W połowie lat 70. w wyniku umów rządowych pomiędzy Polską i Libią polskie centrale eksportowe rozwinęły działalność na terenie Libii. W ramach swej eksportowej działalności również SZPBK, do którego należało WPG, zawarło za pośrednictwem CHZ „PolSERVICE” szereg kontraktów na terenie Libii. Działając pod szyldem WADECO (Warsaw Development Consortium) zjednoczenie zleciło Warszawskiemu Przedsiębiorstwu Geodezyjnemu wiele poważnych prac. Pierwsi geodeci z WPG pojawili się na terenie Libii już w 1966 r., a byli to inżynierowie na indywidualnych kontraktach.

W 1975 r. WPG włączyło swój olbrzymi potencjał wykonawczy do realizacji zadań eksportowych WADECO. Zaangażowane były w nie zespoły: osnów, fotogrametrii, redakcji map, reprodukcji, później fotointerpretacji. Na pomiarach w Libii przebywało z reguły jednocześnie kilkunastu specjalistów. Doświadczenie i profesjonalizm kadry Przedsiębiorstwa umożliwiły wykonanie dużych opracowań. I tak w latach 1975-76 zrealizowano metodą fotogrametryczną mapy dla stolicy Libii, Trypolisu, w skali 1:5000 oraz wydano drukiem „Plan Ogólny Trypolisu”. W okresie 1976-77 wykonano podobne mapy w skali 1:1000 dla miasta Brak.

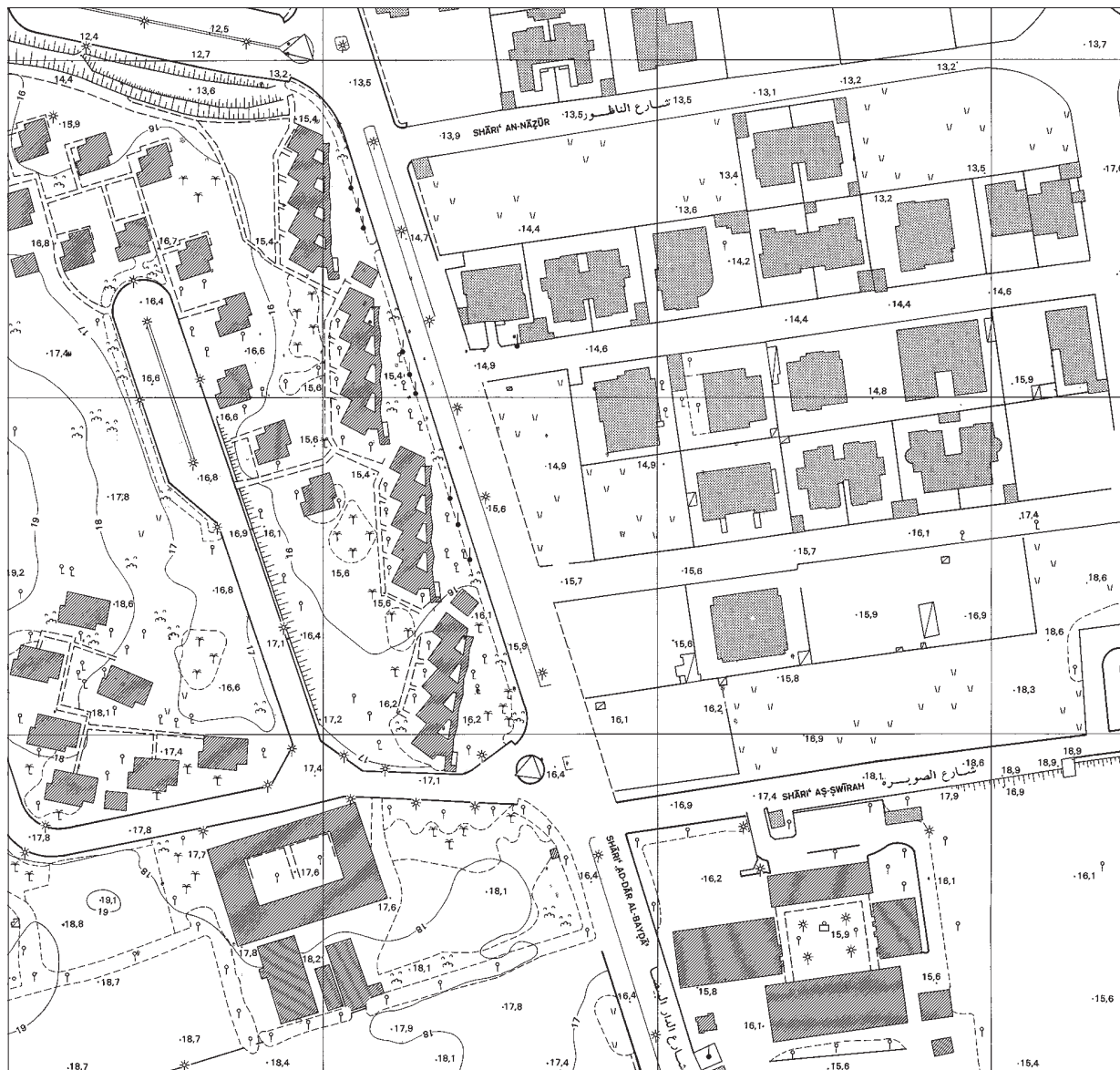
W latach 1977-78 powrócono do Trypolisu, dla którego na podstawie zdjęć lotniczych zrealizowano 398 arkuszy mapy w skali 1:1000. Prace kontraktowe obejmowały roboty terenowe i wykonywane w kraju opracowania fotogrametryczne i kartograficzne. W 1978 r. opracowano również mapy dla miast: Al Khums, Suq al Khums i Qasr Khiyar.

Jednak największe zlecenie eksportowe Przedsiębiorstwa (1979-83) dotyczyło realizacji planów ogólnych i szczegółowych zagospodarowania przestrzennego dla 79 miast na terenie Libii, w tym stolicy. Kontrakt w swej geodezyjno-kartograficznej części obejmował m.in.:

- aktualizację mapy topograficznej w skali 1:50 000 na obszarze 61 570 km² i wykonanie nowej dla 26 369 km²,
- sporządzenie map miast i osiedli w skali 1:1000 dla 79 obiektów i w skali 1:5000 dla 18 największych miast libijskich.

W jego realizację zaangażowane były poza WPG także Biuro Planowania Rozwoju Warszawy oraz Zjednoczenie Przedsiębiorstw Geodezyjno-Kartograficznych GEOKART. WPG realizowało zadania geodezyjne, fotogrametryczne i kartograficzne w zakresie sporządzania map miast, a także dostarczało materiały do prac projektowych i wykonywało kompleksowe opracowania uwarunkowań przyrodniczych i gospodarczych.

Scale 1 : 1000

مقياس ١ : ١٠٠٠

10 0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 m

LEGEND

الاصطلاحات

عين ، بئر ارتوازية Artesian well, spring	سبخة ، بحيرة Lake, sabkha	خط سكة حديدية ومحطة Railway with station	طريق رئيسي مزدوج Highway
خزان ، بئر Well, reservoir	كتبان رملية ، دمال Sand, sand dunes	جسر علوي Overbridge	طريق معبد Paved road
منار ، مصدر ضوء ، مجر Quarry, light, light house	مستنق ، أعشاب قصيرة Low growth, thick swamp	حدود أرض زراعية Cultivation boundary	طريق غير معبد Unpaved road
نقطة مضلعات (ترافرس) Trig. point, traverse point	مقبرة Grave	أشجار متفرقة Isolated trees	مسلك Track
نقطة ارتفاع مضلعات (ترافرس) ، علامة المنسوب Bench mark, traverse height point	أكمة ، رابية Hummock and ridges	أشجار نخيل وزيتون Olive trees, palm trees	حافة / قطعية Embankment, cutting
نقطة ارتفاع Spot height	سياج سلكي شتاتك Wire fence	حديقة / بستان Garden, orchard	حدود بلدية Municipality boundary
حدود وادي Wadi boundary	جدار ، جدار ساند Wall, retaining wall	شجيرات Brushwood	حدود فرع بلدية Sub-municipality boundary
منحدر صخري Cliff	أنابيب غاز ، خط أنابيب نفط Gas pipeline, oil pipeline	مقل حبوب Grain field	حدود محلة Mahallah boundary
خط منسوب Contour	خطف عالي ، عمود كهربائي Electric pole, high voltage	غابة Forest	حدود ملكية خاصة Property boundary

PRODUKCJA

Fot. Archiwum WPG S.A.

**Pomiary na terenie Niemiec
w czerwcu 1993 r.,
Robert Madej i Jacek Szczygieł (powyżej)
Robert Madej i Jacek Kowalewski
(poniżej)**

Dla usprawnienia i przyspieszenia prac planistycznych dla Libii w Przedsiębiorstwie powstał (1979 r.) Zespół Fotointerpretacji. Zespół ten wykonał m.in. fotointerpretację zdjęć lotniczych w różnych skalach dla terenów Tripolitanii. Wykonano łącznie 70 arkuszy studium uwarunkowań środowiska naturalnego w skali 1:50 000 i mapy uwarunkowań dla wspomnianych 79 miast libijskich.

Dla Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego był to niezwykle ważny fragment działalności. Przyniósł wymierne korzyści finansowe zarówno firmie, jak i pracownikom. Prowadzone prace pozwoliły zdobyć doświadczenie i zweryfikować własne umiejętności w konfrontacji z wysokimi wymaganiami zagranicznego kontrahenta.

Prace eksportowe wykonywano także dla Algierii (inwentaryzacja fotogrametryczna starej koksowni) i Zjednoczonych Emiratów Arabskich (opracowania fotogrametryczne w ramach kontraktu Aerial Mapping firmy GEOKART). W roku 1993 zespoły geodetów z Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego wykonały pomiary dla Vermessungsbüro Korber z Schinecke na terenie Brandenburgii (Niemcy). Przez wiele lat spora grupa pracowników WPG przebywała za granicą na kontraktach indywidualnych, łącznie w kilkunastu krajach Europy, Azji i Afryki.

Fot. Archiwum WPG S.A.

Wyceny i obrót nieruchomościami

W latach 90. pojawiła się na rynku nowa usługa, która w krótkim czasie przerodziła się w dynamicznie rozwijającą się dziedzinę. W styczniu 1992 r. powołano w WPG Pracownię Szacowania i Obrotu Nieruchomościami. W lutym tego roku Przedsiębiorstwo zorganizowało kurs szacowania nieruchomości z programem zaakceptowanym przez Ministerstwo Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa uprawniającym do przystąpienia do egzaminu państwowego na rzeczoznawcę majątkowego. Przeszkolono w tym trybie 23 osoby z różnych pracowni, tak by mogły one w miarę potrzeb zasilić nowo powstałą komórkę. Do połowy 1994 r. pracownia zajmowała się głównie wycenami gruntów i budynków. Wykonano w tym okresie około tysiąca wycen na zlecenie administracji rządowej i samorządowej, instytucji i osób prywatnych.

Duża konkurencja sprawiła, że mimo dobrego przygotowania pracowników spadła liczba zleceń. Aby temu zaradzić, WPG wraz z Krakowskim Przedsiębiorstwem Geodezyjnym wystąpiły z inicjatywą zorganizowania krajowej sieci biur szacowania i obrotu nieruchomościami. W maju 1993 r. 16 przedsiębiorstw z całej Polski podpisało umowę o utworzeniu Krajowej Sieci Biur Szacowania i Obrotu Nie-

Mapa cen gruntów Warszawy

ruchomościami pod nazwą Geoland. Zamierzony cel nie został jednak osiągnięty. Powodów było kilka, a najważniejszy to duża bezwładność tej sieci oraz silna konkurencja. W sierpniu 1994 r. pracownia przestawiła się na obrót nieruchomościami. Jednakże i na tym polu nie odniosła sukcesu. W marcu 1996 r. nastąpiła jej likwidacja. Część pracowników przeszła do innych zespołów, część odeszła z Przedsiębiorstwa.

WPG, mając w swojej kadrze specjalistów z zakresu rzeczoznawstwa majątkowego, zajmuje się obecnie doradztwem w tej dziedzinie, wydawaniem opinii oraz wykonywaniem opracowań numerycznych map cen gruntów.

WSPOMAGANIE PRODUKCJI

The background of the slide is a photograph of a laboratory setting, featuring various pieces of equipment like a balance scale and test tubes. A solid blue overlay covers the entire image, and a thin white horizontal line is positioned near the top.

Zespół Badań i Doświadczeń

Elektroniczna Technika Obliczeniowa

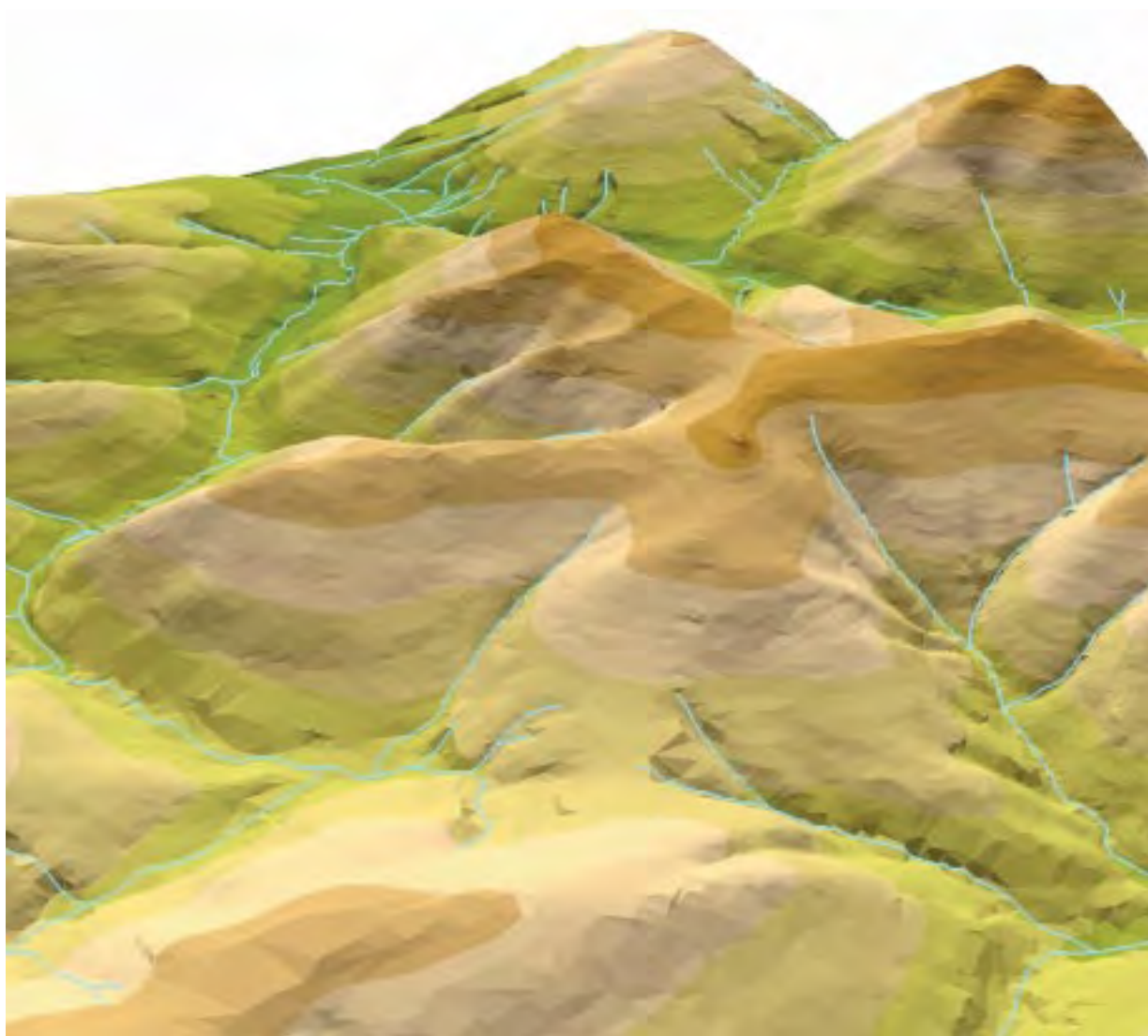
Transport

Działalność socjalna

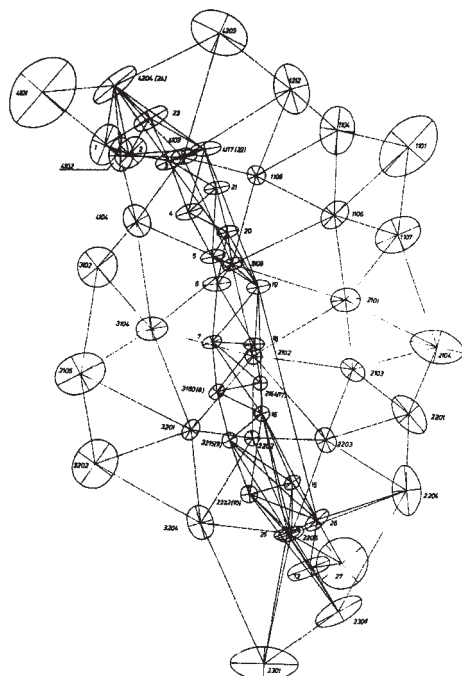
Zespół Badań i Doświadczeń

Na sukces Przedsiębiorstwa składają się nie tylko osiągnięcia jego zespołów polowych, kreślarzy, obliczeniowców, inspektorów, operatorów autografów i komputerów, informatyków i kartografów. Dla sprawnego funkcjonowania nieodzowne są także dobrze działające wydziały, które nie zajmują się w sposób bezpośredni produkcją. Od operatywności i skuteczności całej rzeszy pracowników działów księgowości i finansów, kadr, normowania, zaopatrzenia, inwestycji, transportu, głównego mechanika, spraw socjalnych, administracji itd. wielokrotnie uzależniona jest rytmiczna praca zespołów produkcyjnych. Nie mniej ważna była rola Zespołu Badań i Doświadczeń.

Trójwymiarowe zobrazowanie fragmentu górnego odcinka Dunajca wykonane w ramach pilotażu Topograficznej Bazy Danych, 1999

Podstawowa sieć realizacyjna metra
wraz z elipsami błędów

Prezes GUGiK przyznał nagrodę za wybitne osiągnięcia naukowe i techniczne w dziedzinie geodezji i kartografii w 1975 r. za „Opracowanie programów obliczeń geodezyjnych na elektronicznym kalkulatorze programowalnym WANG 600” – zrealizowane przez zespół Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego. Suma nagród dla 4 osób wyniosła 20 tys. zł.

Do głównych zadań Zespołu Badań i Doświadczeń (obecnie Zakład Badań i Wdrożeń) należało prowadzenie prac badawczych i eksperymentów w zakresie geodezji miejskiej. Powołano go do życia 10 maja 1972 r., równocześnie z Radą Programową, do której zaproszono naukowców reprezentujących wybrane dziedziny geodezji gospodarczej. Zespół znajdował się wysoko w hierarchii Przedsiębiorstwa, gdyż podlegał bezpośrednio dyrektorowi naczelnemu. Powołanie zespołu było próbą ujęcia w ramy organizacyjne wieloletniej działalności WPG na rzecz postępu technicznego. Wychodziło naprzeciw potrzebom geodezji miejskiej i samego Przedsiębiorstwa, ze względu na brak naukowych rozwiązań specyficznych problemów geodezji i gospodarki miejskiej oraz możliwość zasilenia budżetu WPG dodatkowymi środkami.

Już w latach 60. wykonano wiele prac innowacyjnych, opracowano nowe technologie, wytyczano kierunki rozwoju na następne lata. Niektóre z tych koncepcji zostały wykorzystane w innych przedsiębiorstwach na terenie kraju. Na przykład w 1966 r. zrealizowano opracowanie technologii fotogrametrycznej dla potrzeb inwestycji inżynierskich, opracowanie projektów i warunków technicznych dla przeprowadzenia próbnych pomiarów osnów Warszawy za pomocą dalmierza świetlnego. W 1967 r. wykonano doświadczenia z automatycznym kartowaniem pomiarów. Rok później pojawiły się plany opracowania mapy zasadniczej miasta w skali 1:500 (które wkrótce zaowocowały wprowadzeniem systemu nakładkowego) oraz programy obliczeniowe dla komputera GEO 2. Konsekwencją wprowadzania postępu technicznego było utworzenie w WPG Zespołu Elektronicznej Techniki Obliczeniowej oraz opracowanie „Zasad obrębowego kompletowania operatów pomiarowych”, które w 1972 r. zaczęły obowiązywać w Składnicy Map i Dokumentów Geodezyjnych. Podejmowano się rozwiązania nie tylko tematów z zakresu geodezji, ale także w dziedzinie poprawy zarządzania i organizacji przedsiębiorstwa. Zajęto się przygotowaniem instrukcji obiegu dokumentacji placowej, wdrożeniem kartoteki robót geodezyjnych, opracowaniem eksperymentalnego modelu ekonomicznego przedsiębiorstwa.

W 1972 r. Zespół Badań i Doświadczeń wykonywał prace studialne na zlecenie ZPBK, Ministerstwa Gospodarki Terenami i Ochrony Środowiska i innych instytucji. Do jego zadań należały m.in.:

- studia nad kierunkami rozwoju inwestycji geodezyjnych i Przedsiębiorstwa,
- przeprowadzanie badań i doświadczeń nad nowymi rozwiązaniami, opracowywanie koncepcji, technologii i narzędzi,
- współpraca z wyższymi uczelniami i instytucjami naukowymi.

WSPOMAGANIE PRODUKCJI

FOT. ARCHIWUM WPG S.A.

Zagranicznych gości z firm J²V² oraz David White Inc. podejmuje zastępcą kierownika ZBiW Olga Wiśniewska, 1993

**Na stronie obok fragment numerycznie opracowanej topograficznej mapy Legionowa w skali 1:10 000, 1999
Poniżej stół kartujący – koordynatograf Zeissa sprzężony z komputerem i kamerą wideo, 1994**

W 1974 r., kiedy Przedsiębiorstwo zakupiło kalkulator programowany WANG 600, w Zespole Badań i Doświadczeń opracowano podstawowe oprogramowanie geodezyjne dla nowego nabytku firmy.

W marcu 1977 r. wprowadzono nowy regulamin działalności zespołu – w jego ramach powstawały „brygady tematyczne”, powoływane jedynie do rozwiązywania konkretnych problemów. W 1978 r. jednym z takich tematów było opracowanie technologii automatycznego wykreślenia treści mapy, które w 1980 r. rozszerzono do formy numerycznego sporządzania wielkoskalowej mapy zasadniczej.

Przełom lat 80. i 90. to praktycznie okres zawieszenia działalności ZBiD. Dyrekcja Przedsiębiorstwa skupiła się na zapewnieniu ciągłości produkcji oraz zaopatrzeniu w podstawowe materiały i sprzęt. Nie był to czas na działalność badawczą, która wymaga pieniędzy i stabilnego otoczenia gospodarczego. Dopiero w styczniu 1992 r. Przedsiębiorstwo powróciło do stosowanej z powodzeniem przez wiele lat idei. Reaktywowano zespół pod nazwą Zakład Badań i Wdrożeń. Rozwój techniki komputerowej i coraz wyższe wymagania klientów wymusiły stworzenie komórki do wdrażania nowych technologii oraz analizy i budowy systemów informatycznych.

Dziełem zakładu były wdrożenia:

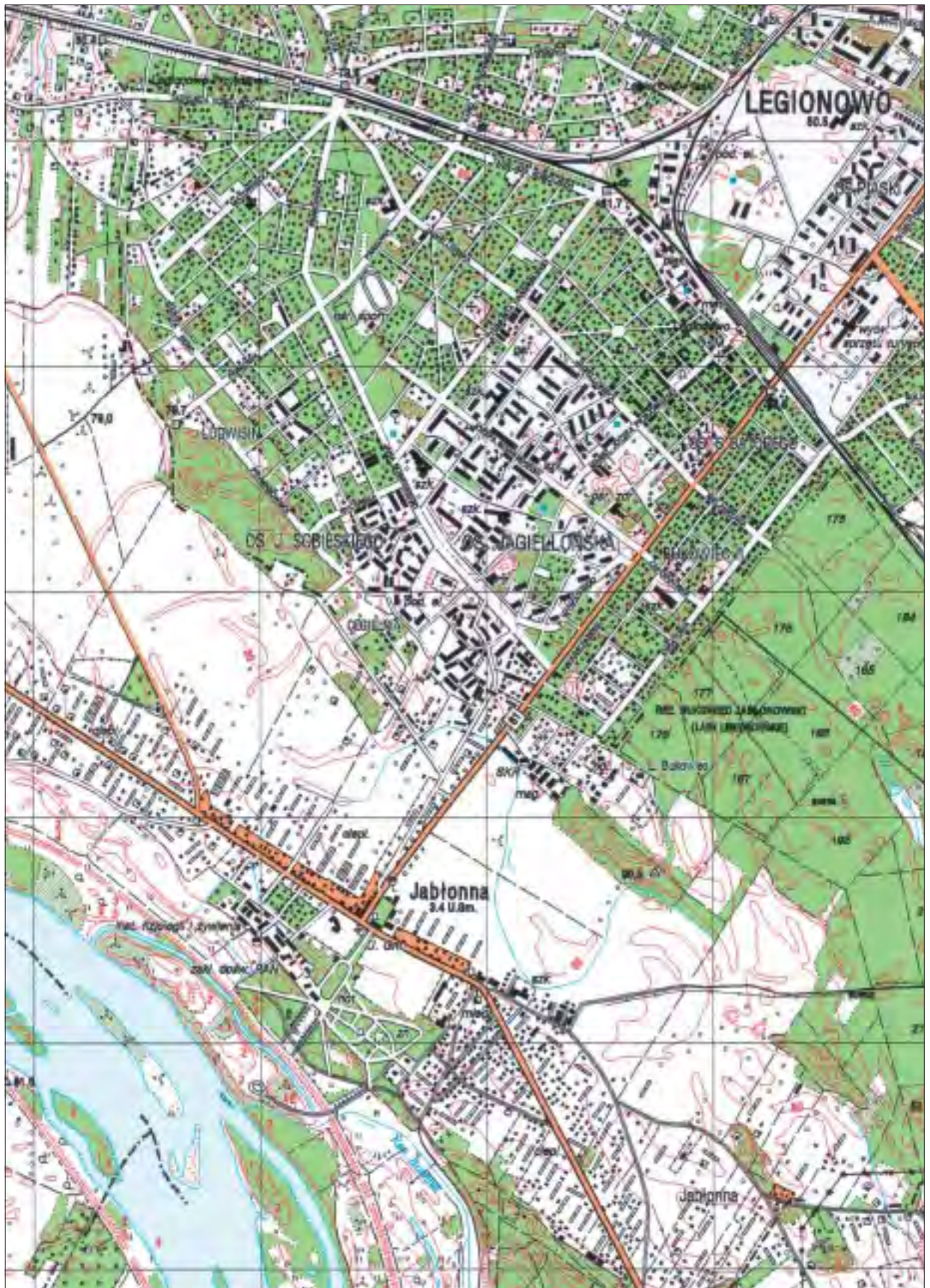
- mapy numerycznej w systemie DIGMAPA,
- systemu ISEG,
- systemu INTERSEG,
- oprogramowania firm: Bentley, Intergraph, ESRI, Smallworld.

W planach perspektywicznych są tematy dotyczące wielozadaniowego katastru numerycznego, opracowań GIS-owskich i zastosowań GPS oraz systemów zarządzania sieciami.

FOT. ARCHIWUM WPG S.A.

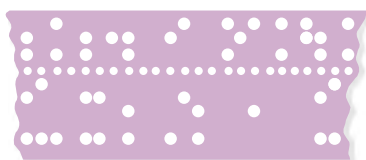
Elektroniczna Technika Obliczeniowa

Fot. Archiwum WPG S.A.

Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne należy w Polsce do pionierów w dziedzinie zastosowań komputerów w geodezji. Pierwsze próby przeprowadzono już w 1967 r. Było to co prawda kilkanaście lat po światowej inauguracji zastosowania komputera w przedsiębiorstwie, ale biorąc pod uwagę ówczesne opóźnienie technologiczne Polski, decyzja o wyborze komputeryzacji jako podstawowej drogi rozwoju i wieloletnie uporczywe działania w tym kierunku są godne podziwu.

W tamtych czasach wykonanie obliczeń geodezyjnych za pomocą komputera wymagało niemałych środków i współdziałania z instytucjami naukowymi. Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne podjęło to wyzwanie. W grudniu 1967 r. przeprowadzono próby wykorzystania komputera do wykonania obliczeń związanych z zakładaniem ewidencji gruntów, a opracowaniem objęto dwa obręby w Międzyzlesiu (225 działek). Warto zatrzymać się na chwilę nad samym procesem obliczeń, aby przypomnieć, jak bardzo różnił się on

Fragment taśmy perforowanej
do wprowadzania danych

Pierwsze seryjne komputery wyprodukowały firmy Remington Rand (USA) i Ferranti (W. Brytania) w 1951 r. Dwa lata później Remington skonstruował drukarkę o szybkości druku 2 znaków na sekundę. Dyskietkę wymyślił Japończyk Yoshiro Nakamats z Tokio w 1950 r., a pierwszy mikroprocesor, który produkowano na skalę handlową, zbudował Edward Hoff z Intel Corporation w 1969 r. Terminu komputer osobisty (personal computer – PC) jako pierwszy użył Ed Roberts z Nowego Meksyku, twórca mikrokomputera domowego, 256-bajtowego Altair 8800 przeznaczonego wyłącznie dla... maniaków komputerowych. Nie miał on bowiem klawiatury, a do jego uruchomienia trzeba było wcisnąć 25 przełączników.

Fot. Archiwum WPG S.A.

Na początku października 1968 r. w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym zainstalowano pierwszy w kraju komputer GEO 2. Przy maszynie Arkadiusz Wódkiewicz

od tego, co robimy dzisiaj. Obliczenia przeprowadzono w Zakładzie Maszyn Matematycznych Politechniki Warszawskiej. Do ich wykonania użyto komputera UMC 1, a liczenie przebiegało w następujących etapach:

- rozplanowanie miejsc w pamięci komputera dla programu, wykażu współrzędnych i planów obliczeń,
- wprowadzenie do właściwych miejsc pamięci komputera – programu i planu obliczenia współrzędnych oraz pól powierzchni i informacji dodatkowych.

Do wprowadzania danych używano taśm perforowanych. Wyniki obliczeń drukowane były w postaci tabel. Przeprowadzona wtedy próba posłużyła także do porównania kosztów i czasu potrzebnego do wykonania tych samych obliczeń metodą tradycyjną. Z analizy wynikało, że metoda liczbowa (jak nazwano wtedy działania z użyciem maszyny cyfrowej) była o 24% szybsza, a tylko o 2% tańsza.

W 1968 r. prowadzono dalsze prace nad zastosowaniem komputerów do obliczeń ewidencji gruntów. Tym razem skorzystano z pomocy Zakładu Rachunku Wyrównawczego i Obliczeń Geodezyjnych Instytutu Geodezji i Kartografii w Warszawie. Do obliczeń użyto komputera GEO 1. Przeprowadzone doświadczenia (określenia współrzędnych 2140 pkt. granicznych i pól 960 działek) wykazały jednoznacznie, że stosowanie komputera przynosi wymierne korzyści ekonomiczne. Miały one przekonać do nowej techniki wszelkich sceptyków i niedowiarków. Po tym eksperymencie Przedsiębiorstwo mogło zawrzeć umowę z Zakładem Budowy Maszyn Matematycznych na dostawę komputera GEO 2. Potrzebne było także uzupełnienie oprogramowania. WPG przygotowało jego założenia techniczne i wystąpiło do ministra gospodarki komunalnej o sfinansowanie tych prac. Program o nazwie MAPA 1 opracował Instytut Geodezji i Kartografii.

Miesiąc wcześniej rozpoczął działalność produkcyjną Zespół Elektronicznej Techniki Obliczeniowej (ZETO). Wyposażenie Zespołu stanowiły wtedy:

- komputer GEO 2 wraz z dalekopisem Lorenz,
- trzy dalekopisy (Lorenz i RFT) do kodowania danych i zwijarka taśmy.

W pierwszym okresie ZETO zajmował się jedynie zleceniami napływającymi z zespołów ewidencji gruntów oraz Pracowni Osnów. Obliczenia stanowiły tam znaczny procent prac i były, jak w przypadku ewidencji, bardzo uciążliwe. Dlatego korzyści płynące z wykorzystania komputera pierwsi dostrzegli i docenili szefowie właśnie tych zespołów. Przekonywanie pozostałych trwało dość długo. Jak wielkie były wtedy opory przed „nowym”, może świadczyć fakt, że

WSPOMAGANIE PRODUKCJI

W 1973 r. opracowanie zespołu ETO dotyczące „Obliczenia powierzchni obrębów ewidencji gruntów w m.st. Warszawie” zostało nagrodzone w Ogólnopolskim Konkursie Robót Geodezyjnych SGR.

potrzebne było wewnętrzne zarządzenie dyrektora nakładające na szefów pracowni obowiązek stosowania elektronicznej techniki przy obliczeniach o wartości większej niż 60 tys. zł. Dopiero po blisko dwóch latach automatyzacja obliczeń geodezyjnych stała się w Przedsiębiorstwie normalnym procesem produkcyjnym. Od 1969 r. do ZETO trafiały już wszystkie większe roboty obliczeniowe z innych zespołów produkcyjnych. Od 1972 r. Zespół uczestniczył także w tworzeniu systemu automatycznego przetwarzania danych dla zarządzania, a później (1972-76) zajmował się eksploatacją systemu rozliczania produkcji OBP-E3.

W końcu lat 70. do większości drobnych i średnich prac obliczeniowych w pracowniach używano kalkulatorów programowanych. Pierwsze doświadczenia przeprowadzono w pracowni obsługującej warszawski Ursynów w 1974 r., którą wyposażono w takie urządzenie. Był to WANG 600, który zapewniał szybkie wykonanie podstawowych obliczeń geodezyjnych. Jego parametry w porównaniu z dzisiejszymi kalkulatorami były więcej niż skromne, ale w tamtych czasach była to niezłej klasy maszyna. W kolejnych latach wprowadzano do pracowni produkcyjnych mniejsze kalkulatory. W 1977 r. zakupiono np. dwie sztuki Hewletta-Packarda 65. W 1980 r. pojawiły się kalkulatory Texas Instruments 58C i 59, a Zespół ETO opracował dla nich oprogramowanie geodezyjne. Drobne obliczenia nie były już problemem, natomiast skomplikowane, fotogrametryczne i ewidencyjne zlecenia wymagały coraz większych mocy obliczeniowych. Nie mógł ich zapewnić wysłużony komputer GEO 2. Obliczenia wy-

Pracownia Zastosowań Numerycznych, 2000

Fot. Jerzy Przewara

Fot. Jerzy Przymara

Przy komputerze Halina Żurawska, 2000

konywano z konieczności w ośrodkach dysponujących maszynami typu Odra lub Nova. Niezbędne stało się wyposażenie Przedsiębiorstwa w podobny komputer. W 1976 r. w Zakładach Systemów Mikrokomputerowych zamówiono system Mera 400. W sierpniu 1978 r. WPG otrzymało ten komputer. Uruchamianie go trwało aż do grudnia. W następnych miesiącach okazało się, że długo oczekiwana maszyna ciągle się psuje, a dla jej poprawnego działania należałoby zatrudnić na stałe specjalistę od napraw i konserwacji.

W kolejnych latach sytuacja niewiele się poprawiła. Wymagająca korzystania z najnowszych technik pracownia ETO była w szczególnie trudnej sytuacji. Brak było środków dewizowych na zakup nowoczesnego sprzętu i oprogramowania zagranicą. Natomiast kiepska jakość i przestarzałe technologicznie polskie urządzenia nie pozwalały na wprowadzanie ambitnych planów automatyzacji obliczeń i kreślenia. Z tego powodu nie zrealizowano m.in. planów utworzenia bazy danych geodezyjnych oraz zautomatyzowanego systemu ewidencji gruntów, budynków i urządzeń podziemnych. Opracowanego w 1980 r. przez pracownię systemu Lista Płac (na komputer MERA 400) nie można było wdrożyć z uwagi na brak papieru na formularze dla danych wejściowych.

Od końca lat 80. zespół przeszedł wiele reorganizacji, by w październiku 1991 r. ulec likwidacji. W lipcu 1995 r. część jego zadań przejęła nowo utworzona Pracownia Zastosowań Numerycznych. Zajmuje się ona wdrażaniem najnowocześniejszych technologii systemów informacji o terenie.

**Przy ImageStation Intergraph TDZ 2000
Maria Kędziora, 2000**

Fot. Jerzy Przymara

Transport

Fot. Archiwum WPG S.A.

Pierwszy pojazd WPG – riksza
wykorzystywana była do przewozu
znaków geodezyjnych.
Za kierowcę Michał Król

Pierwsze ciężarówki w firmie: star
i studebecker

Fot. Archiwum WPG S.A.

Fot. Archiwum WPG S.A.

Zespoły polowe muszą wielokrotnie przemieszczać się ze sprzętem pomiarowym w różne rejony miasta czy województwa. Do transportu w latach 50. w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym wykorzystywano głównie samochody pochodzące z demobilu. Na początku jeżdżono wojskowymi studebeckerami. Do 1954 r. używano, przede wszystkim do przewozu znaków geodezyjnych, dwóch riks, często jeszcze widywanych wtedy na warszawskich ulicach.

Gdy w połowie lat pięćdziesiątych uruchomiono w Polsce produkcję samochodów, w WPG pojawiły się osobowe warszawy i ciężarowe lubliny. Lata 60. to okres żuków i nys – wycofano wysłużone lubliny. Park samochodowy Przedsiębiorstwa liczył wtedy ponad 40 samochodów różnych marek. Były wśród nich syrena i tarpan, a warsztaty Działu Transportu miały pełne ręce roboty z naprawą ciągle psujących się pojazdów. W połowie lat 70. zakupiono rumuńskie wozy terenowe marki Muscel.

Na przełomie lat 70. i 80. pojawiły się polonezy, które wkrótce stały się wraz z żukami podstawowymi środkami lokomocji dla zespołów polowych WPG. Lata 80. to okres wyjątkowych trudności zaopatrzeniowych w Przedsiębiorstwie. Racionowanie paliwa na kartki, brak części zamiennych, ciągle kłopoty z wykorzystaniem czasu kierowców pomiędzy przywiezieniem zespołu w teren a odwiezieniem po skończonej pracy, spowodowały, że firma zaczęła wynajmować miejskie taksówki oraz zezwoliła na wyko-

Najbardziej popularnym środkiem transportu w latach 70. i 80. był żuk

Fot. Archiwum WPG S.A.

W 1977 r. w Przedsiębiorstwie było 30 samochodów (marki Nysa – 16 sztuk, Żuk – 8, Muscel – 3, Żiguli – 2, Warszawa – 1). W sumie przejechały w ciągu roku ponad 1 mln km. Dział Transportu liczył wtedy 40 osób, w tym 29 kierowców.

rzystywanie do celów służbowych samochodów prywatnych. W roku 1995 dokonano reorganizacji Działu Transportu. Stare, wysłużone samochody sprzedano, a kierowcy zostali dodatkowo pomiarowymi. W 1996 r. Dział Transportu włączono do Działu Produkcji. Wszelkie naprawy i przeglądy od tej chwili zlecano autoryzowanym stacjom obsługi. Geodeci coraz szerzej wykorzystywali do celów służbowych samochody prywatne, co w znacznym stopniu zmniejszyło koszty Przedsiębiorstwa.

Dzisiaj potrzeby Przedsiębiorstwa zaspokajają: mikrobus, 10 polonezów i dwa dostawcze żuki oraz prywatne samochody pracowników.

Fot. Archiwum WPG S.A.

Dzisiaj ford transit zastąpił żuka

Działalność socjalna

Kartka upoważniająca
do nabycia 4 kg mięsa

Zgodnie z ustawą o zasadach, tworzeniu i podziale funduszy zakładowych w marcu 1974 r. w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym powołano Sekcję Socjalną. Na początku liczyła ona zaledwie 3 osoby. Zajmowała się organizacją wczasów krajowych (podpisując umowy z właścicielami kwater w atrakcyjnych miejscowościach turystycznych – Jastrzębiej Górze, Kołobrzegu, Ustce, Krynicy Zdroju, Zakopanem), jak również zagranicznych (w drodze tzw. wymiany bezdewizowej) w Bułgarii, NRD i Jugosławii. Sekcja współpracowała z zakładowym kołem PTTK przy przygotowywaniu imprez sportowych i techniczno-turystycznych.

Do obowiązków pracowników sekcji należało organizowanie w Przedsiębiorstwie okresowych uroczystości: Dnia Kobiet, zabawy choinkowej, spotkań z emerytami. Gdy liczba pracowników WPG przekroczyła tysiąc, a do bieżącej działalności doszło rozdzielanie posiłków regeneracyjnych, sekcja musiała się rozrosnąć. Sztab ludzi prowadził w ciągu miesiąca około 5 ton rozmaitego rodzaju wyrobów. Były to puszki z rybami, pasztety, pulpety, podroby, a nawet miód. Późną jesienią w ramach akcji socjalnej sprowadzano dla pracowników po kilkanaście ton ziemniaków, cebuli, warzyw, a w okresie świątecznym – ryby i owoce. Gdy w 1982 r. wprowadzone zostały kartki, sekcji przybyło nowych obowiązków. Miesięcznie wydawano w Przedsiębiorstwie (dla pracowników, ich rodzin oraz emerytów) około 8 tysięcy kartek (na mięso, cukier, masło, mąkę, papierosy, alkohol, obuwie). Jeśli dodamy do tego, że kartki były różnego rodzaju – dla pracujących fizycznie, umysłowo, krwiodawców, cho-

Obliczanie wyników w czasie imprezy
techniczno-turystycznej
w Żłotym Potoku, 1974 r.
Arkadiusz Wódkiewicz (z lewej)
i Krzysztof Brant

Fot. Archiwum WPG S.A.

**Nietypowy kulig w latach 70.,
Puszcza Kampinowska**

Fot. Archiwum WPG S.A.

rych na gruzlicę, kobiet ciężarnych, można sobie wyobrazić skalę pracy w sekcji. Po zmianach, jakie zaszły w 1989 r., kartki na szczęście zniknęły, a dzisiaj zamiast bonów pracownicy polowi otrzymują po prostu ekwiwalent pieniężny.

Przedsiębiorstwo, jak kiedyś, tak i dzisiaj, w miarę możliwości, pomaga swoim pracownikom, udzielając bezzwrotnych pożyczek i dofinansowując wczasy. Obecnie obsługą wszystkich spraw socjalnych dwuosobowej załogi zajmuje się jeden człowiek.

**Drużyna WPG podczas XXI Rajdu
Geodetów w Puszczy Bolimowskiej, 1994**

Fot. Archiwum WPG S.A.

INNE DOKONANIA

**Zespół Uzgadniania Dokumentacji
Projektowej**

**Składnica Map i Dokumentów
Geodezyjnych**

ZOITE

Samokształcenie

Praktyki zawodowe i staże

Seminaria

Wizyty i targi

Współpraca naukowa

Organizacje

Czyny społeczne

Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej

Fot. Archiwum WPG S.A.

Wacław Kłopociński na seminarium z okazji 10-lecia ZUD

**W 1977 r. ZUD uzgodnił
5600 projektów z terenu
Warszawy i 1820 z terenu
województwa stołecznego
(w tym: 520 drogowych,
1560 wodociągowych
i kanalizacyjnych,
2411 energetycznych,
534 ciepłownicze,
890 gazowych,
393 telefoniczne, 1112 innych).**

Powołanie przy Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym Zespołu Uzgadniania Dokumentacji Projektowej Urzędzeń Inżynierskich było jedną z najistotniejszych decyzji dla prowadzenia racjonalnej gospodarki terenami ulicznymi. Była w tym niebagatelna rola WPG, jako współinicjatora zmian i organizatora nowej koncepcji. O potrzebie powołania Zespołu może świadczyć fakt, że na początku swej działalności uzgadniał on około 2-3 tysięcy projektów rocznie, w latach 80. – 7-8 tysięcy, obecnie – ponad 10 tysięcy.

W XIX-wiecznej Warszawie istniała jedynie niezbyt rozbudowana sieć kanalizacyjna i wodociągowa oraz początki sieci gazowej. Wszystkie te przewody znalazły się na mapach ulic Lindleya. Z biegiem lat infrastruktura podziemna powiększyła się o przewody telekomunikacyjne i centralnego ogrzewania. Kiedy uzbrojenie terenu nie było jeszcze tak bogate jak dzisiaj, nie występował w zasadzie problem uzgadniania przebiegu przewodów. Stanowiło to sprawę wewnętrzną jednego wydziału technicznego w urzędzie miejskim skupiającego urbanistów i geodetów.

Gwałtowna odbudowa i rozbudowa miasta po II wojnie światowej i nieuporządkowana polityka tworzenia mapy zasadniczej w treści dotyczącej urządzeń podziemnych doprowadziły w końcu do prawie niekontrolowanego układania przewodów. Niespójność projektów, brak podstawowych danych dotyczących istniejącej pod ziemią sytuacji powodowały liczne awarie i błędy w projektowaniu. Istniały co prawda przepisy o projektowaniu inwestycji i obowiązku uzgadniania projektów, lecz sprowadzały one proces zatwierdzania do istniejącej „drogi przez mękę”.

W 1966 r. dyrekcja Stołecznego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej zaproponowała, by utworzyć zespół składający się z przedstawicieli wszystkich branż i uzgodnień przebiegu urządzeń dokonywać na jednym posiedzeniu, a rolę wiodącą oddać geodetom dysponującym zbiorem odpowiednich map. Współtwórcą i orędownikiem tej idei stało się WPG. Problem był na tyle palący, że prace przygotowawcze ukończono już po kilkunastu miesiącach i w lutym 1967 r. uchwałą Rady Narodowej m.st. Warszawy powołany został przy Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej Urzędzeń Inżynierskich (zwany ZUD-em).

Prace ZUD początkowo ograniczały się do map tras ulic, gdyż tylko na tych mapach były umieszczane przewody podziemne. Dopiero przejście na mapę zasadniczą w skali 1:500 w systemie nakładkowym umożliwiło objęcie procesem uzgadniania terenów pozaulicznych (1970 r.).

**Fragment zasadniczej mapy miasta
w skali 1:500, nakładki S+R+U**

Pierwszym przewodniczącym Zespołu był przedstawiciel WPG. W 1970 r., kiedy dokonano podsumowania trzyletniej działalności Zespołu, okazało się, że przynosi ona konkretne korzyści organizacyjne i ekonomiczne. W 1976 r. przedmiotem zainteresowania Zespołu stało się także województwo stołeczne warszawskie. Zespół skupiał wtedy przedstawicieli kilkunastu instytucji branżowych. W latach 70. po pomyslnych doświadczeniach z Warszawy zespoły uzgadniania dokumentacji zaczęły powstawać na terenie innych miast i województw w Polsce, a Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne wielokrotnie służyło innym firmom geodezyjnym radą i pomocą, przekazując własne doświadczenia w tej dziedzinie.

Od 1 czerwca 1986 r. do 31 grudnia 1998 r. Zespół Uzgadniania Dokumentacji podporządkowany został Wydziałowi Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie, choć obsługą techniczną w dalszym ciągu (do 31.12.1995 r.) zajmowało się WPG. Od 1 stycznia 1996 r. obsługę ZUD przejął WODGiK. Od 1 stycznia 1999 r. ZUD działa w powiatowych strukturach administracyjnych. Obsługę prowadzi PODGiK, a Przedsiębiorstwo korzysta z jego usług jedynie jako klient.

Zespół Uzgadniania Dokumentacji, 1994

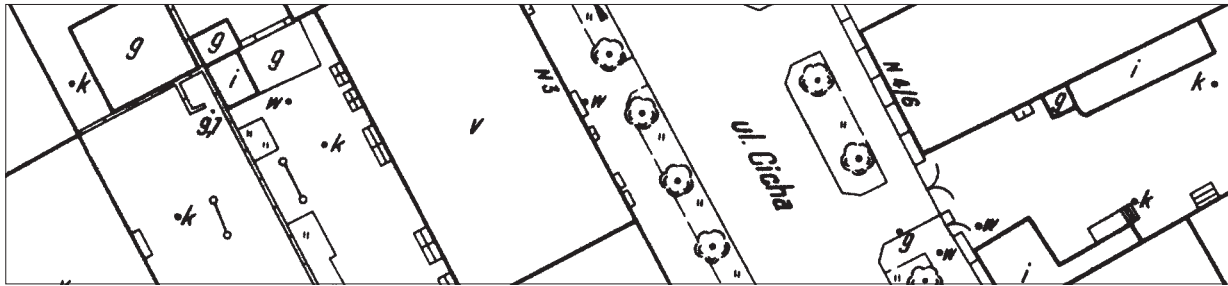

Fot. Archiwum WPG S.A.

Trzeba przyznać, że przez wiele lat Zespół Uzgadniania Dokumentacji pracował na opinię WPG. Ale też rola Przedsiębiorstwa i geodezji była nie do przecenienia w działaniach ZUD. Powstanie Zespołu oraz jego wieloletnie efektywne działanie z pewnością przyczyniły się do ugruntowania pozycji geodezji w procesie inwestycyjnym i dostrzeżenia jej roli przez poszczególne służby miejskie, biura projektowe oraz władze Warszawy.

Składnica Map i Dokumentów Geodezyjnych

W składnicy znajdują się nie tylko geodezyjne opracowania wykonane po wojnie, ale także wcześniejsze zachowane dokumenty. Podzielone są one na cztery grupy: dokumenty powstałe przed 1918 rokiem, w latach 1918-39 i 1940-44 oraz po 1945 r. Znaleźć tam można przedruki zabytkowych map R. Tirregaille'a, dzienniki niwelacji z 1865 r. czy też zachowane oryginalne mapy wykonane pod kierunkiem Williama Lindleya.

Powyżej fragment zasadniczej mapy miasta, 1972
Na stronie obok numeryczna mapa rejonu Dworca Centralnego, 1999

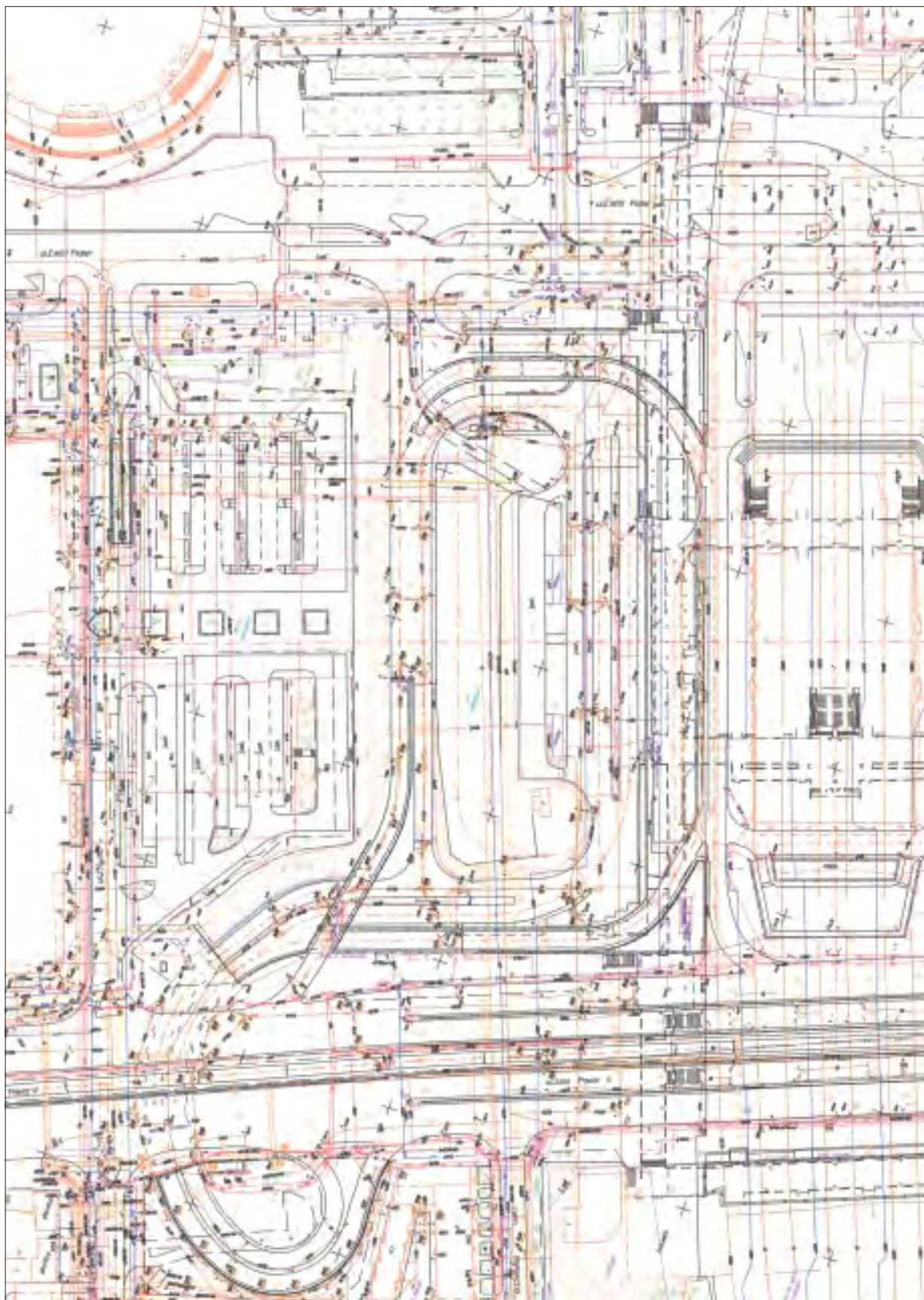
Do roku 1957 wszelka dokumentacja geodezyjna miasta mieściła się w Archiwum Map i Planów, które podlegało Wydziałowi Pomiarów Zarządu Miejskiego m.st. Warszawy. W związku z reorganizacją stołecznej geodezji w 1957 r. archiwum przekazano Warszawskiemu Przedsiębiorstwu Geodezyjnemu i zmieniono jego nazwę na Składnica Map i Dokumentów Geodezyjnych. Ewidencja dokumentów geodezyjnych oraz zatwierdzanie map i planów pozostało w gestii Wydziału Architektury, Nadzoru Budowlanego i Geodezji.

Prowadzenie składnicy dalece odbiegało od wykonywanych na co dzień zadań produkcyjnych Przedsiębiorstwa. W 1965 r. składnica mieszcząca się w budynku przy Al. Jerozolimskich 28 posiadała ponad 30 000 map i operatów, a co roku przybywało około 1000 nowych dokumentów. Wszystkie musiały się zmieścić na 130 m². Ciasnota, kiepskie ogrzewanie zimą i tłok panujący w godzinach przyjęć interesantów dają obraz panującej tam sytuacji. Warunki pracy w Składnicy uległy częściowej poprawie dopiero w 1974 r. po zainstalowaniu specjalnych automatycznych szaf do składowania operatów i wprowadzeniu mikrofilmowania dokumentacji.

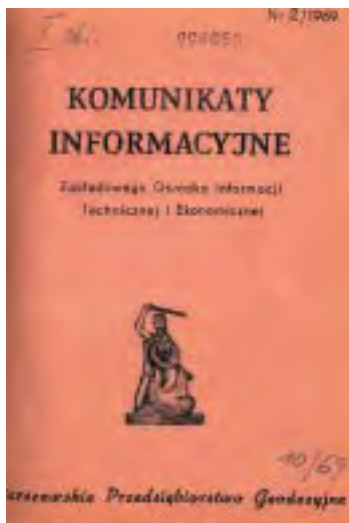
W 1971 r. w wyniku zainicjowanych przez WPG zmian w prowadzeniu mapy zasadniczej miasta ze składnicy zaczęto wycofywać trasy ulic, a w skład zasobu zaczęły wchodzić nakładki tematyczne. Rok później zmieniono formę składowania materiałów geodezyjnych, przechodząc na kompletowanie materiałów według obrębów ewidencyjnych.

W 1978 r. Przedsiębiorstwo na zlecenie Biura Głównego Geodety m.st. Warszawy opracowało „Zasady i kryteria wyłączania materiałów z zasobów składnicy” oraz projekt struktury organizacyjnej usprawniającej działalność składnic na terenie województwa stołecznego.

W wyniku przeprowadzonej w 1994 r. w administracji reorganizacji WPG przestało obsługiwać Składnicę Map i Dokumentów Geodezyjnych.

ZOITE

W pierwszym numerze „Komunikatów Informacyjnych” ZOITE opublikowano także listę pracowników WPG nagrodzonych za inicjowanie i wdrażanie postępu technicznego i ekonomicznego. Przyznano wtedy 10 nagród na łączną sumę 10 tys. zł. Za trzy pierwsze miejsca pracownicy otrzymali po 1500 zł (w 1965 r. przeciętna miesięczna płaca w gospodarce społecznej wynosiła 1879 zł, 1 kg chleba kosztował 3,50 zł, członka damskie z Czechosłowacji – 450 zł, a telewizor Szafir – 8000 zł).

Zarządzeniem dyrektora Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego 15 czerwca 1966 r. powołano Zakładowy Ośrodek Informacji Technicznej i Ekonomicznej (ZOITE). Rolą ośrodka było stałe i szybkie informowanie o najnowszych osiągnięciach w dziedzinie nauki i techniki. Do najważniejszych zadań należało: prowadzenie biblioteki fachowej (gromadzenie i udostępnianie książek, czasopism, literatury patentowej, katalogów, prospektów) oraz opracowywanie i rozpowszechnianie informacji technicznych.

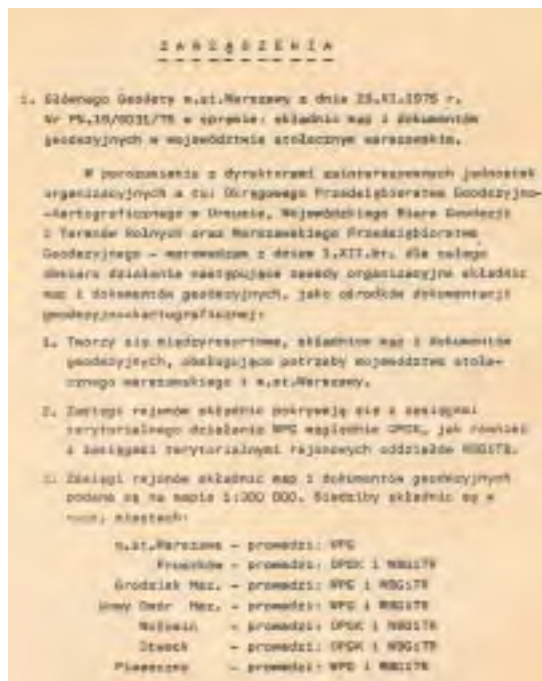
Zbierane przez ośrodek materiały miały służyć pracownikom w poszerzeniu wiedzy zawodowej i dostarczać kierownictwu Przedsiębiorstwa konkretną pomoc w realizacji zadań produkcyjnych. W bibliotece ZOITE Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego zgromadzono ponad 2600 pozycji, w większości polskich, niemieckich (NRD i RFN), radzieckich i czeskich.

ZOITE swoją działalność dokumentował cyklicznym wydawaniem „Komunikatów Informacyjnych”. Pierwszy numer ukazał się w 1966 r., a znalazły się w nim m.in. informacje o próbach WPG wprowadzenia do produkcji „Przyrządu analogowego do obliczania pól powierzchni na mapie” (nazwanego polomierzem), według wynalazku dr. J. Gaździckiego, o kamerze stereometrycznej 2/0404 Zeissa, koordynatografie automatycznym, doświadczeniach WPG w dziedzinie prac terrofotogrametrycznych, a także sprawozdanie z konferencji w Lipsku na temat „Geodezja inżynierska w procesie budownictwa”.

W latach 1966-80 „Komunikaty” ukazały się 63 razy. Z początku wydawano je 2-3 razy w roku, a od 1971 r. częstotliwość wzrosła do 4, a nawet 8 wydań. W „Komunikatach” prezentowano bieżące dokonania różnych pracowni Przedsiębiorstwa. Informowano o nowym sprzęcie, przedstawiano nowoczesne technologie, wdrożenia Zespołu Badań i Doświadczeń, skróty referatów wygłoszonych przez pracowników WPG na różnego rodzaju seminariach i konferencjach. Wydawnictwo zawierało wszystkie ważniejsze zarządzenia dyrekcji Przedsiębiorstwa i omówienie nowych aktów prawnych z dziedziny geodezji i prawa pracy. Informowało o produkcji Przedsiębiorstwa, włącznie z uzyskiwanymi wynikami finansowymi, stanem zatrudnienia, planowanymi inwestycjami itp.

Z uwagi na to, że działalność Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego wykraczała daleko poza problemy geodezji miejskiej w samej stolicy, „Komunikaty Informacyjne” Zakładowego Ośrodka

Komunikaty pełniły ważną rolę informacyjną. Nie dawały co prawda czytelnikom odpowiedzi na pytania dotyczące przyczyn permanentnych kłopotów zaopatrzeniowych Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego czy wpływu centralnego sterowania gospodarką na inicjatywy podejmowane przez załogę i dyrekcję firmy, ale nawet dzisiaj stanowią pierwszorzędne źródło informacji o Przedsiębiorstwie i ludziach w nim pracujących.

Samokształcenie

Fot. Archiwum WPG S.A.

Opracowane w ramach samokształcenia tematy pracownicy przedstawiali załodze. Na zdjęciu z lat 70. główny technolog Włodzimierz Kunach

Dla przypomnienia przytaczamy tytuły kilku prac z lat 1976-78:

- **Projekt opracowania „Mapy przeglądowej sieci ulic Warszawy” w skali 1:25 000,**
- **Zmodyfikowana technologia wyznaczania budynków zastosowana w warunkach realizacji zespołu osiedli mieszkaniowych Ursynów-Natolin,**
- **Mapa numeryczna zakładów przemysłowych,**
- **Pomiary geodezyjne związane z badaniem pali nośnych.**

Podstawą prawidłowego działania każdego przedsiębiorstwa są odpowiednio wykształcone kadry. W Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym od początku przywiązywano do tego ogromną wagę. W latach 50. niełatwo było o zatrudnienie geodety, zwłaszcza inżyniera. Sytuacja uległa poprawie w latach 60., kiedy to Przedsiębiorstwo zasilali absolwenci Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. Wiele osób ze średnim wykształceniem uczęszczało na studia zaoczne, inni uzupełniali wykształcenie średnie.

W ramach podnoszenia kwalifikacji zawodowych dla kadry kierowniczej Przedsiębiorstwa organizowano w końcu lat 60. cyklicznie szkolenia, na których przedstawiano nowe technologie, instrumenty i zamierzenia. Trzeba pamiętać, że jeszcze w 1966 r. ponad 20% osób z kadry kierowniczej nie miało ukończonych studiów wyższych. Sytuacja uległa radykalnej zmianie w latach 70. W 1973 r. do różnego typu szkół uczęszczało 76 pracowników, w 1976 – 91, a w 1977 – aż 111.

Lata 70. to także czas rozkwitu idei samokształcenia. Polegało ono na szczegółowym opracowywaniu tematów proponowanych przez Przedsiębiorstwo, związanych z geodezją czy funkcjonowaniem firmy. Samokształcenie było w Przedsiębiorstwie drogą do uzyskania awansu zawodowego i finansowego, a w stosunku do kadry inżynierskiej było obligatoryjne.

Od 1974 r. formy i zasady samokształcenia uregulowało zarządzenie dyrektora oparte na odpowiednich uchwałach Rady Ministrów. Jak o wszystkim w tamtych czasach, tak i o dokształcaniu pracowników myślało państwo. Ustalono formy, czas i tryb podnoszenia kwalifikacji. W Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym zaangażowano w ten proces Zespół Badań i Doświadczeń, Koło Zakładowe Stowarzyszenia Geodetów Polskich, Zakładowy Ośrodek Informacji Technicznej i Ekonomicznej, dział kadr, głównego technologa i dyrekcję. Opracowano wzór karty szkolenia, systematycznie przedstawiano listę tematów do „przerobienia” w ramach samokształcenia.

W 1974 r. akcją objętych było ponad 160 osób. Co roku powstawało kilkadziesiąt prac. Wiele z nich stało na wysokim poziomie i dotyczyło rozwiązywania bieżących problemów technicznych Przedsiębiorstwa. W roku 1979 z uwagi na zmiany w obowiązujących przepisach działalność samokształceniową przerwano.

Praktyki zawodowe i staże

Fot. Archiwum WPG S.A.

**Studenci podczas praktyk
organizowanych w WPG, lata 70.**

Niezależnie od podnoszenia kwalifikacji własnej kadry technicznej Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne od wielu lat organizuje praktyki dla uczniów i studentów. Szczególne ich nasilenie przypadło na lata 1989-93. Dla świeżo upieczonych studentów Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej w okresie wakacyjnym organizowano praktyki „zerowe”, a dla studentów starszych lat – zgodne z ich specjalizacją. Wrzesień to corocznie okres dwutygodniowych praktyk dla uczniów ostatnich klas warszawskiego Technikum Geodezyjnego i słuchaczy Policealnego Studium Geodezyjnego.

Wszyscy absolwenci przyjmowani do pracy w WPG muszą przejść, tak jak dawniej, wstępny staż pracy. Staże mają na celu z jednej strony umożliwienie młodym ludziom poznanie specyfiki Przedsiębiorstwa, z drugiej zaś uzyskanie oceny przydatności nowego pracownika dla firmy. W ciągu kolejnych lat staże traktowano mniej lub bardziej poważnie. Od marca 1997 r. nadano im większą rangę. Powrócono do stosowanej w latach 70. zasady, że każdy stażysta ma swego opiekuna, a staż przebiega według ustalonego 3-miesięcznego harmonogramu. Nowy pracownik przechodzi sprawdzian w kilku pracowniach produkcyjnych. Opiekun ma obowiązek dbać o to, by stażysta poznał Przedsiębiorstwo, jego profil działania i główne rodzaje prowadzonych robót. Ma także służyć młodym ludziom pomocą w zrozumieniu i opanowaniu, przynajmniej częściowo, arkanów zawodu geodety. Staż kończy się egzaminem przed komisją Przedsiębiorstwa. Ci, którzy przejdą pomyślnie egzamin i są zainteresowani pracą w WPG, pozostają, odmładzając kadrę techniczną Przedsiębiorstwa. Inną formą pozyskiwania zdolnych inżynierów jest zgłaszanie na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej propozycji tematów prac dyplomowych wynikających bezpośrednio z potrzeb Przedsiębiorstwa. Jeśli któraś z nich jest podejmowana przez dyplomanta, Przedsiębiorstwo otacza go opieką i konsultuje pracę w trakcie pisania, ewentualnie wdraża później do produkcji. Taki absolwent z reguły może liczyć na zatrudnienie w WPG.

**Spotkanie ze studentami V roku
Wydziału Geodezji PW. Piotr Krawczyk
prezentuje numeryczny system ewidencji
gruntów**

Fot. Archiwum WPG S.A.

Seminaria

Fot. Archiwum WPG S.A.

Seminarium „System Informacji Przestrzennej w zarządzaniu miastem” zorganizowane z okazji 45-lecia istnienia WPG, Warszawa 1995

Od kilkudziesięciu lat jedną z form wymiany doświadczeń jest aktywne uczestnictwo Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego w seminariach, konferencjach i szkoleniach. Już w 1965 r. Przedsiębiorstwo prezentowało swe dokonania na zorganizowanym przez Ministerstwo Gospodarki Komunalnej seminarium „Zastosowanie fotogrametrii naziemnej w geodezji miejskiej”. Wygłoszono na nim referat „Doświadczenia Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego w dziedzinie prac terrofotogrametrycznych na warszawskich budowach”. Aktywny udział brało WPG w V Konferencji Naukowo-Technicznej zorganizowanej przez Naczelną Organizację Techniczną w 1969 r. pod tytułem „Dokładność prac geodezyjnych a tolerancja robót budowlanych”.

Od 1971 r. WPG uczestniczy w organizowanych do dzisiaj przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich sesjach naukowo-technicznych w Nowym Sączu. Na pierwszej sesji (1971 r.) zaprezentowało dwa referaty: „Bank danych dotyczący zagospodarowania miasta” oraz „Warunki organizacyjne i techniczne budowy systemu informacji o sieci miejskiej”. Równie czynny jest udział Przedsiębiorstwa w cyklicznie odbywających się konferencjach w Kaliszu poświę-

Otwarcie regat żeglarskich towarzyszących seminarium w Ryni, 1997. Od lewej: prezes WPG S.A. Ryszard Brzozowski, wicewojewoda warszawski Zdzisław Tokarski, wiceprezes GUGiK Jerzy Albin, wojewoda warszawski Bohdan Jastrzębski, wójt gminy Nieporęt Wiesław Smoczyński, dyrektor Instytutu Systemów Inżynierii Środowiska PW Marek Nawalany

Tematy Seminariów w Ryni:

- „Rola katastru urządzeń podziemnych w budownictwie”, 8-10 września 1994 r.
- „Geodezyjna obsługa procesów inwestycyjnych w budownictwie”, 12-14 września 1996 r.
- „Gospodarka przestrzenna w województwie warszawskim”, 5-7 września 1997 r.
- „Informacja przestrzenna i kataster jako podstawa zarządzania miastem i gminą”, 18-20 czerwca 1998 r.
- „System informacji przestrzennej w zarządzaniu jednostkami administracyjnymi kraju”, 17-19 czerwca 1999 r.

Fot. Archiwum WPG S.A.

conych zagadnieniom katastru. Nie sposób wymienić wszystkich imprez odbywających się na przestrzeni 50 lat, na których obecni byli ze swymi referatami i pokazami przedstawiciele WPG. Tylko w 1999 r. uczestniczyli aktywnie w kilkunastu konferencjach, sympozjach i pokazach.

Od 1994 r. Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne zaczęło organizować własne seminaria związane z wprowadzaniem do geodezji najnowszych technologii informatycznych. Do tej pory odbyło się pięć takich seminariów, a miejscem spotkań była Rynia nad Zalewem Zegrzyńskim. Pierwsze seminarium w Ryni zorganizowano pod patronatem Ministerstwa Budownictwa i Gospodarki Przestrzennej, kolejne – pod patro-

natem wojewody warszawskiego. Seminaria te służą prezentacji najnowszych tendencji w geodezji oraz przedstawieniu osiągnięć i doświadczeń. Obrady uatrakcyjniamy organizowane równocześnie regaty żeglarskie. W 1998 r. w seminarium wzięli udział przedstawiciele 68 firm i instytucji (łącznie 250 osób). Rok później firm i instytucji było tyle samo, natomiast przybyło uczestników (289).

Fot. Lech Żelazowski

Wizyty i targi

Od góry: Wizyta wicepremiera prof. Edwarda Kowalczyka, 1983; Spotkanie z prezesem GUGiK prof. Zdzisławem Adamczewskim (z prawej dyrektor Włodzimierz Balcerek), 1984; Wizyta delegacji węgierskich geodetów z Budapeszteńskiego Biura Geodezji, 1988. Powyżej z prawej: stoisko WPG na targach Intergeo w Karlsruhe, 1997 (zdjęcia z archiwum WPG S.A.)

Dla zapoznania się z najnowszymi osiągnięciami technicznymi w dziedzinie geodezji oraz dla wymiany doświadczeń kadra kierownicza Przedsiębiorstwa wielokrotnie w 50-letniej historii uczestniczyła w zagranicznych wyjazdach na targi, konferencje, sympozja i staże produkcyjne. Była gościem, ale i gospodarzem pokrewnych organizacji i przedsiębiorstw z krajów europejskich. Takich spotkań było ponad 200. Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne wizytowali m.in. goście z Niemiec, byłego Związku Radzieckiego, Węgier, Jugosławii, Libii, Iraku, Czechosłowacji, Francji, Szwajcarii, Finlandii, Bułgarii, a nawet Kuby, Peru i Tadżykistanu. Przedstawiciele Przedsiębiorstwa byli obecni m.in. na konferencjach naukowo-technicznych i targach w dawnej NRD, a później w Niemczech, na Węgrzech, w Czechosłowacji i Austrii. W latach 1988-91 Przedsiębiorstwo uczestniczyło w wymianie staży produkcyjnych z węgierską firmą Budapesti Geodeziai es Terkepezeti Vallalat.

Od góry: Wizyta specjalisty ONZ dr. Jerzego Zarzyckiego z Kanady, 1994; Spotkanie z ministrem Markiem Naglewskim i Głównym Geodetą Kraju Józefem Rackim, 1998; Wielkanocna wizyta Głównego Geodety Kraju Kazimierza Bujakowskiego i geodety województwa mazowieckiego Józefa Kalisza, 1999. Powyżej z prawej: biskup Władysław Miziołek dokonuje poświęcenia krzyży w WPG, 1991 (zdjęcia z archiwum WPG S.A.)

W ostatnich latach kadra kierownicza WPG odwiedziła targi w Innsbrucku (1991), Hamburgu (1992), Lipsku (1993, 94, 96, 97, 98, 99) i Karlsruhe (1997). Dyrekcja WPG była gościem zakładów Leica w Heerbrugu. WPG wizytowali z kolei inżynierowie z dalekiej Japonii reprezentujący tamtejszą służbę geodezyjno-kartograficzną (1992), przedstawiciele firmy USI GmbH z Niemiec, profesor Egon Dorrer z Instytutu Fotogrametrii i Kartografii Uniwersytetu Bundeswehry w Monachium, prezes firmy „David White” Tony Mihalovich, delegacja znanej szwedzkiej firmy Swedsurvey.

WPG wielokrotnie prezentowało także swoje możliwości produkcyjne na targach krajowych – Poznań (1988) i zagranicznych – Lipsk (1993, 94), Mainz (1994), Dortmund (1995), Drezno (1996), Karlsruhe (1997), Wiesbaden (1998) czy Hannover (1999).

Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne często w swoich murach gościło przedstawicieli władz geodezyjnych, administra-

INNE DOKONANIA

**Wystawa na temat inwentaryzacji
zabytków metodą fotogrametryczną,
Warszawa 1993**

FOT. ARCHIWUM WPG S.A.

cyjnych i samorządowych. W WPG byli m.in.: wicepremier prof. Edward Kowalczyk (1983), prezes GUGiK prof. Zdzisław Adamczewski (1984), I sekretarz KW PZPR Janusz Kubasiewicz i prezydent Warszawy Jerzy Bolesławski (1989), dyrektor Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Wojewódzkiego Jerzy Pindelski (1992), dyrektor Agencji Budowy i Eksploatacji Autostrad Andrzej Patalas (1994), podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Józef Kalisz (1997), podsekretarz stanu w MSWiA Marek Naglewski (1998).

**Targi Pracy na Politechnice
Warszawskiej, 1998**

FOT. ARCHIWUM WPG S.A.

Współpraca naukowa

Fot. Jerzy Przywara

Przy obsłudze geodezyjnej budowy pylonu mostu Świętokrzyskiego Przedsiębiorstwo współpracuje z naukowcami z Politechniki Warszawskiej

Stając przed koniecznością rozwiązania poważnych problemów technicznych Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne współdziałało z innymi jednostkami zajmującymi się geodezją i dziedzinami pokrewnymi. W latach 60. i 70. współpracowało z biurami zgrupowanymi w Stołecznym Zjednoczeniu Projektowania Budownictwa Komunalnego, w szczególności z Biurem Planowania Rozwoju Warszawy, Biurem Projektów Budownictwa Komunalnego „Stolica”, Biurem Projektów Ciepłownictwa, Wodociągów i Kanalizacji „CEWOK” i Stołecznym Ośrodkiem Elektronicznej Techniki Obliczeniowej. Podejmowało wspólne prace z Miejskim Przedsiębiorstwem Geodezyjnym w Krakowie oraz OPGK w Katowicach i Ursusie, Krakowskim Przedsiębiorstwem Geodezyjnym i Biprogeo z Wrocławia. Utrzymywano ożywione kontakty z Instytutem Geologicznym PAN, Akademią Górniczo-Hutniczą w Krakowie, Polskim Towarzystwem Matematycznym, Wojskową Akademią Techniczną i wieloma innymi.

Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne od kilkudziesięciu lat współpracuje z Instytutem Geodezji i Kartografii w Warszawie oraz z Instytutem Geodezji Gospodarczej Politechniki Warszawskiej. Z tym drugim np. w roku 1999 i na początku 2000 przy rozwiązywaniu problemów w czasie obsługi budowy mostu Świętokrzyskiego.

Wizualizacja komputerowa mostu Świętokrzyskiego

Ks. BMJ GROUP (BANKI I MESTRA)

Organizacje

Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne było także polem działania kilkudziesięciu organizacji politycznych i społecznych. Jedne miały za zadanie wdrażać „socjalistyczny stosunek do pracy”, inne „rozwijać wewnątrzzakładowe współzawodnictwo pracy”, „integrować załogę poprzez organizację imprez turystycznych”, „krzewić przyjaźń polsko-radziecką” lub „rozwijać kolekcjonowanie znaczków pocztowych”. Wybór był bardzo duży. Oto lista wszystkich organizacji, jakie działały (lub działają) na terenie Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego w kolejności alfabetycznej:

- Komitet Przeciwalkoholowy,
- Konferencja Samorządu Robotniczego,
- Liga Kobiet,
- Liga Obrony Kraju,
- Liga Ochrony Przyrody,
- Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Pracowników WPG, następnie Samorządny Związek Zawodowy Pracowników WPG S.A.,
- Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,
- Ochotnicza Rezerwa Milicji Obywatelskiej,
- Polska Zjednoczona Partia Robotnicza,
- Polski Czerwony Krzyż,
- Polski Związek Filatelistyczny,
- Polski Związek Łowiecki,
- Polski Związek Wędkarski,
- Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze, Koło nr 158,
- Stowarzyszenie Geodetów Polskich,
- Stronnictwo Demokratyczne,
- Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej i Turystyki, „Radian”,
- Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej,
- Zjednoczone Stronnictwo Ludowe,

Zwycięski dla WPG mecz piłki nożnej
rozegrany z drużyną firmy BAKS (10:3),
1995

Fot. Archiwum WPG S.A.

SGP i PTTK są współorganizatorami wielu imprez turystycznych, takich jak rajdy, regaty, wycieczki. Na zdjęciu obok uczestnicy rajdu nocnego, w którym brały udział całe rodziny, Popowo '95

Fot. Archiwum WPG S.A.

- Zrzeszenie Sportu i Turystyki „Ogniwo”,
- Związek Młodzieży Polskiej (później Związek Młodzieży Socjalistycznej, a jeszcze później Związek Socjalistycznej Młodzieży Polskiej),
- Związek Zawodowy Pracowników Gospodarki Komunalnej i Terenowej.

KOŁO ZAKŁADOWE STOWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH

Wśród licznych organizacji działających na terenie Przedsiębiorstwa, najdłuższą tradycję ma Koło Zakładowe Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Jego początki sięgają 17 września 1952 r., kiedy utworzono Koło Związku Mierniczych zrzeszające inżynierów i techników z Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego i Wydziału Geodezyjnego Rady Narodowej m.st. Warszawy. Od 1956 r. WPG jest członkiem zbiorowym SGP. W miarę rozwoju Przedsiębiorstwa wzrastała liczba członków Koła. W 1966 r. należało do niego 80 pracowników WPG, w 1972 – 203, 1979 – 245, 1982 – 268, 1991 – 143, 1999 – 54.

Koło SGP przy WPG wniosło ogromny wkład w propagowanie postępu technicznego wśród załogi Przedsiębiorstwa. Członkowie Koła uczestniczyli w pracach komitetu redakcyjnego zakładowych „Komunikatów Informacyjnych”, będąc często autorami zamieszczanych artykułów. Koło SGP wielokrotnie organizowało na terenie Przedsiębiorstwa oraz w Klubie Geodety przy ul. Czackiego w Warszawie odczyty i dyskusje na tematy techniczne. Było współorganizatorem wewnętrzzakładowych konkursów jakości robót geodezyjnych, szkoleń, wycieczek i spotkań naukowo-technicznych. Obejmowało opieką młodą kadrę inżynierską Przedsiębiorstwa i kontrolowało przebieg programów wstępnych stażów pracy. Koło SGP zainspirowało działalność wynalazczą na terenie WPG, a jego członkowie aktywnie uczest-

INNE DOKONANIA

FOT. ARCHIWUM WPG S.A.

**V Ogólnopolskie Mistrzostwa
Narciarskie Geodetów – Piłsko, 1994**

niczyli w organizacji wielu konferencji SGP oraz opracowywaniu wygłaszanych referatów. Wielokrotnie Koło SGP było też organizatorem zagranicznych wyjazdów z programem technicznym (Berlin, Budapeszt, Moskwa). Wielu pracowników WPG brało aktywny udział w pracach Stowarzyszenia, pełniąc w nim wysokie funkcje (w Zarządzie Głównym i Komisjach).

W końcu lat 90. radykalnemu zmniejszeniu uległa też liczba członków SGP. Corocznie jednak biorą oni udział w najważniejszych sesjach i konferencjach z zakresu geodezji w Polsce, a także współorganizują seminaria Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego. Koło raz w roku organizuje wycieczkę krajoznawczą dla swoich członków i współpracuje z oddziałem PTTK przy organizacji corocznego Rajdu Geodetów.

PTTK, Koło NR 158

Obok Koła SGP najdłuższy rodowód w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym ma powstałe w 1956 r. Koło nr 158 Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. Działalność swą rozpoczynało od aranżowania wspólnych wycieczek pracowników za miasto i zdobycia uprawnień organizatora turystyki i przewodników turystycznych. Członkowie Koła mają uprawnienia do organizacji imprez w następujących sekcjach: pieszej, górskiej, narciarskiej, kolarskiej, kajakowej, motorowej i krajoznaw-

czej. Ożywiona działalność Koła spotkała się od początku z życzliwym przyjęciem dyrekcji Przedsiębiorstwa. Wszystkich akcji, wycieczek, spotkań i rajdów prowadzonych przez Koło były setki. Do najważniejszych należy z pewnością organizowany od 27 lat Rajd Geodetów.

Koło było inicjatorem założenia amatorskiego zespołu śpiewaczego, w latach 1972-74 współorganizowało imprezy techniczno-turystyczne w Janowcu, Chęcinach i Olsztynie k. Częstochowy, w których brali udział geodeci z różnych województw. Dzięki staraniom Koła odbyło się wiele wycieczek zagranicznych dla pracowników WPG. Specjalizowało się ono ponadto w obsłudze turystycznej delegacji geodetów z zagranicy.

W siedzibie Koła znajdują się liczne trofea zdobyte podczas konkursów i różnego rodzaju imprez. Są tam puchary, dyplomy, odznaczenia, wydawnictwa i obrazy. Szczególnym wyróżnieniem dla wszystkich członków Koła nr 158 było uhonorowanie go Złotą Odznaką PTTK.

PZPR

Bez wątpienia trwały ślad w dziejach Przedsiębiorstwa pozostawiła Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, działająca na terenie firmy poprzez Podstawową Organizację Partyjną (POP). Przez prawie 41 lat wszystkie ważne decyzje dotyczące Przedsiębiorstwa musiały uzyskać jej akceptację. Członkowie POP zainicjowali wiele akcji politycznych, społecznych i zawodowych. Gorzej było z efektami i poparciem załogi dla tych inicjatyw. Najlepiej oddaje to stan członkowski POP. Pod koniec lat 70., gdy w WPG pracowało ponad 1000 osób, liczyła ona około 60 członków. W 1991 r. Polska Zjednoczona Partia Robotnicza przestała istnieć.

W latach 70. załoga brała udział w pochodach pierwszomajowych

Źródło: Archiwum WPG S.A.

NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Już w czasie sierpniowych strajków w roku 1980 na terenie Przedsiębiorstwa powstała komórka Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. W ciągu zaledwie kilku dni do nowego związku zapisało się 250 osób, a w październiku ich liczba wzrosła do 650, co stanowiło więcej niż połowę ówczesnej załogi. Pierwsze walne zebranie wyborcze odbyło się 10 października 1980 r. Powołano na nim statutowe władze. Związek włączył się aktywnie w życie Przedsiębiorstwa i społeczności geodezyjnej. Po wprowadzeniu stanu wojennego 13 grudnia 1981 r. i zawieszeniu działalności Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przekształciła się w Tajną Komisję, prowadząc dalej działalność poprzez kolportowanie nielegalnej prasy, zbieranie składek i pomoc finansową dla swoich członków. Po reaktywowaniu Związku w 1989 r. Komisja Zakładowa podjęła normalną działalność. W latach 1995-96 Związek aktywnie uczestniczył w przekształceniu WPG z przedsiębiorstwa państwowego w spółkę akcyjną. Z jego inicjatywy został przyjęty, niezmiennie ważny dla załogi, tzw. pakiet socjalny. W 1998 r. Związek, będąc jedną ze stron, podpisał układ zbiorowy dla pracowników WPG. Komisja Zakładowa do dziś zajmuje się także współorganizacją wyjazdów rekreacyjnych i turystycznych. Prowadzi bibliotekę beletrystyczną i techniczną.

SZZP WPG

Inna organizacja związkowa działająca na terenie Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego to Samorządny Związek Zawodowy Pracowników WPG S.A. Powstał w maju 1985 r., by wypełnić wtedy lukę, jaka pojawiła się po rozwiązaniu Centralnej Rady Związków Zawodowych (a wskutek tego i działającej w WPG Rady Zakładowej) oraz braku legalnej reprezentacji NSZZ „Solidarność” w tamtym okresie. Lata największej aktywności SZZP WPG to lata 1989-95, kiedy należało do niego prawie 100 pracowników WPG. Związek brał aktywny udział w negocjacjach nad zakładowym układem zbiorowym pracy.

RADA ZAKŁADOWA

Przez 30 lat (1950-80) na terenie WPG działała Rada Zakładowa skupiająca w swych szeregach członków ówczesnych związków zawodowych (należących do Centralnej Rady Związków Zawodowych). Poza akcjami mobilizującymi załogę do realizacji planów produkcyjnych i czynów społecznych prowadziła ona także działalność związaną z poprawą warunków bezpieczeństwa i higieny pracy oraz rozwijała współzawodnictwo pracy. Dbiała o poprawę wa-

Fot. Teresa Miodulczyk

**Puchar Głównego Geodety Kraju
za zajęcie pierwszego miejsca
w I Ogólnopolskich Regatach Geodetów
w Lutrach, 1992**

**W roku 1975 drużyna piłkarska
WPG zdobyła Puchar prezesa
GUGiK, pokonując w finale
Warszawskie Okręgowe
Przedsiębiorstwo Miernicze 3:0.**

runków socjalno-bytowych pracowników poprzez zapewnianie im wczasów, obozów, kolonii dla dzieci oraz działalność kulturalno-rozrywkową. W latach 70. były to m.in. sobotnio-niedzielne wyjazdy do ośrodka wypoczynkowego w Nieporęcie, wczasy letnie dla pracowników i ich rodzin, zakup biletów do teatrów i kin. Rada zainicjowała powstanie Zakładowego Ośrodka Zdrowia oraz współpracę z klubem „Marymont”, w ramach której pracownicy WPG mogli korzystać z obiektów sportowych klubu.

KSR i RADA PRACOWNICZA

Na koniec należy wspomnieć o działalności samorządu pracowniczego w WPG. Już w 1958 r. ustawa o samorządzie robotniczym dawała (przynajmniej na papierze) możliwość decydowania przez pracowników (za pośrednictwem wybranych delegatów) o sprawach przedsiębiorstwa. W WPG Konferencję Samorządu Robotniczego (KSR) powołano w 1973 r. Liczyła ona 53 osoby, a zasiadało w niej: 8 członków PZPR, 16 Rady Zakładowej, 6 ZSPM, 10 SGP i 16 z Rady Robotniczej. Do zadań KSR należała m.in. ocena: realizacji planów produkcyjnych Przedsiębiorstwa, zmian w strukturach firmy, planów rozwoju itp. Od 1981 r. (po wejściu w życie ustawy o samorządzie pracowniczym) obowiązek współrządzenia Przedsiębiorstwem wzięła na siebie Rada Pracownicza. Działalność pierwszej rady przerwało wprowadzenie stanu wojennego (1981). Reaktywowano ją dopiero w 1984 r. Rada z kadencji 1984-86 zorganizowała m.in. pierwszy konkurs na dyrektora naczelnego WPG. W czasie kadencji 1986-89 najważniejszym tematem było wprowadzenie nowej struktury organizacyjnej i regulaminu wynagrodzeń. Kolejne rady z kadencji 1989-92 i 1992-95 wiele posiedzeń poświęciły najważniejszemu wtedy tematowi – prywatyzacji Przedsiębiorstwa, podejmując w 1994 roku odpowiednią uchwałę. Z chwilą sprywatyzowania WPG Rada Pracownicza przestała istnieć.

**Członkowie Rady Pracowniczej
pierwszej kadencji, maj 1984 r.
Od lewej: Mieczysław Godlewski,
Zdzisław Biernacki, Witold Krassowski,
Zbigniew Kwerko, Edward Ziembicki,
Wojciech Remiszewski, Jan Skąlecki,
Tadeusz Martusewicz, Andrzej Papis,
Jan Migda, Krzysztof Gantner,
Władysław Tytż, Józef Wernik
i Andrzej Raczynski**

Fot. Archiwum WPG S.A.

Czyny społeczne

Fot. Jerzy Przewara

Pomnik prymasa Stefana Wyszyńskiego – jeden z wielu obiektów, na których prace wykonano w czynie społecznym

Zbiorowy udział załogi w jednym z wiosennych czynów, lata 70.

Fot. Archiwum WPG S.A.

Mówiąc o historii WPG, należy też wspomnieć o czynach społecznych podejmowanych przez Przedsiębiorstwo. Ten szczególny rodzaj działalności funkcjonował od początku istnienia firmy. W latach 50. podejmowane akcje związane były głównie z odgruzowywaniem miasta, później z zakładaniem nowych parków i zieleńców.

W latach 70. czyny społeczne objęły spory fragment działalności produkcyjnej Przedsiębiorstwa. Część prac na sztandarowych obiektach Warszawy należało wykonać w ramach czynu. Wiele z podejmowanych wtedy zobowiązań było jedynie wyrazem politycznych decyzji organizacji partyjnej. Trudno też tę samą miarę przyjąć dla inwentaryzacji zabytkowych szalaśców na Podhalu i zobowiązań podjętych przy budowie Trasy Łazienkowskiej. W latach 70. wielkość prac wykonanych w ramach czynów społecznych rocznie przekraczała 1% wartości sprzedaży firmy. Nikt nie pytał jednak o rachunek ekonomiczny. Dzisiaj działania społeczne nazywamy sponsorowaniem, które – poza doraźnymi korzyściami dla obdarowywanego – przyczynia się do pozytywnego wizerunku firmy, umożliwia zdobycie nowych kontaktów, a także ułatwia pozyskiwanie nowych kadr i daje szansę interesujących zleceń.

Z ważniejszych czynów społecznych podjętych przez WPG wymienić należy prace przy budowie: Wisłostrady, Centrum Zdrowia Dziecka, Trasy Łazienkowskiej, Domu Zasłużonego Emeryta oraz odbudowie Zamku Królewskiego. W ramach prac społecznych wykonano wiele opracowań przy renowacji i budowie obiektów i pamiątek kultury polskiej. Wykonano inwentaryzację elewacji budynków starego miasta w Zamościu, organów w bazylice w Leżajsku, karocy Jana III Sobieskiego w Łańcutie, cerkwi w Supraślu. Czynem społecznym objęte były także prace związane z budową wielu warszawskich pomników, w tym: Prymasa Wyszyńskiego,

Powstania Warszawskiego, Wincentego Witosa, Kawalerii Polskiej, Sybiraków, Lotników, Czynu Zbrojnego Żołnierzy AK. Z inicjatywy Koła SGP i Koła Stronnictwa Demokratycznego w 1983 r. odsłonięto na warszawskim Ursynowie tablicę ku czci profesora Edwarda Warchałowskiego.

Z najnowszych działań wymienić trzeba systematyczne dofinansowywanie Technikum Geode-

Zima stulecia, pracownicy Działu Księgowości w czasie odśnieżania ulicy Marszałkowskiej, 1979

Fot. Archiwum WPG S.A.

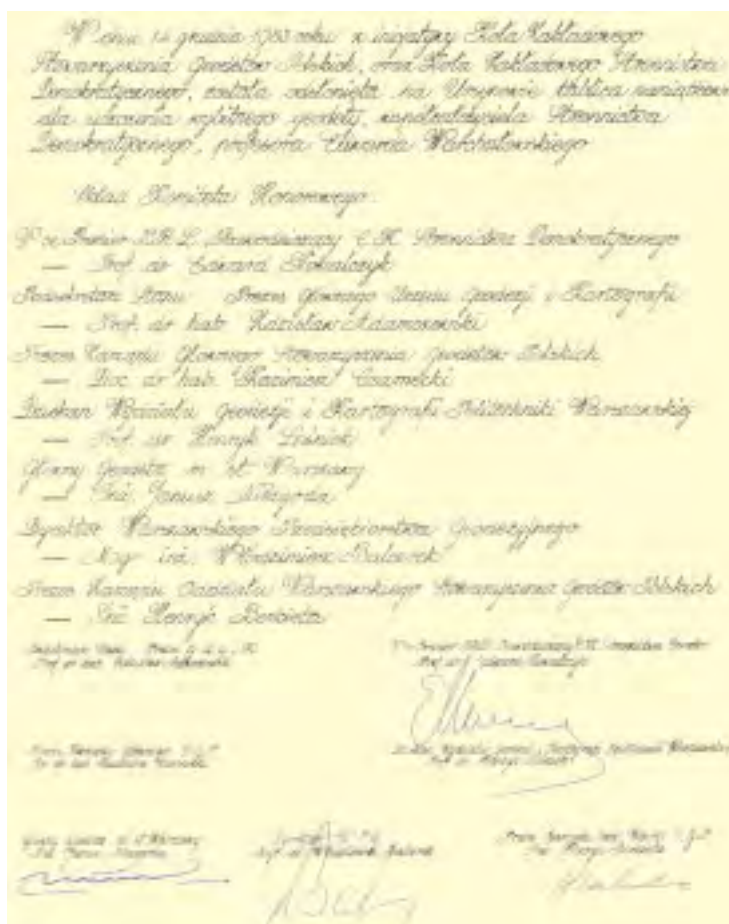
zyjnego w Warszawie, fundowanie nagród w konkursach geodezyjnych szkół średnich, pomoc powodzianom z Opola oraz wykonanie wstępnych prac przy budowie świątyni Opatrzności Bożej w Wilanowie.

Lista wszystkich prac społecznych jest niezmiernie długa. W ciągu 50 lat istnienia Przedsiębiorstwa doliczono się 487 takich inicjatyw.

Fot. JERZY PRZYWARA

Z inicjatywy Koła SGP i Koła Stronnictwa Demokratycznego odsłonięto w 1983 r. na warszawskim Ursynowie tablicę ku czci profesora Edwarda Warchałowskiego

SIEDZIBA I SPRZĘT

An aerial, sepia-toned photograph of a city street intersection. A large, multi-story building with many windows is the central focus. Below it, a roundabout with a circular structure is visible. The image has a warm, yellowish-brown tint.

Nie tylko Nowy Świat 2

Sprzęt geodezyjny

Nie tylko Nowy Świat 2

Fot. Archiwum WPG S.A.

Siedziba firmy przy ul. Nowy Świat 2

Od samego początku Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne miało swoją siedzibę w budynku przy ul. Nowy Świat 2 w Warszawie. Zabytkowa pięciopiętrowa kamienica usytuowana przy placu Trzech Krzyży, na rogu Nowego Świata i Książęcej, od 50 lat jest związana z WPG, stanowiąc do pewnego stopnia symbol Przedsiębiorstwa.

Już na początku 1945 r. budynek objęli „we władanie” geodeci. Okazało się, że dotychczasowa siedziba Biura Pomiarów przy ul. Nowy Świat 14 została całkowicie zrujnowana podczas działań wojennych i pracownicy tego Biura (R. Ronisz, M. Lipiński) otrzymali zadanie znalezienia nowego lokalu. Wybrali oni stosunkowo mało zniszczoną kamienicę, mieszczącą się nieopodal pod numerem 2. Tam wkrótce przeniesiono ocalałe materiały i dokumentację geodezyjną. Budynek ten stał się wtedy siedzibą Biura Pomiarów, a później także oddziału terenowego Państwowego Przedsiębiorstwa Mierniczego (PPM). W 1950 r., po reorganizacji warszawskiej geodezji, znalazło się tu – obok Archiwum Wydziału Pomiarów i PPM – miejsce dla WPG. Przez wiele lat szczupłość bazy lokalowej była jednym z głównych powodów trudności organizacyjnych firmy. Zadania rosły, przybywało pracowników i archiwalnej dokumentacji,

lecz brakowało miejsca do spokojnej pracy. W 1965 r. pracownicy Przedsiębiorstwa rozproszeni byli aż w 11 punktach miasta. Problem lokalowy udało się rozwiązać dopiero po wielu latach, z chwilą oddania do użytku obiektu na warszawskim Żoliborzu przy ul. Sokratesa. Reorganizacje przeprowadzone na początku lat 90. w stołecznej geodezji, jak i w samym Przedsiębiorstwie, spowodowały likwidację biur pozawarszawskich i dzielnicowych. Siedziba przy Nowym Świecie 2 i budynek przy ul. Sokratesa okazały się wystarczająco pojemne dla zapewnienia komfortowych warunków pracy.

Jak pokazała historia, wybór lokalizacji przy ul. Nowy Świat 2 okazał się bardzo trafny. Kilka lat później, w miejscu dawnej siedziby Biura Pomiarów, powstał socrealistyczny budynek Komitetu Centralnego PZPR, tak więc przeprowadzka byłaby nieuchronna. Usytuowanie dyrekcji firmy i biur w centrum miasta było ze wszech miar korzystne dla pracowników i interesantów Przedsiębiorstwa. Dzisiaj odrestaurowana siedziba WPG prezentuje się chyba jeszcze bardziej okazale niż kilka lat temu, góruje bowiem nad tą częścią placu Trzech Krzyży i wyróżnia na tle swych nowoczesnych sąsiadów.

Drugim budynkiem, którego właścicielem jest Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne, jest wspomniany obiekt położony przy ul. Sokratesa 7. Już w połowie lat 60. mówiono o budowie nowej siedziby

Przedsiębiorstwa. Wyznaczona była lokalizacja przy ulicy Chłodnej. Budowę, planowaną na lata 1969-71, miało sfinansować Stołeczne Zjednoczenie Projektowania Budownictwa Komunalnego przy udziale WPG. Planów jednak nie zrealizowano. Skończyło się na lokalizacji na dalekim Żoliborzu. Zanim budowa na dobre ruszyła, SZPBK uległo likwidacji i finansowanie inwestycji

spadło na barki WPG. Biurowo-warsztatowy budynek o powierzchni 2914 m² oddano do użytku dopiero w 1984 r. Znalazły tam swoje siedziby: Pracownia Osnów, Redakcji Map oraz Dział Transportu. W 1992 r., zgodnie z decyzją wojewody warszawskiego, WPG nabyło prawo użytkowania wieczystego gruntu i prawo nieodpłatnej własności budynków na tym gruncie.

Trzecim obiektem należącym do Przedsiębiorstwa jest ośrodek wypoczynkowy w miejscowości Komorze w województwie zachodniopomorskim. Pomysł stworzenia własnego ośrodka przeznaczo-

Budynek przy ul. Sokratesa 7

SIEDZIBA I SPRZĘT

nego na potrzeby pracowników narodził się w 1977 r. Przedsiębiorstwo zatrudniało już wtedy ponad 1000 osób. Pomysł zaczęto realizować w 1978 r. Wybór padł na wieś Komorze położoną nad jeziorem o tej samej nazwie, 430 kilometrów od Warszawy. Leżące w lasach jezioro połączone szlakami wodnymi z innymi jeziorami Pojezierza Drawskiego umożliwia m.in. odbywanie atrakcyjnych wycieczek kajakowych.

Przedsiębiorstwo przez kolejne lata rozbudowywało obiekt. Pierwsze prace w większości wykonywane były przez pracowników WPG społecznie. Sami organizowali transport i zakup niezbędnego wyposażenia. W 1978 r. przy porządkowaniu i organizacji ośrodka przepracowano 1770 godzin. W 1991 r. Przedsiębiorstwo stało się użytkownikiem wieczystym gruntu i właścicielem budynków. W tym i następnym roku dokupiono jeszcze sąsiednie działki, powiększając powierzchnię obiektu do prawie 30 ha. W 1994 r. uruchomiono w ośrodku własną oczyszczalnię ścieków. Ośrodek oferuje obecnie komfortowe warunki do wypoczynku 70 osobom w 22 pokojach. Do dyspozycji mają one trzy pawilony z pokojami, łazienkami i dobrze wyposażonymi kuchniami oraz pomost i łódzie dla amatorów wędkowania. Ośrodek czynny jest cały rok, a z jego usług korzystają także osoby spoza Przedsiębiorstwa.

Ośrodek wypoczynkowy w Komorzu

Fot. Archiwum WPG S.A.

Fot. Archiwum WPG S.A.

Sprzęt geodezyjny

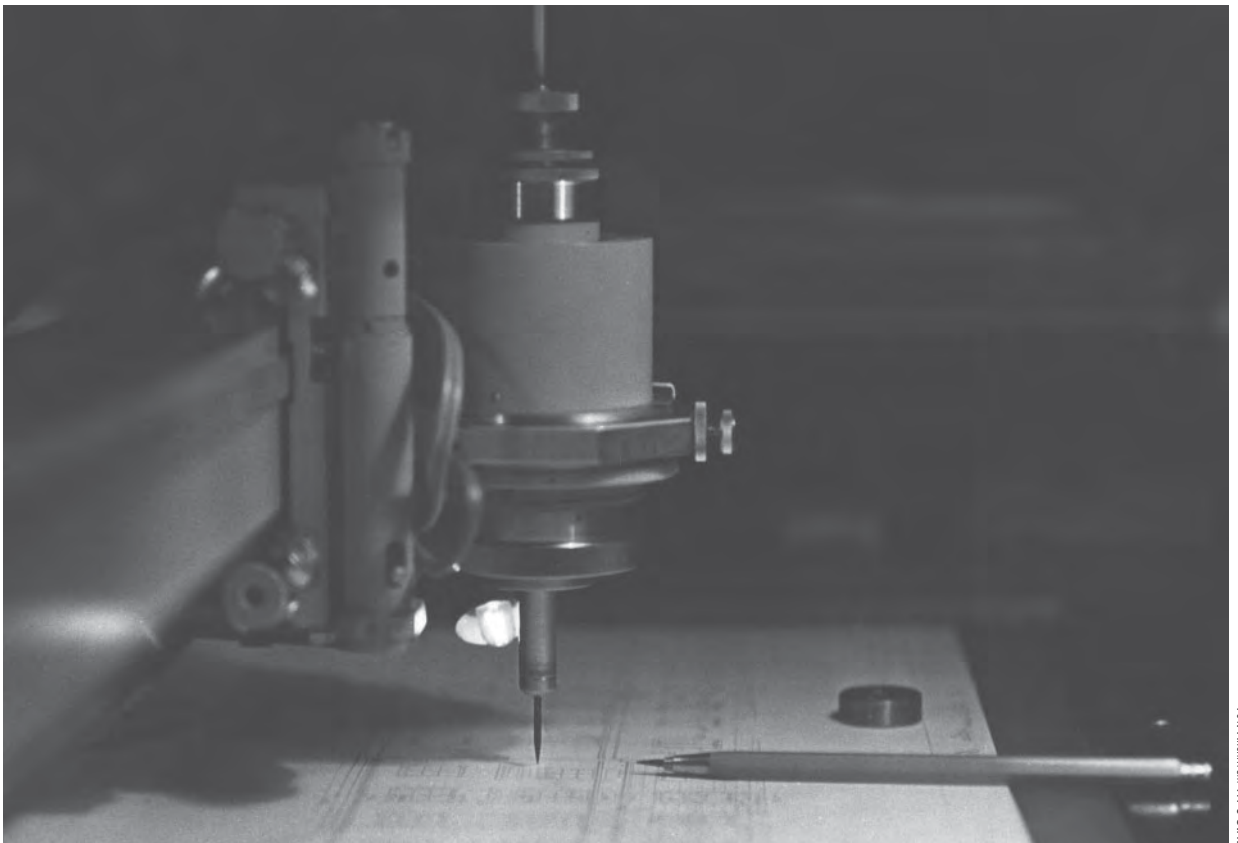
Fot. TERESA MIKOŁAJCZYK

Ruletka z pierwszej połowy XX wieku i węgielnica z lat 70.

Opisując obecne możliwości produkcyjne Przedsiębiorstwa wykorzystujące nowoczesne technologie i najnowsze generacje sprzętu geodezyjnego i komputerowego, warto przypomnieć, jak wyglądało wyposażenie firmy w latach poprzednich. Zaczynano bardziej niż skromnie. W 1950 r. nowo powstałe Przedsiębiorstwo odziedziczyło po Biurze Pomiarów nie tylko mały lokal, ale też nieliczny i do tego mocno zużyty sprzęt. W pierwszym roku działalności nie posiadało ani jednego arytmometru, a pracownicy wykonywali obliczenia na... liczydłach. Gdy zdobyto arytmometry, w pokojach słyszeć było kręcenie korbkami i charakterystyczne odgłosy dzwonka wydobywające się z maszyn przy wykonywaniu dzielenia. Przy zakładaniu nowych sekcji map w tamtych latach używano zapomnianych już pantografów, linie kreślono grafionami, a opisy wykonywano piórkami lub redisówkami.

W instrumenty najlepiej wyposażona była Pracownia Osnów. Posiadała markowe teodolity firmy Wild – T2 i T1 oraz Freiburger, ale długości boków w triangulacji (aż do 1975 r.) mierzono drewnianymi

Automatyczny koordynatograf, 1975

Fot. ARCHIWUM WPG S.A.

SIEDZIBA I SPRZĘT

Fot. TERESA MIKOŁAJCZYK

**Arytmometr Block Brun z lat 30.
(ze zbiorów WPG)**

mi latami. Do obliczeń powszechnie wykorzystywano wtedy w Przedsiębiorstwie pięciocyfrowe tablice funkcji naturalnych kątów. W 1966 r. pojawił się w WPG pierwszy kserograf, który uzupełniał wyposażenie Pracowni Reprodukcji. W tym samym roku zakupiono: aparat fotograficzny Praktica-Nova, 2 tachimetry autoredukcyjne BRT 006, 2 tachimetry redukcyjne Dahlta, pionownik optyczny, elektryczną maszynę do liczenia i koordynatograf precyzyjny Zeissa.

Fotogrametrom przez pierwsze trzy lata działalności musiały wystarczyć: przetwornik Wilda E2 i kamera Zeissa 19/1318. W 1968 r. ich wyposażenie wzbogaciło się o stekometr i radziecki przetwornik FTB, a w Przedsiębiorstwie pojawił się pierwszy komputer – polski GEO 2. Uruchomienie tej maszyny usprawniło wiele prac obliczeniowych, ale podstawowe zadania rozwiązywano jeszcze przez kilka lat na arytmometrach, a powierzchnie konturów użytków rolnych mierzono planimetrami.

Na początku 1968 r. w firmie było na wyposażeniu: 50 teodolitów, 40 niwelatorów i 98 maszyn do liczenia (w tym 44 elektryczne). Podstawowymi instrumentami zespołów polowych w latach 70. i 80. były teodolity Zeissa – Theo 010A i 020A oraz niwelatory Ni 025. Do pomiarów używano także stolików Karti 250 i 500. W 1970 r. w WPG pojawiło się 6 radiotelefonów. W miarę upływu czasu nowy sprzęt wypierał stary. Organizowano wyprzedaże nie używanych instrumentów. W 1971 r. do kupienia były nasadki logarytmiczne, łąty paralaktyczne i druty inwarowe. WPG wzbogaciło się w tym samym roku m.in. o 7 teodolitów Theo 020A, 10 tachimetrów Dahlta, stereometrograf i kopioramę. W 1976 r. zakupiono pierwsze dalmierze elektrooptyczne. Były to Zeiss EOK 2000 oraz Kern DM 500, które wy-

Fot. TERESA MIKOŁAJCZYK

**Podziałka transversalna jest
dziełem duńskiego astronoma
Tycho de Brahe (1546-1601)**

datnie usprawniły prace przy zakładaniu osnów. Z kolei do większych zadań obliczeniowych od 1978 r. służył, ze zmiennym szczęściem, komputer MERA 400.

Był to również czas pierwszych kalkulatorów programowanych. Zaczęto w 1974 r. od amerykańskiego WANG-a. W końcu lat 70. w Przedsiębiorstwie było już kilka innych małych kalkulatorów programowanych (HP, TI), a w 80. – pojawiły się pierwsze polskie maszyny o nazwach „Bolek” (podstawowe działania arytmetyczne) i „Lolek” (obliczanie funkcji). Tablice funkcji i arytmetry poszły w od-

W 1570 r. skonstruowano pierwszy teodolit. Było to dzieło angielskiego geometry Leonarda Diggesa. Dla uzyskania dużej dokładności koło z podziałem miało średnicę 1 m. Dla wygody mierzenia stosowano ćwiartkę koła (kwadrant). Protoplastą niwelatora był instrument, który zbudował Jean Picard (1620-82), skonstruował on także krzyż nitek. Jego niwelator nie miał jeszcze libeli, wówczas posługiwano się pionem. Libelę wynalazł około 1660 r. kustosz biblioteki paryskiej Melchisedech Thévenot. Dzisiaj standardem są instrumenty elektroniczne.

Fot. Archiwum WPG S.A.

Na zdjęciu u góry: Niwelator cyfrowy Wild NA 3003.
Obok: Tachimetr elektroniczny Leica TC 2003

Fot. Archiwum WPG S.A.

SIEDZIBA I SPRZĘT

Fot. Archiwum WPG S.A.

Geotest – wykrywacz produkcji WPG, 1988

Fot. Anna WARDZIAK

Autograf Wild A10

stawkę. Kreślenia na pierworysach wykonywano już powszechnie rapidografami, zniknęły grafiony i piórka kreślarskie. Nadal korzystano jednak z nanośników i nieśmiertelnej podziałki transversalnej.

Połowa lat 80. to także pierwsze wyprodukowane przez WPG wykrywacze urządzeń podziemnych o nazwie Geotest. Za ich pomocą można było wykrywać przewody leżące na głębokości do 7 m. W końcu lat 80. w pracowniach pojawiły się pierwsze komputery. Nie były to co prawda jeszcze maszyny klasy PC (zaledwie 64-kilobajtowe Amstrady), ale pracownicy mieli okazję poznać obsługę prostego komputera, a komputeryzacja z pomieszczeń ZETO zeszała „pod strzechy”. W tym okresie w WPG pojawiły się też pierwsze nasadki dalmiercze Wild Di 4L. Montowane na lunecie zeissowskich teodolitów znakomicie usprawniły pomiary w zatłoczonych rejonach Warszawy i podczas obsługi inwestycji.

Lata 90. to gruntowne zmiany w Przedsiębiorstwie, nie tylko jeśli chodzi o struktury własnościowe i organizacyjne firmy. Przedsiębiorstwo, nie będąc skrupowane limitami dewizowymi, popiwkami i innymi administracyjnymi nakazami, mogło sobie pozwolić na zakupy najnowocześniejszego sprzętu.

Firma wyposażona jest obecnie m.in. w stacje firmy Leica TC 2003, 1600, 905L, 600, stacje firmy Topcon GTS6, niwelator cyfrowy NA 3000, jak i najnowszej generacji pionownik optyczny. Do prac fotogrametrycznych Przedsiębiorstwo wykorzystuje autograf Leica A10, 3 stereometrography Zeissa oraz stację graficzną Image-Station Z3 firmy Intergraph. A każda pracownia, dział administracji i księgowość mają niezbędne komputery klasy PC z profesjonalnym oprogramowaniem.

Jedno ze stanowisk w Pracowni Zastosowań Numerycznych, przy komputerze Maria Kozankiewicz. Na stronie obok: tachimetr elektroniczny Leica TC 2003 obsługiwany przez Andrzeja Kukawkę

Fot. JECY PRZYWARA

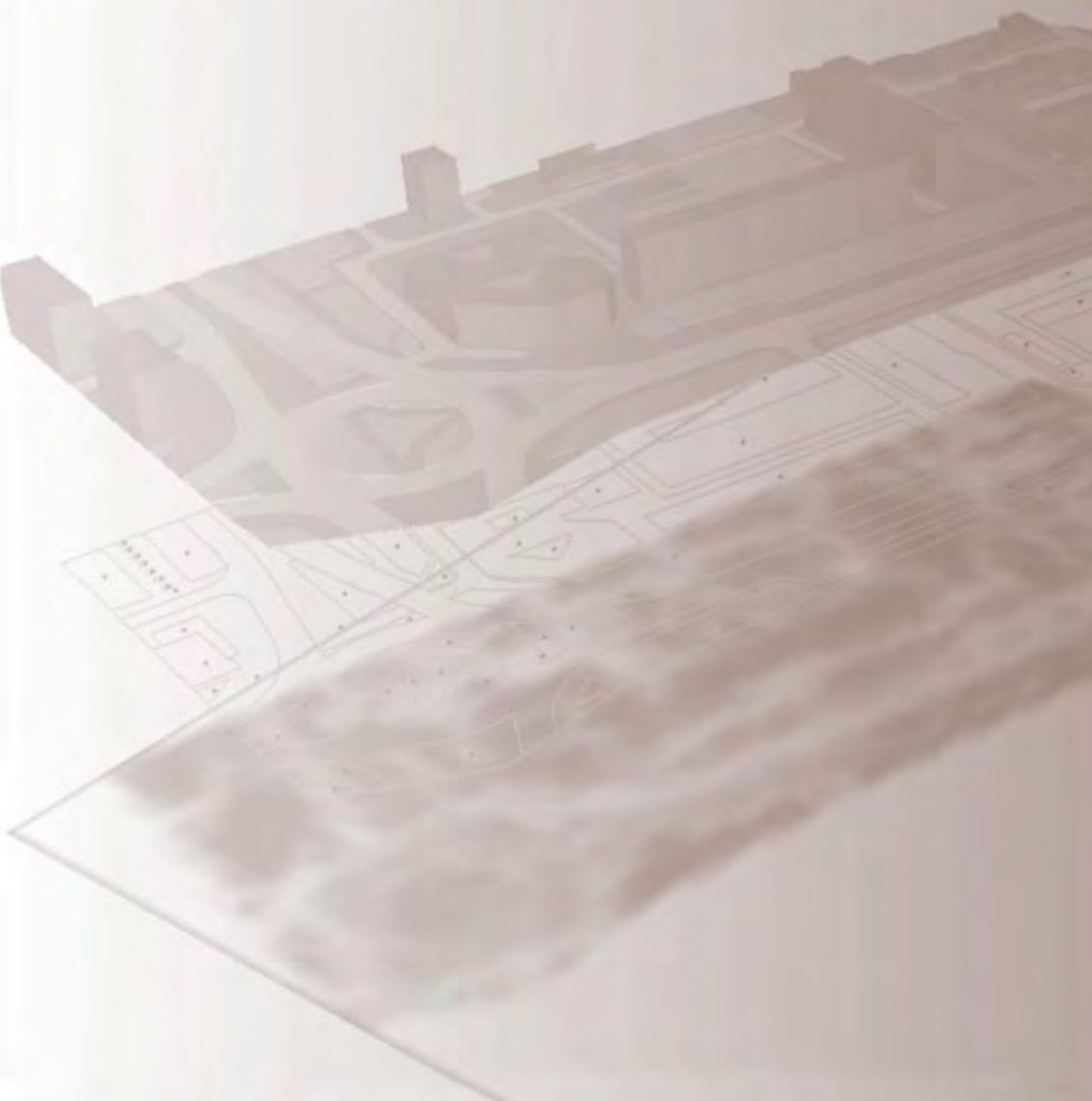

Fot. Jerzy Przymara

Z PERSPEKTYWY 10 LAT

O wyborze i realizacji nowych celów

O zmieniającej się technologii

O niezbyt odległej przyszłości

O wyborze i realizacji nowych celów

Na początku lat 90. przed kierownictwem Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego stało chyba najtrudniejsze z dotychczasowych zadań. Należało gruntownie przekształcić firmę, dostosować ją do nowych wymagań, jakie niosła z sobą szybko zmieniająca się rzeczywistość, jednocześnie nie zaprzeczając dotychczasowego 40-letniego dorobku, ugruntowanej pozycji na rynku i roli nowatora w polskiej geodezji.

Delegacja WPG na Targach Geodezyjnych w Innsbrucku, od lewej: Wacław Kłopociński, Ryszard Brzozowski i Jacek Uchański, 1991

For. Archiwum WPG S.A.

Trudno z tak krótkiej perspektywy na w pełni obiektywną ocenę, czy udało się te cele zrealizować. Patrząc jednak przez pryzmat dzisiejszej pozycji WPG na krajowym rynku geoinformatycznym i niewątpliwych sukcesów w realizacji wielu spektakularnych tematów oraz doceniania jego roli przez najwyższe czynniki administracji geodezyjnej (tak na szczeblu centralnym, jak i miejskim), wydaje się, że obrana wtedy droga i przyjęte założenia okazały się słuszne.

Jesienią 1991 r. kierownictwo WPG wraz z zatrudnionym na stanowisku doradcy emerytowanym dyrektorem Wacławem Kłopocińskim odwiedziło Targi Geodezyjne w Innsbrucku. Dla inżynierów z Przedsiębiorstwa była to nie tylko wyjątkowa okazja do zapoznania się z najnowszymi światowymi rozwiązaniami w geodezji. Mogli oni także skonfrontować znane z literatury fachowej teorie z rzeczywistością, nawiązać nowe kontakty, wymienić doświadczenia. Zobaczyli, że można pracować inaczej – lepiej i nowocześniej. Ten i następne kontakty z firmami zagranicznymi, wielogodzinne dyskusje w kraju w gronie tych, którzy chcieli zmian, stały się inspiracją dla podjętego później przekształcenia Przedsiębiorstwa. Dzisiaj można uznać, że impulsem, który dał początek kształtowaniu nowego oblicza firmy, był ów wyjazd do Innsbrucku.

Ostatnie 10 lat w historii Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego, można podzielić na trzy etapy. Pierwszy, w którym WPG istniało jeszcze jako firma państwowa z jednoznacznie określoną rolą i usytuowaniem w strukturach administracyjnych miasta Warszawy i województwa. Drugi – restrukturyzacji stosunków własnościowych Przedsiębiorstwa, czyli trudny i żmudny proces prywatyzacji, i trzeci – związany z kształtowaniem nowych rozwiązań organizacyjnych i technicznych oraz wdrażaniem informatycznego systemu zarządzania. A to wszystko na tle stale zmieniających się w kraju stosunków społecznych, politycznych i ekonomicznych, jakże często bezpośrednio oddziałujących na podejmowane działania.

Kiedy w 1991 r. wydawało się, że zmiany zachodzące w Polsce doprowadzą do ukształtowania służby geodezyjnej na podobieństwo biur katastralnych w rozwiniętych krajach europejskich, istotne stało się, aby tę rolę (w warunkach miejskich) odgrywała duża, doświadczona firma geodezyjna. Prawie 40-letnia tradycja prowadzenia przez Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne zasadniczej mapy miasta zobowiązywała i skłaniała do zdecydowanych posunięć organizacyjnych, obejmujących zmianę dotychczasowych metod jej prowadzenia i zarządzania nią. Polegać to miało na przejściu z przestarzałego systemu mapy analogowej na system mapy numerycznej. Idea tych zmian oparta była przede wszystkim na prowadzeniu takiej mapy miasta z wykorzystaniem numerycznych procedur zarządzanego centralnie nowoczesnego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjno-Kartograficznej oraz Zespołu Uzgadniania Dokumentacji. Stąd narodziła się inicjatywa stowarzyszenia w jednym organizmie przedstawicieli wszystkich branż odpowiedzialnych za zarządzanie sieciami infrastruktury technicznej Warszawy. Koncepcja ta zyskała zdecydowane poparcie ówczesnego prezydenta Warszawy Stanisława Wyganowskiego. Prace zespołu programowego złożonego z ekspertów poszczególnych firm zarządzających stołecznymi sieciami prowadzone były przez WPG. Niestety, z przyczyn obiektywnych nie zostały one zakończone. Nowe usytuowanie ZUD i ośrodków dokumentacji, w wyniku którego odebrano WPG ich obsługę techniczną, spowodowało, że idea ta upadła.

To zrodziło nową sytuację – potrzebę przekształcenia państwowego przedsiębiorstwa w organizm odporny na doraźne decyzje administracyjne, jednocześnie wyzwalający ludzką energię i pozwalający zrealizować ambitne cele. Żeby to urzeczywistnić, należało przejść przez proces prywatyzacji, drugi niezmiernie ważny etap ostatnich 10 lat. Nowy podmiot, jakim miało się stać sprywatyzowane Przedsiębiorstwo, widziany był jako profesjonalnie prowadzona firma, która umiałaby zaistnieć w zupełnie nowej rzeczywistości, szybko reago-

Z PERSPEKTYWY 10 LAT

wała na potrzeby rynku, oferowała technologie na najwyższym poziomie i dysponowała specjalistyczną kadrą. Tym założeniom podporządkowano też wszystkie działania. Po przeprowadzeniu pełnej procedury prywatyzacyjnej WPG S.A. postawiło więc przede wszystkim na rozwój techniczny, finansowany, co istotne, wyłącznie z własnych środków.

Bardzo ważnym kierunkiem działania, prywatnego już WPG, stał się sprawny marketing. Oparto go na prezentacji dotychczasowych dokonań firmy i jej szerokich potencjalnych możliwości. Główny wysiłek działań marketingowych skierowano na budowlany rynek inwestycyjny oraz wszystkie szczeble władzy samorządowej (wojewódzkie, powiatowe i gminne). Dla potencjalnych klientów Przedsiębiorstwa drzwi każdej pracowni są zawsze szeroko otwarte, aby przybliżyć im nowoczesne technologie. Gdy zachodzi taka potrzeba, prezentacje organizowane są w biurze zainteresowanych.

Cały czas prowadzona jest intensywna kampania reklamowa na rzecz zdobycia rynku, zwłaszcza w takich dziedzinach geodezji, jak: obsługa i monitoring inwestycji (szczególnie tych o wysokich wymaganiach sprzętowych i technicznych), kataster, różnorodne opracowania w zakresie cyfrowego przetwarzania danych i map, budowanie systemów informacji o terenie i ostatnio numerycznych map topograficznych. Wszystkie te działania pokazują, że firma jest w stanie zarówno od strony technicznej, jak i organizacyjnej podołać nawet największym i najtrudniejszym zleceniom resortowym. W ramach nowego wizerunku firmy zmieniono także logo Przedsiębiorstwa i jego barwy.

Przy wsparciu doświadczonej kadry, która po okresie przemian pozostała w WPG S.A., zmieniony został system zarządzania Przedsiębiorstwem. „Odchudzano” i unowocześniono działanie administracji, uproszczono pion produkcji. Postawiono na ludzi młodych, absolwentów uczelni technicznych z całej Polski, którzy wzmocnili pracownię produkcyjną. Równocześnie zmodyfikowano wyposażenie techniczne poszczególnych komórek, w tym głównie informatyczne, oraz wprowadzono no-

**Jezioro Zegrzyńskie, studium
użytkowania terenu – opracowanie
WPG i Instytutu Inżynierii i Ochrony
Środowiska Politechniki Warszawskiej**

wy system rozliczania produkcji. Załoga każdej pracowni nastawiona jest na wytwarzanie konkurencyjnego produktu o najwyższej jakości. Stałe uczestnictwo od 1991 r. Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego w dziesiątkach wystaw, konferencji naukowych i seminariów w kraju i za granicą oraz organizowanie znanych już w środowisku władz rządowych i samorządowych Warszawy własnych seminariów (połączonych z regatami) w Ryni (1994-99) pozwala nie tylko umocnić pozycję firmy jako propagatora nowatorskich rozwiązań technicznych, ale również daje dowód możliwości organizacyjnych Przedsiębiorstwa.

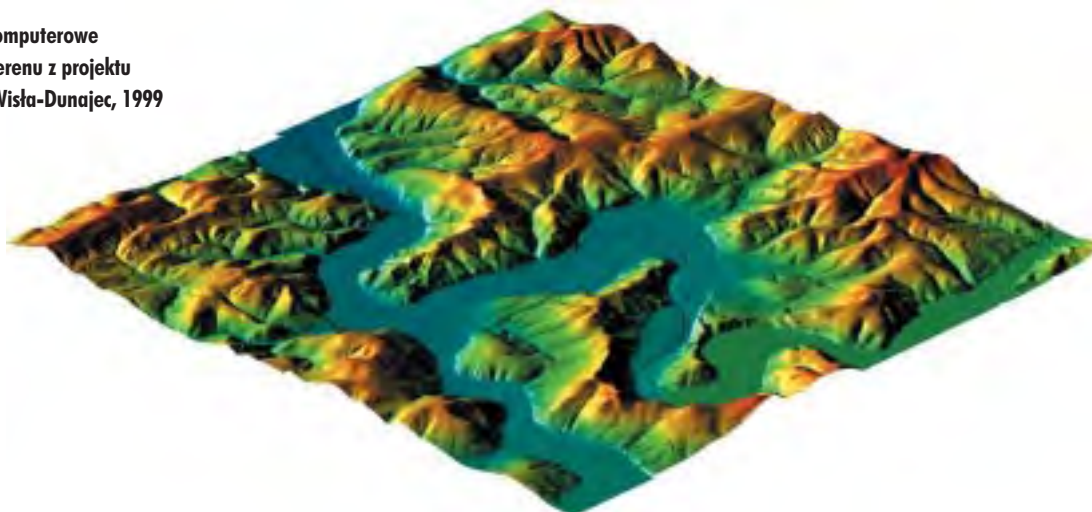
Dzisiaj jedną z najistotniejszych cech prawidłowo funkcjonującej firmy jest odpowiednio zorganizowana sfera zarządzania oparta na szybko dostępnych syntetycznych informacjach ekonomicznych. W latach 1998-99 WPG S.A. zainwestowało duże środki finansowe w założenie sieci komputerowej dla wdrożenia scentralizowanego systemu łączącego sprawy kadrowe, płacowe i księgowe w całość. System ten razem z wcześniej wprowadzonym informatycznym systemem zarządzania produkcją w pełni zaspokaja dzisiaj potrzeby w zakresie kierowania firmą. Inną niewątpliwą zaletą sieci komputerowej jest umożliwienie przepływu bardzo dużych zbiorów danych generowanych przez komórki pionu produkcyjnego. Wraz z nowym systemem zarządzania oraz szybko zmieniającymi się wymaganiami zewnętrznymi pojawiła się potrzeba kształcenia i przygotowywania kompetentnej kadry dla coraz to nowych wyzwań rynku. W tym celu pracownicy WPG S.A. uczestniczą cyklicznie w kursach z dziedziny zarządzania i marketingu.

Wraz ze zmianami na rynku ewoluują także kierunki polityki wewnętrznej prowadzonej przez Zarząd WPG S.A. Stąd dzisiaj cała gama usług oferowana na rzecz administracyjnych struktur samorządowych (gmina, powiat, województwo), GUGiK i innych organów centralnych. Jest to związane ze spodziewanym popytem na usługi geoinformatyczne, wynikającym z przemian zachodzących w kraju. Te działania Przedsiębiorstwa widoczne są szczególnie w sferze produkcji. Polegają one głównie na coraz efektywniejszym zarządzaniu, zintensyfikowaniu produkcji i zmniejszaniu kosztów. To wszystko ma niewątpliwie wpływ na kształtowanie cen, konkurencyjnych w stosunku do innych podmiotów na rynku.

Stała współpraca Zarządu WPG S.A. ze związkami zawodowymi i dostrzeganie ich roli w staraniach o prawidłowy i rzetelny status szeregowego pracownika firmy doprowadziły w 1998 r. do podpisania i zarejestrowania nowego układu zbiorowego. Pozwolił on na jasne określenie kryteriów stabilnego systemu płac i bezpieczeństwa socjalnego pracowników Przedsiębiorstwa.

Automatyzacja wykonawstwa, powszechne stosowanie total station, korzystanie z nowoczesnego oprogramowania i komputerów, tworzenie specjalistycznych aplikacji i nowych technologii to współczesne oblicze Przedsiębiorstwa. Każda z obecnie funkcjonujących pracowni WPG S.A. sama w sobie stanowi też małą firmę, dzięki czemu staje się ważnym podmiotem na rynku zewnętrznym, choć jednocześnie trwale związanym z organizmem Przedsiębiorstwa. Realizacja wytyczonego kierunku i wspólny wysiłek ostatnich lat pozwalają też stwierdzić, że pracownicy identyfikują się z firmą, na czym obecnemu kierownictwu WPG S.A. szczególnie zależy.

Wizualizacje komputerowe
tego samego terenu z projektu
pilotażowego Wisła-Dunajec, 1999

Praca Zarządu WPG S.A. to także zupełnie inne problemy, dotyczące nie tylko określania strategii i polityki firmy. To typowe dla podmiotu prawa handlowego śledzenie ciągle zmieniających się przepisów oraz reagowanie na nie, to konieczność generowania zysku i taka gospodarka finansami, by wystarczyło pieniędzy na raty leasingowe, rozwój, inwestycje czy remonty, to również dziesiątki drobnych spraw do załatwienia. Wszystkie razem sprowadzają się codziennie do rozwiązywania łamigłówek z wieloma niewiadomymi.

Ostatnie 10 lat było na pewno okresem podejmowania ważnych i trudnych (czasem bolesnych) decyzji, ale też przede wszystkim okresem wielkiej satysfakcji – tej widzianej w szerokim społecznym aspekcie, kiedy sami mogliśmy kształtować naszą rzeczywistość, i tej zawodowej – pozwalającej realizować bez ograniczeń najśmielsze pomysły. Świadomość, że można bez administracyjnych barier zrealizować wytyczone cele, pozwala też załodze Przedsiębiorstwa pewniej spojrzeć w przyszłość, która, mamy nadzieję, będzie lepsza niż ta, przed którą stali pięćdziesiąt lat temu pierwsi pracownicy WPG.

O zmieniającej się technologii

Opracowania numeryczne otwierają przed WPG S.A. nowe możliwości wykonawcze. Nie pozostają one w tyle za rozwiązaniami światowymi i stwarzają Przedsiębiorstwu bardzo dobrą pozycję wyjściową na powstającym i kształtującym się polskim rynku geoinformatycznym, zwłaszcza w niezbyt odległej perspektywie wejścia Polski do Unii Europejskiej i rywalizacji z zachodnimi firmami.

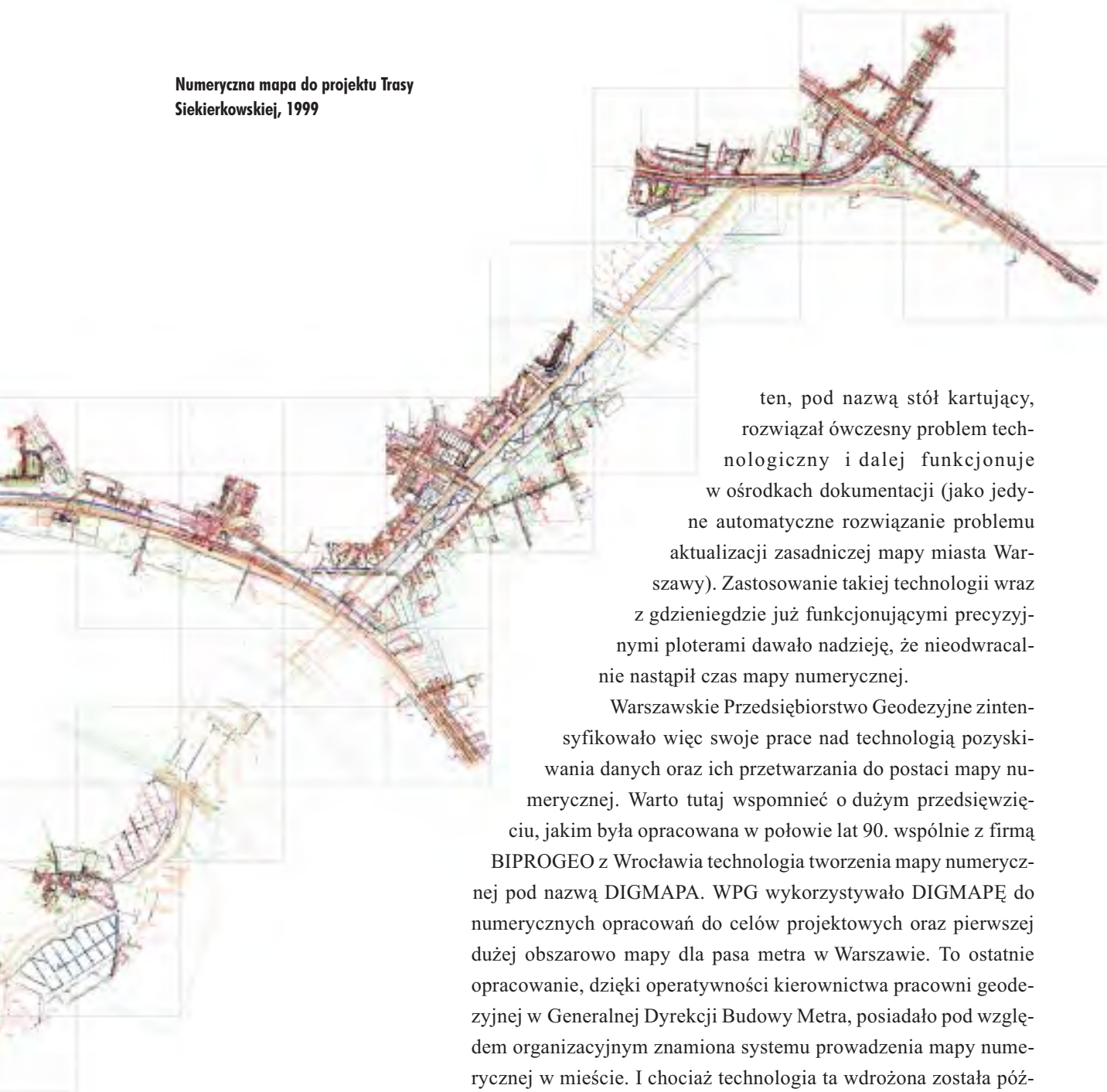
Efektem wspomnianych targów w Innsbrucku były wyjazdy kadry kierowniczej do Zurychu i Heerbrugga do firmy Wild (Leica) i dokonanie pierwszych zakupów instrumentów total station oraz precyzyjnego autografu analogowego A-10 wyposażonego w przetwornik cyfrowy. W organizowanych w Niemczech targach Intergeo WPG uczestniczyło już nie jako widz, ale wystawca – jedyna firma naszej branży z Polski (i jedna z niewielu z krajów Europy Wschodniej), która prezentowała tam swe możliwości. Snute wcześniej plany zaczęły się przeistaczać w rzeczywistość, a oferta WPG nie była gorsza od podobnych z firm zachodnich.

Wprowadzanie nowych rozwiązań w kraju nie odbywało się jednak bez komplikacji i sporych trudności technicznych czy organizacyjnych. Zawsze jednak starano się je pokonać. Przykładem tego może być sytuacja, gdy przetworzone do postaci cyfrowej dane z total station nie mogły być kartowane wprost, na prowadzonej ciągle metodą tradycyjną mapie zasadniczej. Narzędzie okazało się nowocześniejsze niż wyrób końcowy. Następowala kolidzja na etapie produkcji mapy. Mało kto już dzisiaj pamięta o rozwiązaniu, które zainicjował inż. Edward Oszmiański (a zmodyfikował zespół w składzie: Łukasik, Lasocki, Uchański) – polegającym na wyposażeniu starych koordynatografów firmy Zeiss w sprzężony z komputerem system przetworników analogowo-cyfrowych połączonych z kamerą wideo. Pomysł

Numeryczna mapa do projektu Trasy
Siekierkowskiej, 1999

ten, pod nazwą stół kartujący, rozwiązał ówczesny problem technologiczny i dalej funkcjonuje w ośrodkach dokumentacji (jako jedyne automatyczne rozwiązanie problemu aktualizacji zasadniczej mapy miasta Warszawy). Zastosowanie takiej technologii wraz z gdzieś już funkcjonującymi precyzyjnymi ploterami dawało nadzieję, że nieodwracalnie nastąpił czas mapy numerycznej.

Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne zintensyfikowało więc swoje prace nad technologią pozyskiwania danych oraz ich przetwarzania do postaci mapy numerycznej. Warto tutaj wspomnieć o dużym przedsięwzięciu, jakim była opracowana w połowie lat 90. wspólnie z firmą BIPROGEO z Wrocławia technologia tworzenia mapy numerycznej pod nazwą DIGMAPA. WPG wykorzystywało DIGMAPĘ do numerycznych opracowań do celów projektowych oraz pierwszej dużej obszarowo mapy dla pasa metra w Warszawie. To ostatnie opracowanie, dzięki operatywności kierownictwa pracowni geodezyjnej w Generalnej Dyrekcji Budowy Metra, posiadało pod względem organizacyjnym znamiona systemu prowadzenia mapy numerycznej w mieście. I chociaż technologia ta wdrożona została później w całym WPG oraz w innych miejscach w kraju (za jej pomocą WPG oraz BIPROGEO i wrocławski WODGiK wykonały dla Wrocławia numeryczną mapę uzbrojenia technicznego terenu w skali 1:500), to w Warszawie ani ten, ani inny system mapy numerycznej do dziś nie zaistniał.

Można dzisiaj DIGMAPĘ krytykować za jej typowo CAD-owską postać, gdyż obecne trendy przemawiają raczej za mapą obiektową, jednak jej walory funkcjonalne oraz wykorzystanie platformy popularnego w całej Polsce oprogramowania MicroStation wskazują na słuszność dokonanej wtedy wyboru technologii. Współpraca

Z PERSPEKTYWY 10 LAT

Fot. Archiwum WPG S.A.

Profesor Felicjan Piątkowski przekazuje WPG dar – jeden z nielicznych ocalałych planów Riccarda de Tirregaille'a z 1762 r.

WPG S.A. z BIPROGEO w dziedzinie informatyki trwała ponad 4 lata i zaowocowała jeszcze jednym ważnym opracowaniem. Dzięki wymianie poglądów i doświadczeń specjalistów z obu firm w Przedsiębiorstwie powstał jeden z pierwszych bazodanowych systemów graficzno-opisowych dla katastru o nazwie INTERSEG. System ten, zmodyfikowany później przy współudziale WPG, został wdrożony w wielu miejscach w kraju (miedzy innymi w jednej z gmin w Warszawie).

Istotne zainteresowanie WPG dwiema od lat związanymi ze sobą dyscyplinami, to jest geodezją i informatyką (dzisiaj określanymi łącznie jako geomatyka), zaowocowało pracami nad tworzeniem systemów informacji o terenie. To z kolei spowodowało bliską współpracę z warszawską firmą NEOKART (będącą przedstawicielem amerykańskiego koncernu ESRI), której rezultatem było koncepcyjne opracowanie wzorcowego Systemu Informacji o Terenie dla centrum Warszawy bazujące na oprogramowaniu ArcInfo. Powstała wówczas, wciąż aktualna koncepcja, pokazująca, w jaki sposób należy tworzyć system zarządzania informacją o mieście wielkości Warszawy.

Początek lat 90. to także czas szerokiej konsultacji w stolicy nad informatycznym systemem zarządzania mediami miejskimi. Równocześnie w WPG specjalny zespół redakcyjny rozpoczął prace nad „Atlasem Województwa Warszawskiego”, pierwszym o tak dużej skali kartograficznym opracowaniem dla Warszawy. Zebrane wówczas informacje zostały przetworzone na piękne graficznie opracowanie. Szkoda, że w ślad za jego drukowaną (analogową) wersją nie poszło stworzenie nowoczesnego systemu informacji geograficznej. Mało kto wie, że słynny, odrestaurowany dzisiaj, oryginał mapy Riccarda de Tirregaille'a z 1762 r., wiszący obecnie w gabinecie prezesa WPG S.A., to dar profesora Felicjana Piątkowskiego w dowód uznania za profesjonalne wykonanie właśnie tego atlasu.

Okres przemian gospodarczych kraju, szczególnie boomu inwestycyjnego w stolicy, sprzyja wzrostowi roli WPG, a później WPG S.A., w zakresie geodezji miejskiej i geodezyjnej obsługi budownictwa. Zastosowanie tachimetrów elektronicznych oraz precyzyjnych niwelatorów cyfrowych i pionowników optycznych pozwo-

Na stronie obok: Ortofotomapa wykonana dla jednej z dzielnic Warszawy, 1999

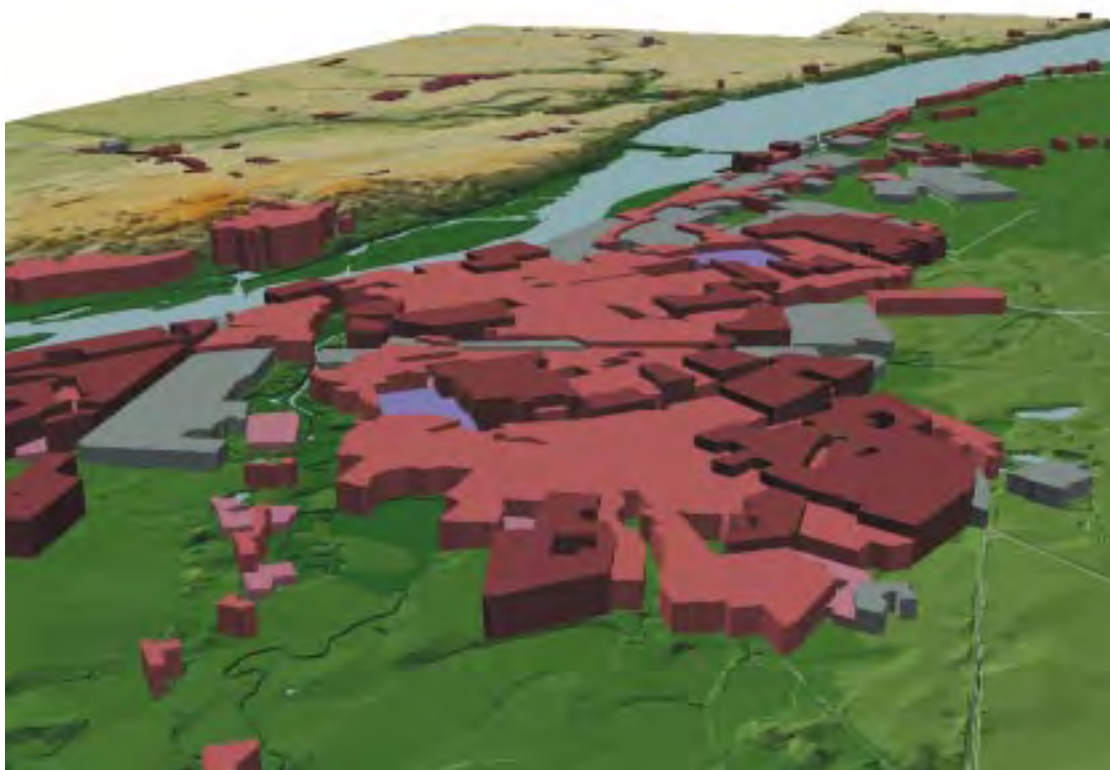
Z PERSPEKTYWY 10 LAT

liło firmie na realizację prac na kilkunastu spektakularnych budowach stolicy. Inwestycje te zapoczątkowały nowy okres w technologii obsługi geodezyjnej na budowach. Prace na nich rozpoczynano z reguły wykonaniem mapy numerycznej do celów projektowych, w którą wpasowywano numerycznie opracowany projekt budowlany. Realizacja takich inwestycji monitorowana jest poprzez prowadzenie mapy dyżurnej (również cyfrowej) obiektu aż do wykonania inwentaryzacji powykonawczej. W niektórych bardziej skomplikowanych przypadkach do tego procesu włączana jest rejestracja oraz monitoring odkształceń i przemieszczeń zarówno samej inwestycji, jak i obiektów sąsiednich.

Dzisiejsza działalność WPG S.A. w zakresie prowadzenia obsługi geodezyjnej to tzw. podejście trójwymiarowe (3D). Ten nowy kierunek rozwoju technologii zapoczątkowany został w WPG fotogrametryczną trójwymiarową inwentaryzacją rezydencji premiera Rzeczypospolitej, a w WPG S.A. – trójwymiarową mapą w skali 1:500 dla realizowanego przez gdański Transprojekt projektu drogowego przyszłej Trasy Siekierskiej w Warszawie.

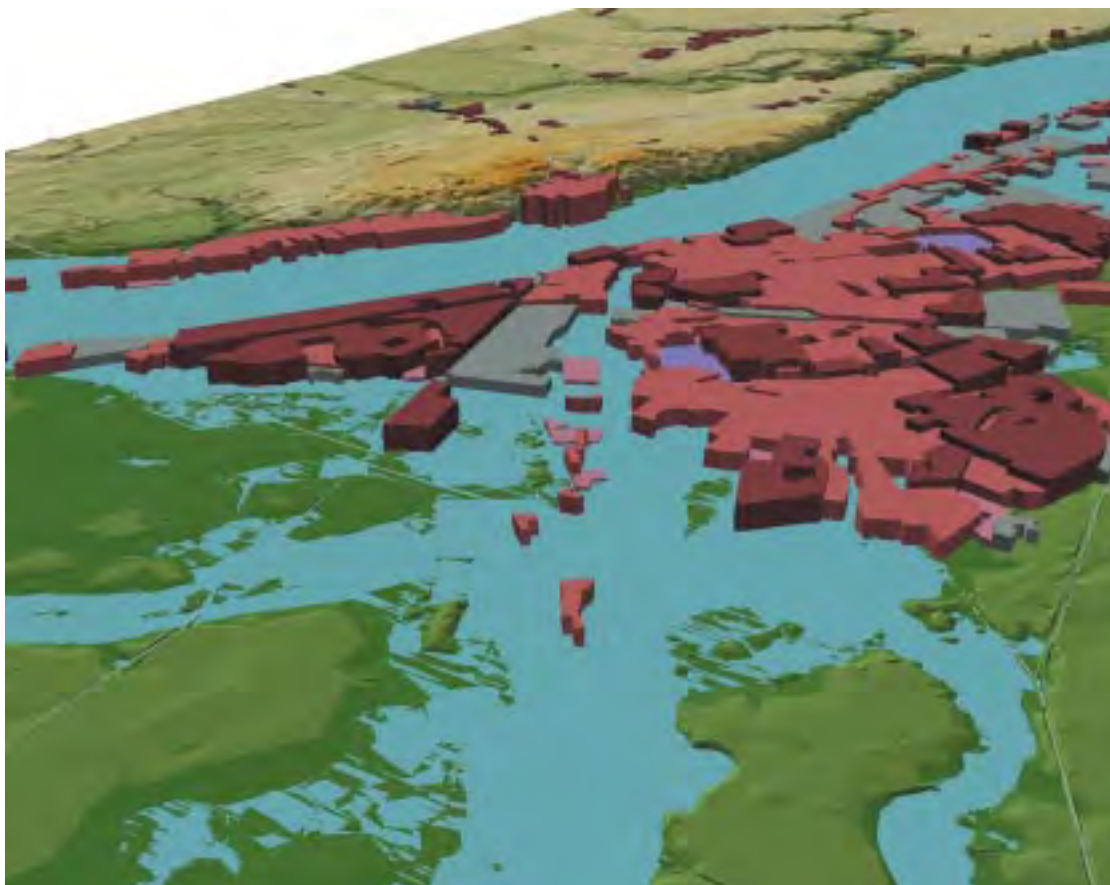
Obecnie WPG S.A. posiada już na swoim koncie kilka tego rodzaju opracowań, między innymi powykonawczą mapę 3D Warszawskiego Rolno-Spożywczego Rynku Hurtowego w Broniszach pod Warszawą, mapę okolic Dworca Centralnego pod przyszły kompleks Złota Centrum w Warszawie, mapę 3D dla ambasady amerykańskiej,

Komputerowa wizualizacja stanu zagrożenia powodziowego w rejonie Włocławka wykonana w ramach projektu pilotażowego Wisła-Dunajec. Stan wody średniej (ilustracja poniżej) i wysokiej (ilustracja obok), 1999

a przymierza się do wykonania takiej mapy dla kompleksu Zamku Królewskiego w Warszawie. Technologia ta znalazła również zastosowanie w trakcie realizowanej obecnie budowy mostu Świętokrzyskiego (dla którego obsługę geodezyjną 87-metrowej wysokości pylonu prowadzi WPG S.A.).

Na każdym szczeblu administracji dla sprawnego zarządzania potrzebny jest odpowiedni komputerowy system, za pomocą którego można przetworzyć i przeanalizować nagromadzone informacje. W ramach postępujących prac nad tego rodzaju systemami w jednostkach administracji w kraju Przedsiębiorstwo przystąpiło do powszechnego wdrażania tej technologii. Bazując na dużym doświadczeniu Zespołu Badań i Wdrożeń i znajomości systemów bazodanowych opartych na relacyjnych bazach danych (Oracle, Acces) oraz GIS-owskich (Intergraph, ArcInfo) wykonano w WPG S.A. szereg opracowań i aplikacji dla tego rodzaju zastosowań. Kontynuując niejako doświadczenia w pracy nad systemem INTERSEG w WPG S.A., wykonano (stałe rozwijane) autorskie oprogramowanie o nazwie WuPeG. System ten przeznaczony jest do obsługi katastru wielozadaniowego. Jest on obecnie wdrażany między innymi w warszawskich gminach Ursus i Białołęka. Opierając się na rozwiązaniach zawartych w programie Wu-

PeG, wykonano również aplikację umożliwiającą stworzenie systemu mapy średnich cen gruntów dla wybranego obszaru (w omawianym przypadku dla Warszawy i gmin dawnego województwa warszawskiego) wraz z możliwością jej aktualizacji. System pomyślano tak, aby mógł stać się prototypem mapy cen dla dalszych krajowych zastosowań, które będą wprowadzane w ramach planowanej powszechnej taksacji.

Dążenie do wygenerowania jak najwierniejszego obrazu powierzchni Ziemi ujętego w ramy zwykłego układu współrzędnych doprowadziło do powstania ortofotomapy. W ostatnich latach w WPG S.A. opracowana została cyfrowa metoda tworzenia takiej mapy. Jest ona ważnym elementem składowym każdego poprawnie skonstruowanego systemu GIS-owskiego. Daje szerokie możliwości jednoczesnej prezentacji obrazów rastrowych i wektorowych. Ma to szczególne znaczenie w pracach katastralnych, opracowywaniu cyfrowych modeli terenu, wektorowych baz danych topograficznych, planowaniu przestrzennym. Technologia ta, konsultowana podczas kilkakrotnych wizyt w WPG S.A. przez światowej sławy eksperta ONZ dr. Jerzego Zarzyckiego z Kanady, została przez niego pozytywnie zaopiniowana i przyjęta do produkcji w WPG S.A. Obecnie, dzięki zastosowaniu ImageStation TDZ II (Intergraph), Przedsiębiorstwo może bardzo szybko wykonać stereoskopowe opracowania cyfrowe, kolorową ortofotomapę czy zbudować numeryczny model terenu. W tej technologii powstały takie opracowania, jak ortofotomapa dla Narwiańskiego Parku Narodowego (wykonana na podstawie zdjęć spektrostrefowych) oraz ortofotomapa i numeryczny model terenu dla obiektów pilotażowych Topograficznej Bazy Danych (Wisła i Dunajec).

Doskonała znajomość systemów MicroStation, MGE, GeoMedia, ArcInfo, ArcView przez coraz większą grupę pracowników WPG S.A. sprawia, iż firma ma dzisiaj możliwość tworzenia złożonych technologii cyfrowych pod kątem klienta i jego wymagań. Dotyczą one wspomnianych już systemów informacji geograficznej (między innymi opracowania GIS dla zlewni Jeziora Zegrzyńskiego, gmin: Wieliszew, Nieporęt, Legionowo), cyfrowych metod sporządzania aktualnych map topograficznych w skalach 1:10 000, 1:50 000, map pochodnych oraz tworzenia Topograficznej Bazy Danych (kluczowego w ramach krajowego GIS-u opracowania realizowanego przez GUGiK).

Wspomniane opracowania otwierają przed WPG S.A. nowe możliwości wykonawcze. Nie pozostają one w tyle za rozwiązaniami światowymi i stwarzają Przedsiębiorstwu bardzo dobrą pozycję wyjściową na powstającym i kształtującym się polskim rynku geoinformacyjnym, zwłaszcza w niezbyt odległej perspektywie wejścia Polski do Unii Europejskiej i rywalizacji z zachodnimi firmami.

**Ulica Prosta w Warszawie –
komputerowe wizualizacje mapy 3D
wykonane w Pracowni Zastosowań
Numerycznych (rysunek górny).
Ten sam fragment ulicy widoczny jest
z lewej strony na zdjęciu dolnym**

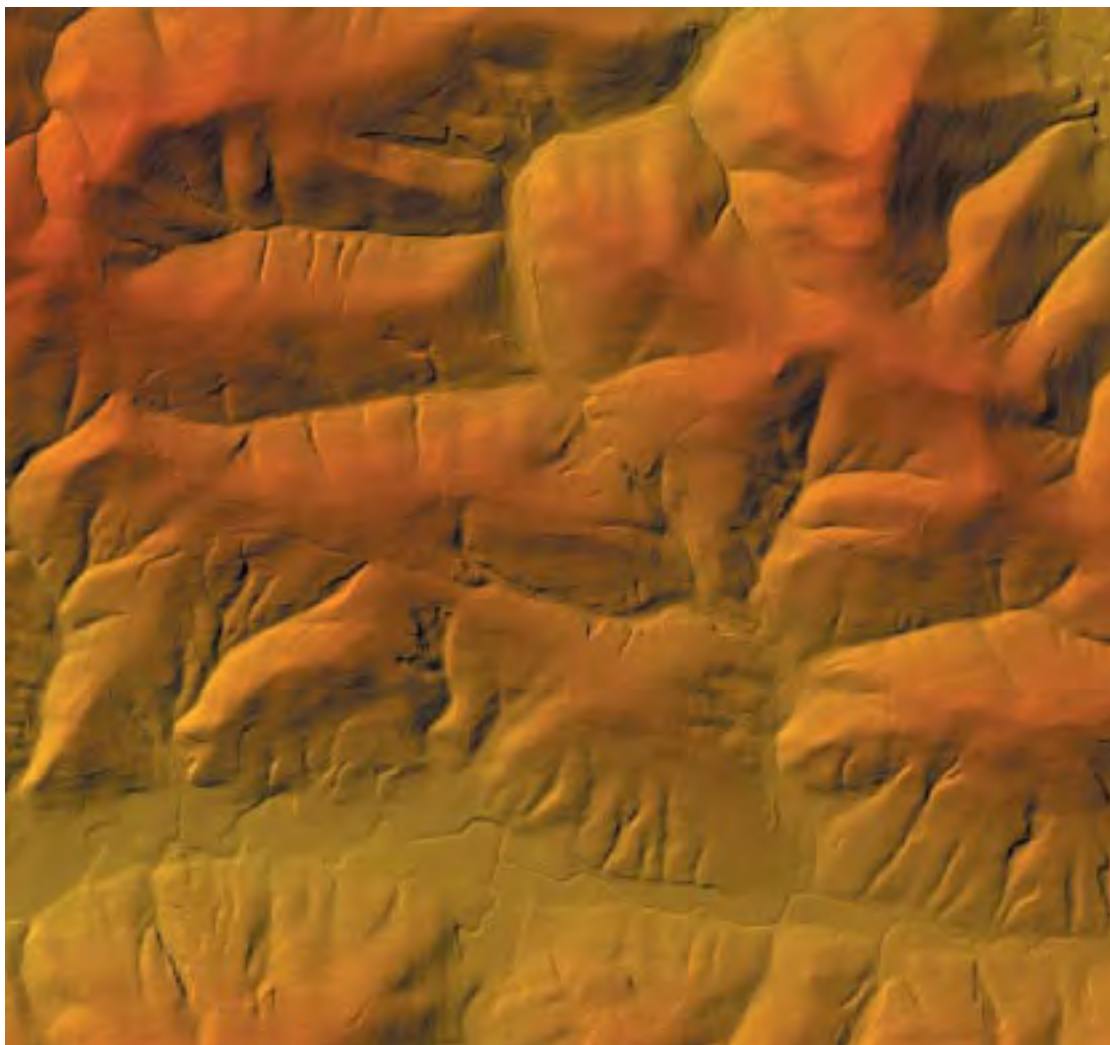
O niezbyt odległej przyszłości

Trudno dzisiaj powiedzieć, jak potoczą się losy polskiej geodezji w XXI wieku. Biorąc pod uwagę światowe i krajowe tendencje, można jedynie pokusić się o wskazanie kierunku rozwoju technologicznego WPG S.A. w najbliższych latach.

Nowy rodzaj konstrukcji inżynierskich, coraz szerzej stosowanych w krajowym budownictwie, będzie wymagał jeszcze bardziej skomplikowanego sprzętu geodezyjnego oraz coraz bardziej wyrafinowanych technicznie metod obsługi z uwzględnieniem teorii i analizy przenoszenia się błędów. Niewykluczone też, że zawód geodety i inżyniera budownictwa lądowego stanie się interdyscyplinarny. Powstający rynek budowy tras komunikacyjnych i układów komunikacyjnych, a zwłaszcza nowoczesne metody ich projektowania wymuszają pracę w układzie trójwymiarowym, tak na poziomie tworzenia mapy, jak i realizacji w terenie. Niewątpliwie zainicjowana zostanie technologia tworzenia systemu zasadniczej mapy numerycznej dla Warszawy. Pytanie: czy mapy istniejącej w dotychczasowej formie i kształcie? Możliwe są tu trzy niezależne scenariusze:

1. Z uwagi na powszechne użycie i stosowanie w projektach inżynierskich systemów CAD-owskich zastosowanie ich nie będzie wymagało stworzenia wielkoskalowej mapy obiektowej, co spowoduje, że każdy zleceniodawca będzie sam finansował aktualizację i powstawanie mapy numerycznej do celów projektowych, w tym w 2D i 3D.
2. Potrzeba szybkiego stworzenia systemu informacji o mieście typu GIS-owskiego dla zastosowań ogólnych i szczegółowych o znaczeniu strategicznym wymusi powstanie systemu numerycznej mapy obiektowej w postaci mapy operacyjnej w skali 1:1000 lub 1:2000 opartej na ortofotomapie. Mapa ta będzie zawierać obok danych katastralnych, obejmujących informacje o wartości gruntów i budynków, dane wynikające np. z katastru urządzeń infrastruktury technicznej czy z planów zagospodarowania przestrzennego. Wszystkie te informacje geometryczne naturalnie powiązane zostaną z bazami opisowymi.
3. Powstanie system obejmujący jednostkowe lub zintegrowane zbiory danych dotyczących infrastruktury technicznej miasta, głównie z nastawieniem na systemy zarządzania sieciami (docelowo może to być system numerycznie zarządzanego ZUD-u, czyli propozycji WPG sprzed 10 lat).

Niezależnie od rozwiązania, które podyktuje życie, każdy z wyżej wymienionych scenariuszy musi być oparty na wysoko rozwiniętych bazodanowych systemach informatycznych, a podstawowym ogniwem

**Numeryczny model okolic Dunajca
opracowany w ramach projektu
pilotażowego Wisła-Dunajec, 1999**

w olbrzymim zbiorze, którym będzie zarządzał geograficzny system informacji, będą odpowiednio zdefiniowane obiekty. Te same założenia dotyczyć będą dowolnych rozwiązań mapowych, GIS-owskich czy topograficznych. Już obecnie wiadomo, że Topograficzna Baza Danych oparta na numerycznym modelu terenu, ortofotomapie i systematyce obiektów terenowych daje w rezultacie podstawową krajową bazę danych o obiektach typu GIS, która tylko w szczególnych przypadkach wymagać będzie tak zwanej resymbolizacji. Nastąpi więc proces stałego doskonalenia i wdrażania systemów informacyjnych typu GIS. Najważniejsze jednak będzie to, na ile systemy te będą mogły opisać rzeczywistość (bo jeszcze nie świat wirtualny!) z uwagi na ograniczoną, jak na razie, zawartość podstawowych baz danych.

Jedno jest pewne – nastąpi jeszcze nie raz taki moment, kiedy geodezja udowodni, że jest niezbędnym narzędziem służącym do zaspokajania bieżących potrzeb człowieka – w tej roli należy też widzieć i rozpatrywać służebną rolę WPG S.A.

ZAKOŃCZENIE

An aerial photograph of a city, likely Warsaw, with a dense urban landscape of various buildings and streets. The entire image is covered with a semi-transparent purple filter. A thin horizontal line is visible near the top of the page.

Postowie

Lista nagród i wyróżnień

Prasa o WPG

Chronologia

Posłowie

FOT. JERZY PRZYMAKA

W nowe półwiecze Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne wchodzi z doświadczoną kadrą inżynierską, wyposażone w nowoczesny sprzęt geodezyjny i komputerowy, ze stabilną sytuacją finansową i portfelem ambitnych technicznie zleceń. Stojące dziś przed geodezją zadania w zakresie stworzenia systemu informacji przestrzennej w połączeniu z możliwościami i pozycją Przedsiębiorstwa na rynku dają gwarancję dalszego rozwoju firmy.

Najbliższe perspektywy przedstawiliśmy na poprzednich stronach. Co będzie za lat 25 czy 50, nie wiemy, tak jak pierwsi pracownicy Przedsiębiorstwa nie mogli przewidzieć, że ich liczydła zastąpią komputery, że do tworzenia map będą służyć zdjęcia z kosmosu, a niewielki odbiornik za pomocą fal docierających z satelitów określi precyzyjnie współrzędne punktu na Ziemi.

Przyszłość Warszawskiemu Przedsiębiorstwu Geodezyjnemu zapewni ciągły nacisk na rozwój nowych technologii, stosowanie nowoczesnych instrumentów i wychodzenie naprzeciw potrzebom miasta. Taką politykę Przedsiębiorstwo stosowało z powodzeniem przez 50 lat.

W 1965 r. w wydawnictwie z okazji 15-lecia WPG dyrektor Wacław Kłopotniński, pisząc o perspektywach Przedsiębiorstwa, stwierdził, że „Nowoczesne miasto wymaga nowoczesnej obsługi geodezyjnej”. Myśl ta jest nadal aktualna, a jej realizacja jest gwarancją sukcesów firmy zarówno za rok, jak i za lat dwadzieścia.

Pamiętając o tym i patrząc na dokonania poprzedników, Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne może z dumą i wiarą we własne siły wkroczyć w następne półwiecze.

Lista nagród i wyróżnień

- 1954** ■ Zajęcie I miejsca we współzawodnictwie między przedsiębiorstwami geodezyjnymi w resorcie gospodarki komunalnej
- 1970** ■ Nagroda II Stopnia w Konkursie Jakości Robót Geodezyjnych w resorcie gospodarki komunalnej za zastosowanie metody biegunowej do wyznaczania osi konstrukcyjnych przy obsłudze osiedla „Torwar” w Warszawie
- 1971** ■ Nagroda IV Stopnia w Konkursie Jakości Robót Geodezyjnych w resorcie gospodarki komunalnej za „Mapę przeglądową sieci ulic m.st. Warszawy w skali 1:10 000 oraz analogową mapę w skali 1:20 000”
- 1973** ■ Sześcian 73 (nagrodę o tej nazwie przyznawało Stołeczne Zjednoczenie Projektowania Budownictwa Komunalnego) za opracowanie zasad zakładania i prowadzenia ewidencji budynków oraz sporządzania wykazów budynków
- Nagroda Prezesa GUGiK za fotogrametryczne opracowanie mapy dla Trasy Toruńskiej
- 1974** ■ Sześcian 74 za fotogrametryczną rekonstrukcję Wieży Władysławowskiej Zamku Królewskiego w Warszawie
- 1975** ■ Sześcian 75 za opracowanie, wykonanie i wydanie „Atlasu Warszawy”
- 1976** ■ Sześcian 76 za zaprojektowanie i wdrożenie geotechnicznego zbioru informacji województwa stołecznego
- Nagroda Prezesa GUGiK za wybitne osiągnięcia naukowe i techniczne w dziedzinie geodezji i kartografii za „Opracowanie programów obliczeń geodezyjnych na elektronicznym kalkulatorze programowalnym WANG 600”
- 1977** ■ Sześcian 77 za opracowanie systemu automatycznego obliczania ewidencji gruntów EWA 1
- 1978** ■ Sześcian 78 za opracowanie mapy uzbrojenia terenu w skali 1:5000
- 1981** ■ Sześcian 81 za pomiar geometrii dźwigarów mostu Toruńskiego
- 1988** ■ Nagroda II Stopnia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa za wybitne osiągnięcia twórcze w dziedzinie geodezji i kartografii: „Za opracowanie i założenie geodezyjnej poziomej osnowy realizacyjnej I rzędu na odcinku pl. Konstytucji – ul. Królewska budowy metra w Warszawie”
- Nagroda I Stopnia w XXVI Konkursie Jakości Robót Geodezyjnych i Kartograficznych Stowarzyszenia Geodetów Polskich za osnowę realizacyjną przeprawy mostowej Kazuń-Zakroczym
- 1989** ■ Nagroda III Stopnia w XXVII Konkursie Jakości Robót Geodezyjnych i Kartograficznych Stowarzyszenia Geodetów Polskich za mapę

przeglądową sieci ulic m.st. Warszawy w skali 1:10 000 w układzie dzielnicowym

■ Nagroda I Stopnia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa za wybitne osiągnięcia twórcze w dziedzinie geodezji i kartografii: „Za opracowanie oraz wdrożenie technologii aerotriangulacji analitycznej AERONET IBM PC ze wspomaganie komputerowym”

1994 ■ Nagroda Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa za publikację „Atlas Województwa Warszawskiego”

1995 ■ Złota odznaka dla WPG „Zasłużony dla Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej” nadana przez ministra gospodarki przestrzennej i budownictwa

1999 ■ Rekomendacja nr 7/99 Stowarzyszenia Geodetów Polskich dla WPG S.A.: Zarząd Główny SGP daje gwarancję profesjonalnego i rzetelnego wykonywania przez WPG prac geodezyjnych

Prasa o WPG

WARSZAWSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO GEODEZYJNE

Na nowo mierzą Warszawę

„Zmierzymy twój świat” – zapewnia największe w stolicy Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne. Wczoraj firma obchodziła 45-lecie istnienia.

W 1989 roku skończył się nasz monopol – mówił podczas wczorajszej uroczystości dyrektor prywatyzującego się przedsiębiorstwa Ryszard Brzozowski. – Walka z konkurencją utrudnia nam życie, ale zarazem mobilizuje.

Firma w czasach PRL zatrudniała 1300 osób. Dziś zostało ok. 370. W ostatnich latach WPG zainwe-

stowało kilkanaście miliardów starych złotych w nowoczesny sprzęt pomiarowy. – Jesteśmy na poziomie średnioeuropejskim – twierdzi dyr. Brzozowski.

Firma proponuje inwestorom kompleksową obsługę – od pozyskania gruntów, zatwierdzania wszystkich formalności (m.in. w zespołach uzgadniania dokumentacji), aż po wyszukanie wykonawców obiektu. Prowadzi też wycenę i kupuje i sprzedaje nieruchomości. W przyszłości chce załatwiać wszystko, łącznie z budową obiek-

tów „pod klucz”, czyli być deweloperem.

Pracy dla geodetów w Warszawie nie zabraknie, gdyż w mieście trzeba odnowić ewidencję gruntów sprzed wielu lat. Wszystkie dane wymagają aktualizacji. Jak wyjaśnia inż. Wojciech Remiszewski, szef produkcji WPG, ewidencja gruntów sprzed dziesięciu lat jest mało dokładna. Na terenach większych błąd mógł sięgać nawet 1 ara, teraz nie powinien być większy od 1 m kw. Koszt odnowienia ewidencji jednej działki to 60-150 zł.

Za burmistrza Jana Rutkiewicza zrobiło to Śródmieście. Odnowiona ewidencja gruntów może się też pochwalić Praga-Południe w granicach gminy Centrum. 40-50 proc. obszaru miasta ma to dopiero przed sobą (np. Wawer i Rembertów nazywano wczoraj „białą plamą”).

WPG jest jedną z dwóch firm (obok Okręgowego Ursus), która robi obsługę geodezyjną warszawskiego metra. Pracowała też m.in. dla inwestorów budujących terminal lotniczy Okęcie II, hotel Mercure, wieżowiec Fim Tower przy Chalubińskiego, a wcześniej – Dworzec Centralny, Trasę Łazienkowską i Wisłostradę. (bart)

„ŻYCIE WARSZAWY”, 1 GRUDNIA 1972 R.

„Budowa Trasy Łazienkowskiej (...) przysparza wiele kłopotów komunikacji miejskiej (...), na masówce robotniczej (...) załoga »Beton Stalu« podjęła zobowiązanie produkcyjne dla uczczenia święta 1 Maja – o 67 dni wcześniej niż ustalono wykonane zostaną roboty konstrukcyjne głównego tunelu pod plac Na Rozdrożu. (...) Przedstawiciel Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego zgłosił masówce, że załoga WPG

podejmie zobowiązanie »Beton Stalu«. I to wystąpienie nagrodzono hucznymi brawami”.

„ŻYCIE WARSZAWY”, 10 SIERPNIA 1974 R.

„Niedługo rozpocznie się przebudowa nowej trasy – al. Sobieskiego, (...) zanim powstanie nowa trasa muszą wstępne opracowania przygotować geodeci. (...) I właśnie Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne podjęło się bezpłatnie wykonać dokumentację geodezyjną trasy Sobieskiego”.

„EXPRESS WIECZORNY”, 2 SIERPNIA 1974 R.

„Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne przystąpiło już do prac związanych z budową warszawskiego metra”.

„GŁOS PRACY”, 24 WRZEŚNIA 1975 R.

„Pracowników Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego, które w tym roku obchodzi swe 25-lecie, spotkać możemy na wszystkich stołecz-

nych inwestycjach (...). Mogą więc warszawscy geodeci pochwalić się nie tylko solidną i ciężką pracą dnia dzisiejszego, ale i chlubnymi tradycjami. Obecnie warszawskich geodetów jest około tysiąca (...)”.

„PRZEGLĄD SPORTOWY”, 10 PAŹDZIERNIKA 1975 R.

„Pozazdrościć można Warszawskiemu Przedsiębiorstwu Geodezyjnemu załogi, która oprócz doskonałych wyników w pracy zawodowej ma wyjątkowe osiągnięcia w dziedzinie rekreacyjno-sportowej i turystycznej (...) załoga WPG zajęła bezapelacyjnie pierwsze miejsce w II Turnieju Warszawskich Zakładów Pracy w ogólnej punktacji imprez rekreacyjno-sportowych (...)”.

„EXPRESS WIECZORNY”, 14 SIERPNIA 1975 R.

„Warszawa ma swój atlas, opracowali go i wydali na swój jubileusz warszawscy geodeci i kartografowie. Na 24 arkuszach „Atlas Warszawy” informuje o zjawiskach gospodarczo-inżynierskich stolicy, pokazuje zniszczenia, odbudowę i rozbudowę (...)”.

„ŻYCIE WARSZAWY”, 6 STYCZNIA 1976 R.

„Tradycyjna gwiazdka dla dzieci pracowników Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego w Pałacu Młodzieży. 1080 dzieci pracowników WPG świetnie się bawiło na balu w Pałacu Młodzieży”.

„EXPRESS WIECZORNY”, 23 GRUDNIA 1976 R.

„Po wojnie dokonano w Warszawie około 120 tysięcy wierceń [geotechnicznych – red.]... Fachowcy zwrócili więc uwagę na to i wysunęli koncepcję zgromadzenia wszystkich danych w jednym miejscu – Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym (...) Dla zaprojektowania [Pruszkowskiego Zespołu Mieszkaniowego – red.] trzeba wykonać 1200 wierceń. Okazuje się jednak, że teren ten był już wielokrotnie wiercony, a znajdujące się dane pozwalają uniknąć co najmniej 1000 nowych wierceń (...)”.

„KURIER POLSKI”, 20 STYCZNIA 1977 R.

„20 lat minęło od momentu, kiedy przy Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym powstało Koło PTTK. (...) Dla uczczenia jubileuszu (...) jego działacze z pracowni fotogrametrycznej (...) wykonali w czynie społecznym inwentaryzację fotogrametryczną elewacji budynków zabytkowej części Zamościa. (...) Znając atmosferę w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym, zamiłowanie jego pracowników do zabytków, z którymi stykają się w swojej pracy i na turystycznych wyprawach, łatwo zrozumieć, na czym polega sukces działaczy Koła PTTK (...)”.

„KURIER POLSKI”, 22 GRUDNIA 1980 R.

„(...) przedsiębiorstwo od wielu lat nie może się doczekać na oddanie obiecane go budynku przy ul. Sokratesa. Miejski Kombinat Budownictwa »Praga« od trzech lat przesuwając termin zakończenia robót i WPG nadal gnieździ się w ciasnych i przestarzałych pomieszczeniach”.

„ŻYCIE WARSZAWY”, 15 CZERWCA 1989 R.

„(...) Jeszcze w ubiegłym roku, gdy obowiązywały krępujące przepisy podatkowe, kontrahenci musieli czekać na efekty pracy warszawskich geodetów. Dziś – jak nas zapewniano – zamówienia realizowane są od ręki”.

„GAZETA WYBORCZA”, 20 LUTEGO 1992 R.

„»Atlas Województwa Warszawskiego« zamierza wydać Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne. Będzie to pierwszy pełny i powszechnie dostępny zestaw map i wykresów obrazujących różne dziedziny życia (...)”.

„GAZETA WYBORCZA”, 24 MARCA 1995 R.

„»Zmierzymy twój świat« – zapewnia największe w stolicy Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne. Wczoraj firma obchodziła 45-lecie”.

„PC KURIER” 24 CZERWCA 1999 R.

Z wypowiedzi przedstawicieli WPG na Targach CAD/CAM: „(...) opłaca się być na targach, nawet jeśli tylko jeden kontakt zakończy się kontraktem (...)”.

Chronologia

- 1950** ■ Powstanie Miejskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego Rady Narodowej m.st. Warszawy
- 1951** ■ Po uzyskaniu osobowości prawnej w 1951 r. zmiana nazwy na Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne
- 1953** ■ Włączenie do WPG oddziału terenowego Państwowego Przedsiębiorstwa Mierniczego
- 1956** ■ Likwidacja Wydziału Pomiarów
■ Powołanie ośrodka dyspozycyjnego geodezji miejskiej w Warszawie w Stołecznym Zarządzie Dróg, Geodezji i Zieleni
- 1957** ■ Przejęcie przez WPG od Wydziału Geodezyjnego Składnicy Map i Dokumentów Geodezyjnych
- 1959** ■ Po reorganizacji ośrodkiem dyspozycyjnym geodezji miejskiej zostaje Wydział Architektury, Nadzoru Budowlanego i Geodezji Stołecznej Rady Narodowej
- 1963** ■ Uchwała Stołecznej Rady Narodowej o obowiązku zlecania WPG inwentaryzacji urządzeń podziemnych
- 1964** ■ Utworzenie w urzędach dzielnicowych pracowni geodezyjnych WPG w ramach ich wydziałów architektury, nadzoru budowlanego i geodezji
■ Wprowadzenie akordu zespołowego
■ Wdrożenie systemu kompleksowego zlecania i rozliczania robót geodezyjnych
■ Uruchomienie Pracowni Reprodukacji Map i Dokumentów
- 1965** ■ Uruchomienie Pracowni Fotogrametrii; utworzenie Działu Głównego Inspektora Kontroli Jakości
- 1966** ■ Otwarcie Zakładowego Ośrodka Informacji Technicznej i Ekonomicznej (ZOITE)
- 1967** ■ Powołanie Zespołu Uzgadniania Dokumentacji Projektowej Urządzeń Inżynierskich (ZUD);
■ Uchwała Stołecznej Rady Narodowej o skali mapy podstawowej 1:500 oraz obowiązku inwentaryzacji powykonawczej przewodów podziemnych, także w terenie pozaulicznym
- 1968** ■ Uruchomienie komputera GEO 2
■ Utworzenie Zespołu Elektronicznej Techniki Obliczeniowej
■ Utworzenie Zespołu Redakcji Map
- 1969** ■ Uchwała Stołecznej Rady Narodowej o reorganizacji służby geodezyjnej, likwidacja pracowni geodezyjnych i przekazanie WPG władzy geodezyjnej I instancji w zakresie ewidencjonowania robót geodezyjnych

- 1970**
  - Stołeczna Rada Narodowa poszerza zakres działania Zespołu Uzgadniania Dokumentacji na tereny pozauliczne
  - Powołanie pionu geodezji w Stołecznym Zjednoczeniu Projektowania Budownictwa Komunalnego
  - Włączenie WPG do SZPBK
- 1971**
  - WPG (wraz z SZPBK) opracowuje „Zasady sporządzania map podstawowych”, wprowadzając w miejsce kilku map tzw. nakładki: S, U, E, R, O
  - SZPBK zleca opracowanie pierwszych map tłowych „Atlasu Warszawy”
  - WPG wprowadza kompletowanie materiałów w składnicy według obrębów
- 1972**
  - Utworzenie Zespołu Badań i Doświadczeń
  - Utworzenie pracowni wieloasortymentowych
- 1973**
  - Ośrodkiem dyspozycyjnym geodezji w Warszawie staje się Biuro Głównego Geodety m.st. Warszawy działające w ramach SZPBK
  - Wprowadzenie w WPG cennika scalonego
- 1974**
  - Wprowadzenie do zarządzania systemu informatycznego OBP (obsługa biur projektowych)
- 1976**
  - Wprowadzenie przez Biuro Głównego Geodety Warszawy zasad zakładania i prowadzenia mapy województwa stołecznego warszawskiego
- 1979**
  - Utworzenie Zespołu Fotointerpretacji, wprowadzenie systemu informatycznego w zarządzaniu Przedsiębiorstwem – PROPOD
- 1982**
  - Biuro Głównego Geodety m.st. Warszawy przechodzi do Urzędu Miasta
- 1983**
  - Utworzenie w WPG pracowni dla obsługi budowy warszawskiego metra
- 1984**
  - Likwidacja SZPBK, w Urzędzie m.st. Warszawy powołany zostaje Wydział Geodezji i Gospodarki Gruntami
- 1986**
  - Zespół Uzgadniania Dokumentacji przechodzi do Urzędu m.st. Warszawy. WPG pełni funkcje obsługi technicznej ZUD
- 1988**
  - Powołanie przez dyrektora WPG Rady Techniczno-Ekonomicznej, w której zasiedli przedstawiciele nauki i praktyki geodezyjnej
- 1992**
  - Redukcja liczby pracowni, reaktywowanie ZBiW
  - Otwarcie firmowego sklepu ze sprzętem geodezyjnym
- 1995**
  - Reorganizacja Przedsiębiorstwa, utworzenie pracowni: Wschód, Zachód, Północ, Południe, Zastosowań Numerycznych
  - Powołanie Spółki Akcyjnej – WPG S.A.
- 1996**
  - Likwidacja przedsiębiorstwa państwowego WPG i rozpoczęcie działalności gospodarczej WPG S.A.
- 1998**
  - Podpisanie Układu Zbiorowego WPG S.A.
- 1999**
  - Nowy asortyment produkcji: numeryczne opracowania kartograficzne (w tym topograficzne) i fotogrametryczne (zastosowanie stacji cyfrowej)

LISTA PRACOWNIKÓW

LISTA PRACOWNIKÓW

Pracownicy WPG S.A. w roku jubileuszowym

A

1. ANTOSZ ANNA
2. ANUSZ KATARZYNA
3. AUGUSTYNIAK SŁAWOMIRA

B

4. BAJGROWICZ DANUTA
5. BARAŃSKA BARBARA
6. BARAŃSKI JÓZEF
7. BEDNARCZYK PAWEŁ
8. BIELECKA ALINA
9. BIELEŃ BARBARA
10. BILIŃSKA EWA
11. BINKIEWICZ WALDEMAR
12. BOBIŃSKA EWA
13. BRANDT ROBERT
14. BRZEZIŃSKI DAMIAN
15. BRZozowski JACEK
16. BRZozowski RYSZARD

C

17. CENDROWSKI WŁODZIMIERZ
18. CHODOROWSKA ELŻBIETA
19. CHOIŃSKA STEFANIA
20. CHUDZIK PIOTR
21. CIEĆKO SABINA
22. CZAJKA AGNIESZKA
23. CZARNOCKA LUCYNA

D

24. DANDELSKA-NICKERL JANINA
25. DASZKIEWICZ-BORTNOWSKI JACEK
26. DELUGA RAFAŁ
27. DĘBSKA HALINA
28. DUSZOTA KRZYSZTOF
29. DYJASIŃSKA JOANNA
30. DYJASIŃSKI WOJCIECH

F

31. FANGRAT ZOFIA

32. FIGÓRSKA EWA

33. FILIMONOW IRENA

34. FLORAK JANUSZ

35. FOMIENKO EWA

G

36. GANTNER KRZYSZTOF
37. GŁOŚNIAK HALINA
38. GNIADEK ROMUALD
39. GOŹDZICKI WIESŁAW
40. GÓRA MAŁGORZATA
41. GÓRSKA-JAJECZNIK WIESŁAWA
42. GRABOWSKA MAŁGORZATA
43. GRODZICKI STANISŁAW

H

44. HOŁYŚ RYSZARD

J

45. JACKOWSKA JÓZEFA
46. JACZEWSKA MARTA
47. JAGIELSKA DOROTA
48. JAKUBIAK URSZULA
49. JANASIAK MAŁGORZATA
50. JANICKA-MICHALAK TERESA
51. JANKOWSKA MAŁGORZATA
52. JARZĄBEK MONIKA
53. JASTRZĘBSKA BEATA
54. JAWORSKA ANNA
55. JEŻAK JAN
56. JĘDRZEJOWSKA ANNA

K

57. KALBARCZYK TOMASZ
58. KAMIEŃSKA ELŻBIETA
59. KAPUSTA WITOLD
60. KĘDZIORA MARIA
61. KĘDZIORA WŁODZIMIERZ
62. KIEŁEK ANDRZEJ
63. KLIMASZEWSKA WACŁAWA

64. KŁOPOCIŃSKA-GIL MAŁGORZATA

65. KOCOT ANNA

66. KOŁODZIEJCZYK HANNA

67. KOMSTA WOJCIECH

68. KONOPKA ANDRZEJ

69. KOSYRA JAROSŁAW

70. KOWALEWSKI JACEK

71. KOWALIK DARIUSZ PIOTR

72. KOZANKIEWICZ MARIA

73. KOZŁOWSKI ARTUR

74. KRASIŃSKI JERZY

75. KREDYK WOJCIECH

76. KRÓL WITOLD

77. KUCHARCZYK TERESA

78. KUCZYŃSKI ROBERT

79. KUKAWKA ANDRZEJ

80. KULESZA TERESA

81. KWIATKIEWICZ WŁODZIMIERZ

L

82. LICBARSKA RENATA
83. LISTOWSKA ELŻBIETA
84. LORKOWSKI TOMASZ

Ł

85. ŁABAJ GUSTAW
86. ŁAWNICZAK STANISŁAW

M

87. MADEJ MAREK
88. MADEJ ROBERT
89. MALINOWSKI ARKADIUSZ
90. MALINOWSKI RAJMUND
91. MAŁOWANIEC WIESŁAW
92. MARCHLIŃSKI DOMINIK
93. MARCJAN JOLANTA
94. MARKIEWICZ MAREK
95. MARTUSEWICZ TADEUSZ
96. MATUSIK JOLANTA
97. MAZUR KRZYSZTOF

98. MIKOŁAJCZAK MARIA
99. MITRASZEWSKA ELŻBIETA
100. MITRĘGA PIOTR
101. MODZELEWSKA MAGDALENA
102. MOŃKA JOLANTA

N

103. NALBORCZYK IZABELA
104. NIRAZ ANNA
105. NOGA LILIANA
106. NOSAL KATARZYNA
107. NOWIS STANISŁAW

O

108. OBRĘBOWSKI JACEK
109. OGÓREK CZESŁAW
110. ONACIEWICZ KRYSZYNA
111. OSIŃSKA-ALEKSANDROWICZ EWA
112. OSTROWSKI MARIUSZ
113. OWCZAREK ADAM

P

114. PAPIŚ STANISŁAW
115. PAWELSKA EWELINA
116. PETRULEWICZ ADAM
117. PLESKOT ADAM
118. PLESKOT MICHAŁ
119. PEŁCIENNIK ANNA
120. POECIECHA BARBARA
121. POPIELARSKA JOLANTA
122. PREUSS RYSZARD
123. PSZCZÓŁKOWSKA MONIKA
124. PUCHALSKI JÓZEF
125. PUCIŁOWSKI MARCIN
126. PUCZYŃSKA ELŻBIETA
127. PYRA GRZEGORZ

R

128. RADOMYSKA ANNA
129. RADOMYSKI MARIUSZ
130. RADYSZKIEWICZ ANDRZEJ
131. REMISZEWSKI JACEK
132. REMISZEWSKI STANISŁAW
133. REMISZEWSKI WOJCIECH

134. RENIGER JANINA
135. ROGUSKI RYSZARD
136. ROJEK AGNIESZKA
137. RUTKIEWICZ EDMUND
138. RUTKOWSKA GERTRUDA
139. RUTKOWSKI ROBERT
140. RYSZKOWSKA MARIA

S

141. SAGANOWSKA TERESA
142. SAKOWSKI TADEUSZ
143. SASIN KRZYSZTOF
144. SAWICKA EWA
145. SIEMIĄTKOWSKA TERESA
146. SIERADZKI ROBERT
147. SIKORA WOJCIECH
148. SIPORSKI ANDRZEJ
149. SIWICKI JANUSZ
150. SKAŁECKA BARBARA
151. SKOLIMOWSKI SEBASTIAN
152. SKWARCZYŃSKI KRZYSZTOF
153. SŁONIOWSKA ANNA
154. SOBOLEWSKI ANDRZEJ
155. SOPYŁA GRAŻYNA
156. SOSZYŃSKI JERZY
157. STACHIEWICZ PIOTR
158. STACHURA WIESŁAW
159. STAŃCZUK AGNIESZKA
160. STASIEWICZ MIROSLAW
161. STĘPIEŃ MICHAŁ
162. STĘPKOWSKI LECH
163. STIASNY MARCIN
164. STRZELEC ANNA
165. STYCZEK MAŁGORZATA
166. SUŁKOWSKA JOLANTA
167. SURMAŃSKI EDWARD
168. SZAFRANIEC ALICJA
169. SZCZĘSNY ROBERT
170. SZEMRAJ MONIKA
171. SZYMCZAK MIROSLAW

Ś

172. ŚLESZYŃSKA BARBARA
173. ŚWITAL URSZULA

T

174. TRAWIŃSKA URSZULA
175. TRZECIAK KRYSZYNA
176. TUSZYŃSKA TERESA

U

177. UCHAŃSKI JACEK

W

178. WASIAK TADEUSZ
179. WASILEWSKI ANDRZEJ
180. WASILEWSKI ZBIGNIEW
181. WAŚNIEWSKI LESZEK
182. WAWRZYŃIAK IRENA
183. WĘGIEŁEK MIRONA
184. WINKOWSKA TERESA
185. WIŚNIEWSKA KATARZYNA
186. WIŚNIEWSKA OLGA
187. WYRKOWSKI DAMIAN
188. WYSZOMIRSKA LIDIA
189. WYSZYŃSKA MAGDALENA
190. WYSZYŃSKI MICHAŁ

Z

191. ZACZEK HALINA
192. ZARYCHTA RENATA
193. ZAWISTOWSKI MAREK
194. ZDZIENNICZKI ANDRZEJ
195. ZEJGLER MICHAŁ
196. ZĘBALSKI EDWARD
197. ZGIERSKI MICHAŁ
198. ZIELIŃSKI JANUSZ
199. ZUBCZYŃSKI LESZEK

Ż

200. ŻURAWSKA HALINA
201. ŻYŁAJTYS-MIGDA GRAŻYNA

Stan zatrudnienia w dniu 21.03.2000

LISTA PRACOWNIKÓW

Pracownicy WPG w latach 1950-2000

A

ABRAMCZYK LUDWIKA
 ABRAMCZYK RYSZARD
 ABRAMOWICZ IRENA
 ABRAMOWICZ IRENA HENRYKA
 ABRAMOWSKI EUGENIUSZ
 ADAMCZAK-SZCZEPAŃSKA ANNA
 ADAMCZEWSKA JUSTYNA
 ADAMCZYK JANUSZ
 ADAMCZYK JERZY
 ADAMECZEK DANUTA
 ADAMKIEWICZ STANISŁAW
 ADAMSKA BARBARA
 ADAMSKA KATARZYNA
 ADAMSKI EDWARD
 ADAMSKI JANUSZ
 ADAMSKI MARIAN
 ADAMSKI TOMASZ
 ADAMSKI ZDZISŁAW
 ADASZEWSKI MAREK
 AFANASJEW JAN
 AKACKI JÓZEF
 ALBEKIER BOGDAN
 AMBROZIAK TADEUSZ
 AMBROZIAK ZBIGNIEW
 ANCZARSKI WIESŁAW
 ANDERSZEWSKI ANDRZEJ
 ANDERSZEWSKI STEFAN
 ANDRUSZCZENKO CEZARY
 ANDRZEJCZAK JERZY
 ANDRZEJCZAK MARCELI
 ANDRZEJCZAK WŁODZIMIERZ
 ANDRZEJCZYK WIESŁAWA
 ANDRZEJEWSKA HELENA
 ANDRZEJEWSKA MAŁGORZATA
 ANDRZEJEWSKI JERZY
 ANDRZEJEWSKI PAWEŁ
 ANDUŁA KRYSZYNA
 ANIELAK ALEKSANDER
 ANIELAK ZDZISŁAW

ANIOŁOWSKI WIESŁAW
 ANTCHAK ZOFIA
 ANTKOWIAK JACEK
 ANTOLIK JAN
 ANTONIAK ANDRZEJ
 ANTONOWICZ GRZEGORZ
 ANTOS TERESA
 ANTOSIK WŁODZIMIERZ
 ANUSZ ROMAN
 ARKUSZEWSKI SŁAWOMIR
 ASŁANOWICZ ANDRZEJ
 AUGUSTYNIAK ANDRZEJ
 AUGUSTYNIAK BEATA

B

BABIŃSKA LIDIA
 BACCIARELLI ALEKSANDER
 BACCIARELLI MARIA
 BACHURA HENRYKA
 BADEŃSKI LESZEK
 BADOWSKA WANDA
 BADOWSKI BOGUSŁAW
 BADZIELEWSKI BOGDAN
 BAJBAKOW BARBARA
 BAJERSKI JERZY
 BAJSZCZAK TADEUSZ
 BAJUR TERESA
 BAKALARZ KRZYSZTOF
 BAKUŁA HENRYK
 BAKUŁA KRZYSZTOF
 BALCEREK WŁODZIMIERZ
 BALCEROWSKA URSZULA
 BALCERZAK DARIUSZ
 BALICKI JULIUSZ
 BALONEK WALDEMAR
 BAŁDYGA JAROSŁAW
 BAŁŁOD ALEKSY
 BANACHOWSKI MARIAN
 BANASIAK ANDRZEJ
 BANASIEWICZ SYLWESTER

BANASZAK KATARZYNA
 BANASZEK MAREK
 BANASZEK WIESŁAWA
 BANASZKIEWICZ KRZYSZTOF
 BANASZYŃSKI WOJCIECH
 BANEK MARIA
 BANY JOLANTA
 BAŃKOWSKA-MARZEC ELŻBIETA
 BARANOWSKA BARBARA
 BARANOWSKA HALINA
 BARANOWSKA KAZIMIERA
 BARANOWSKA KRYSZYNA
 BARANOWSKI BOGDAN
 BARANOWSKI RYSZARD
 BARANOWSKI WITOLD
 BARAŃSKA ANNA
 BARAŃSKA BARBARA
 BARAŃSKI JAN
 BARBACHOWSKI STANISŁAW
 BARCHWIC LONGIN
 BARCIŃSKI HENRYK
 BARCZEWSKI ANTONI
 BARDADYN WIESŁAW
 BARDYSZEWSKI TADEUSZ
 BART TOMASZ
 BARTCZAK WŁADYSŁAW
 BARTECKA MAŁGORZATA
 BARTKOWIAK URSZULA
 BARTOSIK HALINA
 BARTOSIK SŁAWA
 BARTOSZEWSKI ANNA
 BARTOSZEWSKI KAZIMIERZ
 BARTOSZEWSKI OLGIERD
 BARTOSZEWSKA BARBARA
 BARTOSZEWSKI ZDZISŁAW
 BARTUSIAK DARIUSZ
 BARTZ JERZY
 BASAJ ALEKSANDER
 BASAK ADAM
 BASIŃSKI STANISŁAW

BATURA KRZYSZTOF
 BAZYŁAK TADEUSZ
 BAZYŁAK TOMASZ
 BĄK PIOTR
 BĄK TADEUSZ
 BĄKOWSKI KRZYSZTOF
 BEBELSKI EUGENIUSZ
 BECLER ZBIGNIEW
 BECZKOWICZ WOJCIECH
 BEDNARCZYK JAN
 BEDNARCZYK JANUSZ
 BEDNARCZYK STEFAN
 BEDNAREK ADAM
 BEDNARZ MARIA
 BEKIROW REDŻEP
 BEŁKOWSKI ANDRZEJ
 BEM JACEK
 BERDUGIN HENRYK
 BEREZA ANNA
 BERKAN BARBARA
 BERKIETA ANNA
 BERKIETA HENRYK
 BERNACZYK-SŁOŃSKA DANUTA
 BERNAT ANDRZEJ
 BERNAT MARIAN
 BERNATOWICZ FRANCISZEK
 BETA GRAŻYNA
 BETA HALINA
 BĘBNOWICZ BOLESŁAW
 BĘCEK TOMASZ
 BIAŁACH RENATA
 BIAŁCZAK IRENA
 BIAŁKIEWICZ ADAM
 BIAŁOBRZESKA STEFANIA
 BIAŁY JANUSZ
 BIAŁY SŁAWOMIR
 BICHEL ELŻBIETA
 BIEGUSZEWSKI GRZEGORZ
 BIEJAT STEFAN
 BIELAK EWA
 BIELECKI JACEK
 BIELECKI JANUSZ S. JERZEGO
 BIELECKI JANUSZ S. MARIANA
 BIELECKI MIROSŁAW

BIELEŃ STEFAN
 BIELIŃSKI STANISŁAW
 BIELIŃSKI TOMASZ
 BIELSKI PIOTR
 BIENASZEWSKI ANDRZEJ
 BIENASZEWSKI STANISŁAW
 BIENIAK ANDRZEJ
 BIENIAK JANINA
 BIENIAK MAREK
 BIENIAS STANISŁAW
 BIENIEK MAGDALENA
 BIEŃKOWSKA ELŻBIETA
 BIEŃKOWSKA HELENA
 BIEŃKOWSKI ANDRZEJ
 BIEŃKOWSKI GRZEGORZ
 BIEŃKOWSKI MAREK
 BIERNACKI ANDRZEJ
 BIERNACKI ZDZISŁAW
 BIERNAT MIECZYŚŁAW
 BIGAJSKI ALEKSANDER
 BILIŃSKI WIESŁAW
 BILSKI JACEK
 BINKIEWICZ RYSZARD
 BINKOWSKI KRZYSZTOF
 BIŃCZYK FRANCISZEK
 BIŃKIEWICZ JERZY
 BLADA JAN
 BLANKIEWICZ ZBIGNIEW
 BLICHARSKI ARKADIUSZ
 BLICHARZ STANISŁAW
 BLÜCHER ELŻBIETA
 BLUHM-KWIATKOWSKI WOJCIECH
 BŁACHNIO JAN
 BŁASZCZAK WŁADYSŁAWA
 BŁASZCZYK IRENA
 BŁASZCZYK WIĘCZYŚŁAW
 BŁASZCZYKIEWICZ TADEUSZ
 BŁASZCZYSZYN MARCIN
 BŁĘDKOWSKI KLAUDIUSZ
 BŁOŃSKI ANDRZEJ
 BOBIN TADEUSZ
 BOBROWSKA HANNA
 BOBROWSKI WALDEMAR
 BOBRZYCKA MONIKA

BOBRZYCKI JERZY
 BOCHMAN EUGENIUSZ
 BOCHOLC IZABELLA
 BOCIAN ANDRZEJ
 BOCIANIAK WITOLD
 BOCIANOWSKI ANDRZEJ
 BOĆKOWSKI SŁAWOMIR
 BODANKA IGNACY
 BODANKA TADEUSZ
 BODEK PAWEŁ
 BODZKO EDWARD
 BOGACKI DARIUSZ
 BOGACKI KAZIMIERZ
 BOGDAŃSKI JAROSŁAW
 BOGIEL DANUTA
 BOGÓRSKA ANNA
 BOGUCA HALINA
 BOGUCKI MAREK
 BOGUMIŁ GRAŻYNA
 BOGUSKA MIROSŁAWA
 BOGUSZ JAN
 BOGUSZ STANISŁAW
 BOHDANOWICZ PIOTR
 BOHLEN JOLANTA
 BOJAKOWSKA DANUTA
 BOJANEK TADEUSZ
 BOJANOWICZ STEFAN
 BOJKO JOLANTA
 BOLESTA MAŁGORZATA
 BOMBA WOJCIECH
 BOMBRYCH KRZYSZTOF
 BONDARENKO LUCYNA
 BONIFACZUK ROMUALD
 BONISŁAWSKI FRANCISZEK
 BONOWICZ LESZEK
 BONOWSKI ANDRZEJ
 BOŃKOWSKA ANNA
 BORATYŃSKA LUDWIKA
 BORAWSKI ANTONI
 BORECKI JERZY
 BOREWSKA IRENA
 BORKOWSKI DARIUSZ
 BORKOWSKI HENRYK
 BORKOWSKI KAZIMIERZ

LISTA PRACOWNIKÓW

BORKOWSKI MAREK
BORKOWSKI ZBIGNIEW
BOROWA MAŁGORZATA
BOROWSKA IRENA
BOROWSKA STEFANIA
BOROWSKI ANDRZEJ
BOROWSKI ZBIGNIEW
BORYCHOWSKI JACEK
BORZĘCKA BARBARA
BORZĘCKI FRANCISZEK
BORZĘCKI PIOTR
BOSIŁO WALDEMAR
BOŻEK ANDRZEJ
BRAJCZEWSKI EDMUND
BRAKSAL LESZEK
BRAMORSKA-ŚWIĄTEK KRYSZYNA
BRAMORSKI KAZIMIERZ
BRANICKI ZDZISŁAW
BRANT KRZYSZTOF
BRAULIŃSKA WIESŁAWA
BRAUŁA ANDRZEJ
BRAUZE JOANNA
BRODOWSKA EWA
BRODOWSKI MIROSŁAW
BRODOWSKI TADEUSZ
BRODZIŃSKA LUCYNA
BROJEK BOGDAN
BROKMAN MARIA
BROKMAN WITOLD
BRONISZ HENRYK
BRONISZ STANISŁAW
BRONOWICKI BOLESŁAW
BROSZKOWSKA MARIA
BROWARSKI WŁODZIMIERZ
BROŻEK JOLANTA
BRÓZEK SABINA
BRUSZKIEWICZ JAROSŁAW
BRYCZKOWSKI LECH
BRYKALSKI DARIUSZ
BRYKALSKI MIKOŁAJ
BRZESZKIEWICZ WOJCIECH
BRZEZIŃSKA LEOKADIA
BRZEZIŃSKA ZOFIA
BRZOSKO ANDRZEJ

BRZOSKO EWA
BRZOSKO MACIEJ
BRZOSTOWSKI JERZY
BRZOSZOWSKI MIECZYŚLAW
BRZOSZOWSKI ZBIGNIEW
BRZÓZKA MAREK
BRZUSZKIEWICZ JAROSŁAW
BUCEWICZ BRONISŁAW
BUCHŁA WŁODZIMIERZ
BUCHOLC IZABELLA
BUCZNY JAKUB
BUCZOWSKI ROMUALD
BUDYTA PAWEŁ
BUDZIK WŁADYSŁAW
BUDZIK WOJCIECH
BUDZISZEWSKI ROBERT
BUDŹKO EDWARD
BUGAJ ANDRZEJ
BUGAJER LESZEK
BUGALSKA DANUTA
BUGWICZ SYLWESTER
BUJACZ KAZIMIERZ
BUJALSKI WACŁAW
BUJNOWSKA HANNA
BUJNOWSKA KRYSZYNA
BUJNOWSKI JANUSZ
BUJNOWSKI LECH
BUKOWSKA JADWIGA
BUKOWSKA WANDA
BUKOWSKI GRZEGORZ
BULEWICZ ELŻBIETA
BURA MAŁGORZATA
BURCICKI WIESŁAW
BURSKI BOGDAN
BURY WŁADYSŁAW
BURZYŃSKI ANDRZEJ
BURZYŃSKI JAROSŁAW
BURZYŃSKI JERZY
BURZYŃSKI SŁAWOMIR
BUSIŁO WACŁAW
BUZIAK TADEUSZ
BUŻYCKI MICHAŁ

C
CABAJ JAN
CAŁA STEFAN
CAPIGA ANDRZEJ
CASSELIUS-BEŁKOWSKA MAŁGORZATA
CELEJ JADWIGA
CELIŃSKI HENRYK
CESARCZYK STANISŁAW
CHAŁKA JAROSŁAW
CHECHŁACZ ZBIGNIEW
CHEŁMINIAK BOGDAN
CHENCZKE JACEK
CHILIŃSKA JANINA
CHILIŃSKI SŁAWOMIR
CHILIŃSKI TADEUSZ
CHŁOPEK SŁAWOMIR
CHŁOPKIEWICZ ADAM
CHŁOSTA EWA
CHMIELAK HALINA
CHMIELECKI RYSZARD
CHMIELEWICZ MARIAN
CHMIELEWSKA KRYSZYNA
CHMIELEWSKA-ZDANOWICZ JOLANTA
CHMIELEWSKI HENRYK
CHMIELEWSKI JANUSZ
CHMIELEWSKI KRZYSZTOF
CHMIELEWSKI RYSZARD
CHMIELEWSKI STANISŁAW
CHMIELEWSKI STEFAN
CHMIELIŃSKA MARIA
CHOCHLEW IRENA
CHODOROWSKI JACEK
CHOJAK HALINA
CHOJNACKA JANINA
CHOJNACKA-DZIERŻAK GRAŻYNA
CHOJNACKI JAN
CHOJNACKI MAREK
CHOJNOWSKA-DERLACKA ALINA
CHOLEWIŃSKI HENRYK
CHOLEWIŃSKI JERZY
CHOMA EWA
CHOMENTOWSKA REGINA
CHOMICZ ZBIGNIEW
CHOROMAŃSKA ELŻBIETA

CHOROSZ GRZEGORZ
 CHOYNOWSKI JAN
 CHROBAK MARIA
 CHROMECKI ANDRZEJ
 CHRUPKOWA STEFANIA
 CHRUSTALEW ANDRZEJ
 CHRZANOWSKA BOŻENA
 CHRZANOWSKI ANTONI
 CHRZANOWSKI KLEMENS
 CHRZANOWSKI MAREK
 CHRZANOWSKI ZBIGNIEW
 CHUDOBIECKI STANISŁAW
 CHUDY LECH
 CHUDZYŃSKA KRYSZYNA
 CHYBOWSKA HALINA
 CHYLAK GENOWEFA
 CIBOREK RYSZARD
 CIBOROWSKA IWONA
 CICHACKA EWA
 CICHOCKI CZESŁAW
 CICHOCKI STEFAN
 CICHON JANUSZ
 CICHON PIOTR
 CICHOWLAS WOJCIECH
 CICHY MARIA
 CICHY ZBIGNIEW
 CIECHANOWSKA KRYSZYNA
 CIECHOCIŃSKI STEFAN
 CIECHOCIŃSKI SYLWESTER
 CIEPLIK KAZIMIERZ
 CIEPLIŃSKI ANDRZEJ
 CIESIELSKA WANDA
 CIESIELSKI MACIEJ
 CIESIELSKI MAREK
 CIEŚLAK IRENA
 CIEŚLAK KRZYSZTOF
 CIEŚLAK WITOLD
 CIEŚLIKOWSKI ZBIGNIEW
 CILECKA JOANNA
 CIOSEK ANDRZEJ
 CIOTA STANISŁAW
 CIUK TADEUSZ
 CIUMA MARTA
 CIUMAJ ANNA

CIUMAJ STEFAN
 CIUMAJ WŁADYSŁAW
 CWOJZIŃSKI CZESŁAW
 CWYL LUCYNA
 CYBULSKA MAGDALENA
 CYBULSKI BOLESŁAW
 CYFERT ALDONA
 CYGAN TADEUSZ
 CYMERMAN GRAŻYNA
 CYRAN ROBERT
 CYRTA HENRYK
 CYRTA STEFAN
 CZACHOROWSKA ANNA
 CZACHOWSKA MIROŚLAWA
 CZACHOWSKI BOGDAN
 CZACHOWSKI WIESŁAW
 CZAJA HANNA
 CZAJKA MAREK
 CZAJKOWSKA EWA
 CZAJKOWSKI JACEK
 CZAJKOWSKI JERZY
 CZAJKOWSKI MAREK
 CZAPIGA BOGUSŁAW
 CZAPLA JERZY
 CZAPSKA WANDA
 CZARNECKA DANUTA
 CZARNECKA MAŁGORZATA
 CZARNOCKI ANDRZEJ
 CZARNOWSKI ROBERT
 CZARNY SŁAWOMIR
 CZECH STANISŁAW
 CZEJGIS KRZYSZTOF
 CZERKO PAWEŁ
 CZERMIŃSKI PIOTR
 CZERNIAK TADEUSZ
 CZERNIAKIEWICZ JACEK
 CZERNICKI WIESŁAW
 CZERSKA MARIA
 CZERWIŃSKI ANDRZEJ
 CZERWIŃSKI KAZIMIERZ
 CZERWIŃSKI WALDEMAR
 CZESNAR MIROŚLAW
 CZUBIŃSKI WIKTOR
 CZUPKIEWICZ LUBOMIR

CZUPRYŃSKA BOŻENA
 CZYŻ ANDRZEJ
 CZYŻAK HENRYK
Ć
 ĆMOCH ZBIGNIEW
 ĆWICZYŃSKA MARIANNA DANUTA
 ĆWIERZYŃSKA KAZIMIERA
 ĆWIK ZBIGNIEW
D
 DALECKI ANDRZEJ
 DĄBEK JÓZEFA
 DAMĘTKA LUCJAN
 DANAJ DOROTA
 DANIE MARCIN
 DANIŁOWICZ HENRYK
 DANIŁOWSKI WALENTY
 DANISZEWSKA TERESA
 DARMETKO BOGUSŁAW
 DARMETKO STANISŁAWA
 DASZKIEWICZ GABRIELA
 DASZKIEWICZ MAREK
 DAWICKA JADWIGA
 DAWIDKO JAROSŁAW
 DĄBEK MAGDALENA
 DĄBKOWSKA CZESŁAWA
 DĄBKOWSKA GRAŻYNA
 DĄBKOWSKI WŁODZIMIERZ
 DĄBROWSKA ALDONA
 DĄBROWSKA MARIA
 DĄBROWSKA ZOFIA
 DĄBROWSKI ANDRZEJ S. MARIANA
 DĄBROWSKI ANDRZEJ S. ZYGMUNTA
 DĄBROWSKI BENEDYKT
 DĄBROWSKI BOGUSŁAW
 DĄBROWSKI EDWARD
 DĄBROWSKI IRENEUSZ
 DĄBROWSKI JANUSZ S. ANDRZEJA
 DĄBROWSKI JANUSZ S. HENRYKA
 DĄBROWSKI JULIAN S. JULIANA
 DĄBROWSKI JULIAN S. JULIANA I ANASTAZJI
 DĄBROWSKI JULIAN S. SZCZEPANA
 DĄBROWSKI MIECZYŚLAW

LISTA PRACOWNIKÓW

DĄBROWSKI PAWEŁ
 DĄBROWSKI STANISŁAW
 DĄBROWSKI TADEUSZ
 DĄBROWSKI WIESŁAW
 DĄBROWSKI WŁADYSŁAW
 DĄBROWSKI WOJCIECH
 DĄBRÓWKA RYSZARD
 DĄBRÓWKA-MELION MARIA
 DEC KRZYSZTOF
 DECZEWSKA-BARKAS ALICJA
 DECZEWSKA-MARCZAK HANNA
 DEFRAITYKA JERZY
 DELEGA FRANCISZKA
 DELEGIEWICZ STEFAN
 DEMBEK ZYGMUNT
 DENIS HELENA
 DENIS MAŁGORZATA
 DENIS WIKTOR
 DERA HALINA
 DERA RYSZARD
 DERLACKA ALINA
 DERLACKI JERZY
 DERYŁO JÓZEF
 DESPERAT HENRYK
 DĘBICKI ANDRZEJ
 DĘBICKI JANUSZ
 DĘBKOWSKI BOGDAN
 DĘBKOWSKI TADEUSZ
 DĘBOWSKI LESZEK
 DĘBSKA BARBARA
 DĘBSKI ZDZISŁAW
 DĘUBAKOWSKI KRZYSZTOF
 DŁUGOSZ TADEUSZ
 DŁUTEK JERZY
 DMOCHOWSKA JULIA
 DMOWSKA ELŻBIETA
 DMOWSKA-GRABOWIEC CZESŁAWA
 DMOWSKI KRZYSZTOF
 DMOWSKI WŁODZIMIERZ
 DMUCHOWSKA ELŻBIETA
 DOBACZEWSKI WALDEMAR
 DOBIECKA MARTA
 DOBKOWSKI PIOTR
 DOBOSZ ALICJA

DOBOSZ ANDRZEJ
 DOBOSZ EDWARD
 DOBOSZ WANDA
 DOBROGOWSKI KRZYSZTOF
 DOBROSIELSKI RYSZARD
 DOBROWOLSKA GENOWEFA
 DOBROWOLSKI ARTUR
 DOBROWOLSKI JAN
 DOBROWOLSKI JERZY
 DOBROWOLSKI STANISŁAW
 DOBRZYŃSKA ELŻBIETA
 DOBRZYŃSKA EWA
 DOLATA MAREK
 DOLIŃSKA MARIA
 DOMAŃSKI EDWARD
 DOMAŃSKI JACEK S. CZESŁAWA
 DOMAŃSKI JACEK S. KAZIMIERZA
 DOMAŃSKI MAREK
 DOMAŃSKI WIESŁAW
 DOMARADZKI JAKUB
 DOMARADZKI WITOLD
 DOMERADZKI STANISŁAW
 DOMINIAK WOJCIECH
 DOMINICZAK STANISŁAW
 DOMINOWSKI STEFAN
 DOMIŃCZAK WOJCIECH
 DOWNAROWICZ JERZY
 DRABICH JÓZEF
 DRABICH MICHAŁ
 DRABIK KAZIMIERZ
 DREWNIK LEONARD
 DREWS RYSZARD
 DREŻEWSKA ALICJA
 DROZD JERZY
 DRÓZD URSZULA
 DRÓŹDZ JERZY
 DRUZIŃSKI ANDRZEJ
 DRYGO MAGDALENA
 DRYGO MIKOŁAJ
 DRZEWIECKI ZYGMUNT
 DUBNIAK ANDRZEJ
 DUDA BARBARA
 DUDKOWSKI MAREK
 DUDKOWSKI WALDEMAR

DUDZIC ANDRZEJ
 DUDZIC HENRYK
 DUDZIEC JACEK
 DUDZIŃSKA WERONIKA
 DUDZIŃSKI JÓZEF
 DUDZIŃSKI MARIAN
 DUDZIŃSKI TADEUSZ
 DULIŃSKI ZYGMUNT
 DUNAJ HENRYK
 DUNAJSKI SŁAWOMIR
 DUSZAK PAWEŁ
 DUSZAK TADEUSZ
 DUSZCZYK ZBIGNIEW
 DUSZYŃSKI TOMASZ
 DUTKIEWICZ BOŻENA
 DUTKIEWICZ RYSZARD
 DWORAK HENRYK
 DWORAKOWSKI JAN
 DWORAKOWSKI ZDZISŁAW
 DWORECKI ANDRZEJ
 DWORNIK LECH
 DYBALSKA HELENA
 DYBALSKI PIOTR
 DYBOWSKI JAROSŁAW
 DYDYSZKO ALEKSANDRA
 DYMACHEWSKA MARIA
 DYMOWSKI WALDEMAR
 DYŃSKI GRZEGORZ
 DYONIZIAK KRZYSZTOF
 DYWAŃ EWA
 DZIAK KAZIMIERZ
 DZIAK NATALIA
 DZIEDZIC HENRYK
 DZIEKAN JAN
 DZIENIS-WRÓBLEWSKA JADWIGA
 DZIESZUK BOGDAN
 DZIEŻYC-MÜLLER ANNA
 DZIĘCIOŁ ADAM
 DZIĘCIOŁ TOMASZ
 DZIĘGIELEWSKI TADEUSZ
 DZIK JAN
 DZIKLIŃSKI MAREK
 DZIUBA BARBARA
 DZIUBAK ANDRZEJ

DZIUBAK ANTONI
DZIUBAK TADEUSZ
DZIUBIŃSKI MIECZYŚLAW
DZIUKA Cezary
DZWONNIK EUGENIUSZ

E

EJGIERD ELŻBIETA
EJGIERD EWA
EJGIERD KRYSZYNA
ELGAS ADAM
ESTKOWSKI BOGDAN
EYTNER MACIEJ

F

FABIŃSKA EWA
FABJANOWICZ IWONA
FABRYKOWSKA JOLANTA
FABRYKOWSKI KRZYSZTOF
FALENTA HALINA
FAŁĘCKA HANNA
FATKOWSKA STANISŁAWA
FEDOROWICZ MAREK
FEDOROWICZ ZENON
FERSTEN JÓZEFA
FERSTEN ŁUCJA
FIBICH JERZY
FIDLER ANDRZEJ
FIDURA WACŁAW
FIGLEWICZ JACEK
FIGURA ZDZISŁAW
FIJAŁKOWSKA JOLANTA
FIJAŁKOWSKI MAREK
FIJKA TOMASZ
FILIMONOW MARIUSZ
FILIP WIESŁAW
FILIPEK ROBERT
FILIPEK TADEUSZ
FILIPIAK ANNA
FILIPOWICZ WITOLD
FILOZOF JANUSZ
FIRŁĄG WACŁAW
FISZER STEFAN
FITALI KRYSZYNA

FLEJSZER STEFAN
FLEJSZMAN JADWIGA
FLISIŃSKA ZOFIA
FLORCZAK RYSZARD
FLORCZAK WALDEMAR
FOPP JERZY
FORNAL BARBARA
FORTUNA ANTONINA
FORTUNA ZBIGNIEW
FORTUŃSKA JADWIGA
FRANKOWSKA HELENA
FRANKOWSKA ROMANA
FRANKOWSKI BOGUSŁAW
FRĄCKOWIAK WOJCIECH
FRĄCZKIEWICZ EDWIN
FRELEK STEFAN
FRELIK TADEUSZ
FREMUSIŃSKA MARTA
FRONCZAK JANINA
FRYDLEWICZ JACEK
FUGIEL ANNA
FUKOWSKA TERESA
FURCZAK BOGUSŁAW
FURCZAK JERZY
FURGAŁA MARIUSZ
FURMANKIEWICZ AGNIESZKA
FURMANKOWSKI IGNACY
FURMANKOWSKI ROBERT
FURTAK JAROSŁAW
FUS ADAM
FUTRZYŃSKI JANUSZ
FYDRYSZEK HALINA

G

GABRYELEWICZ TERESA
GAĆ RYSZARD
GADOMSKI JERZY
GADZIŃSKI ZDZISŁAW
GAJC ARKADIUSZ
GAJDA ROMAN
GAJEWSKA MAŁGORZATA
GAJEWSKA-IGNATOWICZ ELEONORA
GAJEWSKI GRZEGORZ
GAJEWSKI RYSZARD

GAJĘCKA ELŻBIETA
GAJKOWSKI ŁUCJAN
GAJOWIAK ALEKSANDER
GAJOWIAK HELENA
GAJOWNIK JANINA
GALA ARKADIUSZ
GALAS KRZYSZTOF
GALIŃSKI ARKADIUSZ
GALIŃSKI TADEUSZ
GALL ADAM
GAŁAJ STANISŁAW
GAŁAJ URSZULA
GAŁĄZKA JANINA
GAŁĄZKA JERZY
GAŁECKA BOŻENA
GAŁECKI MARIAN
GAŁECKI SŁAWOMIR
GAŁECKI WŁODZIMIERZ
GAŁKOWSKA KRYSZYNA
GAŃKO WALDEMAR
GAPIŃSKA IWONA
GAPIŃSKI ANDRZEJ
GARDECKI DARIUSZ
GARLICKI ANDRZEJ
GARNYSZ ANDRZEJ
GARSTKA LESZEK
GASEK IRENA
GASEK WALDEMAR
GASIŃSKI ROBERT
GASS BOGDAN
GAWECKI WOJCIECH
GAWECKI ADAM
GAWLIK ANDRZEJ
GAWŁOWSKI EUGENIUSZ
GAWROŃSKI JERZY
GAWROŃSKI RYSZARD
GAWRYSIAK MARIA
GAWRYŚ JAN
GAZARKIEWICZ JÓZEF
GAZDA JERZY
GAŹDZICKA TERESA
GAŹDZIŃSKI ZYGMUNT
GAŚIEWICZ KRZYSZTOF
GAŚIOREK PIOTR

LISTA PRACOWNIKÓW

GĄTAREK JANINA
GDYNIA JERZY
GEBLER WALDEMAR
GERAS JACEK
GEREJ EDWARD
GERNER MARIA
GETTGENS PIOTR
GĘBARSKI ARTUR
GĘSICKI ROMAN
GIBLEWSKA ZOFIA
GIEDŹ KAZIMIERZ
GIEŁŻECKI ZYGMUNT
GIERAK ANDRZEJ
GIERKOWSKA DANUTA
GILARSKI BOLESŁAW
GINTER EWA
GISKO JACEK
GIZA ANDRZEJ
GLAZA RYSZARD
GLISZCZYŃSKI WALDEMAR
GLIWKA ZBIGNIEW
GLIWNA DOROTA
GLUZ JERZY
GLEASEK PIOTR
GLEAZ MARIAN
GLEŻEWSKA ANTONINA
GLEŻEWSKI KRZYSZTOF
GŁOWACKI BOLESŁAW
GŁOWACKI EDWARD
GŁOWACKI LEON
GŁOWACKI STANISŁAW
GŁOWACKI STEFAN
GŁOWIŃSKI WŁADYSŁAW
GŁUCHOWSKI ROBERT
GMOSIŃSKA HANNA
GNIADZEK FELIKS
GNIADY ANNA
GNIADY STANISŁAW
GNIADY ZDZISŁAW
GNIAZDOWSKA JADWIGA
GOŁĄWSKI HIERONIM
GOĆ WITOLD
GODERSKI KAZIMIERZ
GODLEWSKA HANNA

GODLEWSKI ALEKSANDER
GODLEWSKI BERNARD
GODLEWSKI JANUSZ
GODLEWSKI MIECZYŚLAW
GOGOLUK MARIA
GOGÓŁ KRZYSZTOF
GOGUŁ RYSZARD
GOLJANEK JAN
GOLJANEK WANDA
GOLONKA JOLANTA
GOŁASZEWSKI JANUSZ
GOŁASZEWSKI PAWEŁ
GOŁAWSKA HELENA
GOŁAWSKI ADAM
GOŁĄB RYSZARD
GOŁĄBEK FRANCISZEK
GOŁEMBIEWSKI JAN
GOŁĘBIEWSKI JAROSŁAW
GOŁĘBIEWSKI SŁAWOMIR
GOŁĘBIEWSKI TADEUSZ
GOŁĘBIEWSKA HALINA
GOŁĘBIEWSKI ANDRZEJ
GOŁĘBIEWSKI CZESŁAW
GOŁĘBIEWSKI IGNACY
GOŁĘBOWSKA EWA
GOMBRYCH Cezary
GONERA ADAM
GONERA MAREK
GONTARCZYK MAGDALENA
GONTARSKI TADEUSZ
GORAJ JAN
GORAJ STANISŁAW
GORAJEWSKA-MIĘTEK MARIA
GORĄCZNIK ANDRZEJ
GORCZYŃSKA MARIA
GORCZYŃSKA TERESA
GORDON PIOTR
GORDYNIEC MICHAŁ
GORYSZEWSKI MAREK
GORZĘDOWSKA ALICJA
GORZKOWSKA ANNA C. MARIANA
GORZKOWSKA ANNA C. MARIANA I MARTY
GOSK ANNA
GOSPOŚ DOROTA

GOSTYŃSKI PIOTR
GOSZCZYŃSKI ADAM
GOSZKO ANDRZEJ
GOTZ WIKTOR
GOZDECKI ANDRZEJ
GOŹDZICKA KRYSZYNA
GOŹDZIK ANTONINA
GOŹDZIK CZESŁAW
GÓRECKA BARBARA
GÓRECKA-FIDOR MARIA
GÓRECKI EUGENIUSZ
GÓRECKI JANUSZ
GÓRECKI JANUSZ S. WŁADYSŁAWA
GÓRNA STANISŁAWA
GÓRNIOWICZ KAZIMIERZ
GÓRNOWICZ JACEK
GÓROWSKA MARIA
GÓRSKA ANTONINA
GÓRSKA IZABELA
GÓRSKA KRYSZYNA
GÓRSKI JERZY
GÓRSKI KRZYSZTOF
GÓRSKI ROMAN
GÓRSKI TOMASZ
GÓŹDŹ ZENON
GRABAREK JOANNA
GRABIJAS APOLONIA
GRABIŃSKI EDWARD
GRABOWSKA DANUTA
GRABOWSKA ELŻBIETA
GRABOWSKA LUCYNA
GRABOWSKI ANDRZEJ S. LUDWIKA
GRABOWSKI ANDRZEJ S. ZDZISŁAWA
GRABOWSKI BRONISŁAW
GRABOWSKI CZESŁAW
GRABOWSKI MAREK S. KONSTANTEGO
GRABOWSKI MAREK S. LESZKA
GRABOWSKI MIECZYŚLAW
GRABOWSKI ZDZISŁAW
GRABSKA ANNA
GRABSKA WŁADYSŁAWA
GRADOWSKA ANNA
GRAF JACEK
GRAJEK DARIUSZ S. JANA

GRAJEK DARIUSZ S. WŁADYSŁAWA
GRAJEK PIOTR
GRAJEWSKI MIECZYŚŁAW
GRANACKA IRENA
GRĄDZKI BOGDAN
GREGOROWICZ JAN
GRENDUS MAREK
GRĘDA HENRYK
GRĘDZICKI PAWEŁ
GROCHAL MARIUSZ
GROCHAL WIESŁAW
GROCHALA WACŁAW
GROCHALSKI ZDZISŁAW
GROCHOWINA ANDRZEJ
GROCHOWINA STANISŁAW
GROCHOWSKI KRZYSZTOF
GROCHULSKA BARBARA
GROCHULSKA EWA
GROCHULSKI JACEK
GROCHULSKI JERZY
GRODECKI MIECZYŚŁAW
GRODKOWSKI MARIAN
GRODZICKA GRAŻYNA
GRODZICKI MACIEJ
GRODZKA HANNA
GRODZKA JOANNA
GRODZKI OLGIERD
GRODZKI ZBIGNIEW
GROMEK EWA
GROMEK KATARZYNA
GRONCZEWSKI EUGENIUSZ
GRONEK JAN
GRONEK MIROSŁAW
GRONOWSKA HELENA
GROSSMAN REGINA
GROSKOWSKA ANNA
GROTOWSKA BARBARA
GROTOWSKI ZBIGNIEW
GRUCHOT WIESŁAWA
GRUCZEK SŁAWOMIR
GRUDNIEWSKI ANDRZEJ
GRUDZINO JÓZEF
GRUNT STANISŁAW
GRUNWALD MICHAŁ

GRUSZKA HENRYKA
GRYGOROWICZ KAROL
GRYSZPANOWICZ HENRYKA
GRZECHOCKI CZESŁAW
GRZEGORCZYK ANDRZEJ
GRZEGORSKI KRZYSZTOF
GRZEGORZEWSKA JOLANTA
GRZEGORZEWSKI JERZY
GRZEGRZÓŁKA JANINA
GRZEJDZIAK FRANCISZEK
GRZEJSZCZAK WALDEMAR
GRZEJSZCZYK WIESŁAW
GRZELAK ALBIN
GRZELAK ANASTAZJA
GRZELAK IRENEUSZ
GRZELKA ANDRZEJ
GRZESZCZAK JAN
GRZESZCZAK JERZY
GRZEWKO ZBIGNIEW
GRZYB GRAŻYNA
GRZYBOWSKI WIESŁAW
GRZYMAŁA STANISŁAW
GRZYWACZEWSKA BOGUSŁAWA
GUMIŃSKA HENRYKA
GUMIŃSKA MARIA
GURBIEL ANDRZEJ
GURDAŁA ANDRZEJ
GURIEW SŁAWOMIR
GURJEW NINA
GUSTOWSKI ARTUR
GUSZKOWSKI JAN
GUT ROBERT
GUT TADEUSZ
GUTOWSKA EWA
GUTOWSKI GRZEGORZ
GUZOWSKA URSZULA
GUZOWSKI ZBIGNIEW
GWARDA JÓZEF
GWIAZDA IRENEUSZ
GWIAZDA WACŁAW

H

HABIELSKI JERZY
HABRAT JÓZEF

HAGMAJER WOJCIECH
HAJDACKI EUGENIUSZ
HAJDUKIEWICZ KRYSZYNA
HAJĘCKI ROBERT
HAŁAS ELŻBIETA
HAMERLIK BOGDAN
HAMERLIK KAZIMIERZ
HARDECKI ZBIGNIEW
HARUPPA KRZYSZTOF
HAUS LESZEK
HAUZER-FELLMANN JADWIGA
HAWRYSZKÓW ZBIGNIEW
HEĆKO ZDZISŁAW
HEJNIK MARIAN
HELLICH Cezary
HELLICH KRYSZYNA
HENDZLIK GRAŻYNA
HENRYCH JANINA
HEPNER WIESŁAW
HERDLICZKO MARIOLA
HERDLICZKO PIOTR
HERMANOWICZ ZYGMUNT
HERMANOWSKA BARBARA
HERUBIN ELŻBIETA
HILIK JANINA
HINCZ HENRYK
HIRSCH TOMASZ
HOCH IRWINA
HOFMAN ANNA
HOFMAN BOGUSŁAW
HOJNACKI MAREK
HOLA WIESŁAW
HOLIK EWA
HORNUNG MIECZYŚŁAW
HUSAK ALEKSANDER
HUSZCZYŃSKA BOŻENNA
HUZIOR ELŻBIETA

I

IDZIAK-IDZIKOWSKI WACŁAW
IGNACZAK IRENA
INOZIEMCEW STANISŁAWA
INOZIEMCEW WŁODZIMIERZ
ISKIERKA MACIEJ

LISTA PRACOWNIKÓW

ISKRA-SZYMCZAK KRYSZYNA
 IWANCZEWSKI LECH
 IWANICKA WIESŁAWA
 IWANOW JERZY
 IWANOWSKI HENRYK
 IWANOWSKI STANISŁAW
 IWAŃSKI LESZEK
 IWAŃSKI ROMUALD
 IWAŃSKI TOMASZ
 IWASZKIEWICZ STANISŁAW
 IWON STANISŁAW
 IZDEBSKI JANUSZ
 IZDEBSKI MARIUSZ
 IZDEBSKI MIROSŁAW
 IZDEBSKI TADEUSZ
 IŻYCKA ELŻBIETA

J

JABŁONKA JOANNA
 JABŁONOWSKI TADEUSZ
 JABŁOŃSKA BOGUMIŁA
 JABŁOŃSKA KAZIMIERA
 JABŁOŃSKI BRONISŁAW
 JABŁOŃSKI JANUSZ
 JABŁOŃSKI JERZY
 JABŁOŃSKI KRZYSZTOF
 JABŁOŃSKI WALDEMAR
 JABŁOŃSKI ZBIGNIEW
 JACHIMIAK MAREK
 JACKIEWICZ HELENA
 JACKIEWICZ KRZYSZTOF S. ALEKSANDRA
 JACKIEWICZ KRZYSZTOF S. RYSZARDA
 JACKIEWICZ MIROSŁAW
 JACKIEWICZ RYSZARD
 JACKIEWICZ STANISŁAW S. MICHAŁA
 JACKIEWICZ STANISŁAW S. WAWRZYŃCA
 JACKIEWICZ WALDEMAR
 JACKIEWICZ ZOFIA
 JACKOWSKI JAN
 JACKOWSKI KRZYSZTOF
 JACUŃSKI JAN
 JACZEWSKI MARIAN
 JADCZAK WACŁAW
 JADCZUK ZBIGNIEW

JAGIEŁA PIOTR
 JAGIEŁŁO BOŻENA
 JAGIEŁŁO WACŁAW
 JAGLIŃSKI FRANCISZEK
 JAGLIŃSKI STANISŁAW
 JAGLIŃSKI TADEUSZ
 JAGNYZIAK JACEK
 JAGODZIŃSKA MARYLA
 JAGODZIŃSKI MIECZYSLAW
 JAGURA KAZIMIERZ
 JAKIMIAK ROBERT
 JAKOWLEW BOGUSŁAW
 JAKÓBCZYK DARIUSZ
 JAKSIM MAGDALENA
 JAKUBCZAK MARIANNA
 JAKUBCZYK WERONIKA
 JAKUBIAK ZBIGNIEW
 JAKUBICKA HELENA
 JAKUBOWSKA BOGUSŁAWA
 JAKUBOWSKI ANDRZEJ
 JAKUBOWSKI JAN
 JAKUBOWSKI MACIEJ
 JAKUBOWSKI STANISŁAW
 JAŁMUŻNA IGNACY
 JAŁOWIEC JANUSZ
 JAMIOŁKOWSKA GENOWEFA
 JAMROZIK EDMUND
 JANASZEK JERZY
 JANCZAK TERESA
 JANECZKO TADEUSZ
 JANIAK LUDWIK
 JANICKA LUCYNA
 JANISZEWSKA HALINA
 JANISZEWSKI JERZY
 JANISZEWSKI WACŁAW
 JANKOWSKA MAŁGORZATA
 JANKOWSKA MARZENNA
 JANKOWSKI JERZY
 JANKOWSKI KRZYSZTOF S. RYSZARDA
 JANKOWSKI KRZYSZTOF S. STANISŁAWA
 JANKOWSKI LEON
 JANKOWSKI WACŁAW
 JANKOWSKI WŁADYSŁAW
 JANOWICZ JAN

JANOWSKA ELŻBIETA
 JANOWSKA KRYSZYNA
 JANUKOWICZ ANDRZEJ
 JANUS JÓZEFA
 JANUSIEWICZ JADWIGA
 JANUSZ JERZY
 JANUSZEWSKI WIESŁAW
 JANUSZKO MARIA
 JANUSZKO WIESŁAW
 JAŃSKI ADOLF
 JARASZEK JERZY
 JARKOWSKI MAREK
 JAROSŁAWSKI JAN
 JAROSZCZYK JÓZEF
 JAROSZEWSKA JADWIGA
 JAROSZEWSKA MARTA
 JAROSZEWSKA-BOTWINA GRAŻYNA
 JAROSZEWSKI ZBIGNIEW
 JAROSZUK ZBIGNIEW
 JARSZYŃSKI TOMASZ
 JARZĄBEK IRENA
 JARZĄBEK WŁODZIMIERZ
 JARZĘBOWSKI ZDZISŁAW
 JARZYŃSKA IRENA
 JARZYŃSKI KRZYSZTOF
 JARZYŃSKI ZYGMUNT
 JASIŃSKA BARBARA
 JASIŃSKA IRMINA
 JASIŃSKA MARIA
 JASIŃSKI EDWARD
 JASIŃSKI HENRYK
 JASIŃSKI JANUSZ
 JASIŃSKI TOMASZ
 JASKO TERESA
 JASKULSKA MARIA
 JASTRZĘBSKA MARIA
 JASTRZĘBSKI STEFAN
 JASZCZAK KRZYSZTOF
 JASZCZAK REGINA
 JASZCZUK ANDRZEJ
 JASZCZUK WŁODZIMIERZ
 JASZKOWSKA BARBARA
 JASZKOWSKI MAREK
 JASZOWSKI ANDRZEJ

JAŚKIEWICZ WŁADYSŁAW
 JATCZAK JERZY
 JAWORSKA JOLANTA C. EDMUNDA
 JAWORSKA JOLANTA C. WALENTEGO
 JAWORSKI ANDRZEJ
 JAWORSKI PIOTR
 JAWORSKI RYSZARD
 JAWORSKI WITOLD
 JAŻWIEC MARIUSZ
 JAŻWIK MAREK
 JAŻWIŃSKI WŁADYSŁAW
 JEDLIŃSKI PIOTR
 JEDNOCZKO STEFAN
 JELIŃSKA JOANNA
 JELLINEK BOŻENA
 JENDRASIK STEFAN
 JENDRYCZKO DANUTA
 JESIONEK ANTONI
 JESKE MIROSŁAW
 JEZIERSKI JAN
 JEŻ KAZIMIERA
 JEŻEWSKA HALINA
 JEŻO DANUTA
 JĘCZMIONEK ZBIGNIEW
 JĘDRASIK KAZIMIERZ
 JĘDRYCHOWICZ LECH
 JĘDRYCZEK KATARZYNA
 JĘDRYSZCZAK JÓZEF
 JĘDRZEJCZAK MIROSŁAW
 JĘDRZEJEWSKI EDWARD
 JĘDRZEJEWSKI KONRAD
 JĘDRZEJEWSKI TADEUSZ
 JOBDA TADEUSZ
 JOBDA ZBIGNIEW
 JÓSKIEWICZ BOGUSŁAWA
 JÓZEFOWICZ LUDWIK
 JÓZEFOWICZ URSZULA
 JUCZAS MAREK
 JULSKI MARCELI
 JUŃCZYK JACEK
 JURCZYK BARBARA
 JURCZYK ELŻBIETA
 JUREK EMIL
 JUREK JACEK

JUREWICZ JAN
 JURKOWSKI ANDRZEJ
 JURSZ BOGUMIŁA
 JURZYSTA WANDA
 JUZALA JANINA

K
 KABALA GRZEGORZ
 KABAŃSKI PIOTR
 KACPRZAK CZESŁAW
 KACPRZAK HALINA
 KACPRZAK MAREK
 KACPRZAK MIROSŁAW
 KACPRZAK STEFAN
 KACPRZYK KRYSZYNA
 KACZMARCZYK KRYSZYNA
 KACZMAREK ANTONI
 KACZMARSKA DANUTA
 KACZOR ZYGMUNT
 KACZOROWSKI MAREK
 KACZUGA MAREK
 KACZYŃSKI CEZARY
 KACZYŃSKI DARIUSZ
 KACZYŃSKI ZENON
 KAJZER WANDA
 KALBARCZYK MARIAN
 KALBARCZYK-KWIATKOWSKA DANUTA
 KALENOWSKA JOLANTA
 KALETA RYSZARD
 KALICKI JACEK
 KALICKI WŁODZIMIERZ
 KALINKA ANDRZEJ
 KALINOWSKA KRYSZYNA
 KALINOWSKI ALEKSANDER
 KALIŃSKA ANNA
 KALIŃSKA BARBARA
 KALIŃSKI WIKTOR
 KALJOTA ROBERT
 KALKSTEIN MARIA
 KALWAS WŁODZIMIERZ
 KALWODA MAREK
 KALWODA-SOSNOWSKA BARBARA
 KAŁASKA TOMASZ
 KAŁEK FRANCISZEK

KAŁUŻYŃSKI MAREK
 KAMIŃSKI JACEK
 KAMIŃSKA GRAŻYNA
 KAMIŃSKA MARIA C. JÓZEFA
 KAMIŃSKA MARIA C. MIECZYSŁAWA
 KAMIŃSKI EDWARD
 KAMIŃSKI EUGENIUSZ
 KAMIŃSKI FRANCISZEK
 KAMIŃSKI JÓZEF
 KAMIŃSKI LUCJAN
 KAMIŃSKI MARIAN
 KAMIŃSKI PIOTR
 KAMIŃSKI STANISŁAW
 KAMIŃSKI TADEUSZ
 KAMIŃSKI WŁODZIMIERZ
 KAMIŃSKI WOJCIECH
 KANAFFA JOLANTA
 KANCLERZ TERESA
 KANECKA MARIA
 KANECKI ALEKSANDER
 KANIA JAN
 KANIA STANISŁAW
 KANIEWSKI ZBIGNIEW
 KANKOWSKI BOGDAN
 KANKOWSKI ZYGMUNT
 KAŃKOWSKA JANINA
 KAPELA ELŻBIETA
 KAPEŁAŃSKA HALINA
 KAPEŁAŃSKI ANTONI
 KAPROWSKI WIESŁAW
 KAPUŚCIŃSKA ELŻBIETA
 KARABIN WANDA
 KARALUS JÓZEF
 KARCZMARCZYK MARIA
 KARCZMAREK STANISŁAW
 KARKOSZKA JERZY
 KARKUCIŃSKA BOŻENNA
 KARPIŃSKI WALDEMAR
 KARWACKI ARTUR
 KARWIŃSKA JANINA
 KARWOSIECKA KRYSZYNA
 KARWOWSKI IRENEUSZ
 KARWOWSKI ZYGMUNT
 KASAREKŁO TADEUSZ

LISTA PRACOWNIKÓW

KASOWICZ JAN	KIEŁCZEWSKI BOGDAN	KMIECIK EWA
KASPAREK ANDRZEJ	KIEŁSA ALINA	KMITA ROBERT
KASPEREK MARIA	KIERZEL HALINA	KNOBLOCH PAWEŁ
KASPEREK SŁAWOMIR	KIERZKOWSKI STANISŁAW	KNOBLOCH TOMASZ
KASPEROWICZ MARIA	KIERZKOWSKI WALDEMAR	KOBERT BOŻENNA
KASPRZAK EDWARD	KIESZCZYŃSKI MAREK	KOBIAŁKA MIECZYŚŁAW
KATNER STANISŁAW	KIESZEK TADEUSZ	KOBIAŁKO CZESŁAWA
KAUFMAN STANISŁAW	KIJANOWSKA MONIKA	KOBIERECKA LUCYNA
Kawecki ANDRZEJ	KIJEK ZDZISŁAW	KOBIERSKI MAREK
Kawecki LESZEK	KIKINGER BARBARA	KOBIERZYCKI EDWARD
Kawecki MAREK	KILIM MIROSŁAW	KOBUSZEWSKA DANUTA
KAZANECKI JERZY	KILJAŃSKI WOJCIECH	KOBYLAK TERESA
KAZANOWSKI STEFAN	KIN STEFAN	KOBYLAŃSKA HANNA
KAZIMIERCZAK ARKADIUSZ	KINASIEWICZ ELŻBIETA	KOBYLIŃSKA ANNA MARIA
KAZIMIERCZAK WŁODZIMIERZ	KISIEL KAROL	KOCH EWA
KAZIMIERCZUK HALINA	KISIELAK IRENA	KOCHAN TEODORA ELŻBIETA
KAZIMIERCZUK RYSZARD	KISIELIŃSKI HENRYK	KOCHAŃSKI KAZIMIERZ
KAZNOWSKA JOANNA	KISZKURNO RYSZARD	KOCON ZBIGNIEW
KAZUŃ MICHAŁ	KITLIŃSKA HENRYKA	KODYMOW SŁAWOMIR
KĄZMIERCZAK IZABELLA	KIWAK EDWARD	KOKOSIŃSKI RAFAŁ
KĄZMIERCZAK KRYSZYNA	KLAUS JOANNA	KOKOSZYN NADZIEŻDA
KĄZMIERCZAK ZBIGNIEW	KŁAŻYŃSKI TEODOR	KOLANOWSKI STANISŁAW
KĄCZKOWSKA ANNA	KLECZEK DANUTA	KOLASIŃSKI JERZY
KĄDZIELA BOGDAN	KLEMPNEROWSKI BOGUSŁAW	KOLASIŃSKI OLGIERD
KĄDZIELA ROBERT	KLEPACKI KAZIMIERZ	KOLK MAREK
KĄKOL ZOFIA	KLIHOWSKI RYSZARD	KOŁACZKOWSKA MAŁGORZATA
KEHL TOMASZ	KLICKI ROMAN	KOŁAKOWSKI TOMASZ
KELLER ZBIGNIEW	KLIMASZEWSKA MARIOLA	KOŁB WŁODZIMIERZ
KEMPISTY JANINA	KLIMEK TADEUSZ	KOŁODYŃSKI STEFAN
KEPELMAN MIECZYŚŁAW	KLIMIUK WIESŁAWA	KOŁODZIEJCZYK MAREK
KESLER ANDRZEJ	KŁOCH DOROTA	KOŁODZIEJCZYK-BIALIK WŁADYSŁAWA
KĘDZIERSKI JACEK	KŁONOWSKI ANDRZEJ	KOŁODZIEJEK WOJCIECH
KĘDZIERSKI JANUSZ	KŁONOWSKI LECH	KOŁODZIEJSKI ANDRZEJ
KĘDZIERSKI LESZEK	KŁORYGA ZOFIA	KOŁOSOWSKI LONGIN
KĘDZIORA ELŻBIETA	KŁÓSAK KAZIMIERZ	KOŁOSOWSKI MAREK
KĘDZIORA JERZY	KŁUCZEK JAN	KOŁOWIECKI SŁAWOMIR
KĘDZIORA ZOFIA	KŁUCZNY MAREK	KOŁTYŚ KRZYSZTOF
KĘPA NARCYZ	KŁUSIEWICZ WŁADYSŁAW	KOMOREK KAZIMIERZ
KĘPIŃSKI WŁADYSŁAW	KŁOPOCIŃSKI WACŁAW	KOMOROWSKI ANDRZEJ
KĘSIK DARIUSZ	KŁOSIŃSKA DANUTA	KOMOROWSKI HENRYK
KIELCZYK JAN	KŁOSIŃSKI ALEKSANDER	KOMOROWSKI STEFAN
KIELESIŃSKI ANDRZEJ	KŁOSIŃSKI TADEUSZ	KOMOROWSKI WŁODZIMIERZ
KIELMAS ZDZISŁAW	KŁOSSOWSKI WOJCIECH	KOMOROWSKI ZBIGNIEW
KIELMEL ANNA	KŁUDCZYŃSKI SŁAWOMIR	KOMORSKI ANDRZEJ

KOMORSKI ZBIGNIEW	KORCZAK KRZYSZTOF	KOTARSKI ROBERT
KOMOSA JOLANTA	KORCZAK ROMAN	KOTOWSKI JAN
KOMOSIŃSKI IGNACY	KORCZYŃSKI RYSZARD	KOTOWSKI RYSZARD
KOMSZCZYŃSKA-KOZŁOWSKA ANNA	KORGÓL JERZY	KOTOWSKI STANISŁAW
KONCA ANDRZEJ	KORNATKA ROBERT	KOTULSKI RAFAŁ
KONCA WIESŁAW	KORNATOWICZ KRZYSZTOF	KOWALCZYK BARBARA
KONDRACIUK ANDRZEJ	KORNEGA JAN	KOWALCZYK DARIUSZ
KONDRACKA CZESŁAWA	KORSZEŃ SYLWIA	KOWALCZYK ELŻBIETA C. BŁAŻEJA
KONDRACKI ADAM	KORYCKI MIECZYŚLAW	KOWALCZYK ELŻBIETA C. SZCZEPANA
KONDRACKI GRZEGORZ	KORYŁ ROMAN	KOWALCZYK HENRYK
KONDRACKI ROMAN	KORZENIEWSKI STEFAN	KOWALCZYK JAN
KONDRAS JAN	KORZEŃ MARIA	KOWALCZYK JANUSZ S. JÓZEFA
KONDRATOWICZ ALINA	KORZĘBSKA JADWIGA	KOWALCZYK JANUSZ S. KAZIMIERZA
KONDRATOWICZ EWA	KOS ADAM	KOWALCZYK JÓZEF
KONIARSKA JOANNA	KOS WŁADYSŁAWA	KOWALCZYK MARIA
KONIECKI DARIUSZ	KOS ZBIGNIEW	KOWALCZYK WIESŁAW
KONIECZNY ANDRZEJ	KOSESKI RAJMUND	KOWALCZYK WOJCIECH
KONIECZNY JAN	KOSIARSKI ANDRZEJ	KOWALEWSKA ALICJA
KONIEWICZ KRZYSZTOF	KOSICKI DARIUSZ	KOWALEWSKI EDWARD
KONIUSZEWSKA EWA	KOSIERADZKI ARTUR	KOWALEWSKI MIECZYŚLAW
KONKOWSKI ZYGMUNT	KOSIM JAN	KOWALEWSKI WIESŁAW
KONOPIK LECH	KOSINKIEWICZ ZENON	KOWALEWSKI WITOLD
KONOPKA ANNA	KOSIŃSKI MAREK S. BOLESŁAWA	KOWALEWSKI ZBIGNIEW
KONOPKA MIECZYŚLAW	KOSIŃSKI MAREK S. EUGENIUSZA	KOWALICKI JANUSZ
KONOPKA STANISŁAW	KOSIOREK LESZEK	KOWALIK ANTONI
KONOPSKI MAREK	KOSIOREK TADEUSZ	KOWALIK EWA
KONSTANTY AGNIESZKA	KOSKO STEFAN	KOWALIK HALINA
KONSTANTYNOWICZ MAŁGORZATA	KOSNOWSKI GRZEGORZ	KOWALIK JAN
KOPCZYŃSKA HELENA	KOSSOWSKA JADWIGA	KOWALIK WIESŁAW
KOPEĆ DARIUSZ	KOSSOWSKI SŁAWOMIR	KOWALIK WOJCIECH
KOPEĆ JACEK	KOSSUT ANDRZEJ	KOWALSKA URSZULA
KOPER EDWARD	KOSTANIAK-GÓRCEKA ANNA	KOWALSKA ZOFIA
KOPER PAWEŁ	KOSTECKI MIROŚLAW	KOWALSKA ZOFIA BARBARA
KOPER PIOTR	KOSTECKI RYSZARD	KOWALSKI BOLESŁAW
KOPERSKI KAZIMIERZ	KOSTECKI TADEUSZ	KOWALSKI FELIKS
KOPIŃSKI HENRYK	KOSTRZEWA JANUSZ	KOWALSKI FRANCISZEK
KOPROWICZ JACEK	KOSTRZEWA KRZYSZTOF	KOWALSKI JERZY
KOPROWSKA EWA	KOSUT ZBIGNIEW	KOWALSKI KAZIMIERZ
KOPROWSKI DARIUSZ	KOSZNIK MAREK	KOWALSKI LESZEK
KORCZAK BOGUSŁAWA	KOSZULIŃSKI MARCIN	KOWALSKI MAREK S. ANTONIEGO
KORCZAK EDWARD	KOŚCIUK KINGA	KOWALSKI MAREK S. SYLWESTRA
KORCZAK ELŻBIETA	KOŚCIUK RYSZARD	KOWALSKI TEODOR
KORCZAK JANUSZ	KOŚLACZ ANDRZEJ	KOWALSKI WALDEMAR S. ALEKSANDRA
KORCZAK JERZY	KOT ELŻBIETA	KOWALSKI WALDEMAR S. EUGENIUSZA

LISTA PRACOWNIKÓW

KOWALSKI WALDEMAR S. STANISŁAWA
 KOWALSKI WIT
 KOWALSKI WŁADYSŁAW
 KOWALSKI WOJCIECH
 KOWNACKI ANTONI
 KOZAKIEWICZ KRZYSZTOF
 KOZERA JAN
 KOZIARSKA LEOKADIA
 KOZIARSKI MARIAN
 KOZICKA JOLANTA
 KOZICKI KRZYSZTOF
 KOZIŃSKI WOJCIECH
 KOZŁOWSKA ANETA
 KOZŁOWSKA DANUTA
 KOZŁOWSKA EWA C. ARTURA
 KOZŁOWSKA EWA C. KAZIMIERZA
 KOZŁOWSKA IZABELLA
 KOZŁOWSKA JOANNA
 KOZŁOWSKI ANDRZEJ
 KOZŁOWSKI KAZIMIERZ
 KOZŁOWSKI KONSTANTY
 KOZŁOWSKI MAREK S. STANISŁAWA
 KOZŁOWSKI MAREK S. ZBIGNIEWA
 KOZŁOWSKI MICHAŁ
 KOZŁOWSKI ROMUALD
 KOZŁOWSKI RYSZARD
 KOŹMIŃSKI MARIAN
 KRAJEWSKA DANUTA
 KRAJEWSKA DOROTA
 KRAJEWSKA JANINA
 KRAJEWSKA LEOKADIA
 KRAJEWSKA MARIA
 KRAJEWSKA WIESŁAWA
 KRAJEWSKI GABRIEL
 KRAJEWSKI MAREK
 KRAJEWSKI MARIAN
 KRAJEWSKI ZBIGNIEW
 KRAMARZ TERESA
 KRAWEK RYSZARD
 KRANCBERG JADWIGA
 KRASICKI ANTONI
 KRASNA RENATA
 KRASOWICKA IRMINA
 KRASOWSKA TERESA

KRASSOWSKI WITOLD
 KRASUSKI ANDRZEJ
 KRASUSKI STANISŁAW
 KRASUSKI STEFAN
 KRAŚNIEWSKI ANDRZEJ
 KRAŚNIEWSKI DARIUSZ
 KRAWCEWICZ MIKOŁAJ
 KRAWCZYK Czesława
 KRAWCZYK ELŻBIETA
 KRAWCZYK HENRYK
 KRAWCZYK MAŁGORZATA
 KRAWCZYK MARIA EWA
 KRAWCZYK PIOTR S. ANDRZEJA
 KRAWCZYK PIOTR S. ZBIGNIEWA
 KRAWCZYK ZBIGNIEW
 KRĘCISZ WIESŁAW
 KRĘPICZ ADAM
 KRĘPSKA MONIKA
 KROPIELNICKI TADEUSZ
 KRÓL FRANCISZEK
 KRÓL KAZIMIERA TERESA
 KRÓL MACIEJ
 KRÓL MICHAŁ
 KRÓŁ SŁAWOMIR
 KRÓŁ WIESŁAW
 KRÓŁ WIKTOR
 KRÓLAK CZESŁAW
 KRÓLAK JAN
 KRÓLAK LESZEK
 KRÓLAK STANISŁAW
 KRÓLAK ZBIGNIEW
 KRÓLIKOWSKA AGNIESZKA
 KRÓLIKOWSKA HANNA
 KRÓLIKOWSKA MARIA
 KRÓLIKOWSKI TOMASZ
 KRÓLIKOWSKI WŁODZIMIERZ
 KRUCZKOWSKA BARBARA
 KRÜGER STEFAN
 KRUGLER KRZYSZTOF
 KRUK EDWARD
 KRUK JAN
 KRULAK RYSZARD
 KRUPIŃSKA-PYRZYNA KATARZYNA
 KRUPSKA JADWIGA

KRUSIEC KRYSZYNA
 KRUSIEC WIESŁAW
 KRUSZEWSKA TERESA
 KRUSZEWSKI EDWARD
 KRUSZEWSKI GRZEGORZ
 KRUSZEWSKI TADEUSZ
 KRUSZYŃSKA EWA
 KRUSZYŃSKI JERZY
 KRUŻMANOWSKI EUGENIUSZ
 KRYDUS SŁAWOMIR
 KRYGIER ROBERT
 KRYKOWSKI EUGENIUSZ
 KRYNICKA ZENONA
 KRYSIAK JANINA
 KRYSZTECKI EDWARD
 KRYSZAŁOWICZ ELŻBIETA
 KRYWONIUK JAROSŁAW
 KRZESIŃSKA KRYSZYNA
 KRZEŚNIAK ROMAN
 KRZEWIŃSKI PIOTR
 KRZYSZEK JACEK
 KRZYWORĄCZKA JANUSZ
 KRZYŻANOWSKA ALICJA
 KRZYŻANOWSKI ANDRZEJ
 KRZYŻANOWSKI STANISŁAW
 KRZYŻAŃSKA ANNA
 KRZYŻAŃSKI MAREK
 KRZYŻAŃSKI ZBIGNIEW
 KRZYŻEWSKI DARIUSZ
 KSIĄŻKIEWICZ-RANIECKA TERESA
 KSIĘŻOPOLSKA MAŁGORZATA
 KSIĘŻYK GRZEGORZ
 KUBASZEWSKI JERZY
 KUBIAK ELŻBIETA
 KUBIAK KRZYSZTOF
 KUBIAK STEFANIA
 KUBIAK ZOFIA
 KUBICKA KATARZYNA
 KUBICKI JANUSZ
 KUBIŃSKA ANNA
 KUBISA SŁAWOMIR
 KUC ROBERT
 KUCHARCZYK JANUSZ
 KUCHARCZYK WIESŁAW

KUCHARSKA IRENA
 KUCHARSKI KAZIMIERZ
 KUCHCIŃSKI ANDRZEJ
 KUCHNIA JAN
 KUCHNIA KRZYSZTOF
 KUCHNIA MARIA
 KUCHNIA WŁADYSŁAW
 KUCHOREW RYSZARD
 KUCHTA MARIA
 KUCIAK ZOFIA
 KUCUCHA ANDRZEJ
 KUCZYK ANNA
 KUCZYŃSKA ANNA
 KUCZYŃSKA MARIA
 KUCZYŃSKI JERZY
 KUCZYŃSKI RYSZARD
 KUCZYŃSKI TADEUSZ
 KUCZYŃSKI WITOLD
 KUCZYŃSKI ZBIGNIEW
 KUD ZBIGNIEW
 KUDELSKA GRAŻYNA
 KUDERSKI LESZEK
 KUDRYCZ ANDRZEJ
 KÜHN PAULIN
 KUJAWA GRAŻYNA
 KUJAWA WIESŁAW
 KUJAWSKA WŁADYSŁAWA
 KUJAWSKI ANDRZEJ
 KUJAWSKI JACEK
 KUKIEŁKA JAN
 KUKLA BOGUSŁAW
 KULCZYCKA MARIA
 KULESZA BARBARA
 KULESZA JÓZEF
 KULESZA STANISŁAW
 KULESZKA GRAŻYNA
 KULICKI ANDRZEJ
 KULIK ANTONINA
 KULIK ARTUR
 KULIK WIESŁAWA
 KULIŃSKI WACŁAW
 KULISZEWSKI JAN
 KULITA EDWARD
 KULKA ANNA

KULKA JAN
 KUŁAGA JAN
 KUŁAGA JANINA
 KUNA WOJCIECH
 KUNACH WŁODZIMIERZ
 KUNICKI MICHAŁ
 KUNICKI WŁADYSŁAW
 KUNSTETTER BEATA
 KURAN KRZYSZTOF
 KURASIEWICZ WITOLD
 KURDZIEL TADEUSZ
 KUREK HENRYKA
 KURKIEWICZ ZBIGNIEW
 KUROWSKI JAN
 KUROWSKI KRZYSZTOF
 KURPIEL SŁAWOMIR
 KURPIEL ZYGMUNT
 KURPIEWSKA MIECZYSLAWA
 KURPIEWSKI MIROSLAW
 KURYŁEK TADEUSZ
 KUSIO RYSZARD
 KUSKOWSKI ROBERT
 KUSTOSZ STANISŁAW
 KUŚ DANUTA
 KUTWA TADEUSZ
 KUTYNA SABINA
 KUTZ LOTHAR
 KUZAWIŃSKI MIROSLAW
 KUŻMA HALINA
 KUŻNICKA ZOFIA
 KUŻNICKI STANISŁAW
 KWAŚNY STANISŁAW
 KWERKO JAKUB
 KWERKO SABINA
 KWERKO ZBIGNIEW
 KWIATKOWSKA ALICJA
 KWIATKOWSKI STANISŁAW S. JÓZEFA
 KWIATKOWSKI STANISŁAW S. ZYGMUNTA
 KWIATKOWSKI WŁADYSŁAW
 KWIATKOWSKI WŁODZIMIERZ
 KWIATKOWSKI WOJCIECH S. WALDEMARA
 KWIATKOWSKI WOJCIECH S. ZDZIŚŁAWA
 KWIATKOWSKI WOJCIECH S. ZYGMUNTA
 KWIECIŃSKI JAROSŁAW

KWOLCZAK JADWIGA

L
 LACHOWSKA DANUTA
 LACKOROŃSKI JANUSZ
 LACKOWSKA EWA
 LANGE JERZY
 LANGE WŁODZIMIERZ
 LASIKOWSKI WOJCIECH
 LASKOWSKA ELŻBIETA
 LASKOWSKA JANINA
 LASKOWSKA-SIENKO JADWIGA
 LASKOWSKI LESZEK
 LASKUS ALFRED
 LATAŃSKI MARIUSZ
 LATOSZEK RYSZARD
 LATUSZEK BOŻENA
 LAWINA ANATOL
 LECH ALFRED
 LEGAT LESZEK
 LEGWAND MAREK
 LELENO JERZY
 LENARCIC LEON
 LENART EWA
 LENARTOWICZ-DWORCZYK ALINA
 LENCZEWSKI JANUSZ
 LENKIEWICZ WŁODZIMIERZ
 LENKIEWICZ ZBIGNIEW
 LEONOWICZ JANUSZ
 LEPIANKA JOLANTA
 LEPIANKA MIROSLAW
 LEPIONKA JACEK
 LER JACEK
 LESIŃSKA ANNA
 LESZCZEWICZ ZBIGNIEW
 LESZCZYŃSKA ANNA
 LESZCZYŃSKA TERESA
 LESZCZYŃSKI ANDRZEJ
 LESZCZYŃSKI JERZY
 LESZCZYŃSKI LECH
 LESZCZYŃSKI MARCIN
 LEŚKO WALDEMAR
 LEŚNIEWSKI ANDRZEJ
 LETKOWSKA MARIOLA

LISTA PRACOWNIKÓW

LEWANDOWSKA ANNA
LEWANDOWSKA HANNA
LEWANDOWSKA HENRYKA
LEWANDOWSKA JANINA
LEWANDOWSKA KAZIMIERA
LEWANDOWSKA MAGDALENA
LEWANDOWSKA MARIANNA
LEWANDOWSKA TERESA
LEWANDOWSKI ADAM
LEWANDOWSKI ALFRED
LEWANDOWSKI ANDRZEJ
LEWANDOWSKI FELIKS
LEWANDOWSKI JAN
LEWANDOWSKI JERZY
LEWANDOWSKI MACIEJ
LEWANDOWSKI STANISŁAW
LEWANDOWSKI WITOLD
LEWICKA MARIANNA
LEWICKA TERESA
LEWIŃSKA ELŻBIETA
LEWIŃSKA TERESA
LEWIŃSKI JANUSZ
LEWIŃSKI LESZEK
LEWIŃSKI TOMASZ
LEWIŃSKI WOJCIECH
LEWTAKOWSKI MIECZYSLAW
LIBERADZKA JOLANTA
LIBERADZKI ANDRZEJ
LIBROWSKA JOLANTA
LICBARSKI DARIUSZ
LICHNIAK BARTŁOMIEJ
LIĆWINKO ALFRED
LIĆWINKO ANTONI
LIDKE HIERONIM
LIGOWSKA IZABELA
LILPOP GRZEGORZ
LINDNER KRZYSZTOF
LIPCZYŃSKA ZOFIA
LIPHARD FELIKS
LIPIANIN CZESŁAW
LIPIEC HALINA
LIPIEC JERZY
LIPIŃSKA EWA
LIPIŃSKI ADAM

LIPIŃSKI BOGDAN
LIPIŃSKI TOMASZ
LIPIŃSKI ZBIGNIEW
LIPSKA DANUTA
LIPSKA KRYSZYNA
LIPSKI JAROSŁAW
LIS ANDRZEJ
LIS WŁADYSŁAW
LISEK MIECZYSLAW
LISOWSKI STANISŁAW
LIWIŃSKA BARBARA
LIWIŃSKA RENATA
LIWSKA WACŁAWA
LODZIŃSKA RENATA
LOMBARTOWICZ SŁAWOMIR
LUBIENIECKI ZBIGNIEW
LUBOWICKA KRYSZYNA
LUBTAK MAREK
LUKS KATARZYNA
LUNENFELD ZBIGNIEW
LUSTYCH ANDRZEJ

Ł
ŁACIŃSKI ALEKSANDER
ŁADYŃSKA HELENA
ŁAPACZ EDWARD
ŁAPIEDON LECH
ŁAPIŃSKI JANUSZ
ŁAPOW ELŻBIETA
ŁAPOW REGINA
ŁASZCZYK ELŻBIETA
ŁASZKIEWICZ KRZYSZTOF
ŁATA BARBARA
ŁATCZAK MAREK
ŁAWNICZAK HANNA
ŁAWNICZAK HENRYK
ŁĄCZYŃSKA IRENA
ŁEMPICKI MARIAN
ŁĘCZYCKA ELŻBIETA
ŁĘSKI ZBIGNIEW
ŁOBODZIŃSKI STEFAN
ŁOJEWSKI ZENON
ŁOKOTKO ANDRZEJ
ŁONIEWSKI ANDRZEJ

ŁOPATA KRZYSZTOF
ŁOSKOT MARIA ANNA
ŁOŚ IRMINA
ŁOZA BOŻENA
ŁOZA LESZEK
ŁOZA WŁODZIMIERZ
ŁOZIŃSKI GERWAZY
ŁOZIŃSKI TOMASZ
ŁOZOWSKA BARBARA
ŁOZOWSKI ANDRZEJ
ŁOŻYŃSKI ZBIGNIEW
ŁUBIEŃSKI MACIEJ
ŁUBNICKA BARBARA
ŁUBNICKA KRYSZYNA
ŁUCZAK BOLESŁAW
ŁUCZAK JAN
ŁUCZAK JÓZEF
ŁUCZAK LUCYNA
ŁUCZYŃSKA ALICJA
ŁUKASIAK LEON
ŁUKASIAK SYLWESTER
ŁUKASIAK WIESŁAW
ŁUKASIEWICZ ANNA
ŁUKASIEWICZ EWA
ŁUKASIEWICZ KAZIMIERZ
ŁUKASIK ALBIN
ŁUKASIK ANDRZEJ
ŁUKASIK BARBARA
ŁUKASZEWICZ PIOTR
ŁUKASZEWICZ ROBERT
ŁUKAWSKA JANINA
ŁUNIEWSKI WŁODZIMIERZ
ŁUPIŃSKI EUGENIUSZ
ŁYDKO JERZY
ŁYSIAK WOJCIECH

M
MACHAL STANISŁAW
MACHCZYŃSKI PIOTR
MACHEL MAREK
MACHNACKI MIROSŁAW
MACHNOWSKI JACEK
MACHOWSKI STANISŁAW
MACIASZEK EDWARD

MACIEJEWSKA IRENA	MALICKA HALINA	MARCZYK JÓZEF
MACIEJEWSKA TERESA C. EUGENIUSZA	MALIGÓWKA ANDRZEJ	MARECKI WIESŁAW
MACIEJEWSKA TERESA C. STANISŁAWA	MALIK JERZY	MAREK DOROTA
MACIEJEWSKI ANDRZEJ	MALINOWSKA AGNIESZKA	MAREK ELŻBIETA
MACIEJEWSKI TOMASZ	MALINOWSKA BEATA	MAREK-KRAJEWSKA EWA
MACIEJEWSKI WŁADYSŁAW	MALINOWSKA MIROŚŁAWA	MAREK-PIETRUSZKIEWICZ ELŻBIETA
MAKIEWICZ DANUTA	MALINOWSKA WANDA	MARIANIUK KRZYSZTOF
MAĆKOWSKA KRYSZYNA	MALINOWSKI ADAM	MARIANKOWSKI ANDRZEJ
MADEJCZYK BARBARA	MALINOWSKI EDMUND	MARKERT JANUSZ
MADZIŃSKI ZDZISŁAW	MALINOWSKI MARIAN	MARKIEWICZ WOJCIECH
MAJ WALDEMAR	MALINOWSKI STANISŁAW	MARKIEWICZ ZBIGNIEW
MAJ ZOFIA	MALISZEWSKA LEOKADIA	MARKOWSKA DANUTA C. ROMANA
MAJCHROWICZ STANISŁAW	MALISZEWSKI GRZEGORZ	MARKOWSKA DANUTA C. SEWERYNA
MAJCHROWSKI MIROŚŁAW	MALISZEWSKI MACIEJ	MARKOWSKI STANISŁAW
MAJCHRZAK LUDWIK	MALISZEWSKI ROBERT	MAROSEK PIOTR
MAJCHRZAK ZBIGNIEW	MALOWANIEC URSZULA	MAROSZ BARBARA
MAJDAN ALEKSANDER	MALUHA BARBARA	MARSAŁKIEWICZ ALEKSANDRA
MAJEWSKA MARIA	MAŁACHOWSKI BOGUSŁAW	MARTYNA ANDRZEJ
MAJEWSKI LUDWIK	MAŁACHOWSKI JÓZEF	MARUCHA JAROSŁAW
MAJEWSKI MACIEJ	MAŁECKA JOLANTA	MARUSZAK JADWIGA
MAJEWSKI STEFAN	MAŁECKI MAREK	MARUSZEWSKI JANUSZ
MAJKOWSKI CZESŁAW	MAŁEK HALINA	MARZEC WALDEMAR
MAKAROWSKI HENRYK	MAŁEK MIECZYŚŁAW	MASŁOWSKI ZYGMUNT
MAKIEŁA KAZIMIERZ	MAŁKOWSKA IRENA	MASNA ZDZISŁAWA
MAKOĆ ANDRZEJ	MAŁKOWSKI WALDEMAR	MASTALERZ TOMASZ
MAKOWIEC PAWEŁ	MAŁYSA BARBARA	MASTECKI ANDRZEJ
MAKOWSKA BARBARA	MAMCARZ ELŻBIETA	MATEŃKO JANUSZ
MAKOWSKI ARKADIUSZ	MAMCARZ ZBIGNIEW	MATERA RYSZARD
MAKOWSKI EUGENIUSZ	MAMOŃSKI ZBIGNIEW	MATERA ZBIGNIEW
MAKOWSKI JÓZEF	MAMROT ELŻBIETA	MATEUSIAK-LEWANDOWSKA DOROTA
MAKOWSKI MIECZYŚŁAW	MANDZIAK DOROTA	MATJASZKO ROMAN
MAKOWSKI ZDZISŁAW	MANICKI MIECZYŚŁAW	MATLA BOGDAN
MAKÓWKA HENRYK	MANICKI WŁODZIMIERZ	MATRACKI STANISŁAW
MAKSALON MARIAN	MANJAK WŁODZIMIERZ	MATRASZEK MARIA
MAKULSKA ANNA	MAŃK STANISŁAW	MATRAŚ BARBARA
MAKULSKI MIROŚŁAW	MARCHWIŃSKI WOJCIECH	MATRAŚ MECIEJ
MAKUS TADEUSZ	MARCINIAK REGINA	MATULKO HENRYK
MALANOWSKI STANISŁAW	MARCINIAK STANISŁAW	MATUSZ ANDRZEJ
MALAWKO PIOTR	MARCINKOWSKI RYSZARD	MATUSZAK ZBIGNIEW
MALCZEWSKA ELŻBIETA	MARCZAK ALEKSANDER	MATUSZEWSKI HENRYK
MAŁECKI LEON	MARCZAK ANNA	MATUSZEWSKI KRZYSZTOF
MAŁEŃCZUK KAROLINA	MARCZAK JAN	MATWIEJCZUK WŁODZIMIERZ
MAŁESA JÓZEF	MARCZENKO ZBIGNIEW	MATYCH BARBARA
MAŁEWICZ WIKTOR	MARCZUK KRZYSZTOF	MATYJASIAK FRANCISZEK

LISTA PRACOWNIKÓW

MATYJASIK MARIA
MATYS HANNA
MATYSIAK LEON
MATYSIAK MARIAN
MATZNER JAKUB
MAZAŃSKA ANNA
MAZUR ADAM
MAZUR GRZEGORZ
MAZUR MARIA
MAZUR PIOTR
MAZUREK ZBIGNIEW
MAZURKIEWICZ BARBARA
MAZURKIEWICZ DANUTA
MAZURKIEWICZ JÓZEF
MAZURKIEWICZ STANISŁAW
MAZURKIEWICZ SZCZEPAN
MĄCZAK SŁAWOMIR
MĄCZEWSKI KRZYSZTOF
MĄCZYŃSKI BOGDAN
MĄDRY RAFAŁ
MĄDRZYCKA LEOKADIA
MĄDRZYCKI EDWARD
MAKOSA TOMASZ
MELION DANUTA
MELON WOJCIECH
MELSZYŃSKI ZBIGNIEW
MENDYK MARIA
MESS STEFANIA
MĘDRZYCKI ANDRZEJ
MIAZEK JACEK
MIAZEK MIROSŁAW
MIAZGA LEOKADIA
MIAŚEK KRZYSZTOF
MIAŚKIEWICZ TADEUSZ
MICHALAK HANNA
MICHALAK STEFAN
MICHALCEWICZ HALINA
MICHALIK DANUTA
MICHALIK KAZIMIERZ
MICHALSKA GRAŻYNA
MICHALSKI DAMAZY
MICHALSKI GRZEGORZ
MICHALSKI MARIAN
MICHALSKI TADEUSZ

MICHALSKI WALDEMAR
MICHALSKI WIESŁAW
MICHALSKI ZBIGNIEW
MICHAŁOWSKI EDMUND
MICHAŁOWSKI HENRYK
MICHAŁOWSKI KONSTANTY
MICHAŁOWSKI WIESŁAW
MICHAŁOWSKI ZBIGNIEW
MICHNIEWICZ GWIDON
MICHNIEWICZ IDA
MICHNOWICZ ALEKSANDER
MICIŃSKI RYSZARD
MICIUKIEWICZ JAN
MICKIEWICZ ANDRZEJ
MICKIEWICZ ZBIGNIEW
MICKOŚ JANUSZ
MIECZNIKOWSKI MIKOŁAJ
MIELCARZ WOJCIECH
MIELCZAREK ANDRZEJ
MIEŁOWSKI MARIAN
MIELUCH TADEUSZ
MIERNICKI PIOTR
MIERNICKI RYSZARD
MIERNIK BOGDAN
MIERZEJEWSKA BARBARA
MIERZEJEWSKI TADEUSZ
MIESZKOWICZ HENRYK
MIESZKOWSKA MARIA
MIĘTEK GRAŻYNA
MIGACZEW MARIA
MIGACZEW SŁAWOMIR
MIGDA JAN
MIGDAŁ JADWIGA
MIJAKOWSKA-CZAPŁA KRYSZYNA
MIKOŁAJCZYK PAWEŁ
MIKULSKI ALFRED
MIKUSZEWSKA ELŻBIETA
MILCZAREK JADWIGA
MILCZAREK MARIA
MILCZAREK WALDEMAR
MILER JACEK
MILEWSKA EWA
MILEWSKA JANINA
MILEWSKA MAŁGORZATA

MILEWSKI JAN
MILEWSKI MARIAN
MILEWSKI STANISŁAW
MILIK GRAŻYNA
MILLER LUCJAN
MILLER OSKAR
MILLER PAWEŁ
MILLER ZOFIA
MILWICZ IRENA
MILWICZ WIESŁAW
MINAKOWSKA WACŁAWA
MINAKOWSKI WŁADYSŁAW
MINICHOWSKA MARIA
MINICHOWSKI KRZYSZTOF
MINKIEWICZ JERZY
MINKIEWICZ MARIAN
MINKO ANNA
MINKO MICHAŁ
MIODUSZEWSKA GRAŻYNA
MIODUSZEWSKA TERESA
MIRKOWSKI EUGENIUSZ
MIRSKA LUCYNA
MIRSKI TADEUSZ
MISIAK WŁODZIMIERZ
MISIEWICZ WALDEMAR
MISIUN ROMUALD
MISZCZAK BARBARA
MISZCZAK TOMASZ
MISZCZYK JOLANTA
MISZKIEWICZ ELŻBIETA
MIŚKIEWICZ ZYGMUNT
MIŚKO BOŻENNA
MITRASZEWSKI LECH
MIZERACKI ANTONI
MIZIŃSKI JACEK
MIZIOŁEK WOJCIECH
MŁOCHOWSKI STANISŁAW
MŁYNARCZUK KRZYSZTOF
MŁYNARCZYK ANDRZEJ
MODRZYCKI MAREK
MODZELEWSKA JADWIGA
MOJSA ELŻBIETA
MOLAK RYSZARD
MOLAK TADEUSZ

MORAWSKA BARBARA
 MORAWSKA JOLANTA
 MORAWSKA PETRONELA
 MORAWSKI ANDRZEJ
 MORAWSKI WACŁAW
 MORDOŃ RYSZARD
 MOREŃ EDWARD
 MOROZ SYLWERIUSZ
 MOSAKOWSKI RYSZARD
 MOSINIEWICZ EDWARD
 MOSKALENKO HENRYK
 MOSSAKOWSKA HANNA
 MOSSAKOWSKA STANISŁAWA
 MOSSAKOWSKI DARIUSZ
 MOSTKIEWICZ KRZYSZTOF
 MOŚCIBRODZKA JANINA
 MOŚCIBRODZKI STANISŁAW
 MOŚCICKA TERESA
 MOŚCICKI ADAM
 MOŚCICKI WALDEMAR
 MOTEL ANNA
 MOTTY MARIUSZ
 MOULIS TADEUSZ
 MOZOLEWSKA WIESŁAWA
 MRASS LUDWIK
 MROCEK EUGENIUSZ
 MROCKO-LUŚNIA AGNIESZKA
 MROZEK JANINA
 MROZEK MARIA
 MROZIEWICZ STANISŁAW
 MROZIŃSKI ZBIGNIEW
 MRÓZ ANNA
 MRÓZ JAROSŁAW
 MRÓZ WŁODZIMIERZ
 MRÓZ ZDZIŚŁAW
 MRUCZKOWSKI MIECZYŚŁAW
 MRUGALSKI JERZY
 MUCHA DARIUSZ
 MUCHA HALINA
 MUCHA STEFAN
 MULARSKI RYSZARD
 MULARUK MAREK
 MÜLLER ANDRZEJ
 MÜNNICH WOJCIECH

MURANTY ANDRZEJ
 MURYŃ CZEŚŁAW
 MUSIAŁ JERZY
 MUSIAŁ LECH
 MUSIAŁ ZOFIA
 MUSIAŁOWSKA MARIA
 MUSIAŁOWSKI JAN
 MUSIAŁOWSKI MICHAŁ
 MUSIATOWICZ JAROSŁAW
 MUSIATOWICZ PIOTR
 MUSZYŃSKA TERESA
 MUSZYŃSKI EDWARD
 MYDŁOWSKI STANISŁAW
 MYSTKOWSKI EUGENIUSZ
 MYSZKOWSKI ANDRZEJ
 MYŚKÓW JADWIGA

N

NACHYŁA ALINA
 NADROWSKI BOGUSŁAW
 NAGÓRSKI WOJCIECH
 NAJDER EWA
 NAJNERT KATARZYNA
 NALAZEK MIROŚŁAW
 NALEWCZYŃSKA TERESA
 NAŁĘCZ-MROCZKOWSKI WIESŁAW
 NAMIOTA WŁADYSŁAW
 NAPIÓRKOWSKI JERZY
 NAPIÓRKOWSKI STANISŁAW
 NAPIÓRKOWSKI WIESŁAW
 NAPŁOSZEK MICHAŁ
 NARUSZEWICZ WŁADYSŁAW
 NATORA MARIAN
 NAWARA JOLANTA
 NAWROCIAK EWA
 NAZARCZUK IRENEUSZ
 NAZAREWICZ WOJCIECH
 NEPELSKI STANISŁAW
 NERĆ PAWEŁ
 NESTEROWICZ EWA
 NESTOROWICZ STANISŁAW
 NESTOROWSKI LUDWIK
 NEUGEBAUER JACEK
 NEYMAN WOJCIECH

NGUYEN TRUNG HUYNH
 NICIEJEWSKA MAŁGORZATA
 NIDECKI GRZEGORZ
 NIEBOREK STANISŁAW
 NIEDZIAŁEK JERZY
 NIEDZIELSKI JACEK
 NIEDZIELSKI MAREK
 NIEDŹWIECKA ZOFIA
 NIEMCZYK HENRYK
 NIEMCZYK JÓZEF
 NIEMIEC BARBARA
 NIERYCHLEWSKI ZBIGNIEW
 NIESPODZIEWAŃSKA URSZULA
 NIESPODZIEWAŃSKI ANDRZEJ
 NIEWIADOMSKA MIROŚŁAWA
 NIEWIADOMSKI JACEK
 NIEWIADOMSKI JAROSŁAW
 NIEWIADOMSKI WŁODZIMIERZ
 NIEWIAROWSKI PIOTR
 NIEWIAROWSKI WOJCIECH
 NIEWOLSKI ZBIGNIEW
 NIEZGODA JANUSZ
 NITOWSKA ANNA
 NITOWSKI ANDRZEJ
 NITYCHORUK TADEUSZ
 NITYCHORUK WIESŁAW
 NIWIŃSKI KRZYSZTOF
 NIŻEWSKA-DZWONKOWSKA EWA
 NOGA PIOTR
 NOSKOWSKI JANUSZ
 NOSOWSKA-MAZUR DANUTA
 NOWAK ALICJA
 NOWAK ELŻBIETA
 NOWAK JERZY
 NOWAK KAZIMIERZ
 NOWAK LEOKADIA
 NOWAK MICHAŁ
 NOWAK SŁAWOMIR
 NOWAKOWSKA BARBARA
 NOWAKOWSKA BRONISŁAWA
 NOWAKOWSKA DANUTA
 NOWAKOWSKI EDWARD
 NOWAKOWSKI TADEUSZ
 NOWAKOWSKI ZBIGNIEW

LISTA PRACOWNIKÓW

NOWAK-PANEK MARIA
 NOWICKI JERZY
 NOWICKI MAREK
 NOWICKI STEFAN
 NOWIŃSKI WITOLD
 NOWODWORSKI LECH
 NOWOSAD PIOTR
 NOWOSIELSKA KRYSZYNA
 NOWOSIELSKI ANDRZEJ
 NYC ALEKSANDRA
 NYC TERESA

O

OBUSZYŃSKI ALEKSANDER
 OBUSZYŃSKI KRZYSZTOF
 OCHEŃDOWSKI SŁAWOMIR
 OCHMAŃSKI AUGUSTYN
 ODOBŃSKI ZYGMUNT
 OGONOWSKI MIROSŁAW
 OGRODNIK BOGDAN
 OKOŃ LESZEK
 OKOŃ MIROSŁAW
 OKOŃSKA ZOFIA
 OKRASA BRONISŁAW
 OKRASA LEON
 OKRUSZKO STANISŁAW
 OKSENIUK JADWIGA
 OKUROWSKI ALFRED
 OLAK WŁODZIMIERZ S. BOLESŁAWA
 OLAK WŁODZIMIERZ S. TEODORA
 OLBORSKI STANISŁAW
 OLBRYŚ JAN
 OLCZAK KRZYSZTOF
 OLECHOWSKI HENRYK
 OLECHOWSKI JACEK
 OLECHOWSKI TADEUSZ
 OLEJNICKI WŁADYSŁAW
 OLEJNICZAK HENRYK
 OLEJNIK MAREK S. HENRYKA
 OLEJNIK MAREK S. IGNACEGO
 OLEKSIĄK IZABELA
 OLEKSIĄK LUCJAN
 OLEKSIĄK RYSZARD
 OLEKSIEWICZ HENRYKA

OLESIŃSKI JANUSZ
 OLESIŃSKI MIECZYŚLAW
 OLESZCZUK PIOTR
 OLEWNICZAK ZDZISŁAW
 OLISKO ANDRZEJ
 OLSZAK ANDRZEJ
 OLSZAŃSKA FRANCISZKA
 OLSZAŃSKI ROBERT
 OLSZEWSKI ALBIN
 OLSZEWSKI ANDRZEJ
 OLSZEWSKI JAN
 OLSZEWSKI JERZY
 OLSZEWSKI MAREK
 OLSZEWSKI PIOTR
 OLSZEWSKI STANISŁAW
 OŁDAK MAREK
 OŁDZIEJEWSKI WŁADYSŁAW
 OŁĘTARZEWSKA SYLWIA
 OŁĘTUSZEWSKI ANDRZEJ
 OMILION PIOTR
 OMIOTEK JAN
 OMIOTEK JÓZEF
 ONUFRUK WALERIA
 OPALIŃSKI MIECZYŚLAW
 OPIELA KAZIMIERZ
 ORLEWSKI KAROL
 ORŁOWSKI JACEK
 ORŁOWSKI MIROSŁAW
 ORNATOWSKI WIESŁAW
 ORUBA ANDRZEJ
 ORUBA RENATA
 ORZECZOWSKI ANDRZEJ
 ORZEŁ LUCJAN
 ORZEŁOWSKA ZOFIA
 ORZESZEK HALINA
 OSIADŁA WERONIKA
 OSIĄK GRZEGORZ
 OSIĄK WIESŁAW
 OSIŃSKA MAŁGORZATA
 OSOWIECKI JAN
 OSTAFIN ARTUR
 OSTAPOWICZ JAROSŁAW
 OSTASZEWSKI LESZEK
 OSTASZEWSKI STANISŁAW

OSTOJSKI JANUSZ
 OSTROWSKA MAGDALENA
 OSTROWSKA-WOLF KRYSZYNA
 OSTROWSKI ROBERT
 OSTROWSKI SŁAWOMIR
 OSTROWSKI TADEUSZ
 OSTROWSKI WITOLD
 OSTRZECHOWSKI KAZIMIERZ
 OSTRZECHOWSKI TOMASZ
 OSUCH ELŻBIETA
 OSUCH KRZYSZTOF
 OSUCH SEWERYN
 OSZMIAŃSKI RAFAŁ
 OWCZARCZYK BOGUSŁAW
 OWCZARCZYK KRYSZYNA
 OWSIANKO WANDA
 OWSIŃSKA GENOWEFA
 OZIEMBŁOWSKA HALINA
 OŻÓG MAREK

P

PABIŚ DARIUSZ
 PABIŚ KRYSZYNA
 PABIŚ KRZYSZTOF
 PACHELSKA STEFANIA
 PACHNIEWSKI EDMUND
 PACHNIK PIOTR
 PACHOCKI ZYGMUNT
 PACHULSKA CECYLIA
 PACHULSKI JANUSZ
 PACHULSKI KRZYSZTOF
 PACHULSKI ZDZISŁAW
 PACOCHA EWA
 PACZEŚNIAK DIONIZY
 PACZEŚNY JAN
 PADEREWSKA MARIA
 PADŁO CZESŁAW
 PAKLERSKA DANIELA
 PAKUŁA PIOTR
 PALKA TADEUSZ
 PALMER JADWIGA
 PAŁKA WOJCIECH
 PAŁYS MARCIN
 PAMPUCH ZBIGNIEW

PANEK PRZEMYSŁAW	PAWLICA JANUSZ	PIECH ELŻBIETA
PANUFNIK MACIEJ	PAWLIK ZDZISŁAW	PIECHNIK SŁAWOMIR
PAPE DARIUSZ	PAWLUKIEWICZ EWA	PIECHOTA JOLANTA
PAPIERKOWSKI ANTONI	PAWŁOWSKI EDWARD	PIECHOWIAK ELŻBIETA
PAPIS BOGUSŁAW	PAWŁOWSKI MIROSŁAW	PIECHOWSKI ZENON
PAPIS STANISŁAW	PAWULSKA WANDA	PIECYCHNA MAŁGORZATA
PAPIS SYLWIA	PAZIO ANDRZEJ	PIECZYŃSKA IRENA
PARADOWSKA GRAŻYNA	PAŹDZIOCH MARIA	PIEKARSKA ALICJA
PARADOWSKI ZBIGNIEW	PEDA TADEUSZ	PIEKARSKI BOGUSŁAW
PARAFIAŃCZYK ADAM	PEDRYC DARIUSZ	PIEKARSKI CZESŁAW
PAROBCZY FRANCISZEK	PELA ZYGMUNT	PIEKARSKI PIOTR
PARTYKA MARIA	PELCZARSKI RAFAŁ	PIEKARZEWSKA MARIA
PARTYKA ROMUALD	PELSKI ZDZISŁAW	PIELACH ALICJA
PARTYKO BLANKA	PEŁDA ANDRZEJ	PIELAK BOGUSŁAW
PARULSKA-KOPCZYŃSKA IRENA	PEŁDA ZBIGNIEW	PIELAK HENRYK
PARYS FRANCISZEK	PEŁDA ZYGMUNT	PIELAK ZOFIA
PARYSEK MACIEJ	PEŁKOWSKA-SIEKLUCKA MARZENA	PIELASZEK BOLESŁAW
PARZYŃSKI ZENON	PENKALA ANNA	PIENIAŻEK TOMASZ
PASEK HENRYK	PERDZIAK HENRYK	PIEŃKOWSKA GRAŻYNA
PASEK MARIUSZ	PERELMUTER ARTUR	PIERZYNOWSKI WALDEMAR
PASEK ROBERT	PERELMUTER AWRAAM	PIETKIEWICZ KAZIMIERZ
PASIK BOGDAN	PERESADA TOMASZ	PIETRAK TERESA
PASIK JACEK	PERZANOWSKI STANISŁAW	PIETRASIAK-OLSZEWSKI MARIUSZ
PASIK JÓZEF	PETRYKA WALDEMAR	PIETRASZEWSKI KRZYSZTOF
PASIK KRYSZYNA	PETRYSZAK STANISŁAW	PIETRUCHA JANUSZ
PASOŃ HENRYK	PĘCAK KAZIMIERZ	PIETRULA JAROSŁAW
PASTENACI PAWEŁ	PĘGIER KRZYSZTOF	PIETRUSZKA STEFAN
PASTUSZKA STANISŁAW	PĘKALA KAZIMIERZ	PIETRZAK BOGUSŁAW
PASZKOWSKA MAŁGORZATA	PĘTKOWSKI ZYGMUNT	PIETRZAK GRAŻYNA
PASZKOWSKI MIROSŁAW	PĘZA BOGDAN	PIETRZAK HANNA
PASZOWSKI JANUSZ	PIANKA TERESA	PIETRZAK KRYSZYNA
PATEJUK LESZEK	PIANKO EUGENIUSZ	PIETRZAK ZBIGNIEW
PATRYCY EDWARD	PIANOWSKI WITOLD	PIETRZAKOWSKI WOJCIECH
PATYNIAK RADOSŁAW	PIASECKA ANIELA	PIETRZYKOWSKA BARBARA
PAWELEC EDWARD	PIASECKI JACEK	PIETRZYKOWSKI MIECZYSLAW
PAWELEC JERZY	PIASECKI LEONARD	PIETUCHOWSKI JERZY
PAWIŃSKI ZDZISŁAW	PIASECKI LEOPOLD	PIĘTA KRZYSZTOF
PAWLAK ELŻBIETA	PIASEK FRANCISZEK	PIĘTKA ANDRZEJ
PAWLAK FRANCISZEK	PIĄTKOWSKA TERESA	PIĘTKA HENRYK
PAWLAK JAN	PIĄTKOWSKI ANDRZEJ	PIĘTKA MARIAN
PAWLAK JANINA	PIĄTKOWSKI JÓZEF	PIĘTKA SŁAWOMIR
PAWLAK MAREK S. EDWARDA	PIĄTKOWSKI RYSZARD	PILARSKI SŁAWOMIR
PAWLAK MAREK S. HENRYKA	PIĄTKOWSKI WIESŁAW	PILARSKI STANISŁAW
PAWLICA ELŻBIETA	PICHLIŃSKA ALINA	PILIPCZUK ANATOL

LISTA PRACOWNIKÓW

PILITOWSKA MARTA
PINDELSKA ELŻBIETA
PINIEWSKA KRYSZYNA
PIORUN JÓZEF
PIOTRKOWICZ JERZY
PIOTRKOWICZ PAWEŁ
PIOTRKOWSKI TADEUSZ
PIOTROWSKA ALEKSANDRA
PIOTROWSKA HENRYKA
PIOTROWSKA MARIA
PIOTROWSKI CZESŁAW
PIOTROWSKI EDWARD
PIOTROWSKI JACEK
PIOTROWSKI ROMAN
PIOTROWSKI SŁAWOMIR
PIOTROWSKI SYLWESTER
PIOTROWSKI TADEUSZ
PIOTROWSKI WALDEMAR
PIOTROWSKI ZDZISŁAW
PIRÓG MARIAN
PIRÓG ZOFIA
PIRSZEL TADEUSZ
PISAREK TOMASZ
PISARSKA-SOWIK MARTA
PISKŁO ZBIGNIEW
PISULA JAN
PIWEK JERZY
PIŻEWSKA GERTRUDA
PLISZKA MIECZYŚLAW
PŁOCKI ADAM
PŁOCKI JANUSZ
PŁOCKI KAZIMIERZ
PŁOMIŃSKA ELŻBIETA
PŁOMIŃSKA LUCYNA
PŁOMIŃSKI JACEK
PŁOSKI JULIAN
PŁYWAČEWSKI ZBIGNIEW
POBOCHA ALICJA
POBOCHA MIROSŁAW
POBORCZYK LESZEK
POBOŻA URSZULA
POC IGNACY
PODBIELSKI APOLONIUSZ
PODBOROŻNY TADEUSZ

PODGÓRSKI ZYGMUNT
PODLADOWSKI RYSZARD
PODLASIŃSKA MARIA
PODLASIŃSKI BERNARD
PODLASIŃSKI KRZYSZTOF
PODLASIŃSKI REMIGIUSZ
PODLASKO JANINA
PODLEWSKA WIESŁAWA
PODŁUCKI REMIGIUSZ
PODOBAS WIESŁAW
PODOLSKI JAROSŁAW
PODSIADŁY BONIFACY
PODSIADŁY SZCZEPAN
POGODA JAN
POGORZELSKA DANUTA
POGRÓDKA WOJCIECH
POHOSKI ZYGMUNT
POKORSKA ANIELA
POKROPEK EDWARD
POKROPEK MAŁGORZATA
POKULNIEWICZ WIESŁAWA
POLASZYK HENRYK
POLITOWSKI KRZYSZTOF
POMASKI JERZY
POMIERNY JÓZEF
POMIERNY STANISŁAW
POMIJAŁSKI KRZYSZTOF
PONDER ZDZISŁAW
PONOMARÓW ALOJZY
PONOMARÓW KRYSZYNA
POPIELARSKA BARBARA
POPIELARZ WANDA
POPIS BARTŁOMIEJ
POPKOWICZ GRZEGORZ
POPKOWICZ IWONA
POPKOWICZ MARIA
POPKOWSKI KRZYSZTOF
POPKOWSKI LEON
POPKOWSKI MAREK
POPŁAWSKA ILONA
POPŁAWSKA ZOFIA
POPŁAWSKI HENRYK
POPŁAWSKI JACEK
POPŁAWSKI JAN

POPOWSKI ANDRZEJ
PORCZYK ANDRZEJ
PORCZYK KAZIMIERZ
PORCZYK MARIA
PORĘBIAK HALINA
PORTASIEWICZ ZBIGNIEW
PORWIT MAŁGORZATA
POSTRZECH JAN
POŚPIECH WŁADYSŁAW
POTEMPA MACIEJ
POTIECHIN JERZY
POTOCKI MAREK
POTOCKI WOJCIECH
POTUSZYŃSKI ZBIGNIEW
POWICHROWSKI JANUSZ
POWRÓZ WOJCIECH
POZNAŃSKI WITALIS
POŻAROSZCZYK MIECZYŚLAW
PRACZUK JANINA
PRESKO ADAM
PRESSER ZBIGNIEW
PREUSS MARIA
PREUSS RYSZARD
PROKOPOWICZ ELŻBIETA
PROKOPOWICZ HALINA
PROKOPOWICZ IRMINA
PROKOPOWICZ JERZY
PRONCZUK JANUSZ
PROTEKTA TERESA
PRUS DARIUSZ
PRUS MAŁGORZATA
PRUS TADEUSZ
PRUSIK HANNA
PRUSINOWSKA BARBARA
PRUSINOWSKI JANUSZ
PRUSKI JULIUSZ
PRZASNEK ANDRZEJ
PRZEDPEŁSKA-PAWLAK PAULINA
PRZEWALSKA HALINA
PRZEWALSKA KATARZYNA
PRZEWALSKI KAZIMIERZ
PRZEWORSKA MARIANNA
PRZEŹDZIECKI ROBERT
PRZYBYLSKI JAN

PRZYBYLSKI TADEUSZ
 PRZYBYŁA MACIEJ
 PRZYBYŁA STEFANIA
 PRZYBYŁOWICZ JANUSZ
 PRZYBYSZ ANDRZEJ
 PRZYBYSZ HALINA
 PRZYBYSZ MARIAN
 PRZYBYSZEWSKI KRZYSZTOF
 PRZYCHOCKI ANDRZEJ
 PRZYCHODZEŃ MARIAN
 PRZYCHODZKI ANDRZEJ
 PRZYGODA KRZYSZTOF
 PRZYGODA ZBIGNIEW
 PRZYWARA JERZY
 PRZYWUSKA JOLANTA
 PSTRZUCH GRZEGORZ
 PUACZ RYSZARD
 PUCHALSKI RYSZARD
 PUCHAŁA TADEUSZ
 PUCIŁOWSKA KATARZYNA
 PUDEŁOWSKI ZBIGNIEW
 PUKROPEK WIESŁAW
 PULKOWSKA ALICJA
 PULKOWSKI SŁAWOMIR
 PULKOWSKI ZBIGNIEW
 PURA JACEK
 PURC JAN
 PURZYŃSKI WOJCIECH
 PUZEWICZ WŁODZIMIERZ
 PYRKA KRZYSZTOF
 PYSKŁO DARIUSZ
 PYŚKIEWICZ SYLWESTER
 PYTKOWSKI JANUSZ
 PYTKOWSKI KAZIMIERZ
 PYZIŃSKI WŁODZIMIERZ
 PYŻYKOWSKI WŁADYSŁAW

R

RACKI ZDZISŁAW
 RACZKIEWICZ KRYSZYNA
 RACZYŃSKA WIESŁAWA
 RACZYŃSKI ANDRZEJ
 RACZYŃSKI WŁADYSŁAW
 RADECKA TERESA

RADECKA-DRABEK JOLANTA
 RADOMSKI ROBERT
 RADOMSKI TADEUSZ
 RADZIEJEWSKI JERZY
 RADZIEJOWSKI TADEUSZ
 RADZIK HALINA
 RADZIKOWSKI JERZY
 RADZIO ZBIGNIEW
 RADZKI ANDRZEJ
 RADZYMIŃSKI KRZYSZTOF
 RAFA ROBERT
 RAFALSKI BOHDAN
 RAFAŁ KRZYSZTOF
 RAJEWSKI STANISŁAW
 RAKOWSKA JADWIGA
 RAKOWSKI WOJCIECH
 RANIECKI ANDRZEJ
 RAPACKA URSZULA
 RAPACKI MAREK
 RASIŃSKI FRANCISZEK
 RASIŃSKI WALDEMAR
 RASTAWICKA WŁADYSŁAWA
 RASZYŃSKA MARIA
 RATYŃSKI JÓZEF
 RAULINAJTYS HANNA
 RAWSKA KAZIMIERA
 RĄBEL JANINA
 RĄCZKIEWICZ JOLANTA
 RĄCZY TADEUSZ
 REBIZANT ANDRZEJ
 REDA ANDRZEJ
 REDA ANNA
 REDZYŃSKA ZYGMUNT
 REFEROWSKA ANNA
 REGIŃSKI MICHAŁ
 REICHERT HENRYK
 REKŚĆ-RAUBO ANDRZEJ
 REKŚĆ-RAUBO JOANNA
 RELICH KONSTANTY
 REMBIEJEWSKI ADAM
 REPLIŃSKA IWONA
 RESZKA KRYSZYNA
 REWSKI JANUSZ
 REYCH MICHAŁ

RĘKAWEK TADEUSZ
 ROBAK MARIA
 RODKIEWICZ ROMAN
 RODZIEWICZ WIESŁAWA
 RODZICH PAWEŁ
 ROGALA BOHDAN
 ROGALA JAN
 ROGALCZYK-MARTUSEWICZ DANUTA
 ROGALCZYK BRONISŁAW
 ROGOWSKI JAN
 ROGOZIŃSKA KRYSZYNA
 ROGOZIŃSKI TOMASZ
 ROGÓLSKI ROBERT
 ROGUSKI ADAM
 ROGUSKI STANISŁAW
 ROGUSKI WALDEMAR
 ROJEK KRZYSZTOF
 ROKICKI WOJCIECH
 ROKOSZ MAREK
 ROKOSZEWSKA MARIA
 ROMANIK ALINA
 ROMANOWSKA JANINA
 ROMAŃCZYK HENRYK
 ROMAŃSKI ERAZM
 ROMAŃSKI SŁAWOMIR
 ROMUALD ZYGMUNT
 RONISZ ROMUALD
 ROSA STANISŁAW
 ROSIAK ANDRZEJ
 ROSIAK EWA
 ROSIAK URSZULA
 ROSIŃSKA TERESA
 ROSIŃSKI JÓZEF
 ROSIŃSKI ZBIGNIEW
 ROSIŃSKI ZDZISŁAW
 ROSŁANIEC BOGDAN
 ROSŁANIEC LECH
 ROŚŁOŃ ZOFIA
 ROŚŁOŃSKA GRAŻYNA
 ROSOCHACKI ANDRZEJ
 ROSOŁOWICZ MAREK
 ROSOŁOWSKI WOJCIECH
 ROSSA ANDRZEJ
 ROSTKOWSKA-COVINGTON ELŻBIETA

LISTA PRACOWNIKÓW

ROSTKOWSKI MIECZYŚLAW
 ROSTKOWSKI PIOTR S. ANTONIEGO
 ROSTKOWSKI PIOTR S. PIOTRA
 ROSTKOWSKI WITOLD
 ROSZCZYK LIDIA
 ROSZKOWSKA MARIOLLA
 ROSZKOWSKI LEON
 ROŚ BARBARA
 ROTHIMEL ZENON
 ROWECKI STANISŁAW
 ROWIŃSKA BARBARA
 ROWIŃSKA BOGUMIŁA
 ROWIŃSKI JANUSZ
 ROZBICKI JACEK
 ROZUM JAN
 RÓG RYSZARD
 RÓŻYŃSKA JANINA
 RUBEŃCZYK GRAŻYNA
 RUCIŃSKA-ZAJĄC ZYTA
 RUDAK STANISŁAW
 RUDAŚ LECH
 RUDECKA MAŁGORZATA
 RUDLICKI EUGENIUSZ
 RUDNICKA BARBARA
 RUDNICKI JAN
 RUDNICKI ROBERT
 RUDNIK JANUSZ
 RUDOWSKI ANDRZEJ
 RUDOWSKI JAROSŁAW
 RUDY KRZYSZTOF
 RUDZIŃSKA EWA
 RUDZIŃSKI JAN
 RUDZIŃSKI WALDEMAR
 RUMIŃSKI TADEUSZ
 RUNO JERZY
 RUNOWSKI MACIEJ
 RUPIŃSKA GRAŻYNA
 RUPIŃSKA TERESA
 RUPIŃSKI PAWEŁ
 RURKIEWICZ ZBIGNIEW
 RUSINIAK LESZEK
 RUSINOWICZ WIESŁAW
 RUSINOWSKA GRAŻYNA
 RUSINOWSKI WITOLD

RUSZCZAK BOGUSŁAW
 RUSZCZAK BOGUSŁAWA
 RUSZKIEWICZ WIOLETTA
 RUTKOWSKA ELŻBIETA
 RUTKOWSKI IRENEUSZ
 RUTKOWSKI JAN
 RYBACKA STANISŁAWA
 RYBAK JERZY
 RYBCZYŃSKI ALEKSANDER
 RYBCZYŃSKI MAREK
 RYBICKI TOMASZ
 RYBUS BOGDAN
 RYBUS TADEUSZ
 RYCHLEWSKI KRZYSZTOF
 RYCHLIK MARZENA
 RYCHTER KRZYSZTOF
 RYCHWALSKA MAŁGORZATA
 RYCIĄK BOGUSŁAW
 RYDIAN LEONARDA
 RYDZEWSKA MAŁGORZATA
 RYDZEWSKA MARIA
 RYDZYŃSKI ROBERT
 RYGOL KRZYSZTOF
 RYKIEL SŁAWOMIR
 RYLSKA IZABELLA
 RYLSKI TOMASZ
 RYMIEŃ KAZIMIERZ
 RYNIEWICZ TYMOTEUSZ
 RYNKIEWICZ AGNIESZKA
 RYNKIEWICZ MARIAN
 RYPCZYŃSKI KAZIMIERZ
 RYSZEWSKI RYSZARD
 RYSZKOWSKI ANDRZEJ
 RYTEL-SIEKA WITOSŁAW
 RYTKA JERZY
 RZECZYCKI MICHAŁ
 RZEMEK PIOTR
 RZEMPOŁUCH FERDYNAND
 RZEPECKA JOLANTA
 RZEPLIŃSKA BEATA
 RZEWUSKI JAN

S
 SACZAWA ZDZISŁAW

SACZUK KRYSZYNA
 SADOKIERSKI JAKUB
 SADOWSKA DANUTA
 SADOWSKI JERZY
 SADOWSKI STANISŁAW
 SADOWSKI WŁADYSŁAW
 SADUREK RENATA
 SADURSKA EWA
 SAFFARINI MUHAMMED
 SAGANOWSKI TADEUSZ
 SAJNÓG LESZEK
 SAK BOGUSŁAWA
 SAKS IRENA
 SALA ANNA
 SALAMON JANINA
 SALAMON MAŁGORZATA
 SALAMONOWICZ PIOTR
 SALAMONOWICZ WALDEMAR
 SALEJEW MIROSŁAW
 SALSKA DANUTA
 SALWA JÓZEFA
 SAŁACH ELŻBIETA
 SAŁACH HANNA
 SAŁASIŃSKI ANDRZEJ
 SAMERYT SŁAWOMIR
 SAMERYT WŁADYSŁAW
 SAMOŁÓWKA PAWEŁ
 SAMOŁÓWKA TERESA
 SANEK JACEK
 SANIEWSKI ROMAN
 SANKOWSKI Cezariusz
 SAPIŃSKI IRENEUSZ
 SARNECKI ROMAN
 SASIM STEFAN
 SATAŁA IRENEUSZ
 SATERNUS PIOTR
 SAWECKA DANUTA
 SAWECKI GRZEGORZ
 SAWICKA ZENOBIA
 SAWICKI JÓZEF (ZATR. DO 1956 R.)
 SAWICKI JÓZEF (ZATR. DO 1961 R.)
 SAWICKI JÓZEF (ZATR. DO 1983 R.)
 SAWICKI KAZIMIERZ
 SCHEINER MAŁGORZATA

SEGNO BARBARA	SIKORSKI GRZEGORZ	SKÓRA ALEKSANDER
SEKUŁA BARBARA	SIKORSKI LECH	SKÓRCZYŃSKI ALEKSANDER
SELENTA BARBARA	SIKORSKI TADEUSZ	SKÓRNICKI MARIAN
SEMENOWICZ WIESŁAWA	SIKORSKI WITOLD	SKÓRNICKI STANISŁAW
SENGUS JAN	SIŁAKÓWNA IRENA	SKROBISZ KRYSZYNA
SEPETOWSKI WALDEMAR	SIMBOROWSKA JOLANTA	SKRZECZ MARIAN
SERAFIN BOŻENNA	SIMBOROWSKI ZBIGNIEW	SKRZYPCZAK ANDRZEJ
SEROCZYŃSKI MAREK	SINCOWA-HIRSCH GALINA	SKRZYPCZAK ZENON
SEROCZYŃSKI ZBIGNIEW	SINORACKI LESZEK	SKRZYPCZYŃSKI STANISŁAW
SERŻYSKO WACŁAW	SIŃCZUK MARIA	SKRZYPEK HENRYKA
SETKOWICZ ALICJA	SIODLARCZYK ANNA	SKRZYPIŃSKA ZOFIA
SEWERYN HANNA	SIODLARCZYK BARBARA	SKRZYPKOWSKI JERZY
SEWERYNIAK SYLWESTER	SITEK KAZIMIERZ	SKUBISZEWSKA ELŻBIETA
SIATKOWSKI ROMAN	SIUCIŃSKI ZYGMUNT	SKUBISZEWSKI KAZIMIERZ
SIBILSKI STANISŁAW	SIUDAK WOJCIECH	SKUBISZEWSKI STANISŁAW
SIDOROWICZ ANDRZEJ	SIUDOWSKI MAREK	SKULSKI ZYGMUNT
SIDOROWICZ JERZY	SIWAK FRANCISZEK	SKURŁATOWICZ HENRYK
SIDOROWICZ TERESA	SIWEK STANISŁAW	SKURSKA ZOFIA
SIECZKIEWICZ ELIGIUSZ	SKAŁA LESZEK	SKURZAK ANDRZEJ
SIECZKOWSKI WOJCIECH	SKAŁECKI JAN	SKURZAK TERESA
SIEDLECKA EWA	SKAŁECKI JANUSZ	SKUSZYŃSKI ARTUR
SIEDLECKA-STENCEL ELŻBIETA	SKAŁECKI WŁADYSŁAW	SKWARCZYŃSKA ALICJA
SIEDLECKI RYSZARD	SKANDEROWICZ ZBIGNIEW	SKWAREK ADELA
SIEKIERSKA BARBARA	SKATULSKA EWA	SŁABIK MARIA
SIEKIERZYŃSKI LESZEK	SKATULSKA MARIA	SŁABKOWICZ WANDA
SIEKLUCKI EDWARD	SKIBICKI GRZEGORZ	SŁAPCZYŃSKI ROMAN
SIEKLUCKI JANUSZ	SKIBIŃSKI JAN	SŁAWIŃSKA EWA
SIEMASZKO JANUSZ	SKIBIŃSKI JERZY	SŁAWIŃSKA MARIA
SIEMIĄTKOWSKI DARIUSZ	SKICIŃSKI WALDEMAR	SŁOWIK IRENA
SIEMIĄTKOWSKI JERZY	SKIEJKA MARIAN	SŁOWIK JERZY
SIEMIĄTKOWSKI WIESŁAW	SKŁODOWSKA ANNA	SŁOWIK JOANNA
SIEMIŃSKA BARBARA	SKŁODOWSKI STANISŁAW	SŁUBICKA BARBARA
SIEMIŃSKI STANISŁAW	SKOCZEK HENRYK	SŁUPSKI MACIEJ
SIEŃKIEWICZ HENRYK	SKOCZEŃ MIECZYSLAW	SMAKOSZ MARIOLA
SIEŃKIEWICZ KATARZYNA	SKOLIK ANTONI	SMAKOSZ SŁAWOMIR
SIEŃSKI WOJCIECH	SKOLIK MARCJANNA	SMALKO JANUSZ
SIERADZAN ROMAN	SKOLIMOWSKI HENRYK	SMARDA RYSZARD
SIERGIEJ WIT	SKOMORUCHA DANUTA	SMENDA PIOTR
SIERGIEJCZYK ANDRZEJ	SKONIECKA HELENA	SMOLAREK DARIUSZ
SIEROCIŃSKI LONGIN	SKORKOWSKI JULIUSZ	SMOLAREK LESZEK
SIKORA HELENA	SKORUPKA MARIAN	SMOLIŃSKA JADWIGA
SIKORSKA KRYSZYNA	SKOWRONEK ROBERT	SMOLSKI BOGDAN
SIKORSKI ANTONI	SKOWROŃSKI IRENEUSZ	SMOSARSKA KRYSZYNA
SIKORSKI BOGDAN	SKOWROŃSKI MAREK	SMULSKA DANUTA

LISTA PRACOWNIKÓW

SMUTKIEWICZ JERZY	SOLLICH LILIANA	STAŃCZAK ZBIGNIEW
SMYKIEWICZ ZENON	SOŁDZIŃ ANDRZEJ	STAŃCZYK KRYSZYNA
SNITKO ALFREDA	SOŁOMIŃSKI TADEUSZ	STAŃCZYK MAREK
SOBAŃSKI WŁODZIMIERZ	SOSIŃSKI HENRYK	STAŃCZYK MARIANNA
SOBCZAK ANNA	SOSIŃSKI PAWEŁ	STAŃCZYK MIROSŁAW
SOBCZAK DANUTA	SOSIŃSKI SŁAWOMIR	STAŃSKI SŁAWOMIR
SOBCZAK KRZYSZTOF	SOSIŃSKI STEFAN	STAPF ZDZISŁAW
SOBCZAK RYSZARD	SOSNOWSKA ELŻBIETA	STAROŃ WŁADYSŁAW
SOBCZAK TADEUSZ	SOSNOWSKI ANDRZEJ	STAROSIELEC ZDZISŁAW
SOBCZYK HANNA	SOSNOWSKI IGNACY	STAROŚCIK RYSZARD
SOBEK ZOFIA	SOSNOWSKI KONSTANTY	STARZEŃSKI JAN
SOBIECKI BENEDYKT	SOSNOWSKI MICHAŁ	STASIAK BARBARA (ZATR. DO 1980 R.)
SOBIERAJ SYLWESTER	SOSZKA EWA	STASIAK BARBARA (ZATR. DO 1990 R.)
SOBIERAJ TADEUSZ	SOSZYŃSKI JANUSZ	STASIAKIEWICZ JULIAN
SOBIESZCZAŃSKI STANISŁAW	SOŚNICKI SŁAWOMIR	STASIŃSKA HALINA
SOBIESZCZUK BARBARA	SOWIŃSKA FELIKSA	STASZCZAK BOLESŁAW
SOBIŃSKA HANNA	SOWIŃSKI KRZYSZTOF	STASZEWSKA JULITA
SOBISZEWSKI RAJMUND	SOWIŃSKI MARIAN	STASZKOW WŁADYSŁAW
SOBKOWICZ TOMASZ	SOWIŃSKI ZBIGNIEW	STAŚKIEWICZ ADAM
SOBOCIŃSKI WOJCIECH	SPILSKI WITOLD	STAŚKIEWICZ ANDRZEJ
SOBOLEWSKI LECH	SPOCZYŃSKI WOJCIECH	STAŚKIEWICZ TERESA
SOBOLEWSKI WALDEMAR	SPRYSZYŃSKA STEFANIA	STATKIEWICZ JANUSZ
SOBOTA ALDONA	SROKA BARBARA	STAWARSKI ANDRZEJ
SOBOTA STANISŁAW	STACHOWICZ IRENEUSZ	STAWECKI JAN
SOCHA RYSZARD	STACHOWICZ URSZULA	STAWICKA ALICJA
SOCHA WACŁAW	STACHURA ANDRZEJ	STAWOWSKI JAN PIOTR
SOCHA WIESŁAW	STACHURA ANNA	STECKA WŁADYSŁAWA
SOCHARSKI WOJCIECH	STACHURSKI JERZY	STEFANIAK MAREK
SOCKI BOGUSŁAW	STACHURSKI TOMASZ	STEFANIUK STANISŁAW
SOCZEWKO JERZY	STACHYRA MAREK	STEFAŃSKA ZOFIA
SOKOLNICKA GRAŻYNA	STALMACH STANISŁAW	STEFAŃSKI JERZY
SOKOLNICKI JANUSZ	STANEJKO GRAŻYNA	STEFAŃSKI MAREK
SOKOŁOW WŁODZIMIERZ	STANICKI MAREK	STEFAŃSKI MIECZYSLAW
SOKOŁOWSKA HALINA	STANISŁAWSKI JACEK	STEFAŃSKI WACŁAW
SOKOŁOWSKI BOLESŁAW	STANISŁAWSKI MAREK	STELMASZUK ZOFIA
SOKOŁOWSKI CZESŁAW	STANISZ SYLWESTER	STENCEL JANUSZ
SOKOŁOWSKI TOMASZ	STANISZEWSKA JOLANTA	STEPNOWSKI IRENEUSZ
SOKOŁOWSKI WŁADYSŁAW	STANISZEWSKI MIRON	STERNICKI PAWEŁ
SOKÓŁ HALINA	STANKIEWICZ MIROSŁAW	STEWULA DARIUSZ
SOKÓŁ JADWIGA	STANKIEWICZ STANISŁAW	STĘPIEŃ HENRYK
SOLANIKOW STANISŁAW	STANUCH WŁODZIMIERZ	STĘPIEŃ JANUSZ
SOLAREK LECH	STAŃCZAK FRANCISZEK	STĘPIEŃ MARIA
SOLECKI BOGDAN	STAŃCZAK JÓZEF	STĘPKOWSKA JOLANTA
SOLECKI TADEUSZ	STAŃCZAK RYSZARD	STĘPKOWSKA MIROSŁAWA

STĘPNIAK ANIELA	SUDAKOWSKI BOGDAN	SZCZEPANIK SYLWIA
STĘPNIAK ZOFIA	SUDOR MARIA	SZCZEPANKIEWICZ JERZY
STOBIŃSKA KATARZYNA	SUJAK MARIA	SZCZEPANKIEWICZ MAŁGORZATA
STOCKI STANISŁAW	SUJECKA BEATA	SZCZEPAŃSKA ALINA
STOCKI WŁADYSŁAW	SULEJEWSKI MARCELI	SZCZEPAŃSKA EDYTA
STOKOWSKI JAROSŁAW	SULICH ZYGMUNT	SZCZEPAŃSKA HANNA
STOLARCZYK WOJCIECH	SULIKOWSKI LEON	SZCZEPAŃSKI JERZY
STOLARSKI JACEK	SUMIK FELICJA	SZCZEPAŃSKI RYSZARD
STOLARSKI LESZEK	SUPEŁ LUCJAN	SZCZEPAŃSKI ZBIGNIEW S. CZESŁAWA
STOLARSKI MAREK	SUPERNAT JANUSZ	SZCZEPAŃSKI ZBIGNIEW S. STANISŁAWA
STPICZYŃSKI ANDRZEJ	SUPRANOWICZ ZINA	SZCZESIUL ROMAN
STRABURZYŃSKI IGOR	SUROWIECKI MAREK	SZCZEŚNIAK JANUSZ
STREMSKI RYSZARD	SUSKA RYSZARD	SZCZEŚNIEWSKA KRYSZYNA
STRÓJ MACIEJ	SUSKA-RYKOWSKA WIESŁAWA	SZCZĘSNY JACEK
STRÓŻEWSKI EUGENIUSZ	SUSKI MAREK	SZCZUCHNIAK DARIUSZ
STRUPIECHOWSKI JAN	SUWALSKA JOLANTA	SZCZUCKI ARKADIUSZ
STRUSIŃSKI PAWEŁ	SUWARA JANUSZ	SZCZUDLIŃSKA DANUTA
STRYJECKI JERZY	SUWIŃSKI BOLESŁAW	SZCZUKA JAN
STRZAŁKOWSKA BARBARA	SYCZ RYSZARD	SZCZYGIELSKI BOLESŁAW
STRZAŁKOWSKI ANTONI	SYDOR WOJCIECH	SZCZYGIELSKI KAZIMIERZ
STRZAŁKOWSKI RYSZARD	SYNARADZKI ANDRZEJ	SZCZYGIELSKI MIROSŁAW
STRZELECKA JADWIGA	SYPCZUK URSZULA	SZCZYGIEŁ JACEK
STRZELECKA JOANNA	SYPNIEWSKI MAREK	SZCZYPEK JANINA
STRZEMIŃSKA MARIA	SYPOWICZ WIESŁAWA	SZCZYPOR JÓZEF
STRZEMIŃSKI SYLWESTER	SZABŁAK ELŻBIETA	SZCZYPORSKI BOGDAN
STRZEMŻAŁSKA JADWIGA	SZABLEWSKI WŁODZIMIERZ	SZCZYPKOWSKA ZOFIA
STRZESZEWSKI WŁADYSŁAW	SZACHOWSKI KRZYSZTOF	SZEJBAK FELIKS
STRZEŻEK BOGDAN	SZACHOWSKI PIOTR	SZELĄG ALEKSANDER
STUDZIŃSKI JERZY	SZAFRANEK MARIA	SZELĄG ANDRZEJ
STULCZEWSKI ARKADIUSZ	SZAFRAŃSKA MARIA	SZELĄG JANINA
STUPIŃSKI MIECZYŚLAW	SZAFRAŃSKI ANDRZEJ	SZELĄG KRZYSZTOF
STYBRZYŃSKI ALEKSANDER	SZAJEWSKA APOLONIA	SZELEST DARIUSZ
STYCZEŃ WŁODZIMIERZ	SZAJKOWSKI ROMAN	SZELIGA RYSZARD
STYCZYŃSKI ROMAN	SZAKURO ANDRZEJ	SZELIGA RYSZARDA
STYKOWSKI ANDRZEJ	SZAŁKIEWICZ MIROSŁAW	SZEPIETOWSKI KRZYSZTOF
STYŚ JAN	SZAŁKOWSKA EWA	SZEREDA BOŻENA
STYŚ ZOFIA	SZAŁOWSKI ANDRZEJ	SZESTAWICKI HENRYK
SUCHARSKA JANINA	SZAMOCKI MIECZYŚLAW	SZKOLIK PIOTR
SUCHARZEWSKI ANDRZEJ	SZANIAWSKI KAZIMIERZ	SZLAGA EDWARD
SUCHECKA ZOFIA	SZARAN JAN	SZLAGIEWICZ KONSTANTY
SUCHENEK JANUSZ	SZATKIEWICZ JERZY	SZLENDAK WACŁAWA
SUCHOCKA MARIA	SZCZAKOWSKI MIECZYŚLAW	SZMIDT ELŻBIETA
SUCHOCKI WOJCIECH	SZCZAWIK KAZIMIERZ	SZMIDT ROBERT
SUCHOŻEBRSKI ZBYSŁAW	SZCZELIŃSKI JACEK	SZMORLIŃSKI MIROSŁAW

LISTA PRACOWNIKÓW

SZMURŁO ADAM
 SZMURŁO ANDRZEJ
 SZMURŁO ZBIGNIEW
 SZNAJDER EDWARD
 SZONERT DOROTA
 SZONERT LESZEK
 SZOST JOLANTA
 SZOSTAK ELŻBIETA
 SZPAKOWSKI TADEUSZ
 SZPARECKI MAREK
 SZPIŁARSKI JACEK
 SZPINDLER WACŁAW
 SZPOTAŃSKA IRENA
 SZPROT ZBIGNIEW
 SZRAM GRAŻYNA
 SZTAFI WACŁAW
 SZTAJERWALD ANDRZEJ
 SZTAJERWALD ANNA
 SZTAJNERT JACEK
 SZTEJMAN JERZY
 SZTOLC HALINA
 SZUBZDA JAN
 SZUCHTA JANUSZ
 SZUCKI KRZYSZTOF
 SZUFLADOWICZ RYSZARD
 SZULC MAREK S. ANDRZEJA
 SZULC MAREK S. HENRYKA
 SZULCZEWSKA-KUKLA ALICJA
 SZULEJEWSKA HENRYKA
 SZULIM MAREK
 SZULKOWSKI DARIUSZ
 SZUMAŃSKA KRYSZYNA
 SZUMIELEWICZ WIESŁAWA
 SZUMNY WŁODZIMIERZ
 SZUMOWSKI JERZY
 SZUMOWSKI STANISŁAW
 SZUPER JAN
 SZUSZKIEWICZ BARBARA
 SZUSZMAN BARBARA
 SZUSZMAN BOGDAN
 SZUSZMAN IRENA
 SZUSZMAN JAN
 SZUSZMAN KATARZYNA
 SZWANKOWSKI ANDRZEJ

SZWARCZ LECH
 SZWED KRYSZYNA
 SZWED MIROŚŁAWA
 SZWEDZIUK JAROSŁAW
 SZWELNIS WŁADYSŁAW
 SZWERLIKOWSKI TOMASZ
 SZYCHOWSKA LIDIA
 SZYCHOWSKI MIROŚŁAW
 SZYMANEK EWA
 SZYMANEK KAZIMIERZ
 SZYMANEK MIROŚŁAW
 SZYMANIAK BARBARA
 SZYMANOWSKI TOMASZ
 SZYMAŃSKA AGNIESZKA
 SZYMAŃSKA ANNA
 SZYMAŃSKA GRAŻYNA
 SZYMAŃSKA HANNA
 SZYMAŃSKA JANINA
 SZYMAŃSKA KRYSZYNA
 SZYMAŃSKA LUCJANNA
 SZYMAŃSKA STEFANIA
 SZYMAŃSKI DARIUSZ
 SZYMAŃSKI JÓZEF
 SZYMAŃSKI LESZEK
 SZYMAŃSKI MAREK
 SZYMAŃSKI MARIUSZ
 SZYMAŃSKI TADEUSZ S. ALEKSANDRA
 SZYMAŃSKI TADEUSZ S. STANISŁAWA
 SZYMAŃSKI TADEUSZ S. WŁADYSŁAWA
 SZYMAŃSKI TOMASZ
 SZYMAŃSKI ZBIGNIEW
 SZYMBORSKA ELŻBIETA
 SZYMBORSKI STANISŁAW
 SZYMCZAK ALICJA
 SZYMCZAK STEFANIA
 SZYMCZEWSKI JANUSZ
 SZYMCZUK MAREK
 SZYMKIEWICZ LEON
 SZYMKOWSKI MIECZYŚŁAW
 SZYMKOWSKI TOMASZ
 SZYMOŃSKA LUBOMIRA
 SZYNKIEWICZ ANDRZEJ

Ś
 ŚCIBOR TOMASZ
 ŚLEDZIEWSKA GRAŻYNA
 ŚLEDZIŃSKI ZYGMUNT
 ŚLEPOWROŃSKA LUDOMILA
 ŚLEPOWROŃSKI WIESŁAW
 ŚLESZYŃSKI ALEKSANDER
 ŚLĘZAK MARIANNA
 ŚLIMAKOWSKI JAN
 ŚLIWONIK ANNA
 ŚLIWOWSKI WACŁAW
 ŚLUSARZ JOLANTA
 ŚLUSARZ MAREK
 ŚMIECH ANDRZEJ
 ŚMIECHOWSKA MARIA
 ŚMIECHOWSKI JERZY
 ŚNIADECKI BOLESŁAW
 ŚNIECIKOWSKI PRZEMYSŁAW
 ŚNIEŻEK MAREK
 ŚNIEŻYŃSKI ROMAN
 ŚREDNICKA ALICJA
 ŚRODZIŃSKA ZOFIA
 ŚWIĄTEK ANDRZEJ
 ŚWIĄTEK WIESŁAW
 ŚWIĄTKOWSKI LEONARD
 ŚWIDERSKA EWA
 ŚWIDERSKI ARKADIUSZ
 ŚWIDNICKI JÓZEF
 ŚWIDNICKI MARIAN
 ŚWIETLIKOWSKI ROBERT
 ŚWIEŻEWSKI ROMUALD
 ŚWIĘCKA KLARA
 ŚWIĘCKI MARIAN
 ŚWIĘŚ KAZIMIERZ
 ŚWIĘTOCHOWSKI JANUSZ
 ŚWINOGA KAZIMIERZ
 ŚWIRCH PIOTR
 ŚWISTOWSKI ADAM
 ŚWITEK JOLANTA
 ŚWITKOWSKA GRAŻYNA
 ŚWITKOWSKI ROMAN

T
 TACZAŁSKI MIECZYŚŁAW

TALMAN BOGUSŁAW
 TAMIOŁA DANUTA
 TAŃSKI JACEK
 TAŃSKI WITOLD
 TARCZYŃSKA JOLANTA
 TARKOWSKA STEFANIA
 TARKOWSKI RYSZARD
 TARNOGÓRSKI ANTONI
 TATARA HANNA
 TATOL GRZEGORZ
 TCHÓRZEWSKI JAROSŁAW
 TEJCHMAN ELŻBIETA
 TEJCHMAN TOMASZ
 TEPEREK STANISŁAWA
 TERCIAK IRENA
 TERENTIEW PAWEŁ
 TERKIEWICZ CZESŁAW
 TIERESZKO ALINA
 TIERESZKO STANISŁAW
 TKACZYK ANDRZEJ
 TKACZYK JAN
 TKACZYK JULIANNA
 TKACZYK LUDWIKA
 TKACZYK WACŁAW
 TLAGA ELŻBIETA
 TOCZYSKA WANDA
 TOKAJ URSZULA
 TOLPKOWSKA STANISŁAWA
 TOMAJER MIECZYŚLAW
 TOMALA EUGENIUSZ
 TOMASZEWSKA DANIELA
 TOMASZEWSKA JANINA
 TOMASZEWSKA JULITTA
 TOMASZEWSKA MARTA
 TOMASZEWSKI ADAM
 TOMASZEWSKI ANDRZEJ
 TOMASZEWSKI MAREK
 TOMASZEWSKI WŁODZIMIERZ
 TOMCZYKOWSKI MAREK
 TOMCZYKOWSKI RYSZARD
 TONDERA JACEK
 TONISZEWSKI JACEK
 TRACZYK ALICJA
 TRACZYK ARTUR

TRANDZIUK KAZIMIERZ
 TRAWICKA JANINA
 TRAWIŃSKA KRYSZYNA
 TRAWIŃSKI JACEK
 TRĄBICKI SŁAWOMIR
 TRĄBICKI TADEUSZ
 TRĘBICKI BŁAŻEJ
 TRITSZŁOWA FELICJA
 TROICKI ANDRZEJ
 TROJANOWSKA JADWIGA
 TROJANOWSKI PAWEŁ
 TROSZCZYŃSKA HALINA
 TROSZCZYŃSKI RYSZARD
 TROŚCIANKO IRENA
 TRUSZKIEWICZ WŁADYSŁAW
 TRUSZKOWSKI ANDRZEJ
 TRYBE IDA
 TRYLSKA DANUTA
 TRZASKOWSKA BOGUMIŁA
 TRZCIŃSKI ANDRZEJ
 TRZCIŃSKI ARTUR
 TRZESZCZYŃSKI MIECZYŚLAW
 TRZEŚNIEWSKA-SZWALSKA ELŻBIETA
 TRZEWIKOWSKI KAZIMIERZ
 TRZĘSOWSKI ZYGMUNT
 TUCHOWSKI MARIUSZ
 TUCHOWSKI RYSZARD
 TUJKO CZESŁAW
 TUJKO KRZYSZTOF
 TULIK PAWEŁ
 TULIK PIOTR
 TULIKOWSKA MARIA
 TULIKOWSKI KRZYSZTOF
 TULIKOWSKI WACŁAW
 TURBA LESŁAW
 TUREMKA WALDEMAR
 TURZYŃSKI MAREK
 TUSZYŃSKI TADEUSZ
 TWARDOWSKA GRAŻYNA
 TYBOROWSKI KAZIMIERZ
 TYCHOŃSKI KRZYSZTOF
 TYLIŃSKI STEFAN
 TYLL JANUSZ
 TYMENDORF TADEUSZ

TYMIŃSKA KRYSZYNA
 TYMIŃSKI JERZY
 TYMIŃSKI TADEUSZ
 TYSZKIEWICZ JANUSZ
 TYTZ WŁADYSŁAW
 TYWONEK STANISŁAW

U

UCHOWICZ JAN
 UFNAŁ STANISŁAW
 UJEC HENRYK
 ULIASZ BOLESŁAW
 UMECKA KRYSZYNA
 URBAN RYSZARD
 URBANEK MARIA
 URBANIAK RYSZARD
 URBANOWICZ ARTUR
 URBANOWICZ KRZYSZTOF
 URBAŃSKA JANINA
 URBAŃSKI HENRYK
 URBAŃSKI JANUSZ
 URBAŃSKI STANISŁAW
 URBAŃSKI ZBIGNIEW
 URBAS ANDRZEJ
 URZYŃSKI ADAM
 USAKIEWICZ MAGDALENA
 USS JÓZEF
 UŚCIEŁOWSKA MARIA
 UTRACKA ALICJA
 UTRACKI ALEKSANDER

V

VIOLONCELLISTA ANDRZEJ

W

WACHNIK ANDRZEJ
 WACHOWICZ HANNA
 WACHOWICZ JANUSZ
 WACHOWICZ MATEUSZ
 WACHOWSKI ZBIGNIEW
 WACZKOWSKA WŁADYSŁAWA
 WAGNER ELŻBIETA
 WAGNER JANUSZ
 WAGNER MAREK

LISTA PRACOWNIKÓW

WAKULEWICZ TERESA	WASILEWSKI ZYGMUNT	WICHOWSKA ALICJA
WALA JÓZEF	WASIUK JÓZEF	WICHOWSKA JOANNA
WALCZAK EWA	WASZCZUK CZESŁAW	WICHOWSKI MAREK
WALCZAK JERZY	WASZKIEWICZ KRZYSZTOF	WICHROWSKA STEFANIA
WALCZAK STANISŁAW S. BOLESŁAWA	WASZKIEWICZ ZBIGNIEW	WIDŁA DARIUSZ
WALCZAK STANISŁAW S. JÓZEFA	WASZKOWSKA KATARZYNA	WIDOR HANNA
WALCZAK STEFAN	WAŚ ADAM	WIECZERZYŃSKA-NERING TERESA
WALDEK TADEUSZ	WAŚ KAZIMIERZ	WIECZOREK JANUSZ
WALENCZAK TADEUSZ	WAŚLICKA MAŁGORZATA	WIECZOREK KRZYSZTOF
WALENDZIK JAN	WAŚNIEWSKI ANDRZEJ	WIECZOREK LECH
WALENDZIŃSKI ANDRZEJ	WAWER PIOTR	WIECZORKIEWICZ ZBIGNIEW
WALESIAK RENATA	WAWROWSKI JÓZEF	WIEDER RYSZARD
WALESIAK WIESŁAW	WAWRZYŃSKI KAZIMIERZ	WIELGOS ZOFIA
WALESIK ZOFIA	WAWRZYŃSKI LEOPOLD	WIELGOSZ STANISŁAW
WALICKA KRYSZYNA	WAWRZYŃCZAK GRAŻYNA	WIELGOSZ ZYGMUNT
WALICKI HENRYK	WAŻYŃSKI ALEKSANDER	WIELKOSIELEC WIESŁAWA
WALICKI JÓZEF	WĄDOŁKOWSKI JANUSZ	WIELOCH LECH
WALKOWSKI-WALKIEWICZ IRENEUSZ	WĄDOŁKOWSKI JAROSŁAW	WIELOCH RYSZARD
WALO BOGUMIŁA	WAŚIAKOWSKI KRZYSZTOF	WIELOGÓRSKI MIROSLAW
WALTER JERZY	WĄSIK WIESŁAW	WIEŁOWICZ KRYSZYNA
WALUSZKO JAN	WCIŚLAK JOANNA	WIERNIK WACŁAW
WAŁKUSKI JANUSZ	WEBER JAN	WIERZBOWSKA-LIZIS ANNA
WANIAUS JANUSZ	WEDECKI STANISŁAW	WIERZCHOWIAK ANDRZEJ
WANIAUS MAREK	WEGNER DOROTA	WIERZCHOWIAK TADEUSZ
WANOT-ŚWITEK ELŻBIETA	WEHR IRENA	WIERZEJSKA HELENA
WARDAK DARIUSZ	WEISS JANUSZ	WIETRZYKOWSKI RYSZARD
WARDECKA JOLANTA	WEJMAN ELŻBIETA	WIETRZYŃSKI GRZEGORZ
WARDĘCKI MAREK	WELIK IRENA	WIĘCKOWSKA HALINA
WARDZYŃSKI JACEK	WERBICKI JERZY	WIĘCKOWSKI LESZEK
WARMIŃSKA MAŁGORZATA	WERNIK JAN	WIĘCKOWSKI MACIEJ
WARMIŃSKA TERESA	WERNIK JANUSZ	WIĘCŁAW KAZIMIERZ
WARMIŃSKI JACEK	WERNIK JÓZEF	WIĘCŁAW SŁAWOMIR
WARPECHOWSKI RYSZARD	WESOŁOWSKI ANDRZEJ	WIKŁO MIECZYSLAW
WARWAS KRYSZYNA	WEYCHERT EDWARD	WIKTOROWICZ HELENA
WASCHTO ANNA	WĘCŁAWEK ANDRZEJ	WILARY BOHDAN
WASCHTO HORST	WĘDLAK WANDA	WILCZAŃSKA ANIELA
WASIA JAN	WĘGIEREK HENRYK	WILCZYŃSKI ANDRZEJ
WASIELAK BOHDAN	WĘGRZYŃSKI ANDRZEJ	WILCZYŃSKI WŁADYSŁAW
WASIL STEFANIA	WĘGRZYŃSKI JERZY	WILK DARIUSZ
WASILEWSKA TERESA C. ANTONIEGO	WIAK DARIUSZ	WILK JAROSŁAW
WASILEWSKA TERESA C. JULIANA	WIATR JÓZEF	WINEK TADEUSZ
WASILEWSKI ANTONI	WIĄCKOWSKI WIESŁAW	WINIAREK HALINA
WASILEWSKI BOHDAN	WICKERKIEWICZ DANUTA	WINIAREK RYSZARD
WASILEWSKI ELIASZ	WICKERKIEWICZ JERZY	WINOŚLAWSKA MARIA

WINOWIECKI JERZY	WŁODEK WALDEMAR	WOJTUN MIROSŁAW
WISIOROWSKI WALDEMAR	WŁODKOWSKI JULIUSZ	WOJTYRA KRYSZYNA
WISŁA ANDRZEJ	WŁOSTOWSKI DARIUSZ	WOJTYRA MARIANNA
WISŁA KRYSZYNA	WŁOSTOWSKI JERZY	WOLSKA EWA
WIŚNIEWSKA AMELIA	WŁUDARSKI JAN	WOLSKI EDWARD
WIŚNIEWSKA ELŻBIETA	WLENK EWA	WOLSKI EUGENIUSZ
WIŚNIEWSKA EUGENIA	WLENK TOMASZ	WOLSKI HENRYK
WIŚNIEWSKA HANNA	WNUK STANISŁAWA	WOLSKI TADEUSZ
WIŚNIEWSKA IWONA	WOCIAL HENRYK	WOŁODKO ZYGMUNT
WIŚNIEWSKA JOANNA	WOCIAL IGNACY	WOŁODKO DANIEL
WIŚNIEWSKA TERESA	WODECKI MARIAN	WOŁODKO WALTER
WIŚNIEWSKA WANDA	WODZYŃSKI MAREK	WOŁOWSKI LONGIN
WIŚNIEWSKI ANDRZEJ	WOJAN KAZIMIERZ	WOROSZCZUK ZBIGNIEW
WIŚNIEWSKI BOGDAN	WOJCIECHOWSKA ELŻBIETA	WOŹNIAK ZOFIA
WIŚNIEWSKI HENRYK	WOJCIECHOWSKA TERESA	WOŹNIAK ELŻBIETA
WIŚNIEWSKI JANUSZ	WOJCIECHOWSKI ANTONI	WOŹNIAK JANINA
WIŚNIEWSKI JERZY	WOJCIECHOWSKI JAN	WOŹNIAK KRZYSZTOF
WIŚNIEWSKI MAREK	WOJCIECHOWSKI STEFAN	WOŹNIAK MACIEJ
WIŚNIEWSKI MIECZYŚŁAW	WOJCIECHOWSKI TOMASZ	WOŹNIAK MAREK
WITCZAK CZESŁAW	WOJCIESZEK STANISŁAWA	WOŹNIAK MARIA
WITCZAK HANNA	WOJCIUK STANISŁAW	WOŹNIAK TERESA
WITCZAK JANUSZ	WOJCZUK ANDRZEJ	WOŹNIAK TOMASZ
WITEK MAREK	WOJDA ALEKSANDER	WOŹNIAK WALDEMAR
WITEK MARIA	WOJDA JANUSZ	WOŹNICA RYSZARD
WITKO STANISŁAW	WOJDACKA ANIELA	WOŹNICKI JACEK
WITKOWSKA LUCYNA	WOJDAK GRZEGORZ	WÓDKIEWICZ ARKADIUSZ
WITKOWSKA NATALIA	WOJDAK KATARZYNA	WÓJCICKA ELŻBIETA
WITKOWSKA STANISŁAWA	WOJDAS MAREK	WÓJCICKI ADAM
WITKOWSKI BOGUSŁAW	WOJDASIEWICZ ZBIGNIEW	WÓJCIK ANDRZEJ
WITKOWSKI MARIAN	WOJEŃSKA KRYSZYNA	WÓJCIK ANNA
WITKOWSKI STANISŁAW	WOJEŃSKI JAN	WÓJCIK JACEK
WITUSKI DARIUSZ	WOJEWODA DARIUSZ	WÓJCIK JAN
WITWICKI ZBIGNIEW	WOJNA GRAŻYNA	WÓJCIK JANUSZ
WŁADYSZEWSKI RYSZARD	WOJNAROWICZ JERZY	WÓJCIK JERZY
WŁOCHOWSKI ANDRZEJ	WOJNOWSKA JANINA	WÓJCIK ZBIGNIEW
WŁODAKÓW EDMUND	WOJTAS TADEUSZ	WÓJCIK ZBIGNIEW S. MARIANA
WŁODAKÓW MAREK	WOJTASIK JANUSZ	WROCŁAWSKI KAZIMIERZ
WŁODARCZYK BERNARD	WOJTASZEK MARIANNA	WRONA STEFANIA
WŁODARCZYK FELIKS	WOJTCZAK IRENA	WRONKOWSKI ZBIGNIEW
WŁODARCZYK GRZEGORZ	WOJTCZAK JANUSZ	WRONOWSKA BOŻENA
WŁODARCZYK JADWIGA	WOJTCZAK STEFAN	WRONOWSKA TERESA
WŁODAREK WIESŁAWA	WOJTECKI FRANCISZEK	WROŃSKA HELENA
WŁODARSKI DARIUSZ	WOJTOWICZ MAREK	WRÓBEL BOLESŁAW
WŁODARSKI JACEK	WOJTULEWICZ STEFAN	WRÓBEL FRANCISZEK

LISTA PRACOWNIKÓW

WRÓBEL KRZYSZTOF
WRÓBEL WIKTOR
WRÓBLEWSKA ALEKSANDRA
WRÓBLEWSKA ANNA
WRÓBLEWSKI ANTONI
WRÓBLEWSKI GRZEGORZ
WRÓBLEWSKI JAN
WRÓBLEWSKI MAREK S. MARKA
WRÓBLEWSKI MAREK S. MIECZYŚLAWA
WRZASZCZ WANDA
WRZESIŃSKA BARBARA
WRZESIŃSKI LESZEK
WRZESIŃSKI ROBERT
WRZOSEK ADAM
WRZOSEK JAN KRZYSZTOF
WRZOSEK KRYSZYNA
WRZOSEK-HALEWSKA ALINA
WRZOSEK-WĘGRZYN WANDA
WRZYSZCZ KRYSZYNA
WUDARSKA BARBARA
WUDARSKI STANISŁAW
WYCZÓŁKOWSKI LESZEK
WYDRZYCKA KATARZYNA
WYGRYŚ WOJCIECH
WYKOWSKA ELŻBIETA
WYLEZIŃSKI PIOTR
WYLEŻYŃSKI MACIEJ
WYPART HENRYK
WYPYCH KRYSZYNA
WYPYCH MIECZYŚLAW
WYPYCH WALDEMAR
WYPYCH WIESŁAW
WYRĄBKIEWICZ ANDRZEJ
WYRĘBOWSKI ANDRZEJ
WYRZYKOWSKA-KOZIK IRENA
WYRZYKOWSKI HENRYK
WYSOCKA HANNA
WYSOCKA KRYSZYNA
WYSOCKA MARIA
WYSOCKI ADAM
WYSOCKI ANDRZEJ
WYSOCKI BOGDAN
WYSOPOLSKA-MODZELEWSKA KRYSZYNA
WYSZKIEWICZ IRENA

WYSZKIEWICZ MARIAN
WYSZOGRODZKI CZEŚLAW
WYSZOMIRSKA ALDONA
WYSZOMIRSKI ANTONI
WYSZOMIRSKI MARIAN
WYSZYŃSKA BOŻENNA
WYSZYŃSKI MIECZYŚLAW
WYTRWALSKI KRZYSZTOF

Z

ZABIELSKA CECYLIA
ZABOKLIICKI ZENON
ZABRODZKA MARIA
ZABRODZKI BOLESŁAW
ZABRZYCKI STANISŁAW
ZABRZYJEWSKI PIOTR
ZACHWIEJ BOGUMIŁA
ZADROŻNY BRONISŁAW
ZAGOŹDŻON MARIAN
ZAGÓRNY TOMASZ
ZAGÓRSKI TADEUSZ
ZAGRZEJEWSKA KRYSZYNA
ZAHOROWICZ MARIA
ZAJĄC BLANDYNA
ZAJĄC HELENA
ZAJĄC JANUSZ
ZAJĄCZKOWSKI MAREK
ZAJKOWSKI LUDWIK
ZAKLEWSKI JÓZEF
ZAKOLSKA JANINA
ZAKRZEWSKA DANUTA
ZAKRZEWSKA HALINA
ZAKRZEWSKA IRENA
ZAKRZEWSKA JOLANTA
ZAKRZEWSKA KRYSZYNA
ZAKRZEWSKA MARIA
ZAKRZEWSKI ANDRZEJ
ZAKRZEWSKI KRZYSZTOF
ZAKRZEWSKI TADEUSZ
ZAKRZEWSKI WALENTY
ZALESKA KRYSZYNA
ZALESKI JAN
ZALESKI STEFAN
ZALESKI SYLWESTER

ZALEWSKA JÓZEFA
ZALEWSKA MARIA
ZALEWSKA WANDA
ZALEWSKA-LESZCZYC MARTA
ZALEWSKI ANDRZEJ
ZALEWSKI KRZYSZTOF
ZAMARJA ANDRZEJ
ZAMARJA MAREK
ZAMBRZYCKA MARIANNA
ZAMOJSKI DARIUSZ
ZAMULSKI MARIAN
ZANIEWSKI ANDRZEJ
ZAPALSKA KATARZYNA
ZAPENDOWSKA HANNA
ZAPERTY Cezary
ZARAŚ BOŻENA
ZAREMBA BOŻENA
ZARZYCKI STANISŁAW
ZARZYCKI ZBIGNIEW
ZASADA RYSZARD
ZASEMPA EDWARD
ZASOWSKI WALDEMAR
ZASOWSKI WŁADYSŁAW
ZAWADA ELŻBIETA
ZAWADZIŃSKI KRZYSZTOF
ZAWADZKI ANTONI
ZAWADZKI JERZY
ZAWADZKI MAREK
ZAWADZKI ZBIGNIEW
ZAWADZKI ZBYSŁAW
ZAWADZKI ZENON
ZAWILIŃSKI SEWERYN
ZAWISTOWICZ JADWIGA
ZAWISTOWSKI TADEUSZ
ZAWISZA HENRYK
ZAWISZA JACEK
ZAWODNA ZOFIA
ZAWODNIK IRENEUSZ
ZBARSKI JAN
ZBIEĆ JANUSZ
ZBIEĆ ZDZISŁAW
ZBOROWSKI ANDRZEJ
ZDANOWICZ JANUSZ
ZDANOWICZ KRYSZYNA

ZDOLIŃSKI ANDRZEJ
 ZDROIK KAZIMIERZ
 ZDROJEWSKI PAWEŁ
 ZDUN MICHAŁ
 ZDUNIAK ANDRZEJ
 ZDUŃCZYK BERNARD
 ZDZIARSKI EDWARD
 ZDZIECH ANDRZEJ
 ZEMBROWSKI ANDRZEJ
 ZGÓDKA EUGENIA
 ZIELIŃSKA EWA
 ZIELIŃSKA WIESŁAWA
 ZIELIŃSKA ZOFIA
 ZIELIŃSKI HENRYK
 ZIELIŃSKI IRENEUSZ
 ZIELIŃSKI JACEK
 ZIELIŃSKI JANUSZ
 ZIELIŃSKI JÓZEF
 ZIELIŃSKI KAZIMIERZ
 ZIELIŃSKI MAREK
 ZIELIŃSKI PIOTR
 ZIELIŃSKI STEFAN
 ZIELIŃSKI TADEUSZ
 ZIELKIE WŁADYSŁAWA
 ZIELNIK ANDRZEJ
 ZIEMACKI BOGDAN
 ZIEMAK KRYSZYNA
 ZIEMAK MAREK
 ZIEMBA KRZYSZTOF
 ZIEMBICKI EDWARD
 ZIEMIECKA ANNA
 ZIENKIEWICZ ANDRZEJ
 ZIĘTEK TADEUSZ
 ZIMAKOWSKA LUDWIKA
 ZIMOLĄG WOJCIECH
 ZIOBRO JAN
 ZIOŁA WIESŁAW
 ZIÓŁEK IRENA
 ZIÓŁEK STANISŁAW
 ZIÓŁKOWSKA ANNA
 ZIÓŁKOWSKI ALEKSANDER
 ZIÓŁKOWSKI STEFAN
 ZŁOTKIEWICZ TADEUSZ
 ZŁOCIŃSKI TOMASZ

ZUBCZEWSKI STEFAN
 ZUBCZYŃSKI LESZEK
 ZUBKOW JADWIGA
 ZUTEREK MIROSŁAW
 ZWIERZYŃSKI JERZY
 ZWOLIŃSKI ZBIGNIEW
 ZYCH KRYSZYNA
 ZYGIEREWICZ WŁADYSŁAW
 ZYGIEREWICZ WOJCIECH
 ZYGMUNT MARIAN
 ZYGMUNT ROMUALD

Z

ŻABICKI MARIAN
 ŻABIK WACŁAW
 ŻABIŃSKI EDWARD
 ŻABOKLICKI KRZYSZTOF
 ŻAK WŁODZIMIERZ
 ŻAKIEWICZ ANDRZEJ
 ŻAKOWSKA GABRIELA
 ŻARDECKI WIESŁAW
 ŻARNOCH ELŻBIETA
 ŻARSKI ANDRZEJ
 ŻAWROCKI MARIUSZ
 ŻEBROWSKI JÓZEF
 ŻELAZOWSKI ARTUR
 ŻERO JOLANTA
 ŻERO KONSTANCJA
 ŻERO TADEUSZ
 ŻMIJEWSKI ANDRZEJ
 ŻOCHOWSKA KRYSZYNA
 ŻÓŁCIŃSKI WALDEMAR
 ŻÓŁKIEWSKA-KOTOWSKA JANINA
 ŻÓRAWSKA ANTONINA
 ŻUCHOWSKI MIECZYSLAW
 ŻUK JOLANTA
 ŻUKOWSKA HALINA
 ŻUKOWSKA JANINA
 ŻUKOWSKI CZESŁAW
 ŻUKOWSKI JÓZEF
 ŻUKOWSKI TADEUSZ
 ŻULAWNIAK ZYGMUNT
 ŻURAWIŃSKI KRZYSZTOF
 ŻURAWSKA GRAŻYNA

ŻURAWSKA MARIANNA
 ŻURAWSKI KAZIMIERZ
 ŻUREK ANDRZEJ
 ŻURKIEWICZ ADAM
 ŻUROWSKI TADEUSZ
 ŻYLIŃSKI STEFAN
 ŻYWCZYŃSKI WOJCIECH

BIBLIOGRAFIA

1. „Co, gdzie, kiedy po raz pierwszy”, Patric Robertson, Puls Publications Ltd, Londyn 1996, wyd. I,
2. „Dzieje Warszawy, Warszawa w latach 1526-1795”, pod redakcją Stefana Kieniewicz, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1984, wyd. I,
3. „Dzieje Warszawy, Warszawa w latach 1939-1945”, pod redakcją Stefana Kieniewicz, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1984, wyd. I,
4. „Geodezja Warszawy 1875-1975”, pod redakcją Zbigniewa Brzozowskiego, Stołeczne Zjednoczenie Projektowania Budownictwa Komunalnego, Biuro Głównego Geodety m.st. Warszawy i Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne, Warszawa 1975,
5. „Historia Warszawy”, Marian M. Drozdowski, Andrzej Zahorski, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1981, wyd. III,
6. „Katalog zabytków sztuki, Miasto Warszawa, Cz. 1, Stare Miasto”, Opracowanie Instytutu Sztuki PAN, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, Warszawa 1993,
7. „Komunikaty Informacyjne Zakładowego Ośrodka Informacji Technicznej i Ekonomicznej” z lat 1966-1980 wydane przez Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne,
8. „Kronika XX wieku”, Wydawnictwo „Kronika” – Marian B. Michalik, Warszawa 1991, wyd. I,
9. „Monografia osnów geodezyjnych Warszawy i województwa stołecznego warszawskiego”, Zbigniew Brzozowski, Stefan Krasuski, Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne, Warszawa 1994,
10. „Monografia Służby Geodezyjnej m.st. Warszawy”, Państwowe Przedsiębiorstwo Wydawnictw Kartograficznych nakładem Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego, Warszawa 1965,
11. „Pięć wieków geodezji polskiej, Szkice historyczne od XV do XIX wieku”, Kazimierz Sawicki, Państwowe Przedsiębiorstwo Wydawnictw Kartograficznych, Warszawa 1968, wyd. III,
12. „Przegląd Geodezyjny” nr 11-12/1949, nr 1-4/1950,
13. Referaty Seminarium „Systemy Informacji Przestrzennej w zarządzaniu miastem, historia i współczesność” z okazji 45-lecia Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego, Warszawa 1995,
14. Referaty Sympozjum „Geodezja i kartografia w 400-leciu stołeczności Warszawy”, Warszawa 1996,
15. „Trybuna Ludu”, wrzesień 1949/maj 1950,
16. „Warszawa, jej dzieje i kultura”, Arkady, Warszawa 1980, wyd. I,
17. „Zespoły Uzgadniania Dokumentacji, 20 lat doświadczeń”, materiały Konferencji Naukowo-Technicznej, Stowarzyszenie Geodetów Polskich, Warszawa 1987,
18. „Zdjęcia lotnicze”, Stanisław Wójcik, Państwowe Przedsiębiorstwo Wydawnictw Kartograficznych, Warszawa-Wrocław, Warszawa 1989, wyd. I,
19. „1000 słów o mapach i kartografii”, J. Drabek, F. Piątkowski, Wydawnictwo MON, Warszawa 1989, wyd. I.

SPIS TREŚCI

JUBILEUSZ	5
HISTORIA	
Pomiary Warszawy do roku 1945	14
Służba geodezyjna Warszawy po II wojnie światowej	25
Powstanie WPG – 23 marca 1950 roku	28
Struktura organizacyjna WPG	31
LUDZIE	
Zatrudnienie	36
Dyrektorzy	40
Cztery życiorysy	42
PRODUKCJA	
Osnowy	52
Zasadnicza mapa miasta	56
Mapy tras ulic	59
Obsługa inwestycji	60
Pomiar odkształceń i przemieszczeń	68
Fotogrametria	70
Reprodukcja map i dokumentów	75
Redakcja map	77
Ewidencja gruntów	79
Eksport	82
Wyceny i obrót nieruchomościami	85
WSPOMAGANIE PRODUKCJI	
Zespół Badań i Doświadczeń	88
Elektroniczna Technika Obliczeniowa	92
Transport	96
Działalność socjalna	98
INNE DOKONANIA	
Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej	102
Składnica Map i Dokumentów Geodezyjnych	104
ZOITE	106
Samokształcenie	108
Praktyki zawodowe i staże	109
Seminaria	110
Wizyty i targi	112
Współpraca naukowa	115
Organizacje	116
Czyny społeczne	122
SIEDZIBA i SPRZĘT	
Nie tylko Nowy Świat 2	126
Sprzęt geodezyjny	129
Z PERSPEKTYWY 10 LAT	
O wyborze i realizacji nowych celów	136
O zmieniającej się technologii	142
O niezbyt odległej przyszłości	150
ZAKOŃCZENIE	
Posłowie	154
Lista nagród i wyróżnień	156
Prasa o WPG	158
Chronologia	160
LISTA PRACOWNIKÓW	
Pracownicy WPG S.A. w roku jubileuszowym	164
Pracownicy WPG w latach 1950-2000	166
BIBLIOGRAFIA	198

